

Euroopan unionin virallinen lehti

L 122

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

54. vuosikerta

11. toukokuuta 2011

Sisältö

II Muut kuin lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 443/2011, annettu 5 päivänä toukokuuta 2011, Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuonnissa asetuksella (EY) N:o 598/2009 käyttöön otetun lopullisen tasoitustullin laajentamisesta koskemaan Kanadasta lähetetyn biodieselin tuontia riippumatta siitä, onko alkuperämaaksi ilmoitettu Kanada, ja Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuonnissa asetuksella (EY) N:o 598/2009 käyttöön otetun lopullisen tasoitustullin laajentamisesta koskemaan sellaisen biodieselseoksen tuontia, jossa on enintään 20 painoprosenttia biodieseliä, ja tutkimuksen päättämisestä Singaporesta lähetetyn tuonnin osalta 1
- ★ Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 444/2011, annettu 5 päivänä toukokuuta 2011, Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuonnissa asetuksella (EY) N:o 599/2009 käyttöön otetun lopullisen polkumyynnitullin laajentamisesta koskemaan Kanadasta lähetetyn biodieselin tuontia riippumatta siitä, onko alkuperämaaksi ilmoitettu Kanada, ja Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuonnissa asetuksella (EY) N:o 599/2009 käyttöön otetun lopullisen polkumyynnitullin laajentamisesta koskemaan sellaisen biodieselseoksen tuontia, jossa on enintään 20 painoprosenttia biodieseliä, ja tutkimuksen päättämisestä Singaporesta lähetetyn tuonnin osalta 12
- ★ Komission asetus (EU) N:o 445/2011, annettu 10 päivänä toukokuuta 2011, tavaravaunujen kunnossapidosta vastaavien yksiköiden sertifiointijärjestelmästä ja asetuksen (EY) N:o 653/2007 muuttamisesta ⁽¹⁾ 22
- ★ Komission asetus (EU) N:o 446/2011, annettu 10 päivänä toukokuuta 2011, väliaikaisen polkumyynnitullin käyttöönotosta Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta peräisin olevien tiettyjen rasva-alkoholien ja niiden seosten tuonnissa 47

Hinta: 7 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

- ★ **Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 447/2011, annettu 6 päivänä toukokuuta 2011, tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön** 63
- ★ **Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 448/2011, annettu 6 päivänä toukokuuta 2011, nimityksen kirjaamisesta suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin (Σταφίδα Ηλείας (Stafida Ilias) (SMM))** 65
- ★ **Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 449/2011, annettu 6 päivänä toukokuuta 2011, tiettyjen nimitysten kirjaamisesta suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin (陕西苹果 (Shaanxi ping guo) (SAN), 龙井茶 (Longjing Cha) (SAN), 琯溪蜜柚 (Guanxi Mi You) (SAN), 蠡县麻山药 (Lixian Ma Shan Yao) (SMM))** 67
- Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 450/2011, annettu 10 päivänä toukokuuta 2011, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 69

DIREKTIIVIT

- ★ **Komission direktiivi 2011/58/EU, annettu 10 päivänä toukokuuta 2011, neuvoston direktiivin 91/414/ETY muuttamisesta uusimalla karbendatsiimin sisällyttäminen siihen tehoaineena ⁽¹⁾** ... 71

PÄÄTÖKSET

2011/276/EU:

- ★ **Komission päätös, tehty 26 päivänä toukokuuta 2010, tehty valtiontuesta, jonka Belgia on toteuttanut verosopimuksen muodossa yhtiön Umicore SA (entinen Union Minière SA) hyväksi (Valtiontuki C 76/03 (ex NN 69/03)) (tiedoksiannettu numerolla K(2010) 2538) ⁽¹⁾**..... 76

2011/277/EU:

- ★ **Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 10 päivänä toukokuuta 2011, päätöksen 93/52/ETY liitteen II muuttamisesta siltä osin kuin kyse on tiettyjen Italian alueiden tunnustamisesta virallisesti vapaiksi luomistaudista (*B. melitensis*) sekä päätöksen 2003/467/EY liitteiden muuttamisesta siltä osin kuin kyse on tiettyjen Italian, Puolan ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallintoalueiden julistamisesta virallisesti vapaiksi nautojen tuberkuloosista, nautojen luomistaudista ja naudan tarttuvasta leukoosista (tiedoksiannettu numerolla K(2011) 3066) ⁽¹⁾**..... 100

II

(Muut kuin lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 443/2011,

annettu 5 päivänä toukokuuta 2011,

Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuonnissa asetuksella (EY) N:o 598/2009 käyttöön otetun lopullisen tasoitustullin laajentamisesta koskemaan Kanadasta lähetetyn biodieselin tuontia riippumatta siitä, onko alkuperämaaksi ilmoitettu Kanada, ja Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuonnissa asetuksella (EY) N:o 598/2009 käyttöön otetun lopullisen tasoitustullin laajentamisesta koskemaan sellaisen biodieselseoksen tuontia, jossa on enintään 20 painoprosenttia biodieselä, ja tutkimuksen päättämisestä Singaporesta lähetetyn tuonnin osalta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 11 päivänä kesäkuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 597/2009⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 23 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen, jonka tämä on tehnyt neuvoo-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

sen 1 artiklan 1 kohdassa (jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote') silloin, kun se on peräisin Yhdysvalloista (jäljempänä 'voimassa olevat toimenpiteet'). Lopullista tullia koskevan asetuksen antamiseen johtanutta tutkimusta kutsutaan jäljempänä 'alkuperäiseksi tutkimukseksi'.

- (3) On myös huomattava, että neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 599/2009⁽⁴⁾ käyttöön tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin osalta 0–198 euron suuruisen lopullisen polkumyyntitullin.

1.2 Pyyntö

- (4) Komissio vastaanotti 30 päivänä kesäkuuta 2010 perusasetuksen 23 artiklan 4 kohdan mukaisen pyynnön tutkia tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnissa käyttöön otettujen tasoitustoimenpiteiden mahdollista kiertämistä. Pyyntöön esitti unionin biodieselin tuottajia edustava European Biodiesel Board, jäljempänä 'EBB'.

- (5) Pyyntöä väitettiin, että tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin sovellettavia tasoitustoimenpiteitä kierrettiin kuljettamalla tuote Kanadan ja Singaporen kautta ja viemällä biodieselseosta, josta enintään 20 painoprosenttia on biodieselä.

- (6) Pyyntöä väitettiin, että Yhdysvalloista, Kanadasta ja Singaporesta peräisin olevan vientikaupan rakenteessa on tapahtunut merkittävä muutos sen jälkeen, kun tarkasteltavana olevaa tuotetta koskevat toimenpiteet otettiin käyttöön, ja että kyseiselle muutokselle ei ole olemassa muuta riittävää syytä tai perustetta kuin tullin käyttöönotto. Tällaisen kaupan rakenteen muutoksen väitettiin johtuvan siitä, että tarkasteltavana olevaa tuotetta kuljetetaan Kanadan ja Singaporen kautta.

1. MENETTELY

1.1 Voimassa olevat toimenpiteet

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 194/2009⁽²⁾ otettiin käyttöön väliaikainen tasoitustulli Amerikan yhdysvalloista, jäljempänä 'Yhdysvallat', peräisin olevan biodieselin tuonnissa.
- (2) Asetuksella (EY) N:o 598/2009⁽³⁾, jäljempänä 'lopullista tullia koskeva asetus', neuvosto otti käyttöön lopullisen tasoitustullin, jonka määrä tonnia kohden vaihtelee 211,2 eurosta 237 euroon ja joka koskee biodieselin tuontia sellaisena kuin siitä on säädetty mainitun asetuksen

⁽¹⁾ EUVL L 188, 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ EUVL L 67, 12.3.2009, s. 50.

⁽³⁾ EUVL L 179, 10.7.2009, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 179, 10.7.2009, s. 26.

- (7) Pyynnössä väitettiin myös, että toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen Yhdysvalloista oli alettu viedä unioniin sellaista biodiesel-seosta, joka sisälsi enintään 20 prosenttia biodieselä, minkä avulla väitettiin hyödynnettävän biodieselpitoisuudelle tarkasteltavana olevan tuotteen kuvauksessa asetettua rajaa.
- (8) Lisäksi pyynnössä väitettiin, että tarkasteltavana olevaan tuotteeseen tällä hetkellä sovellettavien tasoitustoimenpiteiden korjaavat vaikutukset olivat heikentyneet sekä määrien että hintojen osalta. Pyynnössä väitettiin, että tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti vaikutti korvautuneen Kanadasta ja Singaporesta tulevan puhtaassa muodossa olevan biodieselin sekä yli 20 prosenttia biodieselä sisältävän seoksen mittavalla tuonnilla ja enintään 20 prosenttia biodieselä sisältävän seoksen tuonnilla. Lisäksi oli riittävästi näyttöä siitä, että tämä lisääntynyt tuonti tapahtui hinnoilla, jotka alittivat selvästi nyt voimassa oleviin toimenpiteisiin johtaneessa tutkimuksessa määritetyn vahinkoa aiheuttamattoman hinnan.
- (9) Pyynnössä väitettiin myös, että tarkasteltavana olevan tuotteen hintoja tuetaan kuten aiemmin oli todettu.

1.3 Vireillepano

- (10) Komissio päätti neuvoo-antavaa komiteaa kuultuaan, että oli olemassa riittävä alustava näyttö perusasetuksen 23 artiklan mukaisen tutkimuksen aloittamiselle, ja pani tutkimuksen vireille asetuksella (EU) N:o 721/2010 ⁽¹⁾, jäljempänä 'vireillepanoasetus'. Perusasetuksen 24 artiklan 5 kohdan nojalla komissio velvoitti vireillepanoasetuksella tulliviranomaiset kirjaamaan Kanadasta ja Singaporesta lähetetyn tuonnin sekä Yhdysvalloista peräisin olevan sellaisen biodiesel-seoksen tuonnin, jossa on enintään 20 painoprosenttia rasvahappomonoalkyyliesteireitä ja/tai parafiinisia kaasuöljyjä, jotka on valmistettu synteetillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää.
- (11) Komissio aloitti asetuksella (EU) N:o 720/2010 ⁽²⁾ myös rinnakkaisen tutkimuksen, joka koski Yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuonnissa käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden mahdollista kiertämistä biodieselin tuonnilla Kanadasta ja Singaporesta ja Yhdysvalloista peräisin olevan sellaisen biodiesel-seoksen tuonnilla, jossa on enintään 20 painoprosenttia biodieselä.

1.4 Tutkimus

- (12) Komissio ilmoitti Yhdysvaltojen, Kanadan ja Singaporen viranomaisille virallisesti tutkimusten aloittamisesta. Yhdysvalloissa, Kanadassa ja Singaporessa toimiville tiedossa

oleville tuottajille/viejille lähetettiin kyselylomakkeet. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi vireillepanoasetuksessa asetetussa määräajassa.

- (13) Kyselyyn vastasivat seuraavat yritykset, joiden toimitiloihin tehtiin tarkastuskäynti:

Kanadassa toimivat tuottajat/viejät:

— BIOX Corporation

— Rothsay Biodiesel

Singaporessa toimivat kauppiaat:

— Trafigura Pte Ltd.

— Wilmar Trading Pte Ltd.

Yhdysvalloissa toimivat tuottajat/viejät:

— Archer Daniels Midland Company

— BP Products North America Inc

— Louis Dreyfus Corporation

Etuyhteydessä olevat tuojat

— BP Oil International Limited

— Cargill BV

- (14) Lisäksi komissio teki käyntejä Kanadan valtionhallinnon toimivaltaisiin viranomaisiin ja Singaporen valtionhallinnon toimivaltaisiin viranomaisiin.

1.5 Tutkimusajanjakso

- (15) Tutkimusajanjakso käsitti 1 päivän huhtikuuta 2009 ja 30 päivän kesäkuuta 2010 välisen ajan. Tietoja kerättiin vuodesta 2008 tutkimusajanjakson loppuun asti sen selvittämiseksi, oliko kaupan rakenteessa tapahtunut väitetyjä muutoksia.

⁽¹⁾ EUVL L 211, 12.8.2010, s. 6.

⁽²⁾ EUVL L 211, 12.8.2010, s. 1.

2. KIERTÄMISTÄ KOSKEVAN TUTKIMUKSEN KOHTEENA OLEVA TUOTE

- (16) Tuotteet, joiden osalta toimenpiteitä mahdollisesti kierretään, eli alkuperäisen tutkimuksen kohteena olevat tuotteet, ovat Yhdysvalloista peräisin olevia rasvahappomonoalkyyliestereitä ja/tai parafiinisia kaasuöljyjä, jotka on valmistettu synteesillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää (tunnetaan yleisesti "biodieselinä"), joko puhtaassa muodossa tai sekoituksena, joka sisältää enemmän kuin 20 painoprosenttia rasvahappomonoalkyyliestereitä ja/tai parafiinisia kaasuöljyjä, jotka on valmistettu synteesillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää; se luokitellaan CN-koodeihin ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 99, ex 2710 19 41, 3824 90 91 ja ex 3824 90 97.
- (17) Kiertämistä koskevan tutkimuksen tarkasteltavana olevaa tuotetta voidaan lähestyä kahdelta kannalta. Kanadan ja Singaporen kautta tapahtuvan kuljetuksen osalta se on sama kuin alkuperäisen tutkimuksen tuote, joka on kuvattu edellisessä kohdassa. Suoraan Yhdysvalloista tulevan kuljetuksen osalta tarkasteltavana oleva tuote on Yhdysvalloista peräisin oleva biodieselseos, joka sisältää enintään 20 painoprosenttia rasvahappomonoalkyyliestereitä ja/tai parafiinisia kaasuöljyjä, jotka on valmistettu synteesillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää.

3. BIODIESELIN TUONTI UNIONIIN JA VIENTI YHDYSVALLOISTA

- (18) Väliaikaisten tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton jälkeen maaliskuussa 2009 tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti on käytännöllisesti katsoen loppunut. Tilanne esitetään tiivistettynä seuraavassa taulukossa:

Biodieselin ja tiettyjen biodieselseosten tuonti Euroopan unioniin

CN-koodi 3824 90 91 (tonnia)

	2008	osuus	2009	osuus	Tutkimusajan-jakso	osuus
Yhdysvallat	1 487 790	83,62 %	381 227	22,29 %	24	0,00 %
Kanada	1 725	0,10 %	140 043	8,19 %	197 772	9,28 %
Singapore	179	0,01 %	20 486	1,20 %	32 078	1,50 %

Lähde: Eurostat

- (19) Edellä olevat Eurostatin tiedot kattavat kaikki biodieselit, jotka sisältävät vähintään 96,5 prosenttia estereitä.
- (20) Vertailuna Yhdysvallat ilmoittaa vieneensä biodieseliä ja HTS-nimikkeistöön 3824 90 40 00 kuuluvia biodieselseoksia (eläimistä tai kasveista peräisin olevien rasva-aineiden seoksia) seuraavat määrät:

Biodieselin ja biodieselseosten vienti Yhdysvalloista

HTS-koodi 3824 90 40 00 (tonnia)

	2008	2009	Tutkimusajanjakso
Euroopan unioni	2 241 473	335 577	358 291
Kanada	967	128 233	161 841
Singapore	311	42 056	27 415
	2 242 751	505 866	547 547

Lähde: Yhdysvaltain kauppatieteiden ministeriö

- (21) Edellä olevien kahden taulukon perusteella voidaan päätellä, että tutkimusajanjaksona unioniin viedyt 358 291 tonnia ovat seoksia, joissa on enintään 96,5 prosenttia biodieseliä.

4. KANADA

4.1 Yleisiä huomioita

- (22) Kanadalaisten tuottajien/viejien yhteistyöaste oli korkea. Kyselyyn vastasi ja yhteistyössä toimi kaksi tuottajaa, jotka edustavat noin 90 prosenttia Kanadan biodieselin tuotannosta. Myös uusiutuvien polttoaineiden tuottajia edustava Canadia Renewable Fuels Association ja Kanadan julkishallinnon toimivaltaiset viranomaiset toimivat yhteistyössä tässä tutkimuksessa.
- (23) Sen arvioimiseksi, onko toimenpiteitä kierretty, on perusasetuksen 23 artiklan 3 kohdan mukaisesti analysoitava muun muassa, onko Yhdysvaltojen, Kanadan ja unionin välisen kaupan rakenteessa tapahtunut muutos, johtuuko kyseinen muutos käytännöstä, menettelystä tai toiminnasta, jolla ei ole muuta riittävää syytä tai taloudellista perustetta kuin tullin käyttöön ottaminen, onko olemassa näyttöä vahingosta tai siitä, että tullin korjaavat vaikutukset vaarantuvat samankaltaisen tuotteen hintojen ja/tai määrien vuoksi ja saako tuotu samankaltainen tuote yhä tukea.

4.2 Muutos kaupan rakenteissa

4.2.1 Tuonti unioniin

- (24) Biodieselin tuonti Yhdysvalloista laski vuoden 20 081 487 790 tonnista 381 227 tonniin vuonna 2009 ja tutkimusajanjaksona lähelle nollaa.
- (25) Toisaalta Eurostatin tietojen mukaan biodieselin kokonaistuonti Kanadasta unioniin kasvoi huomattavasti vuoden 2008 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana: 1 725 tonnista vuonna 2 008 140 043 tonniin vuonna 2009 ja 197 772 tonniin tutkimusajanjaksona.

4.2.2 Biodieselin vienti Yhdysvalloista Kanadaan

- (26) Yhdysvaltojen ja Kanadan väliseen biodieselin kauppaan ei sovelleta tullimaksuja eikä muita tuontirajoituksia.
- (27) Yhdysvaltojen tilastojen mukaan biodieselin vienti Yhdysvalloista Kanadaan kasvoi 967 tonnista vuonna 2 008 128 233 tonniin vuonna 2009 ja 161 841 tonniin tutkimusajanjaksona.
- (28) Vertailtaessa Yhdysvaltojen viranomaisten esittämiä vientitilastoja Kanadan viranomaisten paikan päällä esittämiin tuontitaulukkoihin havaittiin huomattavia kuukausikohtaisia eroja. Kanadan tilastojen mukaan biodieselin tuonti Yhdysvalloista kasvoi 11 757 tonnista vuonna 200 818 673 tonniin vuonna 2009 ja 174 574 tonniin tutkimusajanjaksona.
- (29) Kanadan viranomaisten mukaan biodieselin tullaamiseen ei ole erillistä koodia. Ne ilmoittivat, että Kanada ja Yhdysvallat vaihtavat tuontitietojaan, joita käytetään kulloinkin toisen maan vientitietoina. Sovellettaessa kuusinumeroisia koodeja Kanadan tuontitietojen ja Yhdysvaltojen vientitietojen olisi siten vastattava toisiaan, minkä ne tekivätkin jokseenkin tarkkaan sovellettaessa HTS-tariffinimikkeistöä 382490. Yli kuusinumeroisten koodien kohdalla maat soveltavat kuitenkin eri luokitusjärjestelmiä. Sen lisäksi on huomioitava, että Kanadan tilastot kattavat vain sellaisen tuonnin, joka on tullattu Kanadassa, eivät kauttakuljetettuja tavaroita.

- (30) Edellä mainitun perusteella on tietolähteiden välisistä eroista huolimatta selvää, että biodieselin vienti Yhdysvalloista Kanadaan kasvoi vuoden 2008 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, erityisesti tasoitustoimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen. Kanadan biodieselmarkkinat eivät nykyisellään pysty vastaanottamaan edellä mainittuja määriä biodieseliä. Aidon kanadalaisen biodieselin tuottajat ovatkin suuntautuneet vientiin.

4.2.3 Tuotanto Kanadassa ja aidon kanadalaisen biodieselin myynti unioniin

- (31) Kaksi yhteistyössä toiminutta kanadalaista tuottajaa eivät ostaneet biodieseliä tutkimusajanjakson aikana Yhdysvalloista eivätkä mistään muustakaan lähteestä.
- (32) Biodieselin tuotanto on Kanadassa vasta alkuvaiheessa. Kanadassa oli tutkimusajanjakson aikana toiminnassa kuusi tuotantolaitosta, joista yhteistyössä toimineiden tuottajien omistamat ja ylläpitämät Itä-Kanadassa sijaitsevat kaksi tuotantolaitosta vastaavat yksinään noin 90 prosentista koko tuotannosta.
- (33) Yhteistyössä toimineiden tuottajien myymistä tuotantomääristä määritettiin osuus, joka päätyi varmasti Pohjois-Amerikassa eli Yhdysvalloissa tai Kanadassa toimiville asiakkaille. Myynnin jäljelle jäävä osuus myytiin asiakkaille, jotka kävivät kauppaa tuotteilla ja/tai sekoittivat tuotteita muuhun biodieseliin. Kyseiset kaksi yritystä eivät tienneet, myivätkö asiakkaat tuotteet unioniin kanadalaisena biodieselinä, sekoittivatko ne sitä johonkin muuhun vai myivätkö ne biodieselin Yhdysvalloissa tai Kanadassa toimiville loppuasiakkaille.
- (34) Siinäkin ääritapauksessa, että kaikki aito kanadalainen biodiesel olisi päätynyt unioniin, määrä olisi vain 20 prosenttia unionin kokonaistuonnista Kanadasta kyseisenä ajankohtana.

4.3 Päätelmät kaupan rakenteesta tapahtuneesta muutoksesta

- (35) Tilastoja ja yhteistyötä tehneiltä tuottajilta saatuja tietoja vertailemalla on selvinnyt, että kanadalaiset biodieselin tuottajat eivät ole voineet tuottaa kaikkea Kanadasta unioniin vietyä biodieseliä. Tämä viittaa voimakkaasti siihen, että Kanadasta unioniin tulevan tuonnin jyrkkä kasvu liittyy yhdysvaltalaisen Kanadasta lähetetyn biodieselin vientiin.

- (36) Voidaan katsoa, että Yhdysvalloista unioniin tapahtuneen viennin vähentyminen vuoden 2008 jälkeen ja samanaikaisesti tapahtunut viennin kasvun Kanadasta unioniin ja viennin kasvun Yhdysvalloista Kanadaan sen jälkeen, kun alkuperäiset toimenpiteet otettiin käyttöön, on merkinnyt muutosta kaupan rakenteeseen.

4.4 Muun riittävän syyn tai taloudellisen perusteen kuin tasoitustullin käyttöönoton puuttuminen

- (37) Tutkimuksessa ei tullut esiin muita riittäviä syitä tai taloudellisia perusteita jälleenlaivaukselle kuin Yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin voimassa olevan tasoitustullin välttäminen.

4.5 Tasoitustullin korjaavan vaikutuksen kumoutuminen

- (38) Eurostatin antamien tietojen perusteella arvioitiin, onko tuotteiden määrällinen tuonti kumonnut voimassa olevien, yhdysvaltaisen biodieselin tuontiin kohdistuvien tasoitustoimenpiteiden korjaavan vaikutuksen. Kanadasta vietyjen tuotteiden määriä ja hintoja verrattiin alkuperäisessä tutkimuksessa vahvistettuun vahingon korjaavaan tasoon.
- (39) Kuten edellä on mainittu, tuonti Kanadasta unioniin kasvoi 1 725 tonnista vuonna 2008 tutkimusajanjakson 197 772 tonniin, joka vastaa 9,2:ta prosenttia tuonnista. Kanadasta tulevan tuonnin kasvua ei voida pitää vähäpätöisenä, kun otetaan huomioon unionin markkinoiden koko sellaisena, kuin se on määritetty alkuperäisessä tutkimuksessa. Kun otetaan huomioon alkuperäisessä tutkimuksessa vahvistettu vahinkoa aiheuttamaton hintataso, Kanadan tuonti unioniin myytiin tutkimusajanjaksona 50 prosentin alihintaan ja tuote alihinnoiteltiin unionin tuottajien myyntihintaan verrattuna noin 40 prosentilla.
- (40) Sen vuoksi pääteltiin, että toimenpiteiden korjaava vaikutus vaarantuu sekä määrän että hinnan osalta.

4.6 Todisteet tukemisesta

- (41) Tukien osalta on huomattava, että Yhdysvaltojen biodieselverohyvitystä, joka on merkittävin alkuperäisessä tutkimuksessa havaittu tukijärjestelmä, alettiin takautuvasti soveltaa uudelleen joulukuussa 2010. Tämän perusteella pääteltiin, että tuotu samankaltainen tuote sai tutkimusajanjaksona yhä tukea.

4.7 Päätelmät

- (42) Tutkimuksessa pääteltiin, että Yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuonnissa käyttöön otettua lopullisia tasoitustulleja on kierretty perusasetuksen 23 artiklassa tarkoitettulla tavalla kuljettamalla sitä Kanadan kautta.

5. SINGAPORE

- (43) Kaksi Singaporessa toimivaa kauppiasta toimi yhteistyössä tässä tutkimuksessa. Lisäksi Singaporen valtionhallinnon toimivaltaiset viranomaiset toimivat yhteistyössä tutkimuksessa.
- (44) Polkumyynnin kiertämisen arviointia koskevat kriteerit kuvataan edellä 23 kappaleessa.
- (45) Eurostatin tilastojen mukaan biodieselin vienti Singaporesta unioniin kasvoi 179 tonnista vuonna 200 820 486 tonniin vuonna 2009 ja 32 078 tonniin tutkimusajanjaksona. Samana ajanjaksona kasvoi myös vienti Yhdysvalloista Singaporeen.
- (46) Singaporen valtionhallinnon toimivaltaisten viranomaisten mukaan suurin osa paikallisesti valmistettavasta biodieselista myydään Singaporen sisällä kattamaan kotimainen kysyntä. Viranomaiset ovat kuitenkin huomanneet, että teollisuudenala on kasvanut Singaporessa ja että viime aikoina on rakennettu uusia tuotantolaitoksia.
- (47) Vienti Singaporesta on yleensä ollut vähäistä. Biodieselin tuontia unioniin selvitettiin lähemmin 14 artiklan 6 kohdan liittyvässä tietokannassa, ja tietoja tarkastettiin toimivaltaisten kansallisten tulliviranomaisten kanssa. Vaikuttaa, että tuonnissa on ollut muutamia huippuja. Analyysissa ilmeni, että suurin osa tuoduista tuotteista oli todella peräisin Singaporesta. Kaikkea tuontia ei kuitenkaan pystytty selvittämään.
- (48) Verrattuna alkuperäisessä tutkimuksessa vahvistettuun kulutukseen unionissa sellaisen tuonnin osuuden, jota ei pystytty selvittämään, katsottiin olevan erittäin vähäistä. Huomioitaessa EBB:n arvio unionin kulutuksen huomattavasta kasvusta alkuperäisten tutkimuksen jälkeen on Singaporen osuutta pidettävä vähäisenä.
- (49) Edellä esitetyn perusteella voidaan päätellä, että tuonti Singaporesta ei ole määränsä puolesta kumonnut tasoitustoimenpiteiden korjaavia vaikutuksia.
- (50) Kuljetusten osalta on tunnettua, että Singapore on Aasian merkittävä merikuljetuskeskus, jonne alueen alukset saapuvat ja jossa ne purkavat tavaroita, jotka lastataan myöhemmin muun muassa Eurooppaan kulkeviin aluksiin. Tässä tutkimuksessa toinen yhteistyötä tehneistä kauppiasta kuljetti Singaporen kautta sellaista Malesiasta tai Indonesiasta peräisin olevaa biodieselä, jonka oli määrä päätyä unioniin. Kyseinen kauppias kuljetti tutkimusajanjakson aikana yksinään merkittävän määrän biodieselä unioniin jälleenlaivaamalla sen Singaporen kautta ja tul-laamalla sen unionissa Malesiasta tai Indonesiasta peräisin olevaksi. Tarkastuksessa ei löytynyt mitään, minkä perusteella olisi syytä olettaa, että tuote ei olisikaan peräisin Indonesiasta tai Malesiasta.

- (51) Edellä mainitun perusteella on syytä päättää tutkimus, joka koskee Singaporesta peräisin olevan biodieselin tuontiin sovellettavien tasoitustoimenpiteiden mahdollista kiertämistä.

6. YHDYSVALLAT

6.1 Alustavat huomiot

- (52) Viisi yhdysvaltalaisista biodieselin tuottajaa teki yhteistyötä tutkimuksessa, ja niistä kolme otettiin mukaan otokseen alkuperäisestä tutkimuksesta. Yhdysvaltojen viranomaiset tekivät yhteistyötä toimittamalla vientitilastot ja niiden tulkin tilastoista.
- (53) Kaikki kolme tuottajaa, jotka olivat alkuperäisen tutkimuksen otoksessa, ovat lopettaneet lopullisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen biodieselin viennin.
- (54) Vain yksi viidestä yhteistyössä toimineesta yrityksestä, BP North America, joka ei toiminut yhteistyötä alkuperäisessä tutkimuksessa, vei tutkimusajankohtana unioniin biodieselseosta, joka sisältää enintään 20 prosenttia biodieselä (jäljempänä 'B20 ja sitä alhaisemmat seokset').
- (55) Yhdysvaltojen biodieselteollisuutta edustava National Biodiesel Board, jäljempänä 'NBB', väitti, että tuotteeseen, jonka se on nimenomaan todennut jäävän voimassa olevien toimenpiteiden soveltamisalan ulkopuolelle, ei voida soveltaa tasoitustoimenpiteitä ilman uutta tukien vastaista tutkimusta. NBB väitti, että lopullisessa asetuksessa vahvistetaan nimenomaisesti, että "tarkasteltavana oleva tuote" ja "samankaltainen tuote" tarkoittavat biodieselä tai sellaista biodieselseosta, jossa biodieselä on yli 20 prosenttia. NBB:n mukaan kyseessä ei ole keinotekoinen kynnysarvo, vaan se vastaa alkuperäisessä tutkimuksessa todettua markkinatodellisuutta. Tutkimuksessa todettiin muun muassa, että 20 prosentin kynnysarvo soveltuu, kun halutaan tehdä selvä ero erityyppisten Yhdysvaltojen markkinoilla saatavilla olleiden seosten välillä.
- (56) NBB:n ja muiden asianomaisten osapuolten mielestä tasoitustoimenpiteitä koskevaa tutkimusta voidaan laajentaa tarkasteltavana olevasta tuotteesta samankaltaiseen tuotteeseen vain silloin, kun samankaltainen tuote eroaa tarkasteltavana olevasta tuotteesta vain vähäisessä määrin. NBB väitti myös, että neuvosto oli itse vahvistanut lopullisessa asetuksessa, että sellainen biodieselseos, jossa biodieselä on enintään 20 prosenttia, ei ole samankaltainen tuote. NBB:n mielestä ei perusasetusta noudatettaessa siten ole muuta mahdollisuutta kuin panna vireille uusi tutkimus sen määrittämiseksi, onko kyseisiä sekoituksia syytä saattaa toimenpiteiden kohteeksi.
- (57) Vastauksena näihin väitteisiin voidaan ensinnäkin todeta, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kiertämistä koskevien perusasetuksen 23 artiklan säännösten tarkoituksena on estää väitetyt yritykset kiertää voimassa olevia toimenpiteitä. Jos on olemassa riittävästi alustavaa näyttöä siitä, että perusasetuksen 23 artiklan 3 kohdassa

tarkoitettua toimenpiteiden kiertämistä tapahtuu, komissio panee vireille tutkimuksen, jotta voidaan määrittää, tapahtuuko toimenpiteiden kiertämistä. Sen arvioimiseksi, onko toimenpiteitä kierretty, on perusasetuksen 23 artiklan 3 kohdan mukaisesti analysoitava muun muassa, onko Yhdysvaltojen ja unionin välisen kaupan rakenteessa tapahtunut muutos, johtuuko kyseinen muutos käytännöstä, menettelystä tai toiminnasta, jolla ei ole muuta riittävää syytä tai taloudellista perustetta kuin tullen käyttöön ottaminen ja onko olemassa näyttöä vahingosta tai siitä, että tullen korjaavat vaikutukset vaarantuvat hintojen ja/tai määrien osalta.

- (58) On myös syytä palauttaa mieleen, että toimenpiteiden kiertämistä koskeva tutkimus ei ole perusasetuksen 19 artiklan mukainen tarkastelu sovellettavien toimenpiteiden soveltamisalasta, eikä sillä muuteta tarkasteltavan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen määritelmiä. Perusasetuksen 23 artiklan säännökset luovat asianmukaisen oikeusperustan sen tutkimiselle, liittyykö toimenpiteiden kohteena olevaan tuotteeseen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kiertämistä.
- (59) Komission vastaanottamassa pyynnössä väitettiin, että perusasetuksen 23 artiklan 4 kohdan mukaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen Yhdysvalloista oli alettu viedä unioniin sellaista biodieselseosta, joka sisälsi enintään 20 prosenttia biodieselä, minkä avulla väitettiin hyödynnettävän biodieselpitoisuudelle tarkasteltavana olevan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen kuvauksessa asetettua rajaa. Tutkimuksessa tarkasteltiin, onko tällaista käytäntöä pidettävä perusasetuksen 23 artiklan säännösten mukaisena polkumyynnin kiertämisenä. Lopuksi on huomattava, että väitettyä polkumyynnin kiertämistä koskevia käytäntöjä voidaan tarkastella ainoastaan perusasetuksen 23 artiklan mukaisesti.

6.2 B20:n ja sitä alhaisempien seosten vienti Yhdysvalloista unioniin

- (60) Kuten edellä 20 kappaleessa todetaan, Yhdysvaltojen HTS-koodi 3824 90 40 00 kattaa myös biodieselseokset, joissa biodieselä on enintään 96,5 painoprosenttia. Yhdysvaltojen vientitilastojen mukaan tämän tyyppistä seosta vietiin unioniin tutkimusajanjaksona 358 291 tonnia.
- (61) BP Products North America, jäljempänä 'BPNA', vei tutkimusajanjaksona huomattavan osuuden edellä mainitusta määrästä.
- (62) BPNA ei osallistunut alkuperäiseen tutkimukseen, koska se aloitti biodieseliin liittyvän toimintansa vasta vuoden 2009 alussa, ennakoiden biodieselin markkinoiden kasvavan tulevaisuudessa Yhdysvaltojen ja muiden maiden hallitusten vaatimusten seurauksena. BPNA aloitti viennin unioniin joulukuussa 2009. On muistettava, että lopulliset toimenpiteet otettiin käyttöön heinäkuussa 2009.

(63) BP myi Yhdysvalloista peräisin olevaa biodieselseosta, jonka painoprosentti on enintään 15 (jäljempänä 'B15'), unionin maista Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, Ranskaan ja Alankomaihin. Kaikissa tapauksissa tuotetta sekoitettiin muihin polttoaineisiin, ja tällä tavoin saadun huoltoasemilla tankattavan seoksen tarkoituksena oli täyttää tietyissä jäsenvaltioissa voimassa olevan lainsäädännön vaatimukset, joilla pyritään edistämään ympäristön kannalta kestävämpänä pidettävien biopolttoaineiden käyttöä.

(64) BPNA väitti, että seokset, joissa biodieselä on alle 15 painoprosenttia, eivät ole tarkasteltavana olevaan tuotteeseen verrattavia samankaltaisia tuotteita. Niiden ominaisuudet ja markkinaolosuhteet eroavat suuresti toisistaan. Vähemmän biodieselä sisältävien seosten tuotantoon ja tuontiin liittyvä logistiikka (mukaan luettuna laivakuljetuksia koskevat rajoitukset) eroaa suuresti enemmän biodieselä sisältävien seosten logistiikasta. BPNA:n mukaan enintään 15 painoprosenttia sisältävät seokset luokitellaan laivakuljetuksissa öljytuotteiksi eikä kemikaaleiksi, minkä ansiosta niiden laivakuljetus on edullisempaa. BPNA väitti, että dieselmootoreissa on suorituskyvyn kannalta merkitystä, käytetäänkö niissä enemmän vai vähemmän biodieselä sisältävää seosta.

(65) Kiertämistä koskevan tutkimuksen tavoitteena on määrittää, onko biodieselä enintään 20 painoprosenttia sisältävällä seoksella kierretty voimassa olevia toimenpiteitä. On mahdollista, että vähemmän biodieselä sisältävät seokset merkitsevät alhaisempia laivakuljetuskustannuksia. On kuitenkin syytä huomioda, että B20 ja sitä alhaisemmat seokset ovat yli 20 painoprosenttia sisältävän biodieselin valmistusmenetelmään verrattuna käytännössä samaa seosta, jonka koostumus on vain eri. Seoksen koostumuksen muuttaminen on helppoa. Koska B20 ja sitä alhaisemmat seokset sisältävät tarkasteltavana olevaan tuotteeseen verrattuna ainoastaan vähäisiä muutoksia, ainoa ero on seoksessa olevan biodieselin osuus. On myös syytä huomata, että sekä tarkasteltavana oleva tuote että B20 ja sitä alhaisemmat seokset on tarkoitettu samaa käyttöä varten unionissa. Lisäksi B20:ssä ja sitä alhaisemmissa seoksissa olevan biodieselin perusominaisuudet ovat samat kuin sellaisissa seoksissa, joissa biodieselä on yli 20 painoprosenttia.

6.3 Muutos kaupan rakenteissa

(66) Tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti Yhdysvalloista laski vuoden 20 081 487 790 tonnista 381 227 tonniin vuonna 2009 ja tutkimusajanjaksona lähelle nollaa.

(67) On huomattava, että vaikka alkuperäisen tutkimuksen aikana unionissa olikin voimassa velvoite sekoittaa polttoaineeseen esimerkiksi 5 painoprosenttia biodieselä sisältävää seosta, B20:tä ja sitä alhaisempia seoksia alettiin tuoda Yhdysvalloista unioniin vasta lopullisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen. Alkuperäisen tutkimuksen

aikana biodieselä vietiin unioniin otoksessa mukana olleilta yhteistyössä toimineilta, vientiä harjoittavilta tuottajilta saatujen tietojen mukaan lähinnä sellaisina seoksina, joissa on 99,9 painoprosenttia biodieselä. Tähän oli syynä se, että näin voitiin maksimoida vientituki (biodieselin verohyvitys oli 1 dollari gallonaa kohti).

(68) Täten on vaikea nähdä B20:n ja sitä alhaisempien seoksen viennin aloittamiselle muita taloudellisia perusteita kuin voimassa olevien tasoitustoimenpiteiden välttämisen.

(69) Biodieselin osuudelle myönnetään tällöinkin tukea, ja maahantuoja välttää tasoitustullin maksamisen. Tässä yhteydessä on huomattava, että seoksiin sovellettava tasoitustulli riippuu seoksessa olevan biodieselin määrästä, eli vietäessä seosta, jossa biodieselä on 15 painoprosenttia, tasoitustulli, jota ei makseta, on noin 35 euroa tonnia kohti.

6.4 Muun riittävän syyn tai taloudellisen perusteen kuin tasoitustullin käyttöönoton puuttuminen

(70) BNPA:n mukaan biodieselä alle 15 painoprosenttia sisältävää seosta ei luotu varta vasten kiertämään tulleja. Yritys esitti, että se ei osallistunut alkuperäiseen tutkimukseen, koska se aloitti biodieseliin liittyvän toimintansa vasta vuoden 2009 alussa ennakoiden biodieselin markkinoiden kasvavan tulevaisuudessa Yhdysvaltojen ja muiden maiden hallitusten vaatimusten seurauksena. Yrityksen erityinen rakenne, sen toiminta öljyalan yrityksenä ja sen logistinen infrastruktuuri Yhdysvalloista huomioon ottaen sille oli luonnollista aloittaa seoksen valmistaminen Yhdysvalloissa ja sen vienti unioniin. Viety seos oli aina sellaista, joka sisälsi enintään 15 painoprosenttia biodieselä, sillä siihen sovelletaan vähemmät tiukkoja turvallisuusvaatimuksia: enintään 15 painoprosenttia sisältävää biodieselä ei pidetä merenkulkumääräysten mukaisena kemikaalina.

(71) On muistettava, että kyseisen yrityksen vientitoiminta unioniin alkoi vasta toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen. Voidaan päätellä, että ei ole muita riittäviä syitä tai taloudellisia perusteita jälleenlaivaukselle kuin Yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin voimassa olevan tasoitustullin välttämisen.

6.5 Tasoitustullin korjaavan vaikutuksen kumoutuminen

(72) Kun otetaan huomioon alkuperäisessä tutkimuksessa vahvistettu vahinkoa aiheuttamaton hintataso, Yhdysvalloista tutkimusajanjaksona unioniin tuotu B20 ja sitä alhaisemmat seokset oli sekä myyty että hinnoiteltu alihintaan. B20:n ja sitä alhaisempien seosten tuonti alkoi vasta lopullisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen, eikä kyseisiä määriä voi pitää vähäpätöisinä.

- (73) Sen vuoksi pääteltiin, että toimenpiteiden korjaava vaikutus vaarantuu sekä määrän että hinnan osalta.

6.6 Todisteet tukemisesta

- (74) Tukien osalta on huomattava, että Yhdysvaltojen biodieselve-rohyvitystä, joka on merkittävin alkuperäisessä tutkimuksessa havaittu tukijärjestelmä, alettiin takautuvasti soveltaa uudelleen joulukuussa 2010. Tämän perusteella pääteltiin, että tuotu samankaltainen tuote sai tutkimus-ajanjaksona yhä tukea.

6.7 Päätelmät

- (75) Tutkimuksessa pääteltiin, että Yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuonnissa käyttöön otettuja lopullisia tasoitustulleja on kierretty tuomalla unioniin biodieseliä seoksena, jossa biodieseliä on enintään 20 painoprosenttia.
- (76) Todettiin, että ainoa taloudellinen peruste B20:n ja sitä alhaisempien seosten viennille on toisaalta Yhdysvaltojen myöntämä tuki ja toisaalta unioniin tuonnin yhteydessä kannettavien tasoitustullien välttäminen.
- (77) BPNA pyysi vapautusta mahdollisista laajennetuista toimenpiteistä. Koska tutkimuksessa kuitenkin selkeästi ilmeni, että B20:n ja sitä alhaisempien seosten tuonti tapahtuu ainoastaan voimassa olevien toimenpiteiden välttämiseksi, ei tällaista vapautusta voida myöntää. Perusasetuksen 23 artiklan 6 kohdan mukaisesti vapautus voidaan myöntää niille tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajille, jotka voivat osoittaa, etteivät ne ole etuyhteydessä yhteenkään toimenpiteiden kohteena olevaan tuottajaan ja joiden osalta todetaan, etteivät ne ole osallisina kiertämiskäytännöissä. Näissä tutkimuksissa ilmeni, että BPNA on osallisena kiertämiskäytännöissä, sillä se aloitti B20:n ja sitä alhaisempien seosten viennin polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden ja tasoitustullien käyttöönoton jälkeen ilman, että sille olisi muuta perusteltua syytä kuin kyseisten toimenpiteiden käyttöönotto. Lisäksi on näyttöä siitä, että toimenpiteiden vaikutukset vaarantuvat hintojen ja määrän osalta ja että tuotua tuotetta tuetaan yhä.
- (78) Jotkin alkuperäisissä tutkimuksissa yhteistyötä tehneet biodieselin tuottajat pyysivät vapautusta kaikista polkumyynnin kiertämiseen liittyvistä laajennetuista toimenpiteistä. Ilmeni, että kyseiset Yhdysvalloissa toimivat tuottajat eivät valmista tai myy sellaista biodieselseosta, jossa biodieseliä on enintään 20 painoprosenttia. Perusasetuksen 23 artiklan 6 kohdan mukaan polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kiertämistä koskevassa tutkimuksessa voidaan huomioida ainoastaan tuottajan pyyntö saada vapautus. On kuitenkin huomattava, että perusasetuksen 23 artikla sisältää uusia toimijoita koskeva säännöksiä.

7. TOIMENPITEET

7.1 Kanada

- (79) Edellä esitetyn perusteella pääteltiin, että Yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuonnissa käyttöön otettua

lopullista tasoitustullia on kierretty perusasetuksen 23 artiklassa tarkoitetulla tavalla kuljettamalla sitä Kanadan kautta.

- (80) Tarkasteltavana olevan tuotteen Yhdysvalloista peräisin olevaan tuontiin sovellettavat voimassa olevat toimenpiteet olisi perusasetuksen 23 artiklan 1 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti laajennettava koskemaan Kanadasta lähetetyn saman tuotteen tuontia riippumatta siitä, onko tuotteen ilmoitettu olevan peräisin Kanadasta.
- (81) Jotta tullin maksamista ei voitaisi välttää esittämällä todentamattomia väitteitä, että Kanadan kautta lähetetty tuote on lopullisessa asetuksessa yksilöllisen tullin maksamiseen veloitettun yrityksen valmistama, laajennettavien toimenpiteiden olisi oltava asetuksen (EY) N:o 598/2009 1 artiklan 2 kohdassa "Kaikki muut yritykset" tarkoitettu lopullinen tasoitustulli eli 237 euroa tonnia kohti.
- (82) Sekoituksia koskevan tasoitustullin soveltamisessa otetaan huomioon, missä suhteessa sekoituksessa on kokonaispitoisuudesta painon mukaan rasvahappomonoalkyyliesteriä ja parafiinisia kaasuoilyjä, jotka on valmistettu synteisillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää (biodieselpitoisuus).
- (83) Perusasetuksen 23 artiklan 4 kohdassa ja 24 artiklan 5 kohdassa säädetään, että laajennettuja toimenpiteitä on sovellettava vireillepanoasetuksella käyttöön otetun kirjaamisvelvoitteen alaiseen unioniin tulevaan tuontiin, ja siksi tällaisen Kanadasta lähetetystä biodieselin kirjatusta tuonnista olisi kannettava tullit.

7.2 Yhdysvallat

- (84) Edellä esitetyn perusteella pääteltiin, että Yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuonnissa käyttöön otettua lopullista tasoitustullia on kierretty perusasetuksen 23 artiklassa tarkoitetulla tavalla viemällä biodieseliä unioniin B20:n ja sitä alhaisempina seoksina.
- (85) Tarkasteltavana olevan tuotteen Yhdysvalloista peräisin olevaan tuontiin sovellettavat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet olisi perusasetuksen 23 artiklan 1 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti laajennettava koskemaan biodieselseoksen tuontia B20:n ja sitä alhaisempina seoksina.
- (86) Laajennettavat toimenpiteet ovat asetuksen (EY) N:o 598/2009 1 artiklan 2 kohdan mukaisia toimenpiteitä.
- (87) Sekoituksia koskevan laajennetun tasoitustullin soveltamisessa otetaan huomioon, missä suhteessa sekoituksessa on kokonaispitoisuudesta painon mukaan rasvahappomonoalkyyliesteriä ja parafiinisia kaasuoilyjä, jotka on valmistettu synteisillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää (biodieselpitoisuus).

- (88) Perusasetuksen 23 artiklan 4 kohdassa ja 24 artiklan 5 kohdassa säädetään, että laajennettuja toimenpiteitä on sovellettava vireillepanoasetuksella käyttöön otetun kirjaamiselvoituksen alaiseen unioniin tulevaan tuontiin, ja siksi kyseisestä Yhdysvalloista peräisin olevan sellaisen biodieselin kirjatusta tuonnista B20:n ja sitä alhaisempina seoksina olisi kannettava tullit.

8. SINGAPOREA KOSKEVAN TUTKIMUKSEN PÄÄTTÄMINEN

- (89) Singaporea koskevien päätelmien perusteella tasoitustoimenpiteiden mahdollista kiertämistä Singaporesta lähetetyn biodieselin tuonnilla koskeva tutkimus olisi päätettävä, ja vireillepanoasetuksella käyttöön otettu Singaporesta lähetetyn biodieselin tuonnin kirjaaminen olisi lopetettava.

9. VAPAUTUSTA KOSKEVA PYYNTÖ

- (90) Kyselyyn vastanneet kaksi yhteistyössä toimivaa kanadalaisista yritystä pyysivät perusasetuksen 23 artiklan 6 kohdan mukaisesti vapautusta mahdollisesti käyttöön otettavista laajennetuista toimenpiteistä.
- (91) Todettiin, että kaksi yhteistyötä tehnyttä kanadalaisista tuottajaa ei osallistunut tämän tutkimuksen kohteena oleviin kiertämiskäytäntöihin. Kyseiset tuottajat pystyivät myös esittämään, että ne eivät ole etuyhteydessä mihinkään yhdysvaltalaiseen biodieselin tuottajaan/viejään. Sen vuoksi niille voidaan myöntää vapautus.
- (92) Jotta näitä vapautuksia sovellettaisiin asianmukaisesti, tarvitaan erityistoimenpiteitä. Tällaisia erityistoimenpiteitä on sellaisen pätevän kauppalakun esittäminen jäsenvaltioiden tulliviranomaisille, joka täyttää tämän asetuksen liitteessä esitetyt vaatimukset. Tuontiin, jonka yhteydessä ei esitetä tällaista kauppalakua, on sovellettava laajennettua tasoitustullia.
- (93) Yksi kyselyyn vastannut yhteistyössä toiminut yhdysvaltalainen yritys pyysi myös perusasetuksen 23 artiklan 6 kohdan mukaisesti vapautusta mahdollisesti käyttöön otettavista laajennetuista toimenpiteistä.
- (94) Kuten edellä 77 kappaleessa selostetaan, tutkimuksessa ilmeni selvästi, että kyseinen osapuoli on tuomalla B20:tä ja sitä alhaisempia seoksia osallisena kiertämiskäytännöissä. Vapautusta ei sen vuoksi voida myöntää.
- (95) On kuitenkin syytä painottaa, että jos jokin kyseisistä vientiä harjoittavista tuottajista ei enää saa tukea, se voi pyytää perusasetuksen 19 artiklan mukaisen tarkastelun suorittamista.

10. ILMOITTAMINEN

- (96) Kaikille asianomaisille osapuolille ilmoitettiin niistä keskeisistä tosiseikoista ja huomioista, joiden perusteella edellä esitettyyn päätelmään päädyttiin, ja niitä kehoitettiin esittämään huomautuksia. Osapuolten suulliset ja kirjalliset huomautukset tutkittiin,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Laajennetaan asetuksella (EY) N:o 598/2009 käyttöön otettua lopullista tasoitustullia tuotaessa Amerikan yhdysvalloista peräisin olevia rasvahappomonoalkyyliesteriä ja/tai parafiinisia kaasuöljyjä, jotka on valmistettu synteetillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää (tunnetaan yleisesti ”biodieselinä”), joko puhtaassa muodossa tai seoksena, joka sisältää enemmän kuin 20 painoprosenttia rasvahappomonoalkyyliesteriä ja/tai parafiinisia kaasuöljyjä, jotka on valmistettu synteetillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää, sellaisten rasvahappomonoalkyyliesterien ja/tai parafiinisten kaasuöljyjen unioniin suuntautuvaan tuontiin, jotka on valmistettu synteetillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää (tunnetaan yleisesti ”biodieselinä”), joko puhtaassa muodossa tai seoksena, joka sisältää enemmän kuin 20 painoprosenttia rasvahappomonoalkyyliesteriä ja/tai parafiinisia kaasuöljyjä, jotka on valmistettu synteetillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää, jotka on lähetetty Kanadasta, riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Kanada, ja jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 1516 20 98 (Taric-koodi 1516 20 98 21), ex 1518 00 91 (Taric-koodi 1518 00 91 21), ex 1518 00 99 (Taric-koodi 1518 00 99 21), ex 2710 19 41 (Taric-koodi 2710 19 41 21), ex 3824 90 91 (Taric-koodi 3824 90 91 10) ja ex 3824 90 97 (Taric-koodi 3824 90 97 01), lukuun ottamatta seuraavien yritysten valmistamia tuotteita:

Maa	Yritys	Taric-lisäkoodi
Kanada	BIOX Corporation, Oakville, Ontario, Kanada	B107
Kanada	Rothsay Biodiesel, Guelph, Ontario, Kanada	B108

Laajennettava tulli on asetuksen (EY) N:o 598/2009 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu lopullinen tasoitustulli 237 euroa nettotonnilta.

Seoksia koskevaa tasoitustullia sovelletaan siinä suhteessa, jossa seoksessa on kokonaispitoisuudesta painon mukaan rasvahappomonoalkyyliesteriä ja parafiinisia kaasuöljyjä, jotka on valmistettu synteetillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää (biodieselpitoisuus).

2. Edellä 1 kohdassa erikseen mainituille yrityksille myönnettujen tai komission 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti myöntämien vapautusten soveltaminen edellyttää, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitetään pätevä kauppalakku, joka täyttää liitteessä esitetyt vaatimukset. Jos tällaista laskua ei esitetä, sovelletaan 1 kohdassa tarkoitettua tasoitustullia.

3. Tämän artiklan 1 kohdalla laajennettu tulli kannetaan Kanadasta lähetetystä tuonnista riippumatta siitä, onko sen alkuperämaaksi ilmoitettu Kanada, ja joka on kirjattu asetuksen (EU) N:o 721/2010 2 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 597/2009 23 artiklan 4 kohdan ja 24 artiklan 5 kohdan mukaisesti, lukuun ottamatta 1 kohdassa lueteltujen yritysten tuottamia tuotteita.

4. Sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

1. Laajennetaan asetuksella (EY) N:o 598/2009 käyttöön otettua lopullista tasoitustullia tuotaessa Amerikan yhdysvalloista peräisin olevia rasvahappomonoalkyyliesteriä ja/tai parafiinisia kaasuoilyjä, jotka on valmistettu synteisillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää (tunnetaan yleisesti "biodieselinä"), joko puhtaassa muodossa tai seoksena, joka sisältää enemmän kuin 20 painoprosenttia rasvahappomonoalkyyliesteriä ja/tai parafiinisia kaasuoilyjä, jotka on valmistettu synteisillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää, sellaisen biodieselseoksen unioniin suuntautuvaan tuontiin, joka sisältää vähemmän kuin 20 painoprosenttia rasvahappomonoalkyyliesteriä ja/tai parafiinisia kaasuoilyjä, jotka on valmistettu synteisillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää, jotka ovat peräisin Amerikan yhdysvalloista ja jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 1516 20 98 (Taric-koodi 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (Taric-koodi 1518 00 91 30), ex 1518 00 99 (Taric-koodi 1518 00 99 30), ex 2710 19 41 (Taric-koodi 2710 19 41 30) ja ex 3824 90 97 (Taric-koodi 3824 90 97 04).

Laajennettavat toimenpiteet ovat asetuksen (EY) N:o 598/2009 1 artiklan 2 kohdan mukaisia toimenpiteitä.

Seoksia koskevaa tasoitustullia sovelletaan siinä suhteessa, jossa seoksessa on kokonaispitoisuudesta painon mukaan rasvahappomonoalkyyliesteriä ja parafiinisia kaasuoilyjä, jotka on valmistettu synteisillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää (biodieselipitoisuus).

2. Tämän artiklan 1 kohdalla laajennetut tullit kannetaan Amerikan yhdysvalloista peräisin olevasta tuonnista asetuksen (EU) N:o 721/2010 2 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 597/2009 23 artiklan 4 kohdan sekä 24 artiklan 5 kohdan mukaisesti kirjatussa tuonnissa.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä toukokuuta 2011.

3. Sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

3 artikla

Päätetään tutkimus, joka pantiin vireille Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuonnissa asetuksella (EY) N:o 598/2009 käyttöön otettujen tasoitustoimenpiteiden mahdollista kiertämistä biodieselin tuonnilla Singaporesta riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Singapore, koskevan tutkimuksen vireillepanosta ja kyseisen tuonnin kirjaamisvelvoitteesta annetulla asetuksella (EU) N:o 721/2010.

4 artikla

1. Tämän asetuksen 1 artiklan 1 kohdalla ja 2 artiklan 1 kohdalla laajennetusta tullista vapauttamista koskevat pyynnöt on tehtävä kirjallisesti jollakin Euroopan unionin virallisista kielistä, ja hakevan tahon valtuutetun edustajan on allekirjoitettava ne. Pyyntö on lähetettävä seuraavaan osoitteeseen:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: N-105 04/92
1049 Brussels
BELGIUM

Faksi: + 32 2295505

2. Komissio voi asetuksen (EY) N:o 597/2009 23 artiklan 6 kohdan mukaisesti neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan myöntää päätöksellä vapautuksen 1 artiklan 1 kohdalla ja 2 artiklan 1 kohdalla laajennetusta tullista sellaisten yritysten tuonnille, jotka eivät kierrä asetuksella (EY) N:o 598/2009 käyttöön otettuja tasoitustulleja.

5 artikla

Tulliviranomaiset velvoitetaan lopettamaan asetuksen (EU) N:o 721/2010 2 artiklan mukaisesti tapahtuva tuonnin kirjaaminen.

6 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
MARTONYI J.

LIITE

Edellä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa pätevässä kauppalaskussa on oltava kauppalaskun laatineen yksikön asiasta vastaavan henkilön allekirjoittama vakuutus seuraavasti:

1. Kauppalaskun laatineen yksikön asiasta vastaavan henkilön nimi ja tehtävänimike.
 2. Seuraava ilmoitus: "Allekirjoittanut vahvistaa, että tässä laskussa tarkoitettun, Euroopan unioniin vietäväksi myydyn (tarkasteltavana olevan tuotteen) (määrän) on valmistanut (yrityksen nimi ja osoite), (Taric-lisäkoodi), (maan nimi). Vakuutan, että tässä laskussa esitetyt tiedot ovat täydelliset ja asianmukaiset."
 3. Päiväys ja allekirjoitus.
-

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 444/2011,

annettu 5 päivänä toukokuuta 2011,

Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuonnissa asetuksella (EY) N:o 599/2009 käyttöön otetun lopullisen polkumyöntitullin laajentamisesta koskemaan Kanadasta lähetetyn biodieselin tuontia riippumatta siitä, onko alkuperämaaksi ilmoitettu Kanada, ja Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuonnissa asetuksella (EY) N:o 599/2009 käyttöön otetun lopullisen polkumyöntitullin laajentamisesta koskemaan sellaisen biodieselseoksen tuontia, jossa on enintään 20 painoprosenttia biodieseliä, ja tutkimuksen päättämisestä Singaporesta lähetetyn tuonnin osalta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen, jonka tämä on tehnyt neuvoo-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

1.1 Voimassa olevat toimenpiteet

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 193/2009⁽²⁾ otettiin käyttöön väliaikainen polkumyöntitulli Amerikan yhdysvalloista, jäljempänä 'Yhdysvallat', peräisin olevan biodieselin tuonnissa.
- (2) Asetuksella (EY) N:o 599/2009⁽³⁾, jäljempänä 'lopullista tullia koskeva asetus' neuvosto otti käyttöön lopullisen polkumyöntitullin, jonka määrä tonnia kohden vaihtelee 0 eurosta 198 euroon ja joka koskee Yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuontia, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote', sellaisena kuin se on määritelty mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa, jäljempänä 'voimassa olevat toimenpiteet'. Lopullista tullia koskevan asetuksen antamiseen johtanutta tutkimusta kutsutaan jäljempänä 'alkuperäiseksi tutkimukseksi'.
- (3) On myös huomattava, että neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 598/2009⁽⁴⁾ käyttöön tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin osalta 211,20–237 euron suuruisen lopullisen tasoitustullin.

1.2 Pyyntö

- (4) Komissio vastaanotti 30 päivänä kesäkuuta 2010 perusasetuksen 13 artiklan 3 kohdan mukaisen pyynnön tutkia tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnissa käyttöön otettujen polkumyönnin vastaisten toimenpiteiden mahdollista kiertämistä. Pynnön esitti unionin biodieselin tuottajia edustava European Biodiesel Board, jäljempänä 'EBB'.

- (5) Pyyntöä väitettiin, että tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin sovellettavia polkumyönnin vastaisia toimenpiteitä kierrettiin kuljettamalla tuote Kanadan ja Singaporen kautta ja viemällä biodieselseosta, josta enintään 20 painoprosenttia on biodieseliä.

- (6) Pyyntöä väitettiin, että Yhdysvalloista, Kanadasta ja Singaporesta peräisin olevan vientikaupan rakenteessa on tapahtunut merkittävä muutos sen jälkeen, kun tarkasteltavana olevaa tuotetta koskevat toimenpiteet otettiin käyttöön, ja että kyseiselle muutokselle ei ole olemassa muuta riittävää syytä tai perustetta kuin tullin käyttöön-otto. Tällaisen kaupan rakenteen muutoksen väitettiin johtuvan siitä, että tarkasteltavana olevaa tuotetta kuljetetaan Kanadan ja Singaporen kautta.

- (7) Pyyntöä väitettiin myös, että toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen Yhdysvalloista oli alettu viedä unioniin sellaista biodieselseosta, joka sisälsi enintään 20 prosenttia biodieseliä, minkä avulla väitettiin hyödynnettävän biodieselpitoisuudelle tarkasteltavana olevan tuotteen kuvauksessa asetettua rajaa.

- (8) Lisäksi pyyntöä väitettiin, että tarkasteltavana olevaan tuotteeseen tällä hetkellä sovellettavien polkumyöntitoimenpiteiden korjaavat vaikutukset olivat heikentyneet sekä määrien että hintojen osalta. Pyyntöä väitettiin, että tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti vaikutti korvautuneen Kanadasta ja Singaporesta tulevan puhtaassa muodossa olevan biodieselin sekä yli 20 prosenttia biodieseliä sisältävän seoksen mittavalla tuonnilla ja enintään 20 prosenttia biodieseliä sisältävän seoksen tuonnilla. Lisäksi oli riittävästi näyttöä siitä, että tämä lisääntynyt tuonti tapahtui hinnoilla, jotka alittivat selvästi nyt voimassa oleviin toimenpiteisiin johtaneessa tutkimuksessa määritetyn vahinkoa aiheuttamattoman hinnan.

- (9) Pyyntöä väitettiin myös, että tarkasteltavana olevan tuotteen hintoja tuetaan, kuten aiemmin oli todettu.

1.3 Vireillepano

- (10) Komissio päätti neuvoo-antavaa komiteaa kuultuaan, että oli olemassa riittävä alustava näyttö perusasetuksen 13 artiklan mukaisen tutkimuksen aloittamiselle, ja pani tutkimuksen vireille asetuksella (EU) N:o 720/2010⁽⁵⁾, jäljempänä 'vireillepanoasetus'. Perusasetuksen 14 artiklan 5 kohdan nojalla komissio velvoitti

⁽¹⁾ EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ EUVL L 67, 12.3.2009, s. 22.

⁽³⁾ EUVL L 179, 10.7.2009, s. 26.

⁽⁴⁾ EUVL L 179, 10.7.2009, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 211, 12.8.2010, s. 1.

vireillepanoasetuksella tulliviranomaiset kirjaamaan Kanadasta ja Singaporesta lähetetyn tuonnin sekä Yhdysvalloista peräisin olevan sellaisen biodieselseoksen tuonnin, jossa on enintään 20 painoprosenttia rasvahappomonoalkyyliestereitä ja/tai parafiinisia kaasuoilyjä, jotka on valmistettu synteesillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää.

- (11) Komissio pani myös vireille asetuksella (EU) N:o 721/2010⁽¹⁾ rinnakkaisen tutkimuksen, joka koski Yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuonnissa käytöön otettujen tasoitustoimenpiteiden mahdollista kiertämistä biodieselin tuonnilla Kanadasta ja Singaporesta sekä Yhdysvalloista peräisin olevan sellaisen biodieselseoksen tuonnilla, jossa on enintään 20 painoprosenttia biodieseliä.

1.4 Tutkimus

- (12) Komissio ilmoitti Yhdysvaltojen, Kanadan ja Singaporen viranomaisille virallisesti tutkimusten aloittamisesta. Yhdysvalloissa, Kanadassa ja Singaporessa toimiville tiedossa oleville tuottajille/viejille lähetettiin kyselylomakkeet. Asanomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi vireillepanoasetuksessa asetetussa määräajassa.
- (13) Kyselyyn vastasivat seuraavat yritykset, joiden toimitiloihin tehtiin tarkastuskäynti:

Kanadassa toimivat tuottajat/viejät:

- BIOX Corporation
- Rothsay Biodiesel

Singaporessa toimivat kauppiat:

- Trafigura Pte Ltd
- Wilmar Trading Pte Ltd

Yhdysvalloissa toimivat tuottajat/viejät:

- Archer Daniels Midland Company
- BP Products North America Inc.
- Louis Dreyfus Corporation

Etuyhteydessä olevat tuojat

- BP Oil International Limited
- Cargill BV

- (14) Lisäksi komissio teki käyntejä Kanadan valtionhallinnon toimivaltaisiin viranomaisiin ja Singaporen valtionhallinnon toimivaltaisiin viranomaisiin.

1.5 Tutkimusajanjakso

- (15) Tutkimusajanjakso käsitti 1 päivän huhtikuuta 2009 ja 30 päivän kesäkuuta 2010 välisen ajan. Tietoja kerättiin vuodesta 2008 tutkimusajanjakson loppuun asti sen selvittämiseksi, oliko kaupan rakenteessa tapahtunut väitetyt muutoksia.

2. KIERTÄMISTÄ KOSKEVAN TUTKIMUKSEN KOHTEENA OLEVA TUOTE

- (16) Tuotteet, joiden osalta toimenpiteitä mahdollisesti kierretään, eli alkuperäisen tutkimuksen kohteena olevat tuotteet, ovat Yhdysvalloista peräisin olevia rasvahappomonoalkyyliestereitä ja/tai parafiinisia kaasuoilyjä, jotka on valmistettu synteesillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää (tunnetaan yleisesti ”biodieselinä”), joko puhtaassa muodossa tai sekoituksena, joka sisältää enemmän kuin 20 painoprosenttia rasvahappomonoalkyyliestereitä ja/tai parafiinisia kaasuoilyjä, jotka on valmistettu synteesillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää; ne luokitellaan CN-koodeihin ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 99, ex 2710 19 41, 3824 90 91 ja ex 3824 90 97.

- (17) Kiertämistä koskevan tutkimuksen tarkasteltavana olevaa tuotetta voidaan lähestyä kahdelta kannalta. Kanadan ja Singaporen kautta tapahtuvan kuljetuksen osalta se on sama kuin alkuperäisen tutkimuksen tuote, joka on kuvattu edellisessä kohdassa. Suoraan Yhdysvalloista tulevan kuljetuksen osalta tarkasteltavana oleva tuote on Yhdysvalloista peräisin oleva biodieselseos, joka sisältää enintään 20 painoprosenttia rasvahappomonoalkyyliestereitä ja/tai parafiinisia kaasuoilyjä, jotka on valmistettu synteesillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää.

3. BODIESELIN TUONTI UNIONIIN JA VIENTI YHDYSVALLOISTA

- (18) Polkumyynnin vastaisten väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen maaliskuussa 2009 tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti on käytännöllisesti katsoen loppunut. Tilanne esitetään tiivistettynä seuraavassa taulukossa:

Biodieselin ja tiettyjen biodieselseosten tuonti Euroopan unioniin

CN-koodi 3824 90 91 (tonnia)

	2008	osuus	2009	osuus	tutkimusajanjakso	osuus
Yhdysvallat	1 487 790	83,62 %	381 227	22,29 %	24	0,00 %
Kanada	1 725	0,10 %	140 043	8,19 %	197 772	9,28 %
Singapore	179	0,01 %	20 486	1,20 %	32 078	1,50 %

Lähde: Eurostat.

⁽¹⁾ EUVL L 211, 12.8.2010, s. 6.

- (19) Edellä olevat Eurostatin tiedot kattavat kaikki biodieselit, jotka sisältävät vähintään 96,5 prosenttia estereitä.
- (20) Vertailuna Yhdysvallat ilmoittaa vieneensä biodieseliä ja HTS-nimikkeistöön 3824 90 40 00 kuuluvia biodieselseoksia (eläimistä tai kasveista peräisin olevien rasva-aineiden seoksia) seuraavat määrät:

Biodieselin ja biodieselseosten vienti Yhdysvalloista

HTS-koodi 3824 90 40 00 (tonnia)

	2008	2009	tutkimusajanjakso
Euroopan unioni	2 241 473	335 577	358 291
Kanada	967	128 233	161 841
Singapore	311	42 056	27 415
	2 242 751	505 866	547 547

Lähde: Yhdysvaltain kauppaministeriö

- (21) Edellä olevien kahden taulukon perusteella voidaan päätellä, että tutkimusajanjaksona unioniin viedyt 358 291 tonnia ovat seoksia, joissa on enintään 96,5 prosenttia biodieseliä.

4. KANADA

4.1 Yleisiä huomioita

- (22) Kanadalaisten tuottajien/viejien yhteistyöaste oli korkea. Kyselyyn vastasi ja yhteistyössä toimi kaksi tuottajaa, jotka edustavat noin 90:tä prosenttia Kanadan biodieselin tuotannosta. Myös uusiutuvien polttoaineiden tuottajia edustava Canadia Renewable Fuels Association ja Kanadan julkishallinnon toimivaltaiset viranomaiset toimivat yhteistyössä tässä tutkimuksessa.
- (23) Sen arvioimiseksi, onko toimenpiteitä kierretty, on perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti analysoitu seuraavat seikat: onko Yhdysvaltojen, Kanadan ja unionin välisen kaupan rakenteessa tapahtunut muutos, johtuuko kyseinen muutos käytännöstä, menettelystä tai toiminnasta, jolla ei ole muuta riittävää syytä tai taloudellista perustetta kuin tullin käyttöön ottaminen, onko olemassa näyttöä vahingosta tai siitä, että tullin korjaavat vaikutukset vaarantuvat samankaltaisen tuotteen hintojen ja/tai määrien vuoksi, ja onko näyttöä polkumyynnistä verrattuna samankaltaiselle tuotteelle aikaisemmin määritettyihin normaaliarvoihin.

4.2 Muutos kaupan rakenteissa

4.2.1 Tuonti unioniin

- (24) Biodieselin tuonti Yhdysvalloista laski vuoden 2008 1 487 790 tonnista 381 227 tonniin vuonna 2009 ja tutkimusajanjaksona lähelle nollaa.

- (25) Toisaalta Eurostatin tietojen mukaan biodieselin kokonaistuonti Kanadasta unioniin kasvoi huomattavasti vuoden 2008 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana: 1 725 tonnista vuonna 2008 140 043 tonniin vuonna 2009 ja 197 772 tonniin tutkimusajanjaksona.

4.2.2 Biodieselin vienti Yhdysvalloista Kanadaan

- (26) Yhdysvaltojen ja Kanadan väliseen biodieselin kauppaan ei sovelleta tullimaksuja eikä muita tuontirajoituksia.
- (27) Yhdysvaltojen tilastojen mukaan biodieselin vienti Yhdysvalloista Kanadaan kasvoi 967 tonnista vuonna 2008 128 233 tonniin vuonna 2009 ja 161 841 tonniin tutkimusajanjaksona.
- (28) Vertailtaessa Yhdysvaltojen viranomaisten esittämiä vientitilastoja Kanadan viranomaisten paikan päällä esittämiin tuontitaulukkoihin havaittiin huomattavia kuukausikoh-taisia eroja. Kanadan tilastojen mukaan biodieselin tuonti Yhdysvalloista kasvoi 11 757 tonnista vuonna 2008 18 673 tonniin vuonna 2009 ja 174 574 tonniin tutkimusajanjaksona.

- (29) Kanadan viranomaisten mukaan biodieselin tullaamiseen ei ole erillistä koodia. Ne ilmoittivat, että Kanada ja Yhdysvallat vaihtavat tuontitietojaan, joita käytetään kulloinkin toisen maan vientitietoina. Sovellettaessa kuusinumeroisia koodeja Kanadan tuontitietojen ja Yhdysvaltojen vientitietojen olisi siten vastattava toisiaan, minkä ne tekevätkin jokseenkin tarkkaan sovellettaessa HTS-tariffinimikkeistöä 38.24.90. Yli kuusinumeroisten koodien kohdalla maat soveltavat kuitenkin eri luokitusjärjestelmiä. Sen lisäksi on huomioitava, että Kanadan tilastot kattavat vain sellaisen tuonnin, joka on tullattu Kanadassa, eivät kauttakuljetettuja tavaroita.

- (30) Edellä mainitun perusteella on tietolähteiden välisistä eroista huolimatta selvää, että biodieselin vienti Yhdysvalloista Kanadaan kasvoi vuoden 2008 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, erityisesti polkumyynnin vastaisen toimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen. Kanadan biodieselmarkkinat eivät nykyisellään pysty vastaanottamaan edellä mainittuja määriä biodieseliä. Aidon kanadalaisen biodieselin tuottajat ovatkin suuntautuneet vientiin.

4.2.3 Tuotanto Kanadassa ja aidon kanadalaisen biodieselin myynti unioniin

- (31) Kaksi yhteistyössä toiminutta kanadalaista tuottajaa eivät ostaneet biodieseliä tutkimusajanjakson aikana Yhdysvalloista eivätkä mistään muustakaan lähteestä.
- (32) Biodieselin tuotanto on Kanadassa vasta alkuvaiheessa. Kanadassa oli tutkimusajanjakson aikana toiminnassa kuusi tuotantolaitosta, joista yhteistyössä toimineiden tuottajien omistamat ja ylläpitämät Itä-Kanadassa sijaitsevat kaksi tuotantolaitosta vastaavat yksinään noin 90 prosentista koko tuotannosta.

(33) Yhteistyössä toimineiden tuottajien myymistä tuotantomääristä määritettiin osuus, joka päätyi varmasti Pohjois-Amerikassa eli Yhdysvalloissa tai Kanadassa toimiville asiakkaille. Myynnin jäljelle jäävä osuus myytiin asiakkaille, jotka kävivät kauppaa tuotteilla ja/tai sekoittivat tuotteita muuhun biodieseliin. Kyseiset kaksi yritystä eivät tienneet, myivätkö asiakkaat tuotteet unioniin kanadalaisena biodieselinä, sekoittivatko ne sitä johonkin muuhun vai myivätkö ne biodieselin Yhdysvalloissa tai Kanadassa toimiville loppuasiakkaille.

(34) Siinäkin ääritapauksessa, että kaikki aito kanadalainen biodiesel olisi päätynyt unioniin, määrä olisi vain 20 prosenttia unionin markkinoiden kokonaistuonnista Kanadasta kyseisenä ajankohtana.

4.3 Päätelmät kaupan rakenteesta tapahtuneesta muutoksesta

(35) Tilastoja ja yhteistyötä tehneiltä tuottajilta saatuja tietoja vertailemalla on selvinnyt, että kanadalaiset biodieselin tuottajat eivät ole voineet tuottaa kaikkea Kanadasta unioniin vietyä biodieseliä. Tämä viittaa voimakkaasti siihen, että Kanadasta unionin markkinoille tulevan tuonnin jyrkkä kasvu liittyy yhdysvaltalaisen Kanadasta lähetetyn biodieselin vientiin.

(36) Voidaan katsoa, että Yhdysvalloista unioniin tapahtuneen viennin vähentyminen vuoden 2008 jälkeen ja samanaikaisesti tapahtunut viennin kasvun Kanadasta unioniin ja viennin kasvun Yhdysvalloista Kanadaan sen jälkeen, kun alkuperäiset toimenpiteet otettiin käyttöön, on merkinnyt muutosta kaupan rakenteeseen.

4.4 Muun riittävän syyn tai taloudellisen perusteen kuin polkumyynnitullin käyttöönoton puuttuminen

(37) Tutkimuksessa ei tullut esiin muita riittäviä syitä tai taloudellisia perusteita jälleenlaivaukselle kuin Yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin voimassa olevan polkumyynnitullin maksamisen välttäminen.

4.5 Polkumyynnitullin korjaavan vaikutuksen kumoutuminen

(38) Eurostatin antamien tietojen avulla arvioitiin, onko tuotteiden määrällinen tuonti kumonnut voimassa olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden korjaavan vaikutuksen. Kanadasta vietyjen tuotteiden määriä ja hintoja verrattiin alkuperäisessä tutkimuksessa vahvistettuun vahingon korjaavaan tasoon.

(39) Kuten edellä on mainittu, tuonti Kanadasta unioniin kasvoi 1 725 tonnista vuonna 2008 tutkimusajanjakson 197 772 tonniin, joka vastaa 9,2 prosenttia tuonnista.

Kanadasta tulevan tuonnin kasvua ei voida pitää vähäpätöisenä, kun otetaan huomioon unionin markkinoiden koko sellaisena, kuin se on määritetty alkuperäisessä tutkimuksessa. Kun otetaan huomioon alkuperäisessä tutkimuksessa vahvistettu vahinkoa aiheuttamaton hintataso, Kanadan tuonti unioniin myytiin tutkimusajanjaksona 50 prosentin alihintaan ja tuote alihinnoiteltiin unionin tuottajien myyntihintaan verrattuna noin 40 prosentilla.

(40) Sen vuoksi pääteltiin, että toimenpiteiden korjaava vaikutus vaarantuu sekä määrän että hinnan osalta.

4.6 Polkumyynniä koskeva näyttö

(41) Perusasetuksen 13 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti tarkasteltiin, oliko polkumyynnistä olemassa näyttöä alkuperäisessä tutkimuksessa vahvistettuun normaaliarvoon verrattuna.

(42) Alkuperäisessä tutkimuksessa vahvistettiin normaaliarvo, joka pohjautuu kotimaan myyntihintoihin tavanomaisessa kaupankäynnissä ja joka muodostuu tuotantokustannuksista ja kohtuullisesta voittomarginaalista, jos kotimaan myyntiä ei ole tai jos se ei tapahtunut tavanomaisen kaupankäynnin yhteydessä.

(43) Kanadan vientihinnat vahvistettiin tutkimusajanjakson biodieselin keskimääräisen tuontihinnan pohjalta Eurostatin ilmoittamien tietojen mukaan.

(44) Jotta normaaliarvon ja vientihinnan vertailu olisi tasapuolinen, hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot otettiin asianmukaisesti huomioon tekemällä oikeasuja perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Sen mukaisesti Eurostatin cif-hinnoista vähennettiin Kanadan rajalla voimassa olevien fob-hintojen selvittämiseksi moniin kustannuseriin liittyvien tietojen puuttumisen vuoksi ainoastaan kuljetuskustannukset ja havaittuihin keskimääräisiin kustannuksiin pohjautuvat vakuutusmaksut, jotka aiheutuivat tutkimusajanjaksona biodieselin merirahtauksesta Yhdysvalloista unioniin.

(45) Perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti polkumyynnin taso määritettiin vertailemalla alkuperäisessä tutkimuksessa määritettyä painotettua keskimääräistä normaaliarvoa tämän tutkimuksen tutkimusajanjakson määritettyyn vientihintojen painotettuun keskiarvoon, joka ilmaistiin prosenttimääränä cif-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana.

(46) Vertailu osoitti, että polkumyynniä esiintyi.

4.7 Päätelmät

(47) Tutkimuksessa pääteltiin, että Yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuonnissa käyttöön otettuja lopullisia polkumyynnitulleja kierrettiin perusasetuksen 13 artiklassa tarkoitettulla tavalla kuljettamalla sitä Kanadan kautta.

5. SINGAPORE

- (48) Kaksi Singaporessa toimivaa kauppiasta toimi yhteistyössä tässä tutkimuksessa. Lisäksi Singaporen valtionhallinnon toimivaltaiset viranomaiset toimivat yhteistyössä tutkimuksessa.
- (49) Polkumyynnin kiertämisen arviointia koskevat kriteerit on kuvattu edellä 23 kappaleessa.
- (50) Eurostatin tilastojen mukaan biodieselin vienti Singaporesta unioniin kasvoi 179 tonnista vuonna 2008 20 486 tonniin vuonna 2009 ja 32 078 tonniin tutkimusajanjaksona. Samana ajanjaksona kasvoi myös vienti Yhdysvalloista Singaporeen.
- (51) Singaporen valtionhallinnon toimivaltaisten viranomaisten mukaan suurin osa paikallisesti valmistettavasta biodieselistä myydään Singaporen sisällä kattamaan kotimainen kysyntä. Viranomaiset ovat kuitenkin huomanneet, että teollisuudenala on kasvanut Singaporessa ja että viime aikoina on rakennettu uusia tuotantolaitoksia.
- (52) Vienti Singaporesta on yleensä ollut vähäistä. Biodieselin tuontia unioniin selvitettiin lähemmin 14 artiklan 6 kohdan liittyvässä tietokannassa, ja tietoja tarkastettiin toimivaltaisten kansallisten tulliviranomaisten kanssa. Vainutuu, että tuonnissa on ollut muutamia huippuja. Analyysissä ilmeni, että suurin osa tuoduista tuotteista oli todella peräisin Singaporesta. Kaikkea tuontia ei kuitenkaan pystytty selvittämään.
- (53) Verrattuna alkuperäisessä tutkimuksessa vahvistettuun kulutukseen unionissa sellaisen tuonnin osuuden, jota ei pystytty selvittämään, katsottiin olevan erittäin vähäistä. Huomioitaessa EBB:n arvio unionin kulutuksen huomattavasta kasvusta alkuperäisten tutkimuksen jälkeen on Singaporen osuutta pidettävä vähäisenä.
- (54) Edellä esitetyn perusteella voidaan päätellä, että tuonti Singaporesta ei ole määränsä puolesta kumonnut polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden korjaavia vaikutuksia.
- (55) Kuljetusten osalta on tunnettua, että Singapore on Aasian merkittävä merikuljetuskeskus, jonne alueen alukset saapuvat ja jossa ne purkavat tavaraita, jotka lastataan myöhemmin muun muassa Eurooppaan kulkeviin aluksiin. Tässä tutkimuksessa toinen yhteistyötä tehneistä kauppiasta kuljetti Singaporen kautta sellaista Malesiasta tai Indonesiasta peräisin olevaa biodieselä, jonka oli määrä päätyä unioniin. Kyseinen kauppias kuljetti tutkimusajanjakson aikana yksinään merkittävän määrän biodieselä unioniin jälleenlaivaamalla sen Singaporen kautta ja tul-laamalla sen unionissa Malesiasta tai Indonesiasta peräisin olevaksi. Tarkastuksessa ei löytynyt mitään, minkä perusteella olisi syytä olettaa, että tuote ei olisi kukaan peräisin Indonesiasta tai Malesiasta.
- (56) Edellä mainitun perusteella on päätettävä tutkimus, joka koskee Singaporesta lähetetyn olevan biodieselin tuontiin sovellettavien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden mahdollista kiertämistä.

6. YHDYSVALLAT

6.1 Alustavat huomiot

- (57) Viisi yhdysvaltalaisista biodieselin tuottajaa teki yhteistyötä tutkimuksessa, ja niistä kolme otettiin mukaan otokseen alkuperäisestä tutkimuksesta. Yhdysvaltojen viranomaiset tekivät yhteistyötä toimittamalla vientitilastot ja niiden tulkinnan tilastoista.
- (58) Kaikki kolme tuottajaa, jotka olivat alkuperäisen tutkimuksen otoksessa, ovat lopettaneet lopullisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen biodieselin viennin.
- (59) Vain yksi viidestä yhteistyössä toimineesta yrityksestä, BP North America, joka ei toiminut yhteistyötä alkuperäisessä tutkimuksessa, vei tutkimusajanjaksona unioniin biodieselista, joka sisältää enintään 20 prosenttia biodieselä (jäljempänä 'B20' ja sitä alhaisemmat seokset).
- (60) Yhdysvaltojen biodieselteollisuutta edustava National Biodiesel Board, jäljempänä 'NBB', väitti, että tuotteeseen, jonka se on nimenomaan todennut jäävän voimassa olevien toimenpiteiden soveltamisalan ulkopuolelle, ei voida soveltaa polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä ilman uutta polkumyyntitutkimusta. NBB väitti, että lopullisessa asetuksessa vahvistetaan nimenomaisesti, että "tarkasteltavana oleva tuote" ja "samankaltainen tuote" tarkoittavat biodieselä tai sellaista biodieselista, jossa biodieselä on yli 20 prosenttia. NBB:n mukaan kyseessä ei ole keinotekoinen kynnysarvo, vaan se vastaa alkuperäisessä tutkimuksessa todettua markkinatodellisuutta. Tutkimuksessa todettiin muun muassa, että 20 prosentin kynnysarvo soveltuu, kun halutaan tehdä selvä ero erityyppisten Yhdysvaltojen markkinoilla saatavilla olleiden seosten välillä.
- (61) NBB:n ja muiden asianomaisten osapuolten mielestä polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä koskevaa tutkimusta voidaan laajentaa tarkasteltavana olevasta tuotteesta samankaltaiseen tuotteeseen vain silloin, kun samankaltainen tuote eroaa tarkasteltavana olevasta tuotteesta vain vähäisessä määrin. NBB väitti myös, että neuvosto oli itse vahvistanut lopullista tullia koskevassa asetuksessa, että sellainen biodieseliseos, jossa biodieselä on enintään 20 prosenttia, ei ole samankaltainen tuote. NBB:n mielestä ei perusasetusta noudatettaessa siten ole muuta mahdollisuutta kuin panna vireille uusi tutkimus sen määrittämiseksi, onko kyseisiä sekoituksia syytä saattaa toimenpiteiden kohteeksi.
- (62) Vastauksena näihin väitteisiin voidaan ensinnäkin todeta, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kiertämistä koskevien perusasetuksen 13 artiklan säännösten tarkoituksena on estää väitetyt yritykset kiertää voimassa olevia toimenpiteitä. Jos on olemassa riittävästi alustavaa näyttöä siitä, että perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua toimenpiteiden kiertämistä tapahtuu, komissio panee vireille tutkimuksen, jotta voidaan määrittää, tapahtuuko toimenpiteiden kiertämistä. Sen arvioimiseksi,

onko toimenpiteitä kierretty, on perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti analysoitava muun muassa, onko Yhdysvaltojen ja unionin välisen kaupan rakenteessa tapahtunut muutos, johtuuko kyseinen muutos käytännöstä, menettelystä tai toiminnasta, jolla ei ole muuta riittävää syytä tai taloudellista perustetta kuin tullen käyttöön ottaminen, ja onko olemassa näyttöä vahingosta tai siitä, että tullen korjaavat vaikutukset vaarantuvat hintojen ja/tai määrien osalta.

- (63) On myös syytä palauttaa mieleen, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kiertämistä koskeva tutkimus ei ole perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukainen tarkastelu sovellettavien toimenpiteiden soveltamisalasta eikä sillä muuteta tarkasteltavan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen määritelmiä. Perusasetuksen 13 artiklan säännökset luovat asianmukaisen oikeusperustan sen tutkimiselle, liittyykö toimenpiteiden kohteena olevaan tuotteeseen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kiertämistä.
- (64) Komission vastaanottamassa pyynnössä väitettiin, että perusasetuksen 13 artiklan 3 kohdan mukaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen Yhdysvalloista oli alettu viedä unioniin sellaista biodieselseosta, joka sisälsi enintään 20 prosenttia biodieseliä, minkä avulla väitettiin hyödynnettävän biodieselpitoisuudelle tarkasteltavana olevan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen kuvauksessa asetettua rajaa. Tutkimuksessa tarkasteltiin, onko tällaista käytäntöä pidettävä perusasetuksen 13 artiklan säännösten mukaisena polkumyynnin kiertämisenä. Lopuksi on huomattava, että väitetyt polkumyynnin kiertämistä koskevia käytäntöjä voidaan tarkastella ainoastaan perusasetuksen 13 artiklan mukaisesti.

6.2 B20:n ja sitä alhaisempien seosten vienti Yhdysvalloista unioniin

- (65) Kuten 20 kappaleessa todetaan, Yhdysvaltojen HTS-koodi 3824 90 40 00 kattaa myös biodieselseokset, joissa biodieseliä on enintään 96,5 painoprosenttia. Yhdysvaltojen vientitilastojen mukaan tämän tyyppistä seosta vietiin unioniin tutkimusajanjaksona 358 291 tonnia.
- (66) BP Products North America, jäljempänä 'BPNA', vei tutkimusajanjaksona huomattavan osuuden edellä mainitusta määrästä.
- (67) BPNA ei osallistunut alkuperäiseen tutkimukseen, koska se aloitti biodieseliin liittyvän toimintansa vasta vuoden 2009 alussa, ennakoiden biodieselin markkinoiden kasvavan tulevaisuudessa Yhdysvaltojen ja muiden maiden hallitusten vaatimusten seurauksena. BPNA aloitti viennin unioniin joulukuussa 2009. On muistettava, että lopulliset toimenpiteet otettiin käyttöön heinäkuussa 2009.

- (68) BP myi Yhdysvalloista peräisin olevaa biodieselseosta, jonka painoprosentti on enintään 15 (jäljempänä "B15"), unioniin maista Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, Ranskaan ja Alankomaihin. Kaikissa tapauksissa tuotetta sekoitettiin muihin polttoaineisiin, ja tällä tavoin saadun huoltoasemilla tankattavan seoksen tarkoituksena oli täyttää tietyissä jäsenvaltioissa voimassa olevan lainsäädännön vaatimukset, joilla pyritään edistämään ympäristön kannalta kestävämpänä pidettävien biopolttoaineiden käyttöä.

- (69) BPNA väitti, että seokset, joissa biodieseliä on alle 15 painoprosenttia, eivät ole tarkasteltavana olevaan tuotteeseen verrattavia samankaltaisia tuotteita. Niiden ominaisuudet ja markkinaolosuhteet eroavat suuresti toisistaan. Vähemmän biodieseliä sisältävien seosten tuotantoon ja tuontiin liittyvä logistiikka (mukaan luettuna laivakuljetuksia koskevat rajoitukset) eroaa suuresti enemmän biodieseliä sisältävien seosten logistiikasta. BPNA:n mukaan enintään 15 painoprosenttia sisältävät seokset luokitellaan laivakuljetuksissa öljytuotteiksi eikä kemikaaleiksi, minkä ansiosta niiden laivakuljetus on edullisempaa. BPNA väitti, että dieselmootoreissa on suorituskyvyn kannalta merkitystä, käytetäänkö niissä enemmän vai vähemmän biodieseliä sisältävää seosta.

- (70) Kiertämistä koskevan tutkimuksen tarkoituksena on määrittää, onko biodieseliä enintään 20 painoprosenttia sisältävällä seoksella kierretty voimassa olevia toimenpiteitä. On mahdollista, että vähemmän biodieseliä sisältävät seokset merkitsevät alhaisempia laivakuljetuskustannuksia. On kuitenkin syytä huomioda, että B20 ja sitä alhaisemmat seokset ovat yli 20 painoprosenttia sisältävän biodieselin valmistusmenetelmään verrattuna käytännössä samaa seosta, jonka koostumus on vain eri. Seoksen koostumuksen muuttaminen on helppoa. Koska B20 ja sitä alhaisemmat seokset sisältävät tarkasteltavana olevaan tuotteeseen verrattuna ainoastaan vähäisiä muutoksia, ainoa ero on seoksessa olevan biodieselin osuus. On myös syytä huomata, että sekä tarkasteltavana oleva tuote että B20 ja sitä alhaisemmat seokset on tarkoitettu samaa käyttöä varten unionissa. Lisäksi B20:ssä ja sitä alhaisemmissa seoksissa olevan biodieselin perusominaisuudet ovat samat kuin sellaisissa seoksissa, joissa biodieseliä on yli 20 painoprosenttia.

6.3 Muutos kaupan rakenteissa

- (71) Tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti Yhdysvalloista laski vuoden 2008 1 487 790 tonnista 381 227 tonniin vuonna 2009 ja tutkimusajanjaksona lähelle nollaa.
- (72) On huomattava, että vaikka alkuperäisen tutkimuksen aikana unionissa olikin voimassa velvoite sekoittaa polttoaineeseen esimerkiksi 5 painoprosenttia biodieseliä sisältävää seosta, B20-seosta ja sitä alhaisempia seoksia alettiin tuoda Yhdysvalloista unioniin vasta lopullisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen. Alkuperäisen tutkimuksen aikana biodieseliä vietiin unioniin otoksessa mukana olleilta yhteistyössä toimineilta, vientiä harjoittavilta

tuottajilta saatujen tietojen mukaan lähinnä sellaisina seoksina, joissa on 99,9 painoprosenttia biodieselä. Tähän oli syynä se, että näin voitiin maksimoida vientituki (biodieselin verohyvitys oli 1 dollari galloniaa kohti).

- (73) Täten on vaikea nähdä B20:n ja sitä alhaisempien seoksien viennin aloittamiselle muita taloudellisia perusteita kuin voimassa olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden välttäminen.
- (74) Biodieselin osuudelle myönnetään tällöinkin tukea, ja maahantuoja välttää polkumyynitullin maksamisen. Tässä yhteydessä on huomattava, että seoksiin sovellettava polkumyynitulli riippuu seoksessa olevan biodieselin määrästä, eli vietäessä seosta, jossa biodieselä on 15 painoprosenttia, polkumyynitulli, jota ei makseta, on noin 26 euroa tonnia kohti.

6.4 Muun riittävän synn tai taloudellisen perusteen kuin polkumyynitullin käyttöönoton puuttuminen

- (75) BNPA:n mukaan biodieselä alle 15 painoprosenttia sisältävää seosta ei luotu varta vasten kiertämään tulleeja. Yritys esitti, että se ei osallistunut alkuperäiseen tutkimukseen, koska se aloitti biodieseliin liittyvän toimintansa vasta vuoden 2009 alussa ennakoiden biodieselin markkinoiden kasvavan tulevaisuudessa Yhdysvaltojen ja muiden maiden hallitusten vaatimusten seurauksena. Yrityksen erityinen rakenne, sen toiminta öljyalan yrityksenä ja sen logistinen infrastruktuuri Yhdysvalloista huomioon ottaen sille oli luonnollista aloittaa seoksen valmistaminen Yhdysvalloissa ja sen vienti unioniin. Viety seos oli aina sellaista, joka sisälsi enintään 15 painoprosenttia biodieselä, sillä siihen sovelletaan vähemmät tiukkoja turvallisuuksivaatimuksia: enintään 15 painoprosenttia sisältävää biodieselä ei pidetä merenkulkumääräysten mukaisena kemikaalina.
- (76) On muistettava, että kyseisen yrityksen vientitoiminta unioniin alkoi vasta toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen. Voidaan päätellä, että uudelleenlaivaukselle ei ole muita riittäviä syitä tai taloudellisia perusteita kuin Yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin voimassa olevan polkumyynitullin maksamisen välttäminen.

6.5 Polkumyynitullin korjaavan vaikutuksen kumoutuminen

- (77) Kun otetaan huomioon alkuperäisessä tutkimuksessa vahvistettu vahinkoa aiheuttamaton hintataso, Yhdysvalloista tutkimusajanjaksona unioniin tuotu B20 ja sitä alhaisemmat seokset oli sekä myyty että hinnoiteltu alihintaan. B20:n ja sitä alhaisempien seosten tuonti alkoi vasta lopullisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen, eikä kyseisiä määriä voi pitää vähäpätöisinä.

- (78) Sen vuoksi pääteltiin, että toimenpiteiden korjaava vaikutus vaarantuu sekä määrän että hinnan osalta.

6.6 Polkumyyniä koskeva näyttö

- (79) Perusasetuksen 13 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti tarkasteltiin, oliko polkumyynnistä olemassa näyttöä alkuperäisessä tutkimuksessa vahvistettuun normaaliarvoon verrattuna. Normaaliarvon painotetun keskiarvon ja viennin hinnann painotetun keskiarvon vertailu osoitti, että polkumyyniä esiintyy.

6.7 Päätelmät

- (80) Tutkimuksessa pääteltiin, että Yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuonnissa käyttöön otettuja lopullisia polkumyynitulleja on kierretty tuomalla unioniin biodieselä seoksena, jossa biodieselä on enintään 20 painoprosenttia.

- (81) Todettiin, että ainoa taloudellinen peruste B20:n ja sitä alhaisempien seosten viennille on toisaalta Yhdysvaltojen myöntämä tuki ja toisaalta unioniin tuonnin yhteydessä kannettavien polkumyynitullien välttäminen.

- (82) BPNA pyysi vapautusta mahdollisista laajennetuista toimenpiteistä. Koska tutkimuksessa kuitenkin selkeästi ilmeni, että B20:n ja sitä alhaisempien seosten tuonti tapahtuu ainoastaan voimassa olevien toimenpiteiden välttämiseksi, ei tällaista vapautusta voida myöntää. Perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdan mukaisesti vapautus voidaan myöntää niille tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajille, jotka voivat osoittaa, etteivät ne ole etuyhteydessä yhteenkään toimenpiteiden kohteena olevaan tuottajaan ja joiden osalta todetaan, etteivät ne ole osallisina kiertämiskäytännöissä. Näissä tutkimuksissa ilmeni, että BPNA on osallisena kiertämiskäytännöissä, sillä se aloitti B20:n ja sitä alhaisempien seosten viennin polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden ja tasoitustullien käyttöönoton jälkeen ilman, että sille olisi muuta perusteltua syytä kuin kyseisten toimenpiteiden käyttöönotto. Lisäksi on näyttöä siitä, että toimenpiteiden vaikutukset vaarantuvat hintojen ja määrän osalta ja että polkumyynnistä on näyttöä verrattuna samankaltaisen tuotteen aikaisemmin määritettyihin normaaliarvoihin.

- (83) Jotkin alkuperäisissä tutkimuksissa yhteistyötä tehneet biodieselin tuottajat pyysivät vapautusta kaikista polkumyynnin kiertämiseen liittyvistä laajennetuista toimenpiteistä. Ilmeni, että kyseiset Yhdysvalloissa toimivat tuottajat eivät valmista tai myy sellaista biodieselseosta, jossa

biodieseliä on enintään 20 painoprosenttia. Perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdan mukaan polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kiertämistä koskevassa tutkimuksessa voidaan huomioida ainoastaan tuottajan pyyntö saada vapautus. On kuitenkin huomattava, että perusasetuksen 13 artikla sisältää uusia toimijoita koskeva säännöksiä.

7. TOIMENPITEET

7.1 Kanada

- (84) Edellä esitetyn perusteella pääteltiin, että Yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuonnissa käyttöön otettua lopullista polkumyyntitullia on kierretty perusasetuksen 13 artiklassa tarkoitetulla tavalla kuljettamalla sitä Kanadan kautta.
- (85) Tarkasteltavana olevan tuotteen Yhdysvalloista peräisin olevaan tuontiin sovellettavat voimassa olevat toimenpiteet olisi perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti laajennettava koskemaan Kanadasta lähetetyn saman tuotteen tuontia riippumatta siitä, onko tuotteen ilmoitettu olevan peräisin Kanadasta.
- (86) Jotta tullin maksamista ei voitaisi välttää esittämällä todentamattomia väitteitä, joiden mukaan Kanadan kautta lähetetty tuote on lopullisessa asetuksessa yksilöllisen tullin maksamiseen oikeutetun yrityksen valmistama, laajennettavien toimenpiteiden olisi oltava asetuksen (EY) N:o 599/2009 1 artiklan 2 kohdassa "Kaikki muut yritykset" tarkoitettu lopullinen polkumyyntitulli eli 172,20 euroa tonnia kohti.
- (87) Seoksia koskevaa polkumyyntitullia sovellettaessa otetaan huomioon, missä suhteessa seoksessa on kokonaispitoisuudesta painon mukaan rasvahappomonoalkyyliesteriä ja parafiinisia kaasuoilyjä, jotka on valmistettu synteisillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää (biodieselpitoisuus).
- (88) Perusasetuksen 13 artiklan 3 kohdassa ja 14 artiklan 5 kohdassa säädetään, että laajennettuja toimenpiteitä on sovellettava vireillepanoasetuksella käyttöön otetun kirjaamisvelvoitteen alaiseen unioniin tulevaan tuontiin, ja siksi tällaisen Kanadasta lähetetystä biodieselin kirjatusta tuonnista olisi kannettava tullit.

7.2 Yhdysvallat

- (89) Edellä esitetyn perusteella pääteltiin, että Yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuonnissa käyttöön otettua lopullista polkumyyntitullia on kierretty perusasetuksen 13 artiklassa tarkoitetulla tavalla tuomalla biodieseliä unioniin B20:n ja sitä alhaisempina seoksina.
- (90) Tarkasteltavana olevan tuotteen Yhdysvalloista peräisin olevaan tuontiin sovellettavat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet olisi perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti laajennettava koskemaan biodieselin tuontia B20:n ja sitä alhaisempina seoksina.
- (91) Laajennettavat toimenpiteet ovat asetuksen (EY) N:o 599/2009 1 artiklan 2 kohdalla käyttöön otetut toimenpiteet.

- (92) Seoksia koskevaa laajennettua polkumyyntitullia sovelletaan siinä suhteessa, mikä on seoksen kokonaispitoisuus, jossa on painon mukaan rasvahappomonoalkyyliesteriä ja parafiinisia kaasuoilyjä, jotka on valmistettu synteisillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää (biodieselpitoisuus).
- (93) Perusasetuksen 13 artiklan 3 kohdassa ja 14 artiklan 5 kohdassa säädetään, että laajennettuja toimenpiteitä on sovellettava vireillepanoasetuksella käyttöön otetun kirjaamisvelvoitteen alaiseen unioniin tulevaan tuontiin, ja tämän vuoksi Yhdysvalloista peräisin olevan sellaisen biodieselin kirjatusta tuonnista B20:n ja sitä alhaisempina seoksina olisi kannettava tullit.

8. SINGAPOREA KOSKEVAN TUTKIMUKSEN PÄÄTTÄMINEN

- (94) Singaporea koskevien päätelmien perusteella polkumyyntitoimenpiteiden mahdollista kiertämistä Singaporesta lähetetyn biodieselin tuonnilla koskeva tutkimus olisi päätettävä, ja vireillepanoasetuksella käyttöön otettu Singaporesta lähetetyn biodieselin tuonnin kirjaaminen olisi lopetettava.

9. VAPAUTUSTA KOSKEVA PYYNTÖ

- (95) Kyselyyn vastanneet kaksi yhteistyössä toimivaa kanadalaisista yritystä pyysivät perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdan mukaisesti vapautusta mahdollisesti käyttöön otettavista laajennetuista toimenpiteistä.
- (96) Todettiin, että kaksi yhteistyötä tehnyttä kanadalaisista tuottajaa ei osallistunut tämän tutkimuksen kohteena oleviin kiertämiskäytäntöihin. Kyseiset tuottajat pystyivät myös esittämään, että ne eivät ole etuyhteydessä mihinkään yhdysvaltalaiseen biodieselin tuottajaan/viejään. Sen vuoksi niille voidaan myöntää vapautus.
- (97) Jotta näitä vapautuksia sovellettaisiin asianmukaisesti, tarvitaan erityistoimenpiteitä. Tällaisia erityistoimenpiteitä on sellaisen pätevän kauppалaskun esittäminen jäsenvaltioiden tulliviranomaisille, joka täyttää tämän asetuksen liitteessä esitetyt vaatimukset. Tuontiin, jonka yhteydessä ei esitetä tällaista kauppалaskua, on sovellettava laajennettua polkumyyntitullia.
- (98) Yksi kyselyyn vastannut yhteistyössä toiminut yhdysvaltalainen yritys pyysi perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdan mukaisesti vapautusta mahdollisesti käyttöön otettavista laajennetuista toimenpiteistä.
- (99) Kuten edellä 82 kappaleessa selostetaan, tutkimuksessa ilmeni selvästi, että kyseinen osapuoli on tuomalla B20:tä ja sitä alhaisempia seoksia osallisena kiertämiskäytännöissä. Vapautusta ei sen vuoksi voida myöntää.
- (100) On kuitenkin syytä painottaa, että jos jokin kyseisistä vientiä harjoittavista tuottajista ei harjoita enää polkumyyniä, se voi pyytää perusasetuksen 11 artiklan 3 mukaisen tarkastelun suorittamista.

10. ILMOITTAMINEN

- (101) Kaikille asianomaisille osapuolille ilmoitettiin niistä keskeisistä tosiseikoista ja huomioista, joiden perusteella edellä esitettyyn päätelmään päädyttiin, ja niitä kehoitettiin esittämään huomautuksia. Osapuolten suulliset ja kirjalliset huomautukset tutkittiin,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Laajennetaan asetuksella (EY) N:o 599/2009 käyttöön otettua lopullista polkumyöntitullia tuotaessa Amerikan yhdysvalloista peräisin olevia rasvahappomonoalkyyliesteriä ja/tai parafiinisia kaasuöljyjä, jotka on valmistettu synteisillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää (tunnetaan yleisesti 'biodieselinä'), joko puhtaassa muodossa tai seoksena, joka sisältää enemmän kuin 20 painoprosenttia rasvahappomonoalkyyliesteriä ja/tai parafiinisia kaasuöljyjä, jotka on valmistettu synteisillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää, sellaisten rasvahappomonoalkyyliesterien ja/tai parafiinisten kaasuöljyjen unioniin suuntautuvaan tuontiin, jotka on valmistettu synteisillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää (tunnetaan yleisesti 'biodieselinä'), joko puhtaassa muodossa tai seoksena, joka sisältää enemmän kuin 20 painoprosenttia rasvahappomonoalkyyliesteriä ja/tai parafiinisia kaasuöljyjä, jotka on valmistettu synteisillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää, jotka on lähetetty Kanadasta, riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Kanada, ja jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 1516 20 98 (Taric-koodi 1516 20 98 21), ex 1518 00 91 (Taric-koodi 1518 00 91 21), ex 1518 00 99 (Taric-koodi 1518 00 99 21), ex 2710 19 41 (Taric-koodi 2710 19 41 21), ex 3824 90 91 (Taric-koodi 3824 90 91 10) ja ex 3824 90 97 (Taric-koodi 3824 90 97 01), lukuun ottamatta seuraavien yritysten valmistamia tuotteita:

Maa	Yritys	Taric-lisä-koodi
Kanada	BIOX Corporation, Oakville, Ontario, Kanada	B107
Kanada	Rothsay Biodiesel, Guelph, Ontario, Kanada	B108

Laajennettava tulli on asetuksen (EY) N:o 599/2009 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu lopullinen polkumyöntitulli 172,20 euroa nettotonnilta.

Seoksia koskevaa polkumyöntitullia sovelletaan siinä suhteessa, jossa seoksessa on kokonaispitoisuudesta painon mukaan rasvahappomonoalkyyliesteriä ja parafiinisia kaasuöljyjä, jotka on valmistettu synteisillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää (biodieselpitoisuus).

2. Edellä 1 kohdassa mainituille yrityksille myönnettyjen tai komission 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti myöntämien vapautusten soveltaminen edellyttää, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitetään pätevä kauppalasku, joka täyttää liitteessä esitetyt vaatimukset. Jos tällaista laskua ei esitetä, sovelletaan 1 kohdassa tarkoitettua polkumyöntitullia.

3. Tämän artiklan 1 kohdalla laajennettu tulli kannetaan Kanadasta lähetetystä tuonnista riippumatta siitä, onko sen alkuperämaaksi ilmoitettu Kanada, ja joka on kirjattu asetuksen (EU) N:o 720/2010 2 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 1225/2009 13 artiklan 3 kohdan ja 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti, lukuun ottamatta 1 kohdassa mainittujen yritysten tuottamia tuotteita.

4. Sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

1. Laajennetaan asetuksella (EY) N:o 599/2009 käyttöön otettua lopullista polkumyöntitullia tuotaessa Amerikan yhdysvalloista peräisin olevia rasvahappomonoalkyyliesteriä ja/tai parafiinisia kaasuöljyjä, jotka on valmistettu synteisillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää (tunnetaan yleisesti 'biodieselinä'), joko puhtaassa muodossa tai sekoituksena, joka sisältää enemmän kuin 20 painoprosenttia rasvahappomonoalkyyliesteriä ja/tai parafiinisia kaasuöljyjä, jotka on valmistettu synteisillä ja/tai vetykäsittelyllä, jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää, sellaisen biodieselseoksen unioniin suuntautuvaan tuontiin, joka sisältää vähemmän kuin 20 painoprosenttia rasvahappomonoalkyyliesteriä ja/tai parafiinisia kaasuöljyjä, jotka on valmistettu synteisillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää, jotka ovat peräisin Amerikan yhdysvalloista ja jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 1516 20 98 (Taric-koodi 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (Taric-koodi 1518 00 91 30), ex 1518 00 99 (Taric-koodi 1518 00 99 30), ex 2710 19 41 (Taric-koodi 2710 19 41 30) ja ex 3824 90 97 (Taric-koodi 3824 90 97 04).

Laajennettavat toimenpiteet ovat asetuksen (EY) N:o 599/2009 1 artiklan 2 kohdan mukaisia toimenpiteitä.

Seoksia koskevaa polkumyöntitullia sovelletaan siinä suhteessa, jossa seoksessa on kokonaispitoisuudesta painon mukaan rasvahappomonoalkyyliesteriä ja parafiinisia kaasuöljyjä, jotka on valmistettu synteisillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää (biodieselpitoisuus).

2. Tämän artiklan 1 kohdalla laajennetut tullit kannetaan Amerikan yhdysvalloista peräisin olevasta tuonnista asetuksen (EU) N:o 720/2010 2 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 1225/2009 13 artiklan 3 kohdan sekä 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti kirjatussa tuonnissa.

3. Sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

3 artikla

Päätetään tutkimus, joka pantiin vireille Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuonnissa asetuksella (EY) N:o 599/2009 käyttöön otettujen polkumyönnin vastaisten toimenpiteiden mahdollista kiertämistä biodieselin tuonnilla Singapo- resta riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Singapore, koskevan tutkimuksen vireillepanosta ja kyseisen tuonnin kirjaamisvelvoitteesta annetulla asetuksella (EU) N:o 720/2010.

4 artikla

1. Tämän asetuksen 1 artiklan 1 kohdalla ja 2 artiklan 1 kohdalla laajennetusta tullista vapauttamista koskevat pyynnöt on tehtävä kirjallisesti jollakin Euroopan unionin virallisista kielistä, ja hakevan tahon valtuutetun edustajan on allekirjoitettava ne. Pyyntö on lähetettävä seuraavaan osoitteeseen:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office N-105 04/92
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
Faksi +32 22956505

2. Komissio voi asetuksen (EY) N:o 1225/2009 13 artiklan 4 kohdan mukaisesti neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan myöntää päätöksellä vapautuksen 1 artiklan 1 kohdalla ja 2 artiklan 1 kohdalla laajennetusta tullista sellaisten yritysten tuonnille, jotka eivät kierrä asetuksella (EY) N:o 599/2009 käyttöön otettuja polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä.

5 artikla

Tulliviranomaiset velvoitetaan lopettamaan asetuksen (EU) N:o 720/2010 2 artiklan mukaisesti tapahtuva tuonnin kirjaaminen.

6 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä toukokuuta 2011.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
MARTONYI J.

LIITE

Edellä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa pätevässä kauppalaskussa on oltava kauppalaskun laatineen yksikön asiasta vastaavan henkilön allekirjoittama vakuutus seuraavasti:

1. Kauppalaskun laatineen yksikön asiasta vastaavan henkilön nimi ja tehtävänimike.
 2. Seuraava ilmoitus: "Allekirjoittanut vahvistaa, että tässä laskussa tarkoitettun, Euroopan unioniin vietäväksi myydyn (tarkasteltavana olevan tuotteen) (määrän) on valmistanut (yrityksen nimi ja osoite), (Taric-lisäkoodi), (maan nimi). Vakuutan, että tässä laskussa esitetyt tiedot ovat täydelliset ja asianmukaiset."
 3. Päiväys ja allekirjoitus.
-

KOMISSIO ASETUS (EU) N:o 445/2011,
annettu 10 päivänä toukokuuta 2011,
tavaravaunujen kunnossapidosta vastaavien yksiköiden sertifiointijärjestelmästä ja asetuksen (EY)
N:o 653/2007 muuttamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön rautateiden turvallisuudesta sekä rautatieyritysten toimiluvista annetun neuvoston direktiivin 95/18/EY ja rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta annetun direktiivin 2001/14/EY muuttamisesta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/49/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 14 a artiklan,

ottaa huomioon Euroopan rautatieviraston 8 päivänä heinäkuuta 2010 antaman suosituksen kunnossapidosta vastaavien yksiköiden sertifiointijärjestelmästä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivin 2004/49/EY tavoitteena on parantaa pääsymahdollisuuksia rautatiepalvelujen markkinoille määrittelemällä rautateiden turvallisuuden hallinnointia, sääntelyä ja valvontaa koskevat yhteiset periaatteet. Direktiivissä 2004/49/EY säädetään myös puitteista, joissa kaikille tavaravaunujen kunnossapidosta vastaaville yksiköille voidaan varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset, kun samoja sertifiointivaatimuksia sovelletaan kaikkialla unionissa.
- (2) Sertifiointijärjestelmän tarkoituksena on luoda kehys kunnossapidosta vastaavien yksiköiden toimintakyvyn arviointiin liittyvien vaatimusten ja menetelmien yhdenmukaistamiselle unionissa.
- (3) Kunnossapidosta vastaavan yksikön olisi varmistettava kunnossapitojärjestelmän avulla, että tavaravaunut, joiden kunnossapidosta se vastaa, ovat turvallisessa käyttökunnossa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta rautatieyritysten ja infrastruktuurin haltijoiden vastuuta junien turvallisesta liikennöinnistä. Koska suunnittelu- ja kunnossapitomenetelmät vaihtelevat suuresti, kunnossapitojärjestelmän olisi oltava prosessisuuntautunut.
- (4) Infrastruktuurin haltijat käyttävät tavaravaunuja rakennusmateriaalien kuljetukseen ja infrastruktuurin kunnos-

sapitotoimiin. Käyttäessään tavaravaunuja tähän tarkoitukseen infrastruktuurin haltijat toimivat rautatieyrityksen ominaisuudessa. Infrastruktuurin haltijan kykyä käyttää tavaravaunuja tähän tarkoitukseen olisi arvioitava osana arviointia, joka tehdään sille turvallisuusluvan antamiseksi direktiivin 2004/49/EY 11 artiklan nojalla.

- (5) Ennen junan lähtöä tai matkan aikana tehtävistä tarkastuksista ja valvonnasta vastaa yleensä rautatieyritysten tai infrastruktuurin haltijoiden käyttöhenkilöstö niiden turvallisuusjohtamisjärjestelmässä kuvattua prosessia noudattaen direktiivin 2004/49/EY 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
- (6) Rautatieyritysten tai infrastruktuurin haltijoiden olisi varmistettava turvallisuusjohtamisjärjestelmänsä avulla kaikkien toimintaansa liittyvien riskien hallinta, myös silloin kun ne käyttävät alihankkijoita. Tätä varten rautatieyrityksellä olisi oltava sopimusjärjestelyt kunnossapidosta vastaavien yksiköiden kanssa kaikkien sen käyttämien vaunujen osalta. Järjestely voi olla rautatieyrityksen ja kunnossapidosta vastaavan yksikön välinen sopimus tai sopimusketju, jossa on osallisena muita osapuolia, kuten kalustoyksikön haltija. Sopimusten olisi vastattava rautatieyrityksen tai infrastruktuurin haltijan turvallisuusjohtamisjärjestelmänsä vahvistamia järjestelyjä, tiedonvaihtoa mukaan lukien.
- (7) Kunnossapidosta vastaavan yksikön todistus (ECM-todistus) on direktiivin 2004/49/EY mukaisesti voimassa koko unionin alueella. Kolmansien maiden sellaisten elinten myöntämät todistukset, jotka on nimitetty tässä asetuksessa säädettyjä perusteita vastaavien perusteiden mukaisesti ja jotka täyttävät tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia vastaavat vaatimukset, olisi tavallisesti hyväksyttävä unionissa myönnettyjä ECM-todistuksia vastaaviksi.
- (8) Kun sertifiointielin arvioi ECM-todistusta koskevaa hakeusta, sen olisi arvioitava hakijan kykyä hallinnoida kunnossapitotoimia ja hoitaa kunnossapitoon liittyvät operatiiviset toiminnot joko itse tai tekemällä sopimuksia muiden sellaisten elinten kanssa, joille on annettu tehtäväksi näiden toimintojen tai niiden osien suorittaminen, kuten kunnossapitokonepajojen kanssa.
- (9) Akkreditointijärjestelmän pitäisi tarjota keino riskien hallitsemiseen, sillä sen avulla voidaan varmistaa, että akkreditoitujen elinten ovat päteviä suorittamaan tehtäväkseen ottamansa työt. Akkreditointia pidetään myös keinona varmistaa akkreditoitujen elinten myöntämien ECM-todistusten tunnustaminen kansallisesti ja kansainvälisesti.

⁽¹⁾ EUVL L 164, 30.4.2004, s. 44.

- (10) Jotta käyttöön saataisiin järjestelmä, jossa sertifiointielimet voivat tehdä tarkastuksia todistuksen saaneissa kunnossapidosta vastaavissa yksiköissä kaikkialla unionin alueella, on tärkeää, että kaikki elimet, jotka voivat myöntää todistuksia mille tahansa kunnossapidosta vastaavalle yksikölle ("sertifiointielimet"), tekevät keskenään yhteistyötä yhdenmukaistaakseen sertifiointiin sovellettavia toimintatapoja. Akkreditointia koskevat erityisvaatimukset olisi laadittava ja hyväksyttävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008 ⁽¹⁾ säännösten mukaisesti.
- (11) Tässä asetuksessa säädetyn sertifiointiprosessin arvioimiseksi on tärkeää, että Euroopan rautatievirasto, jäljempänä 'virasto', valvoo sertifiointijärjestelmän kehittämistä. Jotta virasto voisi suorittaa tämän tehtävän, sen on kerättävä tietoja alalla toimivien sertifiointielinten luonteesta sekä kunnossapidosta vastaaville yksiköille myönnettyjen todistusten määrästä. Lisäksi on tärkeää, että virasto helpottaa sertifiointielinten välistä koordinaatiota.
- (12) Turvallisuustodistusten ja hakuasiakirjojen yhteisen eurooppalaisen mallin käytöstä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/49/EY 10 artiklan mukaisesti sekä direktiivin 2001/14/EY nojalla myönnettyjen turvallisuustodistusten pätevyyydestä 13 päivänä kesäkuuta 2007 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 653/2007 ⁽²⁾ vahvistetaan turvallisuustodistusten vakio-malli. Malli on saatettava ajan tasalle, jotta se sisältäisi myös kunnossapidosta vastaavien yksiköiden tiedot. Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 653/2007 olisi muutettava.
- (13) Siihen saakka, kunnes tässä asetuksessa säädettyä kunnossapidosta vastaavan yksikön sertifiointijärjestelmää sovelletaan täysimittaisesti, kunnossapidosta vastaavien yksiköiden ja kunnossapitokonepajojen nykyisten sertifiointikäytäntöjen voimassaolo olisi tunnustettava siirtymäkauden ajan, jotta voidaan varmistaa rautateiden tavaraliikennepalvelujen katkeamaton tarjonta etenkin kansainvälisellä tasolla. Siirtymäkauden aikana kansallisten turvallisuusviranomaisten olisi kiinnitettävä erityistä huomiota erilaisten sertifiointikäytäntöjen vastaavuuteen ja yhdenmukaisuuteen.
- (14) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat direktiivin 2004/49/EY 27 artiklalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarkoitus

1. Tällä asetuksella otetaan käyttöön direktiivin 2004/49/EY 14 a artiklassa tarkoitettu tavaravaunujen kunnossapidosta vastaavien yksiköiden sertifiointijärjestelmä.

⁽¹⁾ EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30.

⁽²⁾ EUVL L 153, 14.6.2007, s. 9.

2. Sertifiointijärjestelmän tarkoituksena on antaa todisteet siitä, että kunnossapidosta vastaava yksikkö on perustanut kunnossapitojärjestelmänsä ja voi täyttää tässä asetuksessa asetetut vaatimukset sen varmistamiseksi, että tavaravaunut, joiden kunnossapidosta se vastaa, ovat turvallisessa käyttökunnossa.

2 artikla

Soveltamisala

1. Sertifiointijärjestelmää sovelletaan kaikkiin unionin rautatieverkossa käytettävien tavaravaunujen kunnossapidosta vastaaviin yksiköihin.

2. Kunnossapitokonepaja tai mikä tahansa organisaatio, joka ottaa tehtäväkseen osan 4 artiklassa määritellyistä toiminnoista, voi soveltaa sertifiointijärjestelmää vapaaehtoisesti 8 artiklassa ja liitteessä I määriteltyjen periaatteiden pohjalta.

3. Kun jäljempänä 5, 7 ja 12 artiklassa viitataan infrastruktuurin haltijaan, tämän on ymmärrettävä koskevan sen harjoittamaa tavaravaunujen käyttöä rakennusmateriaalien kuljetukseen ja infrastruktuurin kunnossapitotoimiin. Kun infrastruktuurin haltija käyttää tavaravaunuja tähän tarkoitukseen, sen on katsottava toimivan rautatieyrityksen ominaisuudessa.

3 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa sovelletaan direktiivin 2004/49/EY 3 artiklan määritelmiä.
2. Lisäksi tässä asetuksessa tarkoitetaan
- a) 'akkreditoinnilla' asetuksen (EY) N:o 765/2008 2 artiklan 10 alakohdassa määriteltyä akkreditointia;
- b) 'ECM-todistuksella' todistusta, joka on annettu kunnossapidosta vastaavalle yksikölle direktiivin 2004/49/EY 14 a artiklan 4 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten;
- c) 'sertifiointielimellä' 10 artiklan mukaisesti nimettyä elintä, joka vastaa kunnossapidosta vastaavien yksiköiden sertifiointista liitteessä II vahvistettujen kriteerien mukaisesti;
- d) 'tavaravaunulla' ilman omaa käyttövoimaa olevaa kalustoyksikköä, joka on suunniteltu rahdin tai muiden sellaisten materiaalien kuljettamiseen, joita käytetään rakentamisen tai infrastruktuurin kunnossapidon kaltaisissa toiminnoissa;
- e) 'kunnossapitokonepajalla' liikkuvaa tai kiinteää yksikköä, joka koostuu henkilöstöstä, johtotehtävistä vastaavat henkilöt mukaan lukien, työkaluista ja välineistä ja joka on organisoitu toteuttamaan kalustoyksiköiden ja niiden osien, komponenttien tai osakokoonpanojen kunnossapitoa;

- f) 'huollosta luovuttamisella' kunnossapidon toteuttaneen yksikön vaunukannan kunnossapidosta vastaavalle johtajalle antamaa vakuutusta siitä, että kunnossapito on toteutettu huoltotilausten mukaisesti;
- g) 'liikennöintiin palauttamisella' kunnossapidosta vastaavan yksikön käyttäjälle, kuten rautatieyrittäjälle tai kalustoyksikön haltijalle, huollosta luovuttamisen perusteella antamaa vakuutusta siitä, että kaikki asianmukaiset kunnossapitotyöt on saatettu loppuun ja vaunu, joka on aiemmin poistettu liikennöinnistä, on turvallisessa käyttökunnossa, mutta siihen saatetaan kohdistua tilapäisiä käyttörajoituksia.

4 artikla

Kunnossapitojärjestelmä

1. Kunnossapitojärjestelmän on koostuttava seuraavista toiminnoista:
 - a) hallintatoiminto, joka valvoo ja koordinoi b–d alakohdassa tarkoitettuja kunnossapitotoimintoja ja varmistaa rautatiejärjestelmässä käytettävien tavaravaunujen turvallisen kunnan;
 - b) kunnossapidon kehittämistoiminto, joka vastaa huoltoasiakirjojen hallinnasta, kokoonpanon hallinta mukaan lukien, suunnittelu- ja käyttötietojen sekä suorituskäytön ja saatujen kokemusten pohjalta;
 - c) vaunukannan kunnossapidon hallintatoiminto, joka hallinnoi tavaravaunujen poistamista liikennöinnistä kunnossapitoa varten ja niiden liikennöintiin palauttamista kunnossapidon jälkeen; ja
 - d) kunnossapidon toteutustoiminto, johon sisältyy tavaravaunun tai sen osien vaadittu tekninen kunnossapito, mukaan lukien huollosta luovuttamiseen liittyvien asiakirjojen antaminen.
2. Kunnossapidosta vastaavan yksikön on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettujen toimintojen suoritetaan liitteessä III vahvistettujen vaatimusten ja arviointiperusteiden mukaisesti.
3. Kunnossapidosta vastaavan yksikön on huolehdittava hallintatoiminnasta itse, mutta se voi ulkoistaa 1 kohdan b–d alakohdassa tarkoitettujen kunnossapitotoimintojen tai osan niistä muille sopimuspuolille 8 artiklan säännösten mukaisesti. Jos kunnossapidosta vastaava yksikkö ulkoistaa toimintoja, sen on varmistettava liitteessä I vahvistettujen periaatteiden soveltaminen.
4. Kunnossapidosta vastaava yksikkö on käytetystä ulkoistamisjärjestelystä riippumatta vastuussa hallinnoimiensa kunnossapitotoimintojen lopputuloksesta, ja sen on otettava käyttöön kyseisten toimintojen suorituskäytön seurantarajajärjestelmä.

5 artikla

Kunnossapitoprosessiin osallistuvien osapuolten suhteet

1. Kunkin rautatieyrittäjän tai infrastruktuurin haltijan on varmistettava, että sen käyttämällä tavaravaunuilla on ennen vaunujen lähtöä sertifioitu kunnossapidosta vastaava yksikkö ja että kunkin vaunun käyttö vastaa todistuksen soveltamisalaa.
2. Kaikkien kunnossapitoprosessiin osallistuvien osapuolten on vaihdettava kunnossapitoa koskevia merkityksellisiä tietoja liitteessä III olevassa I.7 ja I.8 kohdassa lueteltujen kriteerien mukaisesti.
3. Rautatieyrittäjä voi sopimusjärjestelyjen perusteella pyytää tietoja tavaravaunun kunnossapidosta operatiivisia tarkoituksia varten. Kyseisen tavaravaunun kunnossapidosta vastaavan yksikön on vastattava pyyntöön joko suoraan tai muiden sopimuspuolten välityksellä.
4. Kunnossapidosta vastaava yksikkö voi sopimusjärjestelyjen perusteella pyytää tietoja tavaravaunun käytöstä. Rautatieyrittäjän tai infrastruktuurin haltijan on vastattava pyyntöön joko suoraan tai muiden sopimuspuolten välityksellä.
5. Kaikkien sopimuspuolten on vaihdettava tietoja turvallisuuteen liittyvistä häiriöistä, onnettomuuksista, vaaratilanteista, läheltä piti -tilanteista ja muista vaarallisista poikkeamista sekä mahdollisista tavaravaunujen käyttörajoituksista.
6. Kunnossapidosta vastaavien yksiköiden todistukset on hyväksyttävä näyttönä rautatieyrittäjän tai infrastruktuurin haltijan kyvystä täyttää yhteisestä turvallisuusmenetelmästä rautateiden turvallisuustodistusten saamista koskevien vaatimusten noudattamisen arvioimiseksi 9 päivänä joulukuuta 2010 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1158/2010 ⁽¹⁾ ja yhteisestä turvallisuusmenetelmästä rautateiden turvallisuuslupan saamista koskevien vaatimusten noudattamisen arvioimiseksi 9 päivänä joulukuuta 2010 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1169/2010 ⁽²⁾ liitteessä II olevassa B.1, B.2, B.3 ja C.1 kohdassa vahvistetut kunnossapitoa ja alihankkijoiden ja toimittajien valvontaa koskevat vaatimukset, paitsi jos kansallinen turvallisuusviranomaisen voi osoittaa merkittävän turvallisuusriskin olemassaolon.
7. Jos sopimuspuolella, erityisesti rautatieyrittäjällä, on perusteltu syy uskoa, ettei tietty kunnossapidosta vastaava yksikkö täytä direktiivin 2004/49/EY 14 a artiklan 3 kohdan vaatimuksia tai tässä asetuksessa asetettuja sertifiointivaatimuksia, sen on viipymättä ilmoitettava asiasta sertifiointielimelle. Sertifiointielimen on toteutettava asianmukaiset toimet tarkastaakseen, onko väite vaatimusten noudattamatta jättämisestä perusteltu, ja ilmoitettava tutkimuksensa tulokset asianomaisille osapuolille (tarvittaessa myös toimivaltaiselle kansalliselle turvallisuusviranomaiselle).

⁽¹⁾ EUVL L 326, 10.12.2010, s. 11.

⁽²⁾ EUVL L 327, 11.12.2010, s. 13.

8. Jos kunnossapidosta vastaava yksikkö muuttuu, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/57/EY⁽¹⁾ 33 artiklan 3 kohdassa tarkoitettun rekisteröinnin haltijan on ilmoitettava asiasta viipymättä komission päätöksen 2007/756/EY⁽²⁾ 4 artiklan 1 kohdassa määritellylle rekisteröintielimelle, jotta se voi saattaa kansallisen kalustorekisterin ajan tasalle.

Entisen kunnossapidosta vastaavan yksikön on toimitettava huoltoasiakirjat joko rekisteröinnin haltijalle tai uudelle kunnossapidosta vastaavalle yksikölle.

Entinen kunnossapidosta vastaava yksikkö vapautetaan vastuistaan, kun se on poistettu kansallisesta kalustorekisteristä. Jos päivänä, jona entinen kunnossapidosta vastaava yksikkö poistetaan rekisteristä, mikään uusi yksikkö ei ole ilmoittanut hyväksyvänsä kunnossapidosta vastaavan yksikön asemaa, kalustoyksikön rekisteröinti keskeytetään.

6 artikla

Sertifiointielimet

1. ECM-todistuksia voi myöntää mikä tahansa todistusta hakevan kunnossapidosta vastaavan yksikön valitsema toimivaltainen sertifiointielin.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sertifiointielimet noudattavat liitteessä II ja mahdollisissa myöhemmissä alakohdaisissa akkreditointijärjestelmissä vahvistettuja yleisiä kriteerejä ja periaatteita.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sertifiointielinten tekemiin päätöksiin voidaan hakea muutosta.

4. Hakemusten arvioinnin yhdenmukaistamiseksi sertifiointielinten on tehtävä yhteistyötä keskenään sekä jäsenvaltioiden sisällä että unionin laajuisesti.

5. Virasto organisoi sertifiointielinten välisen yhteistyön ja helpottaa sitä.

7 artikla

Kunnossapidosta vastaavien yksiköiden sertifiointijärjestelmä

1. Sertifioinnin on perustuttava arviointiin kunnossapidosta vastaavan yksikön kyvystä täyttää asiaa koskevat liitteen III vaatimukset ja soveltaa niitä johdonmukaisesti. Siihen on sisällyttävä seurantajärjestelmä, jonka avulla varmistetaan asiaa koskevien vaatimusten jatkuva noudattaminen sen jälkeen, kun ECM-todistus on myönnetty.

2. Kunnossapidosta vastaavien yksiköiden on haettava sertifiointia liitteessä IV olevalla asianmukaisella lomakkeella ja esitettävä hakemuksen yhteydessä asiakirjatodisteet liitteessä III määritellyistä menettelyistä. Niiden on viipymättä toimitettava kaikki sertifiointielimen pyytämät lisätiedot. Sertifiointielinten on hakemuksia arvioidessaan sovellettava liitteessä III vahvistettuja vaatimuksia ja arviointiperusteita.

3. Sertifiointielimen on tehtävä päätöksensä neljän kuukauden kuluessa siitä, kun todistusta hakeva kunnossapidosta vastaava yksikkö on toimittanut sille kaikki vaaditut tiedot ja mahdollisesti pyydyt lisätiedot. Sertifiointielimen on tehtävä tarvittava arviointi kunnossapidosta vastaavan yksikön tiloissa ennen todistuksen myöntämistä. Todistuksen myöntämispäätös on toimitettava kunnossapidosta vastaavalle yksikölle liitteessä V olevalla asianmukaisella lomakkeella.

4. ECM-todistus on voimassa enintään viisi vuotta. Todistuksen haltijan on viipymättä ilmoitettava sertifiointielimelle kaikista merkittävistä muutoksista alkuperäisen todistuksen myöntämisaikana vallinneissa olosuhteissa, jotta sertifiointielin voi päättää, onko todistusta syytä muuttaa vai onko se uusittava tai peruttava.

5. Sertifiointielimen on perusteltava päätöksensä yksityiskohdaisesti. Sertifiointielimen on toimitettava päätöksensä ja sen perustelut kunnossapidosta vastaavalle yksikölle ja annettava samalla tiedot muutoksenhakuprosessista ja muutoksenhaun määräajasta sekä muutoksenhakuelimen yhteystiedot.

6. Varmentakseen, että yksiköt täyttävät edelleen liitteessä III vahvistetut kriteerit, sertifiointielimen on vähintään kerran vuodessa toteutettava valvontatoimia valituissa tiloissa, jotka edustavat maantieteellisesti ja toiminnallisesti sen sertifioimien kunnossapidosta vastaavien yksiköiden kaikkia toimintoja.

7. Jos sertifiointielin katsoo, ettei kunnossapidosta vastaava yksikkö enää täytä vaatimuksia, joiden perusteella ECM-todistus on myönnetty, sen on sovittava parannussuunnitelmasta kunnossapidosta vastaavan yksikön kanssa tai rajoitettava todistuksen soveltamisalaa tai keskeytettävä tilapäisesti sen voimassaolo riippuen siitä, kuinka vakavasta vaatimusten noudattamatta jättämisestä on kyse.

Jos sertifiointivaatimusten tai mahdollisen parannussuunnitelman noudattamatta jättäminen on jatkuvaa, sertifiointielimen on rajoitettava ECM-todistuksen soveltamisalaa tai peruttava todistus sekä perusteltava päätöksensä ja annettava samalla tiedot muutoksenhakuprosessista ja muutoksenhaun määräajasta sekä muutoksenhakuelimen yhteystiedot.

8. Kun rautatieyrittäjä tai infrastruktuurin haltija hakee turvallisuustodistusta tai turvallisuuslupaa, sen käyttämien tavaravaunujen osalta sovelletaan seuraavaa:

a) jos tavaravaunujen kunnossapidosta vastaa hakija, hakijan on joko liitettävä hakemukseensa voimassa oleva ECM-todistus, jos se on saatavilla, tai sen valmiutta toimia kunnossapidosta vastaavana yksikkönä arvioidaan osana sen turvallisuustodistusta tai turvallisuuslupaa koskevaa hakemusta;

b) jos tavaravaunujen kunnossapidosta vastaavat muut osapuolet kuin hakija, hakijan on varmistettava turvallisuusjohtamisjärjestelmänsä avulla kaikkien toimintaansa liittyvien riskien hallinta, myös vaunujen käytön osalta; tällöin sovelletaan erityisesti tämän asetuksen 5 artiklan säännöksiä.

⁽¹⁾ EUVL L 191, 18.7.2008, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 305, 23.11.2007, s. 30.

Sertifiointielinten ja kansallisten turvallisuusviranomaisten on kaikissa tapauksissa vaihdettava aktiivisesti tietoja päällekkäisten arviointien välttämiseksi.

8 artikla

Ulkoistettujen kunnossapitotoimintojen sertifiointijärjestelmä

1. Jos kunnossapidosta vastaava yksikkö päättää ulkoistaa yhden tai useamman 4 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitetuista toiminnoista kokonaan tai osittain, alihankkijan vapaaehtoinen sertifiointi tässä asetuksessa säädetyn sertifiointijärjestelmän mukaisesti synnyttää oletuksen, että kunnossapidosta vastaava yksikkö noudattaa liitteessä III vahvistettuja asiaa koskevia vaatimuksia siltä osin kuin alihankkijan vapaaehtoinen sertifiointi kattaa nämä vaatimukset. Jos tällaista sertifiointia ei ole, kunnossapidosta vastaavan yksikön on osoitettava sertifiointielimelle, kuinka se noudattaa kaikkia liitteessä III vahvistettuja vaatimuksia niiden toimintojen osalta, jotka se on päättänyt ulkoistaa.

2. Ulkoistettuja kunnossapitotoimintoja tai niiden osia koskevia todistuksia myöntävät sertifiointielimet samoja 6 ja 7 artiklassa ja 10 artiklan 3 kohdassa säädettyjä menettelyjä noudattaen hakijan eritystapaukseen mukautettuina. Todistukset ovat voimassa koko unionissa.

Arvioidessaan ulkoistettuja kunnossapitotoimintoja tai niiden osia koskevia todistushakemuksia sertifiointielinten on noudatettava liitteessä I vahvistettuja periaatteita.

9 artikla

Valvontajärjestelmän rooli

Jos kansallisella turvallisuusviranomaisella on perusteltu syy uskoa, ettei tietty kunnossapidosta vastaava yksikkö täytä direktiivin 2004/49/EY 14 a artiklan 3 kohdan vaatimuksia tai tämän asetuksen sertifiointivaatimuksia, sen on viipymättä tehtävä tarvittava päätös ja ilmoitettava siitä komissiolle, virastolle, muille toimivaltaisille viranomaisille, sertifiointielimelle ja muille tahoille, joita asia koskee.

10 artikla

Tiedottaminen komissiolle ja virastolle

1. Jäsenvaltioiden on viimeistään 30 päivänä marraskuuta 2011 ilmoitettava komissiolle, ovatko sertifiointielimet akkreditoituja elimiä, tunnustettuja elimiä vai kansallisia turvallisuusviranomaisia. Niiden on ilmoitettava komissiolle myös kaikista näitä tietoja koskevista muutoksista kuukauden kuluessa kyseisestä muutoksesta.

2. Jäsenvaltioiden on viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2012 ilmoitettava virastolle tunnustetut sertifiointielimet. Asetuksessa (EY) N:o 765/2008 määriteltyjen akkreditointielinten

on ilmoitettava virastolle akkreditoidut sertifiointielimet. Kaikista muutoksista on ilmoitettava virastolle kuukauden kuluessa kyseisestä muutoksesta.

3. Sertifiointielinten on ilmoitettava virastolle kaikista myönnytyistä, muutetuista, uusituista tai perutuista ECM-todistuksista tai 4 artiklan 1 kohdan mukaisia erityistoimintoja koskevista todistuksista viikon kuluessa kyseisestä päätöksestä liitteessä V olevaa lomaketta käyttäen.

4. Virasto tallentaa kaikki 2 ja 3 kohdan mukaisesti ilmoitetut tiedot ja asettaa ne julkisesti saataville.

11 artikla

Asetuksen (EY) N:o 653/2007 muuttaminen

Korvataan asetuksen (EY) N:o 653/2007 liite I tämän asetuksen liitteellä VI.

12 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Sovelletaan seuraavia siirtymäsäännöksiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 9 artiklan soveltamista.

2. Toukokuun 31 päivästä 2012 alkaen kaikki ECM-todistukset on myönnettävä tavaravaunujen kunnossapidosta vastaaville yksiköille tämän asetuksen mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2004/49/EY 14 a artiklan 8 kohdan soveltamista.

3. Todistukset, jotka sertifiointielimet ovat myöntäneet viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2011 sellaisten periaatteiden ja kriteerien mukaisesti, jotka vastaavat tavaravaunujen kunnossapidosta vastaavien yksikköjen yhteisen sertifiointijärjestelmän peruseriaatteista tehdyssä ja jäsenvaltioiden 14 päivänä toukokuuta 2009 allekirjoittamassa yhteisymmärryspöytäkirjassa vahvistettuja periaatteita ja kriteerejä, on tunnustettava tämän asetuksen mukaisesti myönnettyjä ECM-todistuksia vastaaviksi niiden alkuperäisen voimassaolokauden ajan enintään 31 päivään toukokuuta 2015 saakka.

4. Todistukset, jotka sertifiointielimet ovat myöntäneet kunnossapidosta vastaaville yksiköille viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2012 ennen tämän asetuksen voimaantuloa voimassa olleiden ja tätä asetusta ja etenkin sen 6 ja 7 artiklaa ja liitettä I ja III vastaavien kansallisten lakien mukaisesti, on tunnustettava tämän asetuksen mukaisesti myönnettyjä ECM-todistuksia vastaaviksi niiden alkuperäisen voimassaolokauden ajan enintään 31 päivään toukokuuta 2015 saakka.

5. Todistukset, jotka on myönnetty kunnossapitokonepajoille viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2014 ennen tämän asetuksen voimaantuloa voimassa olleiden ja tätä asetusta vastaavien kansallisten lakien mukaisesti, on tunnustettava tämän asetuksen

mukaisesti myönnettyjä kunnossapidon toteutuksesta huolehtivien kunnossapitokonepajojen todistuksia vastaaviksi niiden alkuperäisen voimassaolokauden ajan enintään 31 päivään toukokuuta 2017 saakka.

6. Sellaisten tavaravaunujen kunnossapidosta vastaavat yksiköt, jotka on merkitty kansalliseen kalustorekisteriin viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2012, on sertifioitava tämän asetuksen mukaisesti viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2013, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3–5 kohdan soveltamista. Tänä ajanjaksona kunnossapidosta vastaavien yksiköiden itse antamat vakuutukset siitä, että ne noudattavat tämän asetuksen tai tavaravaunujen kunnossapidosta vastaavien yksikköjen yhteisen sertifiointijärjestelmän perusperiaatteista tehdyn ja jäsenvaltioiden 14 päivänä toukokuuta 2009 allekirjoittaman yhteisymmärrys-

pöytäkirjan asiaa koskevia vaatimuksia, on tunnustettava tämän asetuksen mukaisesti myönnettyjä ECM-todistuksia vastaaviksi.

7. Rautatieyritysten ja infrastruktuurin haltijoiden, jotka on jo sertifioitu direktiivin 2004/49/EY 10 ja 11 artiklan mukaisesti viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2012, ei tarvitse hakea ECM-todistusta todistustensa alkuperäisen voimassaolokauden ajaksi pitääkseen kunnossa tavaravaunuja, joista ne vastaavat kunnossapidosta vastaavana yksikkönä.

13 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä toukokuuta 2011.

Komission puolesta
José Manuel BARROSO
Puheenjohtaja

LIITE I

Sellaisiin organisaatioihin sovellettavat periaatteet, jotka hakevat todistusta kunnossapidosta vastaavan yksikön ulkoistamia kunnossapitotoimintoja varten

1. Sellaisen yksikön tai organisaation sertifiointissa, joka ottaa hoitaakseen yhden tai useamman kunnossapitotoiminnon (kunnossapidon kehittäminen, vaunukannan kunnossapidon hallinta, kunnossapidon toteutus) tai niiden osia kunnossapidosta vastaavalta yksiköltä, sovelletaan seuraavia liitteessä III vahvistettuja vaatimuksia ja arviointiperusteita:
 - a) liitteessä III olevassa I jaksossa vahvistetut vaatimukset ja arviointiperusteet mukautettuina organisaation tyyppiin ja palvelun laajuuteen;
 - b) tiettyyn kunnossapitotoimintoon tai tiettyihin kunnossapitotoimintoihin liittyvät vaatimukset ja arviointiperusteet.
 2. Kunnossapidon toteutuksesta huolehtivan kunnossapitokonepajan sertifiointissa sovelletaan seuraavia liitteessä III vahvistettuja vaatimuksia ja arviointiperusteita:
 - a) liitteessä III olevassa I jaksossa vahvistetut vaatimukset ja arviointiperusteet, jotka on mukautettava kunnossapidon toteutuksesta huolehtivan kunnossapitokonepajan erityistoiminnon mukaan;
 - b) kunnossapidon toteutustoimintoa kuvaavat prosessit.
-

LIITE II

ECM-todistusten arviointiin ja myöntämiseen osallistuvien sertifiointielinten akkreditointia tai tunnustamista koskevat kriteerit**1. ORGANISAATIO**

Sertifiointielimen on dokumentoitava organisaatorakenteensa siten, että siitä käyvät ilmi johtohenkilöiden ja muun sertifiointihenkilöstön ja mahdollisten komiteoiden tehtävät, vastuut ja valtuudet. Jos sertifiointielin on määritelty osa oikeussubjektia, organisaatorakenteesta on käytävä ilmi valtasuhteet ja suhteet saman oikeussubjektin muihin osiin.

2. RIIPPUMATTOMUUS

Sertifiointielimen on oltava päätöksenteossaan organisatorisesti ja toiminnallisesti riippumaton rautatieyrityksistä, infraruktuurin haltijoista, kalustoyksiköiden haltijoista, valmistajista ja kunnossapidosta vastaavista yksiköistä, eikä se saa tarjota samanlaisia palveluja.

Sertifiointiin liittyvistä tarkastuksista vastaavan henkilöstön riippumattomuus on taattava. Henkilöstön palkkaus ei saa riippua suoritettujen tarkastusten määrästä eikä niiden tuloksista.

3. PÄTEVYYS

Sertifiointielimellä ja sen palveluksella olevalla henkilöstöllä on oltava tarvittava ammattipätevyys erityisesti tavaravaunujen kunnossapidon ja asianmukaisen kunnossapitojärjestelmän organisoinnin alalta.

Sertifiointielimen on osoitettava, että

- a) sillä on vankka kokemus hallintajärjestelmien arvioinnista;
- b) se tuntee sovellettavat lakisääteiset vaatimukset.

Kunnossapidosta vastaavien yksiköiden valvontaa varten perustetulla ryhmällä on oltava kokemusta kyseisiltä aloilta, ja sen on erityisesti osoitettava, että

- a) se tuntee ja ymmärtää sovellettavan EU-lainsäädännön;
- b) sillä on asiaa koskeva tekninen pätevyys;
- c) sillä on vähintään kolmen vuoden kokemus kunnossapidosta yleensä;
- d) sillä on riittävä kokemus tavaravaunujen kunnossapidosta tai vähintään riittävä kokemus kunnossapidosta vastaavilla teollisuudenaloilla.

4. PUOLUEETTOMUUS

Sertifiointielimen päätösten on perustuttava sertifiointielimen hankkimaan objektiiviseen näyttöön vaatimusten noudattamisesta tai noudattamatta jättämisestä, eivätkä muut edut tai osapuolet saa vaikuttaa niihin.

5. VASTUU

Sertifiointielin ei vastaa sertifiointivaatimusten jatkuvan noudattamisen varmistamisesta.

Sertifiointielin vastaa sellaisten riittävien objektiivisten todisteiden arvioinnista, joiden perusteella sertifiointipäätös voidaan tehdä.

6. AVOIMUUS

Sertifiointielimen on asetettava julkisesti saataville tai julkistettava ajoissa riittävät tiedot arviointi- ja sertifiointiprosessistaan. Lisäksi sen on annettava tiedot minkä tahansa organisaation sertifiointitilanteesta (mukaan lukien todistuksen myöntäminen, jatkaminen, ylläpitäminen, uusiminen, voimassaolon keskeyttäminen, soveltamisalan supistaminen tai peruminen) luottamuksen rakentamiseksi sertifiointin vilpittömyyteen ja uskottavuuteen. Asianmukaisten tietojen saantiin ja julkistamiseen sovelletaan avoimuuden periaatetta.

7. LUOTTAMUKSELLISUUS

Jotta sertifiointielimellä olisi etuoikeutettu pääsy tietoihin, joita se tarvitsee tehdäksään riittävän arvioinnin sertifiointivaatimusten noudattamisesta, sen on käsiteltävä asiakkaan kaupallisia tietoja luottamuksellisesti.

8. REKLAMAATIOIHIN VASTAAMINEN

Sertifiointielimen on vahvistettava menettely päätöksiä ja muita sertifiointiin liittyviä toimia koskevien reklamaatioiden käsittelemiseksi.

9. KORVAUSVASTUU JA RAHOITUS

Sertifiointielimen on voitava osoittaa, että se on arvioinut sertifiointitoiminnastaan aiheutuvat riskit ja että sillä on käytössään riittävät järjestelyt (mukaan lukien vakuutus tai varaukset) sen toiminnasta aiheutuvien korvausvastuiden kattamiseksi sen kullakin toiminta-alalla ja maantieteellisellä toiminta-alueella.

LIITE III

Sellaisiin organisaatioihin sovellettavat vaatimukset ja arviointiperusteet, jotka hakevat ECM-todistusta tai todistusta kunnossapidosta vastaavan yksikön ulkoistamia kunnossapitotoimintoja varten

I Hallintatoimintoon liittyvät vaatimukset ja arviointiperusteet

1. Johtajuus – *sitoutuminen organisaation kunnossapitojärjestelmän kehittämiseen ja toteuttamiseen ja sen tehokkuuden jatkuvaan parantamiseen*

Organisaatiolla on oltava käytössään menettelyt, joiden avulla

- a) luodaan organisaation tyyppiä ja tarjotun palvelun laajuutta vastaava kunnossapitopolitiikka, jonka organisaation johtaja tai hänen edustajansa on hyväksynyt;
- b) varmistetaan turvallisuustavoitteiden asettaminen oikeudellisen kehyksen mukaisesti ja organisaation tyyppiä, laajuutta ja asiaan liittyviä riskejä vastaavasti;
- c) arvioidaan organisaation yleistä turvallisuustasoa suhteessa yrityksen turvallisuustavoitteisiin;
- d) kehitetään suunnitelmia ja menettelyjä turvallisuustavoitteiden saavuttamiseksi;
- e) varmistetaan, että käytössä on riittävät resurssit kaikkien niiden prosessien toteuttamiseksi, jotka tarvitaan tässä liitteessä vahvistettujen vaatimusten noudattamiseksi;
- f) määritellään muiden hallintatoimien vaikutus kunnossapitojärjestelmään ja hallitaan sitä;
- g) varmistetaan, että ylempi johto on tietoinen suoritustason seurannan ja arviointien tuloksista ja ottaa yleisen vastuun kunnossapitojärjestelmän muutosten toteuttamisesta;
- h) varmistetaan, että henkilöstöllä ja henkilöstön edustajilla on riittävä edustus ja heitä kuullaan kaikkiin sellaisiin prosesseihin liittyvien turvallisuusnäkökohtien määrittelyssä, kehittämisessä, seurannassa ja uudelleentarkastelussa, joihin henkilöstö voi osallistua.

2. Riskinarviointi – *jäsenneily lähestymistapa tavaravaunujen kunnossapitoon liittyvien riskien arviointiin, mukaan lukien riskit, jotka aiheutuvat suoraan toimintaprosesseista ja muiden organisaatioiden tai henkilöiden toimista, sekä asianmukaisten riskinhallintatoimenpiteiden määrittely*

- 2.1 Organisaatiolla on oltava käytössään menettelyt, joiden avulla

- a) analysoidaan organisaation toteuttamien toimien laajuuden kannalta merkityksellisiä riskejä, mukaan lukien riskit, jotka aiheutuvat vioista ja rakenteen vaatimustenvastaisuuksista tai toimintahäiriöistä koko elinkaaren aikana;
- b) arvioidaan a alakohdassa tarkoitettuja riskejä;
- c) kehitetään ja otetaan käyttöön riskinhallintatoimenpiteitä.

- 2.2 Organisaatiolla on oltava käytössään menettelyt ja järjestelyt, joilla tunnustetaan tarve yhteistyöhön kalustoyksiköiden haltijoiden, rautatieyritysten, infrastruktuurin haltijoiden tai muiden asianosaisten tahojen kanssa ja sitoudutaan tällaiseen yhteistyöhön.

- 2.3 Organisaatiolla on oltava käytössään riskinarviointimenettelyt laitteissa, menettelyissä, organisaatiossa, henkilöstössä tai rajapinnoissa tapahtuvien muutosten hallitsemiseksi ja asetuksen (EY) N:o 352/2009 ⁽¹⁾ soveltamiseksi.

- 2.4 Riskejä arvioidessaan organisaatiolla on oltava käytössään menettelyt, joilla otetaan huomioon tarve määrittellä ja tarjota asianmukainen työympäristö, joka on unionin ja kansallisen lainsäädännön mukainen ja erityisesti direktiivin 89/391/ETY ⁽²⁾ mukainen, ja ylläpitää sitä.

3. Seuranta – *jäsenneily lähestymistapa sen varmistamiseksi, että riskinhallintatoimenpiteet ovat käytössä ja toimivat asianmukaisesti ja niiden avulla saavutetaan organisaation tavoitteet*

- 3.1 Organisaatiolla on oltava käytössään menettely, jolla säännöllisesti kerätään, seurataan ja analysoidaan merkityksellisiä turvallisuustietoja, muun muassa seuraavia:

- a) asiaan liittyvien prosessien suoritustaso;
- b) prosessien tulokset (mukaan lukien kaikki sopimuserusteiset palvelut ja tuotteet);

⁽¹⁾ EUVL L 108, 29.4.2009, s. 4.

⁽²⁾ EYVL L 183, 29.6.1989, s. 1.

- c) riskinhallintajärjestelyjen toimivuus;
 - d) päivittäisestä käytöstä ja kunnossapidosta saatavat tiedot kokemuksista, toimintahäiriöistä, vioista ja korjauksista.
- 3.2 Organisaatiolla on oltava käytössään menettelyt, joilla varmistetaan onnettomuuksien, vaaratilanteiden, läheltä piti -tilanteiden ja muiden vaarallisten poikkeamien ilmoittaminen, kirjaaminen, tutkinta ja analysointi.
- 3.3 Kaikkien prosessien määräaikaistarkistusta varten organisaatiolla on oltava käytössään sisäinen tarkastusjärjestelmä, joka on riippumaton ja puolueeton ja toimii avoimesti. Tässä järjestelmässä on oltava käytössä menettelyt, joiden avulla
- a) kehitetään sisäinen tarkastussuunnitelma, jota voidaan tarkistaa aikaisempien tarkastusten ja suoritustason valvonnan tulosten mukaan;
 - b) analysoidaan ja arvioidaan tarkastusten tuloksia;
 - c) ehdotetaan ja toteutetaan erityisiä korjaavia toimenpiteitä/toimia;
 - d) varmennetaan aiempien toimenpiteiden/toimien tuloksellisuus.
4. Jatkuva parantaminen – *jäsenneily lähestymistapa säännöllisestä seurannasta, tarkastuksista ja muista asiaankuuluvista lähteistä saatujen tietojen analysoimiseksi ja tulosten käyttämiseksi oppimiseen ja ennalta ehkäisevien tai korjaavien toimenpiteiden hyväksymiseen turvallisuustason ylläpitämiseksi tai parantamiseksi*
- Organisaatiolla on oltava käytössään menettelyt, joiden avulla varmistetaan, että
- a) havaitut puutteet korjataan;
 - b) uudet turvallisuuteen liittyvät edistysaskeleet toteutetaan;
 - c) sisäisessä tarkastuksessa tehtyjä havaintoja käytetään järjestelmän parantamiseen;
 - d) tarvittaessa toteutetaan ennalta ehkäiseviä tai korjaavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että rautatiejärjestelmä on standardien ja muiden vaatimusten mukainen laitteiden ja toiminnan koko elinkaaren ajan;
 - e) onnettomuuksien, vaaratilanteiden, läheltä piti -tilanteiden ja muiden vaarallisten poikkeamien tutkintaan ja syihin liittyviä merkityksellisiä tietoja voidaan käyttää oppimiseen ja tarvittaessa turvallisuutta parantavien toimenpiteiden toteuttamiseen;
 - f) kansallisen turvallisuusviranomaisen, kansallisen tutkintaelimen ja toimialan tai sisäisen tutkinnan merkitykselliset suositukset arvioidaan ja toteutetaan, jos se on aiheellista;
 - g) merkitykselliset raportit/tiedot rautatieyrityksiltä, infrastruktuurin haltijoilta ja kalustoyksiköiden haltijoilta pannaan merkille ja otetaan huomioon.
5. Rakenne ja vastuu – *jäsenneily lähestymistapa yksilöiden ja ryhmien vastuiden määrittelemiseksi organisaation turvallisuustavoitteiden turvallisessa toteuttamisessa*
- 5.1 Organisaatiolla on oltava käytössään menettelyt kaikkiin asiaankuuluviin prosesseihin liittyvien vastuiden jakamiseksi koko organisaatiossa.
- 5.2 Organisaatiolla on oltava käytössään menettelyt, joiden avulla voidaan määritellä selkeästi turvallisuuteen liittyvät vastuualueet ja vastuiden jako niihin liittyvien erityisten toimintojen suhteen, yhdessä niiden rajapintojen kanssa. Näihin sisältyvät edellä tarkoitetut menettelyt organisaation ja kalustoyksiköiden haltijoiden välillä ja tarvittaessa organisaation ja rautatieyritysten ja infrastruktuurin haltijoiden välillä.
- 5.3 Organisaatiolla on oltava käytössään menettelyt sen varmistamiseksi, että henkilöstöllä, jolle on delegoitu vastuita kyseisessä organisaatiossa, on tehtäviensä suorittamiseen vaadittava toimivalta, pätevyys ja asianmukaiset resurssit. Vastuun olisi vastattava pätevyyttä ja sovitava yhteen annetun aseman kanssa, ja delegointi on tehtävä kirjallisesti.
- 5.4 Organisaatiolla on oltava käytössään menettelyt, joilla varmistetaan asiaankuuluviin prosesseihin liittyvien toimintojen koordinointi koko organisaatiossa.
- 5.5 Organisaatiolla on oltava käytössään menettelyt, joilla henkilöt, joilla on jokin rooli turvallisuusjohtamisessa, pidetään vastuussa tekemisistään.
6. Pätevyyden hallinta – *jäsenneily lähestymistapa sen varmistamiseksi, että työntekijöillä on tarvittava pätevyys, jotta organisaation tavoitteet voidaan saavuttaa turvallisesti, tuloksellisesti ja tehokkaasti kaikissa olosuhteissa*
- 6.1 Organisaatiolla on oltava käytössään pätevyyden hallintajärjestelmä, johon sisältyvillä menettelyillä
- a) yksilöidään toimenkuvat, joihin sisältyy vastuita kaikkien niiden prosessien toteuttamisesta järjestelmän sisällä, jotka tarvitaan tässä liitteessä vahvistettujen vaatimusten noudattamiseksi;
 - b) yksilöidään toimenkuvat, joihin sisältyy turvallisuuteen liittyviä tehtäviä;

- c) osoitetaan asianmukaisen pätevän henkilöstön vastaaviin tehtäviin.
- 6.2 Organisaation pätevyyden hallintajärjestelmään on sisällyttävä henkilöstön pätevyyden hallintaa koskevat menettelyt, joihin sisältyvät vähintään seuraavat:
- a) turvallisuuteen liittyvien tehtävien edellyttämien tietojen, taitojen ja kokemuksen yksilöinti henkilöstön vastuiden mukaan;
 - b) valintaperiaatteet, mukaan lukien peruskoulutustaso, henkinen soveltuvuus ja fyysinen kunto;
 - c) perehdyttämiskoulutus ja todistus hankitusta pätevyydestä ja taidoista;
 - d) takeet siitä, että kaikki henkilöstön jäsenet ovat tietoisia tehtäviensä merkityksestä ja siitä, kuinka ne vaikuttavat turvallisuustavoitteiden saavuttamiseen;
 - e) jatkokoulutus ja olemassa olevien tietojen ja taitojen säännöllinen päivittäminen;
 - f) pätevyyden, henkisen soveltuvuuden ja fyysisen kunnon säännölliset tarkastukset aina kun se on aiheellista;
 - g) erityistoimenpiteet onnettomuuksissa/vaaratilanteissa tai kun työntekijä on pitkään poissa töistä, tilanteen vaativalla tavalla.
7. Tiedotus – jäsenelty lähestymistapa sen varmistamiseksi, että tärkeät tiedot ovat niiden henkilöiden saatavilla, jotka käyttävät harkintavaltaa ja tekevät päätöksiä kaikilla organisaatioitasoilla
- 7.1 Organisaatiolla on oltava käytössään menettelyt, joilla määritellään tiedotuskanavat sen varmistamiseksi, että sekä yksikön sisällä että sen kanssakäymisessä muiden toimijoiden kuten infrastruktuurin haltijoiden, rautatieyritysten ja kalustoyksiköiden haltijoiden kanssa kaikkia asiaankuuluvia prosesseja koskevat tiedot vaihdetaan ja toimitetaan viipymättä ja selkeässä muodossa oikeassa asemassa olevalle henkilölle sekä oman organisaation sisällä että muissa organisaatioissa.
- 7.2 Riittävän tiedonvaihdon varmistamiseksi organisaatiolla on oltava käytössään menettelyt
- a) erityisten tietojen vastaanottoa ja käsittelyä varten;
 - b) erityisten tietojen määrittelyä, luomista ja jakamista varten;
 - c) luotettavien ja ajan tasalla olevien tietojen saataville asettamista varten.
- 7.3 Organisaatiolla on oltava käytössään menettelyt, joiden avulla varmistetaan, että keskeiset toiminnalliset tiedot ovat
- a) relevantteja ja voimassa olevia;
 - b) tarkkoja;
 - c) täydellisiä;
 - d) asianmukaisesti päivitettyjä;
 - e) tarkastettuja;
 - f) johdonmukaisia ja helposti ymmärrettäviä (mukaan lukien kieli);
 - g) henkilöstön tiedossa ennen niiden soveltamista;
 - h) helposti henkilöstön saatavilla ja henkilöstölle annetaan niistä jäljennökset pyydettyä.
- 7.4 Edellä 7.1, 7.2 ja 7.3 kohdassa vahvistettuja vaatimuksia sovelletaan erityisesti seuraaviin toiminnallisiin tietoihin:
- a) kansallisten kalustorekisterien oikeellisuuden ja kattavuuden tarkastaminen organisaation kunnossapitämien tarvaravainujen yksilöinnin (myös yksilöintitavan) ja rekisteröinnin osalta;
 - b) huoltoasiakirjat;
 - c) tiedot tuesta, jota on annettu kalustoyksiköiden haltijoille ja tarvittaessa muille osapuolille, kuten rautatieyrityksille tai infrastruktuurin haltijoille;
 - d) tiedot henkilöstön pätevyydestä ja sen myöhemmästä valvonnasta kunnossapidon kehittämisen aikana;
 - e) käyttötiedot (mukaan lukien kuljetut matkat, toimintojen tyyppi ja laajuus, vaaratilanteet/onnettomuudet) ja rautatieyritysten, kalustoyksiköiden haltijoiden ja infrastruktuurin haltijoiden pyynnöt;
 - f) tiedot suoritetuista huolloista, mukaan lukien tiedot tarkastuksissa havaituista puutteista ja rautatieyritysten tai infrastruktuurin haltijoiden toteuttamista korjaavista toimista, kuten ennen junan lähtöä tai matkan aikana tehtävistä tarkastuksista ja valvonnasta;
 - g) huollosta luovuttaminen ja liikennöintiin palauttaminen;
 - h) huoltotilaukset;

- i) rautatieyrityksille / infrastruktuurin haltijoille ja kalustoyksiköiden haltijoille huolto-ohjeina toimitettavat tekniset tiedot;
 - j) sellaisia hätätilanteita koskevat tiedot, joissa turvallinen käyttökunto vaarantuu; näihin voivat sisältyä
 - i) käyttörajoitusten tai erityisten käyttöedellytysten asettaminen organisaation kunnossapitämille tavaravaunuille tai muille saman sarjan kalustoyksiköille myös siinä tapauksessa, että niiden kunnossapidosta vastaavat muut yksiköt, missä tapauksessa nämä tiedot olisi myös jaettava kaikkien asianomaisten osapuolten kanssa;
 - ii) kiireelliset tiedot kunnossapidon aikana havaituista turvallisuuteen liittyvistä kysymyksistä, kuten vioista, jotka on havaittu jossain sellaisessa osassa, jota käytetään useissa erityyppisissä tai eri sarjoihin kuuluvissa kalustoyksiköissä;
 - k) kaikki asiaankuuluvat tiedot, jotka tarvitaan vuotuisen huoltoraportin antamiseksi sertifiointielimelle ja asianomaisille asiakkaille (mukaan lukien kalustoyksiköiden haltijat); raportti on annettava pyynnöstä myös kansallisen turvallisuusviranomaisten saataville.
8. Dokumentointi – *jäsennely lähestymistapa kaiken merkityksellisen tiedon jäljitettävyyden varmistamiseksi*
- 8.1 Organisaatiolla on oltava käytössään riittävät menettelyt sen varmistamiseksi, että kaikki merkitykselliset prosessit on dokumentoitu asianmukaisesti.
- 8.2 Organisaatiolla on oltava käytössään riittävät menettelyt, joiden avulla
- a) seurataan ja päivitetään säännöllisesti kaikkea merkityksellistä dokumentaatiota;
 - b) tuotoillaan, tuotetaan ja jaellaan kaikkea merkityksellistä dokumentaatiota ja hallitaan sen muutoksia;
 - c) vastaanotetaan, kerätään ja arkistoidaan kaikki merkityksellinen dokumentaatio.
9. Sopimustoimet – *jäsennely lähestymistapa sen varmistamiseksi, että alihankintana teetettäviä toimintoja hallitaan asianmukaisesti, jotta organisaation tavoitteet voidaan saavuttaa*
- 9.1 Organisaatiolla on oltava käytössään menettelyt sen varmistamiseksi, että turvallisuuteen liittyvät tuotteet ja palvelut yksilöidään.
- 9.2 Kun organisaatio käyttää alihankkijoita ja/tai toimittajia turvallisuuteen liittyvissä tuotteissa ja palveluissa, sillä on oltava käytössään menettelyt, joiden avulla voidaan valintahetkellä varmistaa, että
- a) urakoitsijat, aliurakoitsijat ja toimittajat ovat päteviä;
 - b) urakoitsijoilla, aliurakoitsijoilla ja toimittajilla on riittävä ja dokumentoitu kunnossapito- ja hallintajärjestelmä.
- 9.3 Organisaatiolla on oltava käytössään menettely niiden vaatimusten määrittelemiseksi, jotka tällaisten alihankkijoiden ja toimittajien on täytettävä.
- 9.4 Organisaatiolla on oltava käytössään menettelyt, joilla seurataan toimittajien ja/tai alihankkijoiden tietoisuutta riskeistä, joita ne aiheuttavat organisaation toiminnoille.
- 9.5 Jos alihankkijan tai toimittajan kunnossapito-/hallintajärjestelmä on sertifioitu, 3 kohdassa kuvattu seurantaprosessi voidaan rajoittaa 3.1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin alihankintana teetettävien toimintaprosessien tuloksiin.
- 9.6 Vähintään seuraavien prosessien peruseriaatteiden on oltava selkeästi määriteltyjä, tunnettuja ja jaettuja sopimuspuolten välisessä sopimuksessa:
- a) rautateiden turvallisuuskysymyksiin liittyvät vastuut ja tehtävät;
 - b) velvollisuudet, jotka liittyvät merkityksellisen tiedon siirtoon molempien sopimuspuolten välillä;
 - c) turvallisuuteen liittyvien asiakirjojen jäljitettävyys.

II Kunnossapidon kehittämistoimintoon liittyvät vaatimukset ja arviointiperusteet

- 1. Organisaatiolla on oltava käytössään menettely kaikkien turvallisuuteen ja turvallisuuden kannalta kriittisiin osiin vaikuttavien kunnossapitotoimien yksilöintiä ja hallintaa varten.
- 2. Organisaatiolla on oltava käytössään menettelyt, joilla taataan yhteentoimivuuteen liittyvien olennaisten vaatimusten noudattaminen, myös elinkaaren aikana tehtävät parannukset, seuraavasti:
 - a) varmistetaan asiaa koskevassa yhteentoimivuuden teknisessä eritelmässä (YTE) esitettyihin yhteentoimivuuden perusparametreihin liittyvien eritelmien noudattaminen;
 - b) varmennetaan kaikissa olosuhteissa huoltokansion yhdenmukaisuus käyttöönottoluvan (myös mahdollisten kansallisen turvallisuusviranomaisen vaatimusten), YTE:ä koskevien vaatimustenmukaisuusvakuutusten, tarkastusvakuutusten ja teknisen tiedoston kanssa;

- c) hallitaan kaikkia kunnossapidon yhteydessä tehtäviä korvauksia direktiivin 2008/57/EY ja asiaa koskevan YTE:n vaatimusten mukaisesti;
 - d) määritetään riskinarvioinnin tarve, joka koskee kyseessä olevan korvauksen mahdollisia vaikutuksia rautatiejärjestelmän turvallisuuteen;
 - e) hallitaan kaikkien kalustoyksikön järjestelmän eheyteen vaikuttavien teknisten muutosten kokoonpanoa.
3. Organisaatiolla on oltava käytössään menettely erityisesti kunnossapidon toteuttamista varten kehitettyjen ja siinä tarvittavien huoltovälineiden, -laitteiden ja -työkalujen suunnittelua ja käytön tukea varten. Organisaatiolla on oltava käytössään menettely sen tarkastamiseksi, että näitä välineitä, laitteita ja työkaluja käytetään, varastoidaan ja huolletaan niiden huoltoaikataulun ja huoltovaatimusten mukaisesti.
4. Kun tavaravaunuja otetaan käyttöön, organisaatiolla on oltava käytössään menettelyt, joiden avulla
- a) saadaan käyttöön alkuperäinen dokumentaatio ja kerätään riittävästi tietoa suunnitellusta käytöstä;
 - b) analysoidaan alkuperäinen dokumentaatio ja laaditaan ensimmäinen huoltokansio ottaen huomioon myös mahdollisiin takuihin liittyvät velvollisuudet;
 - c) varmistetaan, että ensimmäinen huoltokansio toteutetaan asianmukaisesti.
5. Jotta huoltokansio pysyisi ajan tasalla koko tavaravaunun elinkaaren ajan, organisaatiolla on oltava käytössään menettelyt, joiden avulla
- a) kerätään vähintään seuraavat merkitykselliset tiedot:
 - i) tosiasiallisesti toteutuneen käytön tyyppi ja laajuus, mukaan lukien muun muassa käyttöön liittyvät tilanteet, jotka voisivat vaikuttaa tavaravaunun turvallisuuteen ja eheyteen;
 - ii) suunnitellun käytön tyyppi ja laajuus;
 - iii) tosiasiallisesti toteutunut kunnossapito;
 - b) määritetään päivitysten tarve ottaen huomioon yhteentoimivuuteen liittyvät raja-arvot;
 - c) tehdään muutoksia ja niiden toteuttamista koskevia ehdotuksia ja hyväksytään ne siten, että päätös perustuu selkeisiin kriteereihin ja siinä otetaan huomioon riskinarvioinnin tulokset;
 - d) varmistetaan, että muutokset toteutetaan asianmukaisesti.
6. Kun pätevyyden hallintaprosessia sovelletaan kunnossapidon kehittämistoimintoon, huomioon on otettava vähintään seuraavat turvallisuuteen vaikuttavat toimet:
- a) arviointi muutosten merkityksestä huoltokansion kannalta sekä kunnossapidon yhteydessä tehtäviksi ehdotetuista korvauksista;
 - b) huoltokansion laatimisen ja muuttamisen ja kunnossapidon yhteydessä tehtävien korvausten kehittämisen, arvioinnin, vahvistamisen ja hyväksymisen hallinnassa tarvittavat tekniikan alat;
 - c) liitostekniikat (mukaan lukien hitsaus ja liimaus), jarrujärjestelmät, pyöräkerrat ja vetolaitteet, ainetta rikkomatomat testaustekniikat sekä vaarallisten aineiden kuljettamiseen käytettävien tavaravaunujen erityisosiin, kuten säiliöiden ja venttiilien, kunnossapitotoimet.
7. Kun dokumentointiprosessia sovelletaan kunnossapidon kehittämistoimintoon, on taattava vähintään seuraavien osaluokkien jäljitettävyyttä:
- a) kunnossapidon yhteydessä tehtävän korvauksen kehittämiseen, arviointiin, vahvistamiseen ja hyväksymiseen liittyvä dokumentaatio;
 - b) kalustoyksiköiden kokoonpano, mukaan lukien muun muassa turvallisuuteen liittyvät osat;
 - c) tiedot suoritetuista huolloista;
 - d) kokemusten keräämiseksi tehtyjen selvitysten tulokset;
 - e) huoltokansion kaikki versiot, mukaan lukien riskinarviointi;
 - f) kunnossapidon toteutukseen ja vaunukannan kunnossapidon hallintaan liittyvää pätevyyttä ja valvontaa koskevat raportit;
 - g) kalustoyksiköiden haltijoiden, rautatieyritysten ja infrastruktuurin haltijoiden tueksi annettavat tekniset tiedot.

III Vaunukannan kunnossapidon hallintatoimintoon liittyvät vaatimukset ja arviointiperusteet

1. Organisaatiolla on oltava käytössään menettely, jonka avulla tarkastetaan kunnossapidon toteuttamisesta vastaavan yksikön pätevyys, valmius ja kapasiteetti ennen huoltotilausten tekemistä. Tämä edellyttää, että kunnossapitokonepajoilla on asianmukainen pätevyys tehdä päätöksiä teknistä pätevyyttä koskevista vaatimuksista kunnossapidon toteuttamistoiminnossa.
2. Organisaatiolla on oltava käytössään menettely tehtäväluettelon kokoamiseksi ja huoltotilauksen laatimiseksi ja tekemiseksi.
3. Organisaatiolla on oltava käytössään menettely tavaravaunujen lähettämiseksi huoltoon hyvissä ajoin.
4. Organisaatiolla on oltava käytössään menettely, jolla hallitaan tavaravaunujen poistamista liikennöinnistä kunnossapitoa varten tai niissä havaittujen vikojen vuoksi.
5. Organisaatiolla on oltava käytössään menettely, jonka avulla määritellään toteutettuun huoltoon ja tavaravaunujen huollosta luovuttamiseen sovellettavat tarvittavat valvontatoimenpiteet.
6. Organisaatiolla on oltava käytössään menettely liikennöintiin palauttamiseksi huomioiden huollosta luovuttamiseen liittyvät asiakirjat.
7. Kun pätevyyden hallintaprosessia sovelletaan vaunukannan kunnossapidon hallintatoimintoon, huomioon on otettava vähintään liikennöintiin palauttaminen.
8. Kun tiedotusprosessia sovelletaan vaunukannan kunnossapidon hallintatoimintoon, vähintään seuraavat osa-alueet on toimitettava kunnossapidon toteutustoiminnolle:
 - a) sovellettavat säännöt ja tekniset eritelmät;
 - b) kunkin tavaravaunun kunnossapitosuunnitelma;
 - c) luettelo varaosista, mukaan lukien riittävän yksityiskohtainen tekninen kuvaus kustakin osasta, jotta mahdollistetaan sen korvaaminen vastaavalla osalla samoin takuuehdoin;
 - d) luettelo materiaaleista, mukaan lukien riittävän yksityiskohtainen kuvaus niiden käytöstä ja tarvittavat terveys- ja turvallisuustiedot;
 - e) kansio, jossa määritellään turvallisuuteen liittyvien toimintojen eritelmät ja joka sisältää osien korvaamiseen ja käyttöikään liittyvät rajoitukset;
 - f) luettelo osista tai järjestelmistä, joihin sovelletaan lakisääteisiä vaatimuksia, ja luettelo näistä vaatimuksista (mukaan lukien jarrusäiliöitä ja vaarallisten aineiden kuljettamiseen käytettäviä säiliöitä koskevat vaatimukset);
 - g) kaikki turvallisuuteen liittyvät merkitykselliset lisätiedot organisaation suorittaman riskinarvioinnin mukaisesti.
9. Kun tiedotusprosessia sovelletaan vaunukannan kunnossapidon hallintatoimintoon, asianomaisille osapuolille on tiedotettava vähintään liikennöintiin palauttamisesta sekä käyttäjien (rautatieyritysten ja infrastruktuurin haltijoiden) kannalta merkityksellisistä käyttörajoituksista.
10. Kun dokumentointiprosessia sovelletaan vaunukannan kunnossapidon hallintatoimintoon, on tallennettava vähintään seuraavat osa-alueet:
 - a) huoltotilaukset;
 - b) liikennöintiin palauttaminen, mukaan lukien rautatieyritysten ja infrastruktuurin haltijoiden kannalta merkitykselliset käyttörajoitukset.

IV Kunnossapidon toteuttamistoimintoon liittyvät vaatimukset ja arviointiperusteet

1. Organisaatiolla on oltava käytössään menettelyt, joiden avulla
 - a) tarkastetaan vaunukannan kunnossapidon hallintatoiminnon toimittamien tietojen kattavuus ja soveltuvuus suhteessa tilattuihin toimiin;
 - b) valvotaan vaadittujen merkityksellisten huoltoasiakirjojen ja muiden sellaisten standardien käyttöä, joita sovelletaan huoltopalvelujen toteuttamiseen huoltotilausten mukaisesti;
 - c) varmistetaan, että kaikki huoltotilausten merkitykselliset huoltoeritelmät ovat kaikkien työhön osallistuvien henkilöstön jäsenten saatavilla (ne on esimerkiksi sisällytetty sisäisiin työohjeisiin);
 - d) varmistetaan, että kaikki huoltotilauksiin sisältyvissä sovellettavissa määräyksissä ja eriteltyissä standardeissa määritellyt huoltoeritelmät ovat kaikkien työhön osallistuvien henkilöstön jäsenten saatavilla (ne on esimerkiksi sisällytetty sisäisiin työohjeisiin).
2. Organisaatiolla on oltava käytössään menettelyt, joiden avulla varmistetaan, että
 - a) osia (mukaan lukien varaosat) ja materiaaleja käytetään huoltotilauksissa ja toimittajien asiakirjoissa määritellyllä tavalla;

- b) osat ja materiaalit varastoidaan ja niitä käsitellään ja kuljetetaan huoltotilauksissa ja toimittajien asiakirjoissa määritellyllä tavalla siten, että estetään niiden kuluminen ja vahingoittuminen;
 - c) kaikki osat ja materiaalit, mukaan lukien asiakkaan toimittamat, ovat asiaa koskevien kansallisten ja kansainvälisten sääntöjen sekä asiaa koskevien huoltotilausten vaatimusten mukaisia.
3. Organisaatiolla on oltava käytössään menettelyt sopivien ja riittävien välineiden, laitteiden ja työkalujen määrittelemiseksi, yksilöimiseksi, tarjoamiseksi, tallentamiseksi ja saatavilla pitämiseksi, jotta se voi tarjota huoltopalveluja huoltotilausten ja muiden sovellettavien eritelmien mukaisesti ja jotta voidaan varmistaa
- a) huollon turvallinen toteuttaminen, mukaan lukien henkilöstön terveys ja turvallisuus;
 - b) ergonomia ja terveyden suojeleminen, mukaan lukien käyttäjien ja tietotekniikkajärjestelmien tai diagnostisten laitteiden väliset rajapinnat.
4. Jos tämä on tarpeen luotettavien tulosten varmistamiseksi, organisaatiolla on oltava käytössään menettelyt, joilla varmistetaan, että sen mittalaitteet on
- a) kalibroitu tai varmennettu määräajoin tai ennen käyttöä kansainvälisten, kansallisten tai teollisuuden mittaustandardien mukaisesti – jos tällaisia standardeja ei ole, kalibroinnin tai varmennuksen perusteet on kirjattava;
 - b) säädetty tai tarvittaessa säädetty uudelleen;
 - c) yksilöity siten, että kalibroititila voidaan määrittää;
 - d) suojattu sellaiselta säätämiseltä, joka mitätöisi mittaustulokset;
 - e) suojattu vahingoittumiselta ja toiminnan heikkenemiseltä käsittelyn, kunnossapidon ja varastoinnin aikana.
5. Organisaatiolla on oltava käytössään menettelyt sen varmistamiseksi, että kaikkia välineitä, laitteita ja työkaluja käytetään ja säilytetään ja ne kalibroidaan oikein ja niitä huolletaan dokumentoitujen menettelyjen mukaisesti.
6. Organisaatiolla on oltava käytössään menettelyt, joiden avulla tarkastetaan, että toteutetut kunnossapitotoimet ovat huoltotilausten mukaisia, ja annetaan ilmoitus huollosta luovuttamisesta, johon voi sisältyä käyttörajoituksia.
7. Kun riskinarviointiprosessia (ja erityisesti I jakson 2.4 kohtaa) sovelletaan kunnossapidon toteutustoimintoon, työympäristöön eivät sisälly ainoastaan konepajat, joissa kunnossapito toteutetaan, vaan myös raiteet konepajarakennusten ulkopuolella sekä kaikki paikat, joissa kunnossapitotoimia toteutetaan.
8. Kun pätevyyden hallintaprosessia sovelletaan kunnossapidon toteutustoimintoon, huomioon on otettava vähintään seuraavat turvallisuuteen vaikuttavat toimet:
- a) liitostekniikat (mukaan lukien hitsaus ja liimaus);
 - b) ainetta rikkomaton testaus;
 - c) kalustoyksikön lopputestaus ja huollosta luovuttaminen;
 - d) jarrujärjestelmiä, pyöräkertoja ja vetolaitteita koskevat kunnossapitotoimet sekä vaarallisten aineiden kuljettamiseen käytettävien tavaravaunujen erityisosiin, kuten säiliöiden ja venttiilien, kunnossapitotoimet;
 - e) muut määritellyt turvallisuuteen vaikuttavat erityisalat.
9. Kun tiedotusprosessia sovelletaan kunnossapidon toteutustoimintoon, vähintään seuraavat osa-alueet on toimitettava vaunukannan kunnossapidon hallintatoiminnolle ja kunnossapidon kehittämistoiminnolle:
- a) huoltotilausten mukaisesti toteutetut työt;
 - b) turvallisuuteen liittyvät viat tai puutteet, jotka organisaatio on havainnut;
 - c) huollosta luovuttaminen.
10. Kun dokumentointiprosessia sovelletaan kunnossapidon toteutustoimintoon, on tallennettava vähintään seuraavat osa-alueet:
- a) selkeä erittely kaikista välineistä, laitteista ja työkaluista, jotka liittyvät turvallisuuteen vaikuttaviin toimintoihin;
 - b) kaikki toteutetut kunnossapitotyöt, mukaan lukien niitä suorittava henkilöstö ja niissä käytetyt työkalut, laitteet, varaosat ja materiaalit ja ottaen huomioon

- i) sen valtion sovellettavat kansalliset säännöt, johon organisaatio on sijoittautunut;
 - ii) huoltotilauksissa esitetyt vaatimukset, mukaan lukien tietojen tallentamista koskevat vaatimukset;
 - iii) lopputestaus ja liikennöintiin palauttamista koskeva päätös;
- c) huoltotilauksessa ja huollosta luovuttamisessa vaaditut valvontatoimenpiteet;
- d) kalibrointi- ja varmennustulokset, joilla on määrättyjen vaatimusten seurannassa ja mittaamisessa käytettyjen tietokoneohjelmistojen osalta vahvistettava ohjelmiston soveltuvuus tarkoitettuun käyttöön ennen käytön aloittamista, ja vahvistus on uusittava tarvittaessa;
- e) aiempien mittaustulosten oikeellisuus, jos mittauslaitteen on havaittu toimivan vaatimusten vastaisesti.
-

LIITE IV

KUNNOSSAPIDOSTA VASTAAVAN YKSIKÖN TODISTUSTA KOSKEVA HAKEMUS

Hakemus todistusta varten, jolla vahvistetaan kunnossapidosta vastaavan yksikön (ECM) kunnossapitojärjestelmän hyväksyntä direktiivin 2004/49/EY ja asetuksen (EU) N:o 445/2011 mukaisesti.

Sertifiointielimen yhteystiedot

- 1.1 Organisaatio, jolle hakemus on osoitettu _____
- 1.2 Sertifiointielimen viitenumero _____
- 1.3 Täydellinen postiosoite (katuosoite, postinumero, paikkakunta ja maa) _____

Hakijan tiedot

- 2.1 Virallinen nimi _____
- 2.2 Täydellinen postiosoite (katuosoite, postinumero, paikkakunta ja maa) _____
- 2.3 Puhelinnumero _____ 2.4 Faksinumero _____
- 2.5 Sähköpostiosoite _____ 2.6 Verkkosivu _____
- 2.7 Yritys- ja yhteisötunnus _____ 2.8 Alv-tunnus _____
- 2.9 Muita tietoja _____

Yhteyshenkilö

- 3.1 Suku- ja etunimi _____
- 3.2 Täydellinen postiosoite (katuosoite, postinumero, paikkakunta ja maa) _____
- 3.3 Puhelinnumero _____ 3.4 Faksinumero _____
- 3.5 Sähköpostiosoite _____

Hakemusta koskevat tiedot

- 4.1 Hakemustunniste (hakija antaa)

Tämä hakemus koskee

- 4.1.1 uutta todistusta ☐ 4.1.2 ajantasaistettua/muutettua todistusta ☐
- 4.1.3 uusittua todistusta ☐

Toimintaa koskevat tiedot

- Yritystyyppi
- 5.1 Rautatieyritys/infrastruktuurin haltija ☐ 5.2 Kalustoyksikön haltija ☐
- 5.3 muut ☐ täsmennettävä: _____

Kunnossapidosta vastaavan yksikön toiminnan laajuus

- 5.4 Kattaa vaarallisten aineiden kuljetukseen käytettävät säiliövaunut: KYLLÄ/EI
Kattaa muut vaarallisten aineiden kuljetukseen käytettävät erikoisvaunut: KYLLÄ/EI

Kunnossapidosta vastaavan yksikön operatiiviset toiminnot

	Yksikkö toteuttaa itse	Ulkoistettu osittain	Ulkoistettu kokonaan
5.5 Kunnossapidon kehittäminen	5.4.1 ☐	5.4.2 ☐	5.4.3 ☐
5.6 Vaunukannan kunnossapidon hallinta	5.5.1 ☐	5.5.2 ☐	5.5.3 ☐
5.7 Kunnossapidon toteuttaminen	5.6.1 ☐	5.6.2 ☐	5.6.3 ☐

Toimitetut asiakirjat6.1 Kunnossapitojärjestelmän dokumentaatio ☐6.2 Muut ☐ täsmennettävä: _____**Allekirjoitukset****Hakija** _____
(etunimi, sukunimi)

Pvm _____ Allekirjoitus _____

Sertifiointielin

Sisäinen viitenumero

_____ Hakemuksen vastaanottopäivä _____

Pvm _____ Allekirjoitus _____

HAKEMUKSEN VASTAANOTTANUT VIRASTO/
VIRANOMAINEN TÄYTTÄÄ

KUNNOSSAPITOTOIMINTOJEN TODISTUSTA KOSKEVA HAKEMUS

Hakemus todistusta varten, jolla vahvistetaan kunnossapitojärjestelmän hyväksyntä Euroopan unionissa direktiivin 2004/49/EY ja asetuksen (EU) N:o 445/2011 mukaisesti.

Sertifiointielimen yhteystiedot

- 1.1 Organisaatio, jolle hakemus on osoitettu _____
- 1.2 Sertifiointielimen viitenumero _____
- 1.3 Täydellinen postiosoite (katuosoite, postinumero, paikkakunta ja maa) _____

Hakijan tiedot

- 2.1 Virallinen nimi _____
- 2.2 Täydellinen postiosoite (katuosoite, postinumero, paikkakunta ja maa) _____
- 2.3 Puhelinnumero _____ 2.4 Faksinumero _____
- 2.5 Sähköpostiosoite _____ 2.6 Verkkosivu _____
- 2.7 Yritys- ja yhteisötunnus _____ 2.8 Alv-tunnus _____
- 2.9 Muita tietoja _____

Yhteyshenkilö

- 3.1 Suku- ja etunimi _____
- 3.2 Täydellinen postiosoite (katuosoite, postinumero, paikkakunta ja maa) _____
- 3.3 Puhelinnumero _____ 3.4 Faksinumero _____
- 3.5 Sähköpostiosoite _____

Hakemusta koskevat tiedot

- 4.1 Hakemustunniste (hakija antaa)

Tämä hakemus koskee

- 4.1.1 uutta todistusta ☐ 4.1.2 ajantasaistettua/muutettua todistusta ☐
- 4.1.3 uusittua todistusta ☐

Toimintaa koskevat tiedot

- Yritystyyppi
- 5.1 Rautatieyritys/infrastruktuurin haltija ☐ 5.2 Kalustoyksikön haltija ☐
- 5.3 muut ☐ täsmennettävä: _____

Toiminnan laajuus

- 5.4 Kattaa vaarallisten aineiden kuljetukseen käytettävät säiliövaunut: KYLLÄ/EI
Kattaa muut vaarallisten aineiden kuljetukseen käytettävät erikoisvaunut: KYLLÄ/EI

Kunnossapitotoiminnot

5.5	Kunnossapidon kehittäminen	KYLLÄ ☐	Ei ☐	Osittain ☐
5.6	Fleet maintenance management	KYLLÄ ☐	Ei ☐	Osittain ☐
5.7	Maintenance delivery	KYLLÄ ☐	Ei ☐	Osittain ☐

Jos on kyse kunnossapitotoiminnon osasta, on tarkennettava osatoiminnot, joita hakemus koskee (ks. asetuksen (EU) N:o 445/2011 liitteessä III oleva luettelo):

Toimitetut asiakirjat

- 6.1 Kunnossapitojärjestelmän dokumentaatio ☐
- 6.2 Muut ☐ täsmennettävä: _____

Allekirjoitukset

Hakija _____
(etunimi, sukunimi)

Pvm _____ Allekirjoitus _____

Sertifiointielin _____

Sisäinen viitenumero

_____ Hakemuksen vastaanottopäivä _____

Pvm _____ Allekirjoitus _____

HAKEMUKSEN VASTAANOTTANUT VIRASTO/
VIRANOMAINEN TÄYTTÄÄ

LIITE V

KUNNOSSAPIDOSTA VASTAAVAN YKSIKÖN TODISTUS

Todistus, jolla vahvistetaan kunnossapidosta vastaavan yksikön (ECM) kunnossapitojärjestelmän hyväksyntä Euroopan unionissa direktiivin 2004/49/EY ja asetuksen (EU) N:o 445/2011 mukaisesti

1. TODISTUKSEN SAANUT KUNNOSSAPIDOSTA VASTAAVA YKSIKKÖ

Virallinen nimi:	
Kauppanimi tai kirjainlyhenne (vapaaehtoinen)	
Täydellinen postiosoite (katuosoite, postinumero, paikkakunta ja maa)	
Yritys- ja yhteisötunnus	Alv-tunnus

2. SERTIFIIOINTIELIN

Virallinen nimi:
Täydellinen postiosoite (katuosoite, postinumero, paikkakunta ja maa)
Sertifiointielimen viitenumero:

3. TODISTUSTA KOSKEVAT TIEDOT

Tämä on	— uusi todistus ☐	Kunnossapidosta vastaavan yksikön tunnistenumero edellisessä todistuksessa:
	— uusittu todistus ☐	
	— ajantasaistettu/muutettu todistus ☐	
Voimassaolo alkaa:		Voimassaolo päättyy:
Yritystyyppi: (rautatieyritys, kalustoyksikön haltija, huoltopalvelun tarjoaja jne.)		

4. KUNNOSSAPIDOSTA VASTAAVAN YKSIKÖN TOIMINNAN LAAJUUS

Kattaa vaarallisten aineiden kuljetukseen käytettävät säiliövaunut:	KYLLÄ/EI
Kattaa muut vaarallisten aineiden kuljetukseen käytettävät erikoisvaunut:	KYLLÄ/EI

5. LISÄTIEDOT

--

Myöntämispäivä ja voimassaoloaika

Allekirjoitus

--

--

Sisäinen viitenumero

Sertifiointielimen leima

--

--

KUNNOSSAPITOTOIMINTOJEN TODISTUS

Todistus, jolla vahvistetaan kunnossapitojärjestelmän hyväksyntä Euroopan unionissa direktiivin 2004/49/EY ja asetuksen (EU) N:o 445/2011 mukaisesti

1. TODISTUKSEN SAANUT ORGANISAATIO

Virallinen nimi:	
Kauppanimi tai kirjainlyhenne (vapaaehtoinen)	
Täydellinen postiosoite (katuosoite, postinumero, paikkakunta ja maa)	
Yritys- ja yhteisötunnus	Alv-tunnus

2. SERTIFIOINTIELIN

Virallinen nimi:
Täydellinen postiosoite (katuosoite, postinumero, paikkakunta ja maa)
Sertifiointielimen viitenumero:

3. TODISTUSTA KOSKEVAT TIEDOT

Tämä on — uusi todistus ☐ — uusittu todistus ☐ — ajantasaistettu/muutettu todistus ☐	Edellisen todistuksen tunnistenumero:
Voimassaolo alkaa:	Voimassaolo päättyy:
Yritystyyppi: (rautatieyritys, kalustoyksikön haltija, huoltopalvelun tarjoaja jne.)	

4. KUNNOSSAPITOTOIMINTOJEN LAAJUUS

Kattaa vaarallisten aineiden kuljetukseen käytettävät säiliövaunut:	KYLLÄ/EI
Kattaa muut vaarallisten aineiden kuljetukseen käytettävät erikoisvaunut:	KYLLÄ/EI

5. KUNNOSSAPITOTOIMINNOT

Kunnossapidon kehittäminen	KYLLÄ ☐	EI ☐
Vaunukannan kunnossapidon hallinta	KYLLÄ ☐	EI ☐
Kunnossapidon toteuttaminen	KYLLÄ ☐	EI ☐

Jos on kyse kunnossapitotoiminnon osasta, on tarkennettava osatoiminnot, joita todistus koskee (ks. asetuksen (EU) N:o 445/2011 liitteessä III oleva luettelo):

6. LISÄTIEDOT

--

Myöntämispäivä ja voimassaoloaika

--

Allekirjoitus

--

Sisäinen viitenumero

--

Sertifiointielimen leima

--

LIITE VI

"LIITE I

TURVALLISUUSTODISTUS – A-OSA

Todistus, jolla vahvistetaan rautatieyrityksen turvallisuusjohtamisjärjestelmän hyväksyntä Euroopan unionissa direktiivin 2004/49/EY ja sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti

EU-TUNNISTENUMERO:

1. TODISTUKSEN SAANUT RAUTATIEYRITYS

Virallinen nimi:	
Rautatieyritys:	Kirjainlyhenne:
Kansallinen rekisterinumero:	Alv-tunnus:

2. TODISTUKSEN ANTAVA VIRANOMAINEN

Viranomainen:
Maa:

3. TODISTUSTA KOSKEVAT TIEDOT

Tämä on	— uusi todistus	☐	Kunnossapidosta vastaavan yksikön (ECM) todistus: Kyllä/Ei
	— uusittu todistus	☐	ECM-todistuksen numero:
	— ajantasaistettu/muutettu todistus	☐	Edellisen todistuksen EU-tunnistenumero:
Voimassaolo alkaa:		Voimassaolo päättyy:	
Liikennelaji(t):			
Kuljetusmäärä:			
Rautatieyrityksen koko:			
Kunnossapidosta vastaavan yksikön toiminnan laajuus:			
Kattaa vaarallisten aineiden kuljetukseen käytettävät säiliövaunut: KYLLÄ/EI			
Kattaa muut vaarallisten aineiden kuljetukseen käytettävät erikoisvaunut: KYLLÄ/EI			

4. SOVELLETTAVA KANSALLINEN LAINSÄÄDÄNTÖ

5. LISÄTIEDOT

Myöntämispäivä

Allekirjoitus

Sisäinen viitenumero

Viranomaisen leima

KOMISSION ASETUS (EU) N:o 446/2011,**annettu 10 päivänä toukokuuta 2011,****väliaikaisen polkumyynnitullin käyttöönotosta Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta peräisin olevien tiettyjen rasva-alkoholien ja niiden seosten tuonnissa**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 7 artiklan,

on kuullut neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

koskevan, tiedossa oleville vientiä harjoittaville tuottajille sekä asianomaisten viejämaiden edustajille. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi vireillepanoilmoituksessa asetetussa määräajassa.

(4) Kaikkia niitä asianomaisia osapuolia kuultiin, jotka olivat sitä pyytäneet ja osoittaneet, että niiden kuulemiseen oli olemassa erityisiä syitä.

(5) Valituksessa esitettyjen tuojien suuren määrän vuoksi vireillepanoilmoituksessa esitettiin perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisen otantamenettelyn käyttöä tuojien osalta. Neljä tuojaa toimitti pyydetty tiedot ja suostui osallistumaan otokseen vireillepanoilmoituksessa asetetussa määräajassa. Koska ilmoittautuneita tuojia oli niin vähän, otantaa päätettiin olla soveltamatta.

1. MENETTELY**1.1 Menettelyn aloittaminen**

(1) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', ilmoitti *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 13 päivänä elokuuta 2010 julkaistulla ilmoituksella⁽²⁾, jäljempänä 'vireillepanoilmoitus', polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta, jäljempänä 'asianomaiset maat', peräisin olevien tiettyjen rasva-alkoholien ja niiden seosten, jäljempänä 'tutkimuksen kohteena oleva tuote', tuonnissa unioniin.

(2) Polkumyynnimenettely aloitettiin sen jälkeen, kun kaksi unionin tuottajaa, Cognis GmbH ja Sasol Olefins & Surfactants GmbH, jäljempänä 'valituksen tekijät', olivat 30 päivänä kesäkuuta 2010 tehneet valituksen. Molemmat ovat Saksan oikeuden mukaan perustettuja yhtiöitä, ja niillä on tuotantoa Saksassa, Ranskassa ja Italiassa. Näiden kahden yhtiön tuotanto muodostaa huomattavan osan eli tässä tapauksessa yli 25 prosenttia tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kokonaistuotannosta unionissa. Valituksessa esitettyä alustavaa näyttöä kyseisen asianomaisista maista peräisin olevan tuotteen polkumyynnistä ja siitä aiheutuvasta merkittävästä vahingosta pidettiin riittävänä menettelyn aloittamiseksi.

1.2 Menettelyn osapuolet

(3) Komissio ilmoitti virallisesti menettelyn aloittamisesta valituksen tekijöille, muille tiedossa oleville unionin tuottajille, tuojille/kauppiaille ja käyttäjille, joita asian tiedettiin

(6) Komissio lähetti kyselylomakkeet vientiä harjoittaville tuottajille, unionin tuottajille ja kaikille käyttäjille ja toimittajille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä kaikille muille osapuolille, jotka pyysivät niitä vireillepanoilmoituksessa asetetun määräajan kuluessa.

(7) Kyselylomakkeeseen saatiin vastaukset viideltä unionin tuottajalta, kahdelta tuojalta, 21:ltä unionin käyttäjältä, kahdelta intialaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta, kahdelta indonesialaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta ja niihin etuyhteydessä olevilta kauppiailta sekä kolmelta vientiä harjoittavalta malesialaiselta tuottajalta ja niihin etuyhteydessä olevilta kauppiailta.

(8) Komissio hankki ja tarkasti kaikki polkumyynnin, siitä johtuvan vahingon ja unionin edun alustavaa määrittämistä varten tarpeellisia pitämänsä tiedot. Tarkastuskäynnejä tehtiin seuraavien yritysten toimitiloihin:

a) Unionin tuottajat:

— Cognis GmbH, Saksa

— Cognis France S.A.S., Ranska

— Sasol Olefins & Surfactants GmbH, Saksa

⁽¹⁾ EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ EUVL C 219, 13.8.2010, s. 12.

b) Unionin tuojat:

— Oleo solutions Ltd, Yhdistynyt kuningaskunta

c) Unionin käyttäjät:

— Henkel AG & Co., Saksa

— PCC Rokita SA, Puola

— Procter & Gamble International Operations SA, Sveitsi

— Unilever, Alankomaat

— Zshimmer & Schwarz italiana SpA, Italia

d) Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat:

— Godrej Industries Limited, Mumbai ja Taluka Valia

— VVF Limited, Mumbai

e) Indonesialaiset vientiä harjoittavat tuottajat:

— P.T. Ecogreen Oleochemicals ja siihen etuyhteydessä olevat yritykset, Batam, Singapore, Dessau

— P.T. Musim Mas ja siihen etuyhteydessä olevat yritykset, Medan, Singapore, Hampuri

f) Malesialaiset vientiä harjoittavat tuottajat:

— Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd. ja siihen etuyhteydessä olevat yritykset, Prai, Emmerich

— KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd. ja siihen etuyhteydessä oleva yritys, Petaling Jaya, Hampuri

— Emery Oleochemicals Sdn. Bhd., Telok Panglima Garang

1.3 Tutkimusajanjakso

- (9) Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän heinäkuuta 2009 ja 30 päivän kesäkuuta

2010 välisen ajan, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahingon määrittämisen kannalta merkittävien kehityssuuntien tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2007 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajan, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

2. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

2.1 Tarkasteltavana oleva tuote

- (10) Tarkasteltavana oleva tuote on Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta peräisin olevat tyydyttyneet rasva-alkoholit, joiden hiiliketjun pituus on C8, C10, C12, C14, C16 tai C18 (lukuun ottamatta haarautuneita isomeerejä), ja mukaan luetaan tyydyttyneet rasva-alkoholit, joissa hiiliketjut ovat samanpituisia ("single cuts"), sekä seokset, joissa hiiliketjujen pituudet ovat pääasiassa C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 (yleinen luokitus C8-C10), seokset, joissa hiiliketjujen pituudet ovat pääasiassa C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 (yleinen luokitus C12-C14), ja seokset, joissa hiiliketjujen pituudet ovat pääasiassa C16-C18, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote', joka nykyisin luokitellaan CN-koodeihin ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 ja ex 3823 70 00.

- (11) Tutkimuksen kohteena oleva tuote on välituote, joka otetaan luonnon (öljykemian) tai synteettisestä (petroke-mian) lähteistä, kuten luonnonrasvoista ja -öljyistä, raakaöljystä, maakaasusta, kaasukondensaateista ja hiilestä. Sitä käytetään pääasiassa valmistettaessa rasva-alkoholi-sulfaatteja, rasva-alkoholietoksilaatteja ja rasva-alkoholi-eetterisulfaatteja (niin kutsuttuja pinta-aktiivisia aineita). Pinta-aktiivisia aineita käytetään pesuaineiden, kodin-hoito- ja siivoustuotteiden sekä henkilökohtaisen hygie-nian hoitoon tarkoitettujen tuotteiden valmistuksessa.

2.2 Samankaltainen tuote

- (12) Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta unioniin viedyllä tuot-teella ja kyseisissä maissa tuotetulla ja kotimarkkinoilla myydyllä tuotteella sekä unionin tuottajien unionissa val-mistamalla ja myymällä tuotteella havaittiin olevan samat fyysiset ja tekniset perusominaisuudet sekä käyttötarkoi-tukset. Tämän vuoksi niitä pidetään alustavasti perusase-tuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuina samankaltai-sina tuotteina.

- (13) Tutkimuksen aikana tietyt osapuolet väittivät, että toinen valituksen tekijä valmistaa yhdessä tuotantopaikassaan haaraketjuisia isomeerimolekyyleja sisältävää tuotetta, joka ei kuulu tuotemääritelmään, ja että kyseistä tuotan-toa ei näin ollen pitäisi katsoa samankaltaiseksi tuot-teeksi. Alustavan päätelmän mukaan tämä väite on ai-heellinen, ja siksi tätä tuottajaa koskevia tietoja ei ole käytetty vahinkoa koskevassa tarkastelussa. Samasta syystä kaksi muuta yritystä, joista toinen toimi yhteis-työssä tutkimuksessa, suljettiin unionin tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle.

3. POLKUMYYNTI

3.1 Intia

3.1.1 Normaaliarvo

- (14) Normaaliarvon määrittämiseksi tutkittiin aluksi kunkin vientiä harjoittavan tuottajan osalta, onko sen samankaltaisen tuotteen kokonaismyynti kotimarkkinoilla riippumattomille asiakkaille edustavaa verrattuna unioniin suuntautuvan vientimyyntin kokonaismäärään. Perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti kotimarkkinamyyntin katsotaan olevan edustavaa, jos sen kokonaismäärä on vähintään 5 prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaismyymintimäärästä unioniin. Kunkin vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen kokonaismyynti kotimarkkinoilla todettiin edustavaksi.
- (15) Vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinoillaan myymän kunkin sellaisen tuotelajin osalta, jonka todettiin olevan suoraan verrattavissa unioniin vietäväksi myytyyn tuotelajiin, määritettiin, oliko kotimarkkinamyynti perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaan riittävän edustavaa. Tietyn tuotelajin kotimarkkinamyyntiä pidettiin vientiä harjoittavan tuottajan kohdalla riittävän edustavana, jos sen myynti kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille oli tutkimusajanjakson aikana vähintään 5 prosenttia kyseisen tuottajan unioniin viemän vertailukelpoisen tuotelajin kokonaismyymintimäärästä.
- (16) Tutkimuksessa selvitettiin myös, voidaanko kunkin tuotelajin kotimarkkinamyyntin katsoa tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Tätä varten määritettiin tarkasteltavana olevan tuotteen kunkin viedyn tuotelajin osalta, kuinka suuri osuus tutkimusajanjakson aikana riippumattomille asiakkaille kotimarkkinoilla suuntautuneesta myynnistä oli ollut kannattavaa.
- (17) Niille tuotelajeille, joilla yli 80 prosenttia kotimarkkinoiden myynnistä ylitti kustannukset ja joiden painotettu keskimääräinen myyntihinta oli sama tai suurempi kuin yksikkökohtainen tuotantokustannus, normaaliarvo määritettiin tuotelajeittain kyseisen lajin koko myyntin tosiasiallisten kotimarkkinahintojen painotettuna keskiarvona riippumatta siitä, oliko myynti kannattavaa vai ei.
- (18) Jos tuotelajin kokonaismyymintimäärästä enintään 80 prosenttia oli kannattavaa tai jos kyseisen tuotelajin painotettu keskimääräinen hinta oli yksikkökohtaisia tuotantokustannuksia alempi, normaaliarvon perustana käytettiin tosiasiallista kotimarkkinahintaa, joka laskettiin määrittämällä yksinomaan kyseisen tuotelajin kannattavan kotimarkkinamyyntin painotettu keskimääräinen hinta tutkimusajanjaksolla.

3.1.2 Vientihinta

- (19) Molemmat intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat veivät tarkasteltavana olevaa tuotetta suoraan unionin riippumattomille asiakkaille. Sen vuoksi vientihinnat määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti

kyseisten riippumattomien asiakkaiden tarkasteltavana olevasta tuotteesta tosiasiallisesti maksamien tai maksettavaksi tulevien hintojen perusteella.

3.1.3 Vertailu

- (20) Kyseisille vientiä harjoittaville tuottajille määritettyä normaaliarvoa ja vientihintaa verrattiin noudettuna lähettäjältä -tasolla.
- (21) Jotta normaaliarvon ja vientihinnan vertailu olisi tasapuolinen, otettiin hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot asianmukaisesti huomioon tekemällä oikaisuja perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Tällä perusteella tehtiin oikaisut välillisten verojen, kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus-, liitännäis-, pakkaus- ja luottokustannusten sekä palkkioiden erojen huomioon ottamiseksi aina, kun se katsottiin perustelluksi.
- (22) Molemmat vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että niiden myynti tutkimusajanjaksolla toiselle valituksen tekijälle unionissa olisi jätettävä huomiotta polkumyyntimarginaalin laskennassa, koska myymintimäärät olivat merkittäviä ja hinnat perustuivat tiukkoihin neuvotteluihin. Ei ole kuitenkaan mitään oikeudellista syytä siihen, että tällainen tarkasteltavana olevan tuotteen vienti olisi jätettävä polkumyyntilaskennan ulkopuolelle. Molempien vientiä harjoittavien tuottajien väitteet on tämän vuoksi hylätty.
- (23) Molemmat vientiä harjoittavat tuottajat vaativat valuutan muuntamisen oikaisua väittäen, että Intian rupian (INR) arvo suhteessa euroon on jatkanut vahvistumistaan marraskuusta 2009 lähtien, mikä voi vääristää polkumyyntilaskelmia. Väite koski tammikuun 2010 jälkeistä euro-määräistä myyntiä, ja sen esittäneet tuottajat pyysivät, että kyseisen myyntin arvon rupioiksi muuntamiseen käytetty myyntikuukauden vaihtokurssi korvattaisiin kahta kuukautta aikaisemmalla vaihtokurssilla. Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan j alakohdassa säädetään mahdollisuudesta tehdä oikaisu valuutan muuntamiseen tietyin edellytyksin. On kuitenkin huomattava, että rupia vahvistui ainoastaan tutkimusajanjakson jälkipuoliskon aikana. Lisäksi molemmat intialaiset yritykset nostivat unionissa olevilta pääasiakkailtaan veloittamia hintoja kyseisen ajanjakson aikana usein ja melko tasaisesti, ja myös valituksen tekijöiden unionissa soveltamat hinnat nousivat tasaisesti tutkimusajanjakson jälkipuoliskolla. Siksi ei ole selvää näyttöä siitä, että rupian vahvistuminen ei näkynyt oikea-aikaisesti hinnoissa, joita intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat veloittivat EU:ssa olevilta asiakailtaan, tai että rupian vahvistumisella oli aiheeton rankaiseva vaikutus polkumyyntilaskelmiin. Tämän vuoksi molempien yritysten väitteet hylättiin.

3.1.4 Polkumyymintimarginaali

- (24) Yhteistyössä toimineita intialaisia vientiä harjoittavia tuottajia koskevat polkumyymintimarginaalit määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti vertaamalla painotettua keskimääräistä normaaliarvoa ja painotettua keskimääräistä vientihintaa.
- (25) Valituksesta ja yhteistyössä toimineilta intialaisilta vientiä harjoittavilta tuottajilta saadut tiedot sekä käytettävissä olleet tilastotiedot osoittivat, että muita intialaisia tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajia ei ole. Näin ollen koko maata koskeva polkumyymintimarginaali vahvistettiin Intialle yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan korkeimman marginaalin tasolle.
- (26) Väliaikaiset polkumyymintimarginaalit ilmaistaan prosentteina CIF unionin rajalla tullaamattomana -hinnoista, ja ne ovat seuraavat:

Yritys	Väliaikainen polkumyymintimarginaali
Godrej Industries Limited	9,3 %
VVF Limited	4,8 %
Kaikki muut yritykset	9,3 %

3.2 Indonesia

3.2.1 Normaaliarvo

- (27) Normaaliarvon määrittämiseksi tutkittiin aluksi kunkin vientiä harjoittavan tuottajan osalta, onko sen samankaltaisen tuotteen kokonaismyynti kotimarkkinoilla riippumattomille asiakkaille edustavaa verrattuna unioniin suuntautuvan vientimyyntin kokonaismäärään. Perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti kotimarkkinamyyntin katsotaan olevan edustavaa, jos sen kokonaismäärä on vähintään 5 prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaismyyntimäärästä unioniin. Kunkin vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen kokonaismyynti kotimarkkinoilla todettiin edustavaksi.
- (28) Vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinoillaan myymän kunkin sellaisen tuotelajin osalta, jonka todettiin olevan suoraan verrattavissa unioniin vietäväksi myytyyn tuotelajiin, määritettiin, oliko kotimarkkinamyynti perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaan riittävän edustavaa. Tietyn tuotelajin kotimarkkinamyyntiä pidettiin vientiä harjoittavan tuottajan kohdalla riittävän edustavana, jos sen myynti kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille oli tutkimusajanjakson aikana vähintään 5 prosenttia kyseisen tuottajan unioniin viemän vertailukelpoisen tuotelajin kokonaismyyntimäärästä.

- (29) Tutkimuksessa selvitettiin myös, voidaanko kunkin tuotelajin kotimarkkinamyyntin katsoa tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Tätä varten määritettiin tarkasteltavana olevan tuotteen kunkin viedyn tuotelajin osalta, kuinka suuri osuus tutkimusajanjakson aikana riippumattomille asiakkaille kotimarkkinoilla suuntautuneesta myynnistä oli ollut kannattavaa.
- (30) Niille tuotelajeille, joilla yli 80 prosenttia kotimarkkinoiden mynnistä ylitti kustannukset ja joiden painotettu keskimääräinen myyntihinta oli sama tai suurempi kuin yksikkökohtainen tuotantokustannus, normaaliarvo määritettiin tuotelajeittain kyseisen lajin koko myyntin tosiasiallisten kotimarkkinahintojen painotettuna keskiarvona riippumatta siitä, oliko myynti kannattavaa vai ei.
- (31) Jos tuotelajin kokonaismyyntimäärästä enintään 80 prosenttia oli kannattavaa tai jos kyseisen tuotelajin painotettu keskimääräinen hinta oli yksikkökohtaisia tuotantokustannuksia alempi, normaaliarvon perustana käytettiin tosiasiallista kotimarkkinahintaa, joka laskettiin määrittämällä yksinomaan kyseisen tuotelajin kannattavan kotimarkkinamyyntin painotettu keskimääräinen hinta tutkimusajanjaksolla.
- (32) Jos vientiä harjoittavalla tuottajalla ei ollut tietyn tuotelajin kotimarkkinamyyntiä, normaaliarvo muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3.2.2 Vientihinta

- (33) Kun normaaliarvo muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti, myynti-, hallinto- ja muita kustannuksia sekä voittoa koskevat määrät perustuivat perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan johdantolauseen mukaisesti tosiasialliseen tietoon vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen tuotannosta ja mynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä.
- (34) Vientiä harjoittavat tuottajat veivät tuotetta unioniin joko suoraan riippumattomille asiakkaille tai Singaporessa tai unionissa sijaitsevien etuyhteydessä olevien kauppayhtiöiden välityksellä.
- (35) Kun tuotetta vietiin joko suoraan riippumattomille asiakkaille unioniin tai Singaporessa sijaitsevien etuyhteydessä olevien kauppayhtiöiden välityksellä, vientihinnat määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti tarkasteltavana olevasta tuotteesta tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella.

(36) Kun tuotetta vietiin unioniin unionissa sijaitsevien etuyhteydessä olevien kauppayhtiöiden välityksellä, vientihinnot määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti niiden jälleenmyyntihintojen perusteella, jotka kyseiset etuyhteydessä olevat kauppiat veloittivat ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta unionissa.

3.2.3 Vertailu

(37) Kyseisille vientiä harjoittaville tuottajille määritettyä normaaliarvoa ja vientihintaa verrattiin noudettuna lähettäjältä -tasolla.

(38) Jotta normaaliarvon ja vientihinnan vertailu olisi tasapuolinen, otettiin hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot asianmukaisesti huomioon tekemällä oikaisuja perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Tällä perusteella tehtiin oikaisu välillisten verojen, kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus-, liitännäis-, pakkaus- ja luottokustannusten sekä palkkioiden erojen huomioon ottamiseksi aina, kun se katsottiin perustelluksi.

(39) Yksi yritys vaati oikaisua fyysisten ominaisuuksien erojen mukaisesti käyttämällä perusteena sitä, että se vie tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta EU:hun sekä nestemäisessä että kiinteässä muodossa, kun taas kotimarkkinoilla se myy tuotetta ainoastaan kiinteässä muodossa, ja sitä, että kiinteässä muodossa olevan, tutkimuksen kohteena olevan tuotteen hinnat ovat korkeammat kuin nestemäisen tuotteen hinnat. Yritys ei kuitenkaan määrittänyt oikaisun suuruutta. Pelkkä nestemääräisen ja kiinteän tuotemuodon vientihintojen vertailu ei voi olla tutkimuksen kohteena olevan tuotteen osalta perustana fyysisten ominaisuuksien eroihin perustuvan oikaisun tekemiselle. Lisäksi yrityksen kirjanpitojärjestelmä on sellainen, että nestemääräisen ja kiinteän tuotteen kustannuseroja on mahdollista eritellä asianmukaisesti. Mahdollista oikaisua ei siis voitu laskea luotettavasti, ja sen vuoksi vaatimus oli hylättävä.

(40) Valituksen tekijät esittivät väitteen, jonka mukaan erittäin alhaiset ja tuetut energianhinnat vääristävät energiakustannuksia Indonesiassa. Ne eivät ole kuitenkaan toimittaneet tietoja, jotka osoittaisivat, miten tällainen kotimaan- ja vientituotannon energiankustannusten vääristyminen vaikuttaa polkumyyntilaskelmiin. Tämän vuoksi väite hylättiin.

3.2.4 Polkumyyntimarginaali

(41) Yhteistyössä toimineita indonesialaisia vientiä harjoittavia tuottajia koskevat polkumyyntimarginaalit määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti vertaamalla painotettua keskimääräistä normaaliarvoa ja painotettua keskimääräistä vientihintaa.

(42) Valituksesta ja yhteistyössä toimineilta indonesialaisilta vientiä harjoittavilta tuottajilta saadut tiedot sekä käytävissä olleet tilastotiedot osoittivat, että muita indonesialaisia tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajia ei ole. Näin ollen koko maata koskeva polkumyyntimarginaali vahvistettiin Indonesialle yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan korkeimman marginaalin tasolle.

(43) Väliaikaiset polkumyyntimarginaalit ilmaistaan prosentteina CIF unionin rajalla tullaamattomana -hinnoista, ja ne ovat seuraavat:

Yritys	Väliaikainen polkumyyntimarginaali
P.T. Ecogreen Oleochemicals	6,3 %
P.T. Musim Mas	7,6 %
Kaikki muut yritykset	7,6 %

3.3 Malesia

3.3.1 Normaaliarvo

(44) Normaaliarvon määrittämiseksi tutkittiin aluksi kunkin vientiä harjoittavan tuottajan osalta, onko sen samankaltaisen tuotteen kokonaismyynti kotimarkkinoilla riippumattomille asiakkaille edustavaa verrattuna unioniin suuntautuvan vientimyynnin kokonaismäärään. Perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti kotimarkkinamyynnin katsotaan olevan edustavaa, jos sen kokonaismäärä on vähintään 5 prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaismyynnimäärästä unioniin. Kahden yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan tapauksessa todettiin, että kyseisten vientiä harjoittavien tuottajien samankaltaisen tuotteen kokonaismyynti kotimarkkinoilla oli edustavaa. Kolmannen yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan tapauksessa ei havaittu riippumatonta kotimarkkinamyyntiä tutkimusajanjaksolla.

(45) Vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinoillaan myymän kunkin sellaisen tuotelajin osalta, jonka todettiin olevan suoraan verrattavissa unioniin vietäväksi myytyyn tuotelajiin, määritettiin, oliko kotimarkkinamyynni perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaan riittävän edustavaa. Tietyn tuotelajin kotimarkkinamyyntiä pidettiin vientiä harjoittavan tuottajan kohdalla riittävän edustavana, jos sen myynti kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille oli tutkimusajanjakson aikana vähintään 5 prosenttia kyseisen tuottajan unioniin viemän vertailukelpoisen tuotelajin kokonaismyynnimäärästä.

- (46) Tutkimuksessa selvitettiin myös, voidaanko kunkin tuotelain kotimarkkinamyynnin katsoa tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Tätä varten määritettiin tarkasteltavana olevan tuotteen kunkin viedyn tuotelain osalta, kuinka suuri osuus tutkimusajanjakson aikana riippumattomille asiakkaille kotimarkkinoilla suuntautuneesta myynnistä oli ollut kannattavaa.
- (47) Niille tuotelajeille, joilla yli 80 prosenttia kotimarkkinoiden mynnistä ylitti kustannukset ja joiden painotettu keskimääräinen myyntihinta oli sama tai suurempi kuin yksikkökohtainen tuotantokustannus, normaaliarvo määritettiin tuotelajeittain kyseisen lajin koko myynnin tosiasiallisten kotimarkkinahintojen painotettuna keskiarvona riippumatta siitä, oliko myynti kannattavaa vai ei.
- (48) Jos tuotelain kokonaisyntymäärästä enintään 80 prosenttia oli kannattavaa tai jos kyseisen tuotelain painotettu keskimääräinen hinta oli yksikkökohtaisia tuotantokustannuksia alempi, normaaliarvon perustana käytettiin tosiasiallista kotimarkkinahintaa, joka laskettiin määrittämällä yksinomaan kyseisen tuotelain kannattavan kotimarkkinamyynnin painotettu keskimääräinen hinta tutkimusajanjaksolla.
- (49) Jos vientiä harjoittavalla tuottajalla ei ollut tietyn tuotelain kotimarkkinamyyntiä, normaaliarvo muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
- (50) Kun normaaliarvo muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti, myynti-, hallinto- ja muita kustannuksia sekä voittoa koskevat määrät perustuivat perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan johdantolauseen mukaisesti tosiasialliseen tietoon vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen tuotannosta ja myynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä.
- (51) Sen vientiä harjoittavan tuottajan tapauksessa, jolla ei havaittu kotimarkkinamyyntiä tutkimusajanjaksolla, käytettiin myynti-, hallinto- ja muita kustannuksia sekä voittoa varten lisättyjen määrien perusteena perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaisesti tutkimuksen kohteena olevien kahden muun vientiä harjoittavan tuottajan osalta vahvistettujen tosiasiallisten määrien painotettua keskiarvoa samankaltaisen tuotteen tuotannossa ja myynnissä Malesian markkinoilla.
- 3.3.2 Vientihinta**
- (52) Vientiä harjoittavat tuottajat veivät tuotetta unioniin joko suoraan riippumattomille asiakkaille tai unionissa sijaitsevien etuyhteydessä olevien yritysten välityksellä.
- (53) Kun tuotetta vietiin suoraan unionissa toimiville riippumattomille asiakkaille, vientihinnat määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti tarkasteltavana olevasta tuotteesta tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella.
- (54) Kun tuotetta vietiin unioniin unionissa sijaitsevien etuyhteydessä olevien yritysten välityksellä, vientihinnat määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti niiden jälleenmyyntihintojen perusteella, jotka kyseiset etuyhteydessä olevat yritykset veloittivat ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta unionissa.
- 3.3.3 Vertailu**
- (55) Kyseisille vientiä harjoittaville tuottajille määritettyä normaaliarvoa ja vientihintaa verrattiin noudettuna lähettäjältä -tasolla.
- (56) Jotta normaaliarvon ja vientihinnan vertailu olisi tasapuolinen, otettiin hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot asianmukaisesti huomioon tekemällä oikaisuja perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Tällä perusteella tehtiin oikaisut kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus-, liitännäis-, pakkaus- ja luottokustannusten huomioon ottamiseksi aina, kun se katsottiin perustelluksi.
- (57) Yksi malesialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että siihen etuyhteydessä oleva unionissa sijaitseva yritys on itse asiassa valmistajan vientiosasto. Näin ollen kyseinen yritys väitti, että noudettuna lähettäjältä -hintaa määritettäessä tehdään liian suuria vähennyksiä, jos tehdään täysimääräiset oikaisut myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä voiton huomioon ottamiseksi perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti. Tätä väitettä tarkasteltaessa todettiin, että kyseinen etuyhteydessä oleva yritys laati laskut unionissa sijaitseville asiakkaille ja sai niiden suorittamat maksut. Lisäksi on huomattava, että etuyhteydessä olevan yrityksen myyntiin sisältyi voittomarginaali. Kauppiaan kirjanpidosta kävi myös ilmi, että se vastasi tavanomaisista tuonnin ja jälleenmyynnin välisistä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista. Näin ollen vaikuttaa siltä, että etuyhteydessä oleva yritys tosiaankin hoitaa tyypillisiä maahantuojalle kuuluvia tehtäviä. Tämän perusteella yrityksen väite hylättiin.
- (58) Valituksen tekijät esittivät Malesian osalta saman energiakustannuksia koskevan väitteen kuin 40 kappaleessa mainittu Indonesiaan liittyvä väite. Tämäkin väite hylättiin samoista syistä.
- 3.3.4 Polkumyymintimarginaali**
- (59) Yhteistyössä toimineita malesialaisia vientiä harjoittavia tuottajia koskevat polkumyymintimarginaalit määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti vertaamalla painotettua keskimääräistä normaaliarvoa ja painotettua keskimääräistä vientihintaa.

(60) Valituksesta ja yhteistyössä toimineilta malesialaisilta vientiä harjoittavilta tuottajilta saadut tiedot sekä käytävissä olleet tilastotiedot osoittivat, että muita malesialaisia tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajia ei ole. Näin ollen koko maata koskeva polkumyymintimarginaali vahvistettiin Malesialle yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan korkeimman marginaalin tasolle.

(61) Väliaikaiset polkumyymintimarginaalit ilmaistaan prosentteina CIF unionin rajalla tullaamattomana -hinnoista, ja ne ovat seuraavat:

Yritys	Väliaikainen polkumyymintimarginaali
Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd	13,8 %
KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd.	5,0 %
Emery Oleochemicals Sdn. Bhd	5,3 %
Kaikki muut yritykset	13,8 %

4. VAHINKO

4.1 Unionin tuotannonalan ja unionin tuotannon määritelmä

(62) Kaksi tiedossa ollutta tuottajaa sekä jotkin muut erittäin pienet tuottajat valmistivat samankaltaista tuotetta unionissa tutkimusajanjaksolla. Unionin kokonaistuotannon määrittämiseksi käytettiin kaikkia saatavilla olevia tietoja unionin tuottajista, myös valituksessa toimitettuja tietoja sekä unionin tuottajilta ennen tutkimuksen vireillepanoa ja sen jälkeen kerättyjä tietoja. Tällä perusteella unionin kokonaistuotannon arvioitiin olevan 400 000–500 000 tonnia tutkimusajanjaksolla. Unionin tuottajat, jotka vastasivat koko unionin tuotannosta, muodostavat unionin tuotannonalan perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

(63) Eräät asianomaiset osapuolet väittivät, että toista valituksen tekijää ei pitäisi lukea unionin tuotannonalaan, sillä kyseinen yritys toi tarkasteltavana olevaa tuotetta tutkimusajanjaksolla. Tarkastelussa kuitenkin todettiin, että kyseisen yrityksen asianomaisista maista tutkimusajanjaksolla tuoman tuotteen prosenttiosuus oli suhteellisen pieni, eikä se ollut merkittävä verrattuna sen samankaltaisen tuotteen tuotantoon. Lisäksi tuonti oli luonteeltaan lähinnä väliaikaista. Näin ollen voidaan vahvistaa, että kyseisen yrityksen ydintoimintana on tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuotanto ja myynti EU:ssa ja että sen tärkein etu on unionin tuottajan etu. Sen vuoksi katsotaan alustavasti, että tämä väite ei ole perusteltu.

4.2 Unionin kulutus

(64) Kulutus määritettiin unionin tuotannonalan unionin markkinoille suuntautuvan kokonaismyynnin, kytköskäytön sekä kokonaistuotannon perusteella (Eurostatin tiedot).

Eurostatin tietoihin tehtiin asiaankuuluvat oikaisut, sillä niihin sisältyy tarkasteltavana olevan tuotteen lisäksi myös joitakin muita tuotteita. Tiedot annetaan indeksiluokina (2007 = 100) luottamuksellisuuden säilyttämiseksi.

Unionin kulutus	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
tonnia	100	102	97	102
Vuotuinen Δ%		2,2 %	– 4,8 %	4,6 %

Lähde: Eurostat, valituksessa olleet tiedot ja kyselylomakevastaukset

(65) Unionin kulutus kasvoi tarkastelujaksolla 2 prosenttia. Ensin kulutus kasvoi vuodesta 2007 vuoteen 2008 yhteensä 2,2 prosenttia, minkä jälkeen se laski vuodesta 2008 vuoteen 2009 yhteensä 4,8 prosenttia. Vuodesta 2009 tutkimusajanjakson loppuun kulutus koheni 4,6 prosenttia.

(66) Talouden taantuma oli osasyynä vuoden 2008 jälkeiseen kulutuksen laskuun, sillä tarkasteltavana olevan tuotteen käyttäjien tuotteiden kysyntä väheni tuolloin. Tutkimusajanjakson alussa markkinatilanne alkoi kohentua hie-man, ja sen tuloksena tarkasteltavana olevan tuotteen kysyntä lisääntyi verrattuna vuoden 2009 alkupuoliskoon.

4.3 Tuonti asianomaisista maista unioniin

4.3.1 Kumulointi

(67) Komissio tutki, olisiko asianomaisista maista tulevan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutuksia arvioitava perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa säädettyjen perusteiden mukaan kumulatiivisesti. Kyseisessä artiklassa säädetään, että kahdesta tai useammasta maasta, joita tarkastellaan polkumyymintutkimuksessa samanaikaisesti, tulevan tuonnin vaikutuksia voidaan arvioida kumulatiivisesti vain, jos a) kustakin maasta tulevan tuonnin osalta määritetty polkumyymintimarginaali on perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vähimmäistasoa suurempi eikä yhdestäkään maasta tulevan tuonnin määrä ole vähäpätöinen ja b) tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi on asianmukaista ottaen huomioon tuotavien tuotteiden väliset kilpailuedellytykset ja tuotavien tuotteiden ja yhteisön samankaltaisen tuotteen väliset kilpailuedellytykset.

(68) Kustakin asianomaisesta maasta tapahtuneelle tuonnille määritetyt polkumyymintimarginaalit ovat suurempia kuin perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu vähimmäistaso (2 prosenttia vientihinnasta), ja tuonti kustakin asianomaisesta maasta ylittää perusasetuksen 5 artiklan 7 kohdassa vahvistetun 1 prosentin tason.

- (69) Tutkimus osoitti lisäksi, että kilpailuedellytykset sekä polkumyynnillä tuotavien tuotteiden välillä että polkumyynnillä tuotavien tuotteiden ja samankaltaisen tuotteen välillä olivat samanlaiset. Tutkimuksessa todettiin, että keskituontihinnat putosivat kaikkien asianomaisten maiden osalta koko tarkastelujakson ajan ja noudattivat samaa suuntausta. Asianomaisista maista tuotu tutkimuksen kohteena oleva tuote oli lisäksi samanlainen kaikissa suhteissa, se oli keskenään vaihdettava, ja sitä pidettiin kaupan unionissa samankaltaisten myyntikanavien kautta ja samanlaisissa myyntiolosuhteissa; tuotteet siis kilpailivat sekä toistensa että unionissa tuotetun, tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kanssa.
- (70) Tällä perusteella päätellään alustavasti, että kaikki kumuloinnin edellytykset täyttyvät ja sen vuoksi asianomaisista maista peräisin olevan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutukset olisi vahinkoa koskevassa tarkastelussa arvioitava yhdessä.

4.3.2 Asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrä, arvo ja markkinaosuus

Tuonti asianomaisista maista	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
tonnia	112 523	177 286	165 386	176 279
Indeksi: 2007 = 100	100	158	147	157
Vuotuinen Δ%		57,6 %	− 6,7 %	6,6 %
Markkinaosuus	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
Indeksi: 2007 = 100	100	154	151	154
Vuotuinen Δ%		54,2 %	− 2,0 %	1,9 %
Keskihinta (euroa/tonni)	942	1 017	837	882
Indeksi: 2007 = 100	100	108	89	94
Vuotuinen Δ%		8 %	− 18 %	5 %

Lähde: Eurostat ja kyselylomakevastaukset

- (71) Tuonti asianomaisista maista kasvoi tarkastelujaksolla määrällisesti merkittävästi: 57 prosenttia. Tuonti kasvoi eniten vuosien 2007 ja 2008 välisenä aikana, jolloin kasvu oli 58 prosenttia. Sen jälkeen tuonti väheni hieman vuonna 2009 ja kasvoi jälleen vuoden 2008 tasolle tutkimusajanjaksolla.
- (72) Asianomaisista maista tapahtuneen tuonnin keskimääräiset hinnat vaihtelivat tarkastelujaksolla suuresti, ja kaiken kaikkiaan hintojen lasku oli 6 prosenttia. Asianomaisista maista tulevan tuonnin keskimääräiset hinnat olivat koko tarkastelujakson ajan poikkeuksetta alhaisemmat kuin

muiden maiden ja unionin tuotannonalan hinnat, ja tämän vaikutuksesta asianomaisten maiden markkinaosuus kasvoi.

- (73) Asianomaisten maiden markkinaosuus kasvoi merkittävästi, 54 prosenttia, tarkastelujaksolla. Eniten markkinaosuus kasvoi vuosien 2007 ja 2008 välisenä aikana. Talouskriisin aikana tuonti väheni hieman, ja vastaavasti asianomaisten maiden markkinaosuus pieneni 2 prosenttia vuosina 2008 ja 2009, mutta sitten niiden markkinaosuus palautui entisiin lukemiin tarkastelujakson loppuun mennessä.

4.3.2.1 Hintojen alittavuus

- (74) Hinnan alittavuuden tutkimista varten verrattiin unionin tuotannonalan unionin markkinoilla etuyhteydettömille asiakkaille myymien tuotelajien painotettuja keskimääräisiä myyntihintoja, jotka oli oikaistu noudettuna lähettäjältä -tasolle, vastaaviin asianomaisista maista tulevan tuonnin ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta unionin markkinoilla veloitetuihin painotettuihin keskimääräisiin hintoihin, jotka oli määritetty CIF-tasolla ja oikaistu asianmukaisesti voimassa olevien tullien ja tuonnin jälkeisten kustannusten huomioon ottamiseksi. Hinta-vertailu tehtiin samassa kaupan portaassa tapahtuneiden liiketoimien osalta; hintoja on tarvittaessa oikaistu, ja niistä on ensin vähennetty alennukset ja hyvitykset. Vertailun tulokset – ilmaistuna prosentteina unionin tuotannonalan tutkimusajanjakson aikaisista myyntihinnoista – osoittivat, että hinnan alittavuuden marginaalit olivat merkittäviä (jopa 16 prosenttia). Hinnan alittavuuden marginaalit osoittavat asianomaisista maista tapahtuneen tuonnin aiheuttaneen paineita hintoihin unionin markkinoilla.

- (75) Hinnan alittavuuden marginaalit olivat eri maiden kohdalla seuraavat:

Maa	Hinnan alittavuuden marginaali
Intia	− 0,5 prosentista 16 prosenttiin
Indonesia	− 12,1 prosentista − 3,2 prosenttiin
Malesia	− 10,4 prosentista 15,1 prosenttiin

4.4 Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne ⁽¹⁾

4.4.1 Alustavat huomiot

- (76) Kun polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalaan tutkittiin, otettiin perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti huomioon kaikki taloudelliset indikaattorit, joiden avulla voitaisiin arvioida unionin tuotannonalan tilannetta vuodesta 2007 tutkimusajanjakson päättymiseen.

⁽¹⁾ Tiedot perustuvat unionin tuotannonalan kyselylomakevastauksensa antamiin tarkistettuihin tietoihin, ja ne annetaan indeksilukuina (2007 = 100) tai vaihteluvälinä luottamuksellisuuden säilyttämiseksi.

4.4.2 Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

Unionin tuotannonalan tuotanto	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
Indeksi: 2007 = 100	100	90	77	83
Unionin tuotannonalan kapasiteetti	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
Indeksi: 2007 = 100	100	109	103	98
Kapasiteetin käyttöaste	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
Indeksi: 2007 = 100	100	83	75	85

Lähde: Kyselylomakevastaukset

- (77) Vuosien 2007 ja 2009 välisenä aikana unionin tuotanto väheni merkittävästi, 23 prosenttia, ja sen jälkeen se kohtui hieman vuoden 2009 ja tutkimusajanjakson lopun välillä: kaiken kaikkiaan tuotanto väheni tarkastelujaksolla 17 prosenttia. On syytä huomata, että vaikka unionin kulutus väheni noin 5 prosenttia vuosina 2008 ja 2009, unionin tuotannonalan tuotanto väheni paljon enemmän, 15 prosenttia, eikä se hyötynyt tutkimusajanjaksolla tapahtuneesta unionin kulutuksen elpymisestä.

- (78) Unionin tuotannonalan tuotantokapasiteetti väheni noin 2 prosenttia tarkastelujakson aikana. Tuotantokapasiteetti lisääntyi noin 9 prosenttia vuonna 2008 ja supistui sitä seuraavina vuosina niin, että kokonaisvähennys oli 2 prosenttia tarkastelujaksolla.

- (79) Vähenevien tuotantomäärien vuoksi kapasiteetin käyttöaste kuitenkin laski tarkastelujaksolla 15 prosenttia. Lasku oli suurinta vuonna 2009, yleisen talouskriisin aikana, ja tutkimusajanjaksolla tilanne parantui hiukan.

4.4.3 Myynti ja markkinaosuus

- (80) Seuraavassa taulukossa esitetyt myyntimäärät liittyvät ensimmäiselle etuyhteydettömälle asiakkaalle unionin markkinoilla suuntautuneen myynnin määrään ja arvoon.

Myyntimäärä etuyhteydettömille asiakkaille EU:ssa	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
Indeksi: 2007 = 100	100	85	79	82
Vuotuinen Δ%		– 15,4 %	– 6,5 %	4,3 %

Etuyhteydettömille asiakkaille EU:ssa suuntautuneen myynnin arvo (euroina)	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
Indeksi: 2007 = 100	100	102	85	88
Vuotuinen Δ%		1,6 %	– 16,6 %	3,9 %
Unionin tuotannonalan markkinaosuus	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
Indeksi: 2007 = 100	100	88	87	88

Lähde: Eurostat ja kyselylomakevastaukset

- (81) Myyntimäärä väheni 18 prosenttia ja markkinaosuus 12 prosenttia vuoden 2007 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Tarkastelujakson alussa, vuosina 2007 ja 2008, unionin tuotannonalan myyntimäärä väheni 15 prosenttia ja sen markkinaosuus supistui 12 prosenttia, vaikka unionin kulutus kasvoi. Vuonna 2009 unionin kulutus supistui, ja sen myötä unionin tuotannonalan myyntimäärä väheni vielä 6,5 prosenttia. Lisääntynyt unionin kulutus nosti tutkimusajanjaksolla hieman unionin myyntiä. Markkinaosuus pysyi kuitenkin vakaana vuodesta 2008 tutkimusajanjakson loppuun.

4.4.4 Unionin tuotannonalan keskimääräiset yksikköhinnat

Myynti etuyhteydettömille asiakkaille EU:ssa: yksikköhinta	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
Indeksi: 2007 = 100	100	120	107	107
Vuotuinen Δ%		20,1 %	– 10,8 %	– 0,4 %

Lähde: Kyselylomakevastaukset

- (82) Hinnat nousivat vuosina 2007 ja 2008 merkittävästi, 20 prosenttia. On huomattava, että myös vientiä harjoittavat tuottajat nostivat kyseisenä aikana hintojaan, tosin paljon vähemmän kuin unionin tuotannonala.

- (83) Vuonna 2009 unionin tuotannonalan oli alennettava hintoja, jotta se pystyi vastaamaan asianomaisista maista tulevan tuonnin kasvun aiheuttamaan paineeseen. Tuonti näistä maista oli kasvanut vuonna 2008 yhteensä 57 prosenttia, ja niiden veloittamat hinnat olivat huomattavasti alhaisemmat kuin unionin tuotannonalan hinnat. Unionin tuotannonala ei kuitenkaan pystynyt alentamaan hintojaan samalle tasolle kuin vientiä harjoittavat tuottajat.

- (84) Unionin tuotannonala piti tutkimusajanjaksolla hintansa vuoden 2009 tasolla, joten kaiken kaikkiaan hinnanousu oli tarkastelujaksolla 7 prosenttia.

4.4.5 Varastot

- (85) Unionin tuotannonalan varastot pienenivät 33 prosenttia tarkastelujakson aikana. Varsinkin vuoden 2008 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana varastot pienenivät merkittävästi: 51 prosenttia.

Unionin tuotannonalan loppuvarastot	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
Indeksi: 2007 = 100	100	128	86	67
Vuotuinen Δ%		27,7 %	– 33,0 %	– 21,1 %
Varastot suhteessa tuotantoon	5,0 %	7,1 %	5,6 %	4,1 %

Lähde: Kyselylomakevastaukset

4.4.6 Työllisyys, palkat ja tuottavuus

Unionin tuotannonalan työllisyys	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
Työntekijöiden kokonaismäärä tarkasteltavana olevan tuotteen osalta (mukaan lukien tuottajat, jotka eivät ilmoittautuneet) Indeksi: 2007 = 100	100	97	91	87
Keskimäär. palkka työntekijää kohden (euroa) Indeksi: 2007 = 100	100	102	101	106
Tuottavuus (yksikköä/työntekijä) Indeksi: 2007 = 100	100	93	85	96

Lähde: Kyselylomakevastaukset

- (86) Unionin tuotannonalan toiminnan supistumisen vuoksi työntekijöiden määrä väheni tarkastelujaksolla vastaavasti 13 prosenttia. Työntekijää kohden lasketut työvoimakustannukset kasvoivat tarkastelujaksolla 6 prosenttia. Tätä hienoista kasvua pidetään luonnollisena kasvuna, joka alittaa inflaatioasteen tarkastelujaksolla.

4.4.7 Kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti

Myynti etuyhteydettömille asiakkaille EU:ssa: kannattavuus	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
Nettotappio/liikevaihto (%) Indeksi: 2007 = 100	100	76	408	236

Myynti etuyhteydettömille asiakkaille EU:ssa: kannattavuus	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
Unionin tuotannonalan negatiivinen kassavirta (euroa) Indeksi: 2007 = 100	100	– 249	1 178	439
Kassavirta prosentteina myynnistä etuyhteydettömille asiakkaille EU:ssa	– 1,3 %	3,7 %	– 24,5 %	– 7,9 %
Indeksi: 2007 = 100	100	– 285	1 899	609
Unionin tuotannonalan investoinnit (euroa) Indeksi: 2007 = 100	100	56	68	65
Vuotuinen Δ%		– 43,8 %	20,6 %	– 4,2 %
Unionin tuotannonalan negatiivinen investointien tuottoaste Indeksi: 2007 = 100	100	136	510	320

Lähde: Kyselylomakevastaukset

- (87) Unionin tuotannonalan kannattavuus määritettiin ilmaisemalla samankaltaisen tuotteen myynnistä saatu nettovoitto (tässä tapauksessa tappio) ennen veroja prosentteina myynnin liikevaihdosta. Todettiin, että unionin tuotannonalan kannattavuus on ollut tarkastelujakson alusta vuodesta 2007 lähtien negatiivinen ja että tappiot ovat lisääntyneet merkittävästi tarkastelujaksolla. Tappiot pienenivät vuonna 2008 ja kasvoivat jälleen merkittävästi vuonna 2009 yleisen talouskriisin aikaan. Tutkimusajanjaksoon ajoittuneen talouden elpymisen myötä unionin tuotannonala pystyi kuitenkin pienentämään tappioitaan suhteessa liikevaihtoon, mutta se ei yltänyt lähellekään positiivista voittotasoa.
- (88) Kassavirta, joka osoittaa tuotannonalan kykyä rahoittaa itse toimintaansa, kehittyi suurin piirtein samalla tavalla kuin kannattavuus. Kassavirta oli negatiivinen vuonna 2007 ja väheni huomattavasti tarkastelujaksolla. Sama koskee investointien tuottoa, joka osoitti samanlaista negatiivista kehitystä kuin unionin tuotannonalan negatiiviset tulokset tarkastelujaksolla.
- (89) Edellä esitetyn seurauksena unionin tuotannonalan investointikyky supistui, kun kassavirta heikkeni merkittävästi tarkastelujaksolla. Tämän seurauksena investoinnit putosivat noin 35 prosenttia tarkastelujaksolla.

4.4.8 Kasvu

- (90) Unionin kulutus pysyi melko vakaana tarkastelujaksolla. Samaan aikaan unionin tuotannonalan myyntimäärä kuitenkin väheni 18 prosenttia ja markkinaosuus 12 prosenttia.

4.4.9 Tosiasiallisen polkumyymtimarginaalin suuruus

- (91) Kun otetaan huomioon asianomaisista maista tulevan tuonnin määrä, markkinaosuus ja hinnat, tosiasiallisen polkumyymtimarginaalin vaikutusta unionin tuotannonalaan ei voida pitää vähäpätöisenä.

4.5 Vahinkoa koskevat päätelmät

- (92) Tutkimuksen mukaan useimmat vahinkoindikaattorit, kuten tuotanto (– 17 %), kapasiteetin käyttöaste (– 13 %), myyntimäärä (– 18 %), markkinaosuus (– 12 %) sekä työllisyys (– 14 %), heikkenivät tarkastelujaksolla. Vakavia vaikutuksia kohdistui myös unionin tuotannonalan taloudelliseen tilanteeseen liittyviin vahinkoindikaattoreihin, kuten kassavirtaan ja kannattavuuteen. Näiden vuoksi unionin tuotannonalan pääoman saanti vaarantui, etenkin tutkimusajanjaksolla.
- (93) Edellä esitetyn perusteella pääteltiin, että unionin tuotannonalalle on aiheutunut perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

5. SYY-YHTEYS

5.1 Johdanto

- (94) Perusasetuksen 3 artiklan 6 ja 7 kohdan mukaisesti tarkasteltiin, onko asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtunut tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti aiheuttanut vahinkoa unionin tuotannonalalle siinä määrin, että sitä voidaan pitää merkittävänä. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin lisäksi tutkittiin muita tiedossa olevia tekijöitä, jotka olisivat voineet samaan aikaan aiheuttaa unionin tuotannonalalle vahinkoa, jotta voitiin varmistaa, ettei näiden muiden tekijöiden aiheuttaman mahdollisen vahingon tulkittu johtuneen polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista.

5.2 Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutus

- (95) Tutkimus osoitti, että unionin kulutus pysyi melko vakaana tarkastelujaksolla, kun taas polkumyynnillä tapahtunut tuonti asianomaisista maista kasvoi määrällisesti merkittävästi, 57 prosenttia.
- (96) Asianmukaisista maista polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheutti paineita unionin tuotannonalalle etenkin vuonna 2008, jolloin kyseinen tuonti kasvoi 58 prosenttia. Tuona vuonna asianomaiset maat veloittivat Eurostatin tietojen perusteella paljon alhaisempia hintoja kuin unionin tuotannonala. Tämän seurauksena unionin tuotannonalan markkinaosuus pieneni noin 12 prosenttia, kun taas asianomaisten maiden markkinaosuus kasvoi 54 prosenttia.

- (97) Unionin tuotannonala reagoi paineeseen laskemalla hintojaan vuonna 2009. Vaikka asianomaisista maista tuleva tuonti väheni määrällisesti (– 6,7 %) talouden taantumasta ja EU:n markkinoilla vallinneen kysynnän laskun myötä, tuontihinta aleni enemmän kuin unionin tuotannonalan hinta, ja siksi unionin tuotannonala ei pystynyt saamaan takaisin menetettyä markkinaosuuttaan.

- (98) Unionin tuotannonalan oli tutkimusajanjaksolla alennettava hintojaan lisää, ja tuolloin asianomaisten maiden hintojen alittavuus oli tarkistettujen vientilukujen mukaan yhä 3 prosenttia. Unionin tuotannonalan myynti koheni hieman määrällisesti (+ 4,3 %) ja arvoltaan (+ 3,9 %), mutta vaikka hintaero asianomaisten maiden tuontihintaan verrattuna kapeni, unionin tuotannonala ei pystynyt hyötymään kulutuksen elpymisestä, ja sen markkinaosuus pysyi ennallaan. Samaan aikaan tuonti asianmukaisista maista kasvoi edelleen määrällisesti (6,6 %) ja markkinaosuutena mitattuna (2 %) tutkimusajanjaksolla.

5.3 Muiden tekijöiden vaikutus

- (99) Muita syy-yhteyden tarkastelun yhteydessä arvioituja tekijöitä ovat tuonti muista maista, unionin tuotannonalan vientitoiminta sekä talouskriisin vaikutukset.

5.3.1 Tuonti muista maista

Muista maista tulevan tuonnin määrä (Eurostat)	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
tonnia	32 874	31 446	38 295	30 495
Indeksi: 2007 = 100	100	96	116	93
Vuotuinen Δ%		– 4,3 %	21,8 %	– 20,4 %
Muiden maiden markkinaosuus	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
Indeksi: 2007 = 100	100	94	120	91
Vuotuinen Δ%		– 6,4 %	27,9 %	– 23,9 %
Muiden maiden keskihinta (euroa/tonni) (Eurostat)	2007	2008	2009	2007
Indeksi: 2007 = 100	100	112	93	92
Vuotuinen Δ%		12 %	– 17 %	– 1 %

Lähde: Eurostat

- (100) Tämän tutkimuksen piiriin kuulumattomista kolmansista maista peräisin olevan, tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuonti unioniin väheni tarkastelujaksolla määrällisesti 7 prosenttia Eurostatin tietojen perusteella. Kyseisten maiden markkinaosuus väheni myös 9 prosenttia.

- (101) Tällaisen tuonnin keskimääräiset hinnat olivat asianomaisten maiden vientiä harjoittavien tuottajien ja unionin tuotannonalan hintoja korkeammat.
- (102) Edellä esitetyn perusteella pääteltiin alustavasti, että kyseisistä kolmansista maista peräisin oleva tuonti ei vaikuttanut unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon.

5.3.2 Unionin tuotannonalan vientitoiminta

Etuyhteydettömille asiakkaille suuntautuneen vientimyyntin määrä	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
Indeksi: 2007 = 100	100	38	52	45
Vuotuinen Δ%		– 62,4 %	38,0 %	– 14,0 %
Etuyhteydettömille asiakkaille suuntautuneen vientimyyntin arvo	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
Indeksi: 2007 = 100	100	78	74	76
Vuotuinen Δ%		– 21,6 %	– 5,9 %	3,5 %
Vientimyynti etuyhteydettömille asiakkaille: yksikköhinta	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
Indeksi: 2007 = 100	100	208	142	171
Vuotuinen Δ%		108,4 %	– 31,9 %	20,3 %

- (103) Unionin tuotannonalan vientimyyntin määrä väheni tarkastelujaksolla 55 prosenttia. Myyntin vähenemisen vaikutuksia kompensoi kuitenkin osittain se seikka, että keskimääräinen yksikkömyyntihinta nousi saman jakson aikana 71 prosenttia, minkä vuoksi vientimyyntin arvon lasku jäi 24 prosenttiin. Ottaen lisäksi huomioon unionin tuotannonalan vientimyyntin osuus, joka oli tutkimusajanjaksolla vain 5 prosenttia sen kokonaismyyntistä, voidaan alustavasti päätellä, että vientitoiminta ei poista unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon ja asianomaisista maista tulevan tuonnin välistä syy-yhteyttä.

5.3.3 Talouskriisin vaikutukset

- (104) Talouskriisi vaikutti osaltaan unionin kulutuksen supistumiseen ja hintapaineisiin. Tutkimuksen kohteena olevan tuotteen vähentynyt kysyntä johti unionin tuotannonalan tuotannon laskuun ja vaikutti osaltaan myyntihintojen putoamiseen.
- (105) Tavanomaisissa taloudellisissa olosuhteissa ja ilman polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttamaa voimakasta hintapainetta ja tuonnin kasvua unionin tuotannon-

alalla olisi saattanut olla joitakin vaikeuksia selviytyä kulutuksen laskusta ja kiinteiden yksikkökustannusten noususta, joka johtui alentuneesta kapasiteetin käyttöasteesta vuoden 2007 ja tutkimusajanjakson välillä. Polkumyynnillä tapahtunut tuonti kuitenkin pahensi talouden taantumien vaikutuksia, ja sen vuoksi oli mahdotonta myydä yli omakustannushinnan.

- (106) Edellä esitetyn perusteella vaikuttaa siltä, että talouskriisiin liittyvä unionin kysynnän lasku vaikutti osaltaan unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon. Tämä ei kuitenkaan poista asianomaisista maista alhaisin polkumyyntihinnoin tapahtuneen tuonnin osalta todettua syy-yhteyttä.

5.4 Syy-yhteyttä koskevat päätelmät

- (107) Edellä esitetty analyysi osoittaa, että asianomaisista maista peräisin olevan halvan polkumyyntituonnin määrä ja markkinaosuus kasvoivat merkittävästi tarkastelujaksolla. Lisäksi havaittiin, että tuonti tapahtui polkumyyntihinnoin, jotka olivat alle hintojen, jotka olivat alhaisemmat kuin unionin tuotannonalan samanlaisista tuotelajeista unionin markkinoilla veloittamat hinnat.
- (108) Asianomaisista maista halvoin hinnoin tulevan polkumyyntituonnin määrän ja markkinaosuuden kasvu osui ajallisesti yhteen tarkastelujaksolla tapahtuneen unionin kulutuksen yleisen ja jatkuvan laskun kanssa mutta myös samalla kaudella toteutuneen unionin tuotannonalan markkinaosuuden negatiivisen kehityksen kanssa. Lisäksi vuodesta 2008 lähtien asianomaisista maista olevat viejät onnistuivat yleisen taloustaantumien ja unionin kulutuksen laskun yhteydessä säilyttämään markkinaosuuksensa alentamalla hintoja, yhä alle unionin hinnan. Samaan aikaan unionin tuotannonalan markkinaosuuden negatiivinen kehitys jatkui, ja sen taloudellista tilannetta kuvaavat pääindikaattorit heikkenivät. Tarkastelujaksolla Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta halvoin hinnoin tulevan – ja jatkuvasti unionin tuotannonalan hinnat alittavan – polkumyyntituonnin voimakas kasvu johti siihen, että unionin tuotannonalan kannattavuus laski ja sille aiheutui raskaita tappioita tutkimusajanjaksolla.

- (109) Tarkasteltaessa muita tiedossa olleita tekijöitä, jotka olisivat voineet aiheuttaa vahinkoa unionin tuotannonalalle, kävi ilmi, että tekijät eivät olleet sellaisia, että ne olisivat poistaneet syy-yhteyden asianomaisista maista polkumyynnillä tulevan tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon väliltä.

- (110) Edellä esitetty analyysi, jossa on asianmukaisesti erotettu toisistaan yhtäältä kaikkien tiedossa olevien tekijöiden vaikutukset unionin tuotannonalan tilanteeseen ja toisaalta polkumyyntihintaan tapahtuneen tuonnin vahingolliset vaikutukset, johti siihen alustavaan päätelmään, että Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta tuleva polkumyöntuonti on aiheuttanut unionin tuotannonalalle perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

6. UNIONIN ETU

6.1 Alustavat huomautukset

- (111) Perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti tutkittiin, olisiko vahingollista polkumyyntiä koskevista alustavista päätelmistä huolimatta olemassa pakottavia syitä, joiden perusteella olisi pääteltävä, että polkumyynnin vastaisten väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönotto ei tässä tapauksessa olisi unionin edun mukaista. Unionin etua määrittäessä arvioitiin kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat, kuten unionin tuotannonalan sekä tarkasteltavana olevan tuotteen tuojien ja käyttäjien edut.

6.2 Unionin tuotannonala

- (112) Unionin tuotannonalalle on aiheutunut merkittävää vahinkoa Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta polkumyynnillä tulevasta tuonnista. On muistettava, että useimpien vahinkoindikaattorien kehitys oli negatiivista tarkastelujaksolla. Vakavia vaikutuksia kohdistui erityisesti unionin tuotannonalan taloudellista tilannetta kuvaaviin vahinkoindikaattoreihin, kuten kassavirtaan, investointien tuottoon ja kannattavuuteen. Jos toimenpiteitä ei oteta käyttöön, unionin taloudellinen tilanne heikkenee erittäin todennäköisesti edelleen.
- (113) Väliaikaisten polkumyöntitullien käyttöönoton odotetaan palauttavan unionin markkinoille tehokkaat kilpailuedellytykset, jolloin unionin tuotannonala voi mukauttaa tutkimuksen kohteena olevan tuotteen hinnat vastaamaan eri komponenttien kustannuksia ja markkinaolosuhteita. Voidaan odottaa, että väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönotto tarjoaisi unionin tuotannonalalle tilaisuuden saada takaisin ainakin osa tarkastelujaksolla menetetyistä markkinaosuudesta, mikä edelleen parantaisi sen taloudellista tilannetta ja kannattavuutta.
- (114) Sen vuoksi pääteltiin, että väliaikaisten polkumyöntitoimenpiteiden käyttöönotto Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta peräisin olevan, tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuonnissa olisi unionin tuotannonalan etujen mukaista.

6.3 Maahantuojat

- (115) Kyselylomakkeet lähetettiin 21 tuojalle unionissa. Vain kaksi tuojaa toimi tutkimuksessa yhteistyössä: molemmat sijaitsevat Yhdistyneessä kuningaskunnassa, ja niiden osuus asianomaisista maista tulevasta kokonaistuonnista oli tutkimusajanjaksolla yhteensä 0,3 prosenttia. Tarkastuskäynnin kohteena oli vain toinen, isompi tuoja. Paikan päällä kyseinen tuoja kuitenkin kieltäytyi esittämästä kirjanpitoaan, minkä vuoksi asiaankuuluvia tietoja ei voitu tarkistaa. Vaikka polkumyöntitoimenpiteiden käyttöönotto merkitsisi suurempia kustannuksia kyseiselle yritykselle, oli kuitenkin selvää, että yrityksen toimintaan ei kohdistuisi hyvin vakavia ongelmia silloinkaan, jos yrityksen asiakaskunta pysyy samana tai jos yritys tarvittaessa muuttaa liiketoiminta-alaansa.

- (116) Käytettävissä olevien tietojen perusteella pääteltiin, että vaikka väliaikaisten polkumyöntitoimenpiteiden käyttöönotto vaikuttaisi negatiivisesti edellä mainittuun tuajaan, sen pitäisi olla sellaisessa tilanteessa, että se voi siirtää ainakin osan kohonneista kustannuksista asiakkailleen ja/tai siirtyä hankkimaan muista lähteistä. Sen vuoksi väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönotolla ei pitäisi olla merkittävää negatiivista vaikutusta tuojiin.

6.4 Käyttäjät

- (117) Tutkimuksen kohteena olevan tuotteen käyttäjät ovat olleet erittäin kiinnostuneita tapauksesta. Niistä 97 käyttäjästä, joihin otettiin yhteyttä, 21 teki yhteistyötä tutkimuksessa. Kyseisten yhteistyössä toimineiden käyttäjien osuus unioniin suuntautuneesta tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnista oli tutkimusajanjaksolla noin 25 prosenttia. Kyseiset yritykset sijaitsivat eri puolilla unionia, ja niiden toiminta-aloihin kuuluvat henkilökohtaisen hygienian hoitoon sekä kotitalous- ja teollisuuskäyttöön tarkoitettut pesuaineet.
- (118) Kyseisistä 21 yrityksestä valittiin tarkastuskäyntien kohteeksi viisi, joiden osuus asianomaisista maista EU:hun tulevasta tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kokonaistuonnista oli tutkimusajanjaksolla yhteensä 18 prosenttia. Tarkastetut tiedot osoittavat, että tutkimuksen kohteena oleva tuote muodostaa merkittävän osan, lopputuotteesta riippuen 10–20 prosenttia, näiden yritysten tuotantokustannuksista.
- (119) Tarkastuskäyntien kohteena olleista viidestä yrityksestä kolmessa noin 15 prosenttia työntekijöiden kokonaismäärästä työskentelee tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta käyttävillä aloilla, yhdessä yrityksessä vastaava osuus on noin 70 prosenttia, ja yhden yrityksen osalta oli mahdotonta saada tätä tietoa, sillä yrityksen rakenne on monimutkainen ja tuotevalikoima suuri.
- (120) Tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta käyttävän liiketoimintalohkon osuus koko liiketoiminnasta oli käydyissä yrityksissä tutkimusajanjaksolla keskimäärin 22 prosenttia, ja tällä toimintalohkolla saavutettu keskimääräinen voittomarginaali oli puolestaan noin 6 prosenttia. Näillä perusteilla ja ottaen huomioon ehdotettujen toimenpiteiden suhteellisen alhainen taso arvioitiin, että väliaikaisten polkumyöntitullien vaikutus asianomaisista maista tulevaan tuontiin on kaiken kaikkiaan melko vähäinen. Jotkin käyttäjät ovat väittäneet, että polkumyöntitoimenpiteiden käyttöönotto vaikeuttaisi tutkimuksen kohteena olevan tuotteen saatavuutta unionissa, sillä suuria unionin tuottajia on vain kaksi ja tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kysyntä lisääntyy koko ajan. On kuitenkin huomattava, että ehdotettujen toimenpiteiden suhteellisen alhainen taso ei sulje pois sitä mahdollisuutta, että tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta tuodaan asianomaisista maista. Kyseiset kaksi unionin tuottajaa eivät myöskään käyttäneet tuotantokapasiteettiaan täysimääräisesti tarkastelujaksolla. Lisäksi on aina mahdollista, että tuontia taapahtuu muista kolmansista maista, joihin toimenpiteitä ei sovelleta. Näin ollen tämä väite hylättiin.

- (121) Edellä esitetty huomioon ottaen ja vaikka asianomaisista maista tulevaan tuontiin sovellettavilla toimenpiteillä on todennäköisesti negatiivisia vaikutuksia useimpiin käyttäjiin, vaikutus näyttää olevan yleisesti vähäinen. Sen vuoksi pääteltiin alustavasti, että asianomaisista maista peräisin olevaan tutkimuksen kohteena olevaan tuotteen sovellettavilla polkumyynnin vastaisilla toimenpiteillä ei saatujen tietojen perusteella ole merkittävää negatiivista vaikutusta tarkasteltavana olevan tuotteen käyttöön.

6.5 Unionin etua koskevat päätelmät

- (122) Edellä esitetyn perusteella pääteltiin alustavasti, että unionin edusta saatavilla olevien tietojen perusteella ei kaiken kaikkiaan ole pakottavia syitä olla ottamatta käyttöön väliaikaisia toimenpiteitä asianomaisista maista peräisin olevan, tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuonnissa.

7. VÄLIAIKAISET POLKUMYYNTITOIMENPITEET

- (123) Polkumyyntiä, vahinkoa, syy-yhteyttä ja unionin etua koskevat päätelmät huomioon ottaen olisi otettava käyttöön väliaikaiset polkumyynnin vastaiset toimenpiteet, jotta polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista ei aiheutuisi unionin tuotannonalalle enää enempää vahinkoa.

7.1 Vahingon korjaava taso

- (124) Näiden toimenpiteiden tasoa määritettäessä otettiin huomioon todetut polkumyyntimarginaalit ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon korjaamiseksi tarvittavan tullen määrä.
- (125) Vahingollisen polkumyynnin vaikutukset poistavan tullen määrää laskettaessa katsottiin, että toimenpiteiden olisi oltava sellaisia, että unionin tuotannonala voi kattaa tuotantokustannuksensa ja saada sellaisen myyntivoiton (ennen veroja), joka voitaisiin kohtuudella saada tällaisella tuotannonalalla samankaltaisen tuotteen myynnistä unionissa tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa eli ilman polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta.

- (126) Näin ollen vahingon korjaava taso laskettiin vertaamalla polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin keskimääräistä hintaa ja unionin tuotannonalan tavoitehintaa. Tavoitehintaa määritettiin laskemalla unionin tuotannonalan kannattavuusrajaa vastaava myyntihinta (unionin tuotannonala oli tappiollinen tutkimusajanjaksolla) ja lisäämällä näin laskettuun myyntihintaan tavoitevoittomarginaali. Unionin tuotannonala väitti, että 15 prosenttia on asianmukainen tavoitevoittomarginaali, mutta se ei pystynyt perustelemaan väitettään. Siksi tavoitevoittomarginaaliksi asetettiin alustavasti 7,7 prosenttia, joka vastaa toisen valituksen tekijän viimeksi toteutunutta voittomarginaalia viimeisenä kannattavana vuonna ennen tarkastelujaksoa.

- (127) Keskimääräiseksi hinnan alittavuuden marginaaliksi määritettiin Intian osalta 24,2 prosenttia, Indonesian osalta 9,1 prosenttia ja Malesian osalta 25,7 prosenttia.

7.2 Väliaikaiset toimenpiteet

- (128) Edellä esitetyn perusteella katsotaan perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti, että Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuontia koskevat väliaikaiset polkumyyntitullit olisi otettava käyttöön alimpien polkumyynnin ja vahingon korjaavan tason suuruisina alhaisemman tullen säännön mukaisesti. Yhtä tapausta lukuun ottamatta kaikki väliaikaiset polkumyyntitullit perustuvat polkumyyntimarginaaliin.
- (129) Edellä todetun perusteella ehdotetut väliaikaisen polkumyyntitullin määrät ovat CIF unionin rajalla tullaamattomana -hinnasta ilmaistuina seuraavat:

Maa	Yritys	Väliaikainen polkumyyntitulli %
Intia	VVF Limited	4,8
	Kaikki muut yritykset	9,3
Indonesia	P.T. Ecogreen Oleochemicals	6,3
	P.T. Musim Mas	4,3
	Kaikki muut yritykset	7,6
Malesia	KL-Kepong Oleomas (KLK)	5,0
	Emery	5,3
	Kaikki muut yritykset	13,8

- (130) Tässä asetuksessa yrityksille vahvistetut yksilölliset polkumyyntitullit määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat kyseisten yritysten tilannetta tutkimuksen aikana. Tulleja voidaan siten soveltaa (toisin kuin koko maata koskevia, ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavia tulleja) yksinomaan tuottaessa asianomaisista maista peräisin olevia, erikseen mainittujen yritysten eli tarkoin määrättyjen oikeussubjektien tuottamia tuotteita. Jos yrityksen nimeä ja osoitetta ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottamiin tuontituotteisiin ei voida soveltaa näitä tulleja, vaan niihin on sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.

- (131) Kaikki näiden yksilöllisten polkumyöntitullien soveltamiseen liittyvät pyynnöt (esimerkiksi yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen johdosta tehdyt pyynnöt) on toimitettava viipymättä komissiolle ⁽¹⁾, ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot, erityisesti tiedot, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin tuotanto- tai myyntiyksiköiden muutoksiin mahdollisesti liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkinamyynnin ja viennin muutoksia. Asetusta muutetaan tarvittaessa tämän mukaisesti saattamalla yksilöllisten tullien soveltamisalaan kuuluvien yritysten luettelo ajan tasalle.
- (132) Polkumyöntitullin moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi jäännöstullia olisi sovellettava sekä yhteistyöstä kieltäytyneisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin että niihin tuottajiin, jotka eivät harjoittaneet vientiä unioniin tutkimusajanjakson aikana.
- (133) Moitteettoman hallinnon varmistamiseksi olisi vahvistettava määräaika, jonka kuluessa ne asianomaiset osapuolet, jotka ilmoittautuivat menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa, voivat esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi. Lisäksi olisi huomattava, että kaikki tätä asetusta varten tehdyt tullien käyttöönottoa koskevat päätelmät ovat väliaikaisia ja niitä voidaan joutua harkitsemaan uudelleen mahdollisista lopullisista toimenpiteistä päätettäessä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön väliaikainen polkumyöntitulli tuotaessa Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta peräisin olevia tyydyttyneitä rasva-alkoholeja, joiden hiiliketjun pituus on C8, C10, C12, C14, C16 tai C18 (lukuun ottamatta haarautuneita isomeerejä), mukaan lukien tyydyttyneet rasva-alkoholit, joissa hiiliketjut ovat samanpituuisia ("single cuts"), sekä seoksia, joissa hiiliketjujen pituudet ovat pääasiassa C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 (yleinen luokitus C8-C10), seoksia, joissa hiiliketjujen pituudet ovat pääasiassa C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 (yleinen luokitus C12-C14), ja seoksia, joissa hiiliketjujen pituudet ovat pääasiassa C16-C18, jotka nykyisin luokitellaan CN-kodeihin ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 ja ex 3823 70 00 (Taric-koodit 2905 16 85 10, 2905 19 00 60, 3823 70 00 11 ja 3823 70 00 91).

2. Jäljempänä lueteltujen yritysten valmistamien, edellä kohdassa 1 kuvattujen tuotteiden vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen polkumyöntitulli on seuraava:

Maa	Yritys	Väliaikainen polkumyöntitulli %	Taric-lisäkoodi
Intia	VVF Limited, Sion (East), Mumbai	4,8	B110
	Kaikki muut yritykset	9,3	B999
Indonesia	PT. Ecogreen Oleochemicals, Kabil, Batam	6,3	B111
	P.T. Musim Mas, Tanjung Mulia, Medan, Sumatera Utara	4,3	B112
	Kaikki muut yritykset	7,6	B999
Malesia	KL-Kepong Oleomas Sdn Bhd, Petaling Jaya, Selangor Darul Ehsan	5,0	B113
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd., Kuala Langat, Selangor	5,3	B114
	Kaikki muut yritykset	13,8	B999

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettun tuotteen luovutus vapaaseen liikkeeseen unionissa edellyttää väliaikaisen tullin määrää vastaavan vakuuden antamista.

4. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Asianomaiset osapuolet voivat pyytää, että niille ilmoitetaan niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella tämä asetus annettiin, esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää tulla komission kuulemiksi yhden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta, sanotun kuitenkin rajoittamatta neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 20 artiklan soveltamista.

Kyseiset osapuolet voivat neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 21 artiklan 4 kohdan mukaisesti esittää huomautuksiaan tämän asetuksen soveltamisesta yhden kuukauden kuluessa sen voimaantulosta.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämän asetuksen 1 artiklaa sovelletaan kuuden kuukauden ajan.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Office Nerv-105, 1049 Brussels.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä toukokuuta 2011.

Komission puolesta
José Manuel BARROSO
Puheenjohtaja

**KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 447/2011,
annettu 6 päivänä toukokuuta 2011,
tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteenä olevan yhdistetyn nimikkeistön yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi on tarpeen antaa tämän asetuksen liitteessä esitettyjen tavaroiden luokittelua koskevia säännöksiä.
- (2) Asetuksessa (ETY) N:o 2658/87 vahvistetaan yhdistetyn nimikkeistön yleiset tulkintasäännöt; näitä sääntöjä sovelletaan myös kaikkiin muihin nimikkeistöihin, jotka perustuvat kokonaan tai osittain yhdistettyyn nimikkeistöön taikka joissa siihen mahdollisesti lisätään alajakoja ja jotka vahvistetaan unionin erityissäännöksillä tavaroiden kauppaa koskevien tariffimääräysten tai muiden toimenpiteiden soveltamiseksi.
- (3) Mainittujen yleisten tulkintasääntöjen mukaan on tämän asetuksen liitteen taulukossa olevassa sarakkeessa 1 esitetty tavarat luokiteltava sarakkeen 2 CN-koodiin sarakkeesta 3 ilmenevin perustein.

- (4) On asianmukaista, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisten tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön antamiin sitoviin tariffitietoihin, jotka eivät ole tällä asetuksella vahvistettujen säännösten mukaisia, voi haltija edelleen vedota yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 ⁽²⁾ 12 artiklan 6 kohdan mukaisesti kolmen kuukauden ajan.

- (5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat tullikoodeksikomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Liitteenä olevan taulukon sarakkeessa 1 esitetty tavara luokitellaan yhdistetyssä nimikkeistössä mainitun taulukon sarakkeen 2 CN-koodiin

2 artikla

Jäsenvaltioiden tulliviranomaisten antamiin sitoviin tariffitietoihin, jotka eivät ole tässä asetuksessa vahvistettujen säännösten mukaisia, voidaan vedota asetuksen (ETY) N:o 2913/92 12 artiklan 6 kohdan mukaisesti vielä kolmen kuukauden ajan.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 6 päivänä toukokuuta 2011.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä
Algirdas ŠEMETA
Komission jäsen*

⁽¹⁾ EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

LIITE

Tavaran kuvaus	Luokittelu (CN-koodi)	Perusteet
(1)	(2)	(3)
Täytetyt viininlehdet säilykkeenä, joka on valmis kulutukseen. Tuote koostuu viininlehtiin kääritystä riisin, sipulin, soijaöljyn, suolan, sitruunahapon, mustapippurin, mintun ja tillin sekoituksesta. Tuotteen painosta on — riisiä noin 50 % — viininlehtiä noin 15 % — sipulia noin 9 % — muita aineksia (öljyä, suolaa, mausteita ja vettä).	1904 90 10	Luokittelu määräytyy yhdistetyn nimikkeistön 1 yleisen tulkintasäännön, 3 yleisen tulkintasäännön b alakohdan ja 6 yleisen tulkintasäännön sekä CN-koodien 1904, 1904 90 ja 1904 90 10 nimiketektien mukaisesti. Riisi antaa tälle tuotteelle sen olennaisen luonteen. Tuotteen ominaisuuksien vuoksi se olisi luokiteltava 3 yleisen tulkintasäännön b kohdan mukaisesti nimikkeeseen 1904.

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 448/2011,**annettu 6 päivänä toukokuuta 2011,****nimityksen kirjaamisesta suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin (Σταφίδα Ηλείας (Stafida Ilias) (SMM))**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 20 päivänä maaliskuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kreikan hakemus nimityksen "Σταφίδα Ηλείας (Stafida Ilias)" rekisteröimiseksi julkaistiin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ⁽²⁾ asetuksen (EY) N:o 510/2006 6 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

- (2) Koska komissiolle ei ole toimitettu asetuksen (EY) N:o 510/2006 7 artiklan mukaisia vastaväitteitä, nimitys olisi rekisteröitävä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Rekisteröidään tämän asetuksen liitteessä oleva nimitys.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 6 päivänä toukokuuta 2011.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

Dacian CIOLOȘ

Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ EUVL C 233, 28.8.2010, s. 20.

LIITE

Ihmisravinnoksi tarkoitetut perussopimuksen liitteeseen I kuuluvat maataloustuotteet:

Luokka 1.6 Hedelmät, vihannekset ja viljat sellaisenaan tai jalostettuina

KREIKKA

Σταφίδα Ηλείας (Stafida Ilias) (SMM)

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 449/2011,

annettu 6 päivänä toukokuuta 2011,

tietyjen nimitysten kirjaamisesta suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin (陕西苹果 (Shaanxi ping guo) (SAN), 龙井茶 (Longjing Cha) (SAN), 琯溪蜜柚 (Guanxi Mi You) (SAN), 蠡县麻山药 (Lixian Ma Shan Yao) (SMM))

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 20 päivänä maaliskuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kiinan kansantasavallan hakemukset nimitysten "陕西苹果 (Shaanxi ping guo)", "龙井茶 (Longjing Cha)", "琯溪蜜柚 (Guanxi Mi You)" ja "蠡县麻山药 (Lixian Ma Shan Yao)" rekisteröimiseksi julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä ⁽²⁾ asetuksen (EY) N:o 510/2006 6 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

- (2) Koska komissiolle ei ole toimitettu vastaväitteitä asetuksen (EY) N:o 510/2006 7 artiklan mukaisesti, nimitykset olisi rekisteröitävä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Rekisteröidään tämän asetuksen liitteessä olevat nimitykset.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 6 päivänä toukokuuta 2011.

Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä

Dacian CIOLOȘ

Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ EUVL C 252, 18.9.2010, s. 16; EUVL C 254, 22.9.2010, s. 6; EUVL C 257, 24.9.2010, s. 3, ja EUVL C 257, 24.9.2010, s. 7.

LIITE

Ihmisravinnoksi tarkoitettut perussopimuksen liitteeseen I kuuluvat maataloustuotteet:

Luokka 1.6 Hedelmät, vihannekset ja viljat sellaisenaan tai jalostettuina

KIINAN KANSANTASAVALTA

琯溪蜜柚 (Guanxi Mi You) (SAN)

蠡县麻山药 (Lixian Ma Shan Yao) (SMM)

陕西苹果 (Shaanxi ping guo) (SAN)

Luokka 1.8 Muut liitteeseen I kuuluvat tuotteet (mausteet jne.)

KIINAN KANSANTASAVALTA

龙井茶 (Longjing Cha) (SAN)

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 450/2011,**annettu 10 päivänä toukokuuta 2011,****kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,ottaa huomioon neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannsalalla 21 päivänä joulukuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1580/2007 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 138 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Asetuksessa (EY) N:o 1580/2007 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XV olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1580/2007 138 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 11 päivänä toukokuuta 2011.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä toukokuuta 2011.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 350, 31.12.2007, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	JO	78,3
	MA	46,2
	TN	107,9
	TR	82,0
	ZZ	78,6
0707 00 05	TR	76,8
	ZZ	76,8
0709 90 70	MA	86,8
	TR	123,0
	ZZ	104,9
0709 90 80	EC	27,0
	ZZ	27,0
0805 10 20	EG	51,1
	IL	59,9
	MA	47,9
	TN	54,9
	TR	72,0
	ZZ	57,2
0805 50 10	TR	49,8
	ZZ	49,8
0808 10 80	AR	68,7
	BR	72,9
	CA	107,1
	CL	82,9
	CN	102,2
	NZ	116,8
	US	143,8
	UY	71,0
	ZA	76,2
	ZZ	93,5

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

DIREKTIIVIT

KOMISSIO DIREKTIIVI 2011/58/EU,

annettu 10 päivänä toukokuuta 2011,

neuvoston direktiivin 91/414/ETY muuttamisesta uusimalla karbendatsiimin sisällyttäminen siihen tehoaineena

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Karbendatsiimin direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I sisällyttämisen voimassaolo päättyy 13 päivänä kesäkuuta 2011.
- (2) Tehoaineen sisällyttäminen voidaan pyynnöstä uusia enintään 10 vuoden pituiseksi ajanjaksoksi. Komissio vastaanotti hakijalta 6 päivänä elokuuta 2007 mainitunlaisen ilmoituksen, jossa pyydetään kyseisen tehoaineen sisällyttämisen uusimista.
- (3) Hakija toimitti 10 päivänä tammikuuta 2008 esittelijänä toimivalle jäsenvaltiolle eli Saksalle tiedot, jotka tukevat sen hakemusta karbendatsiimin sisällyttämisen uusimiseksi.
- (4) Esittelijänä toimiva jäsenvaltio laati luonnoksen uudelleenarvointikertomukseksi, josta hakija esitti huomautuksia 13 päivänä toukokuuta 2009, ja kertomuksen valmistuttua se toimitettiin hakijalle ja komissiolle 24 päivänä heinäkuuta 2009. Kyseisen aineen arvioinnin lisäksi kertomus sisältää luettelon tutkimuksista, joita esittelevä jäsenvaltio on käyttänyt arviointinsa pohjana.
- (5) Komissio välitti luonnoksen uudelleenarvointikertomukseksi Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiselle, jäljempänä 'elintarviketurvallisuusviranomainen', ja jäsenvaltioille 28 päivänä heinäkuuta 2009, jotta ne voisivat esittää huomautuksia.
- (6) Komission pyynnöstä jäsenvaltiot ja elintarviketurvallisuusviranomainen tekivät vertaisarvioinnin luonnoksesta

uudelleenarvointikertomukseksi, ja hakija esitti huomautuksia 14 päivänä joulukuuta 2009. Elintarviketurvallisuusviranomainen esitti komissiolle lausuntonsa⁽²⁾ karbendatsiimin riskinarviointia koskevasta vertaisarvioinnista 30 päivänä huhtikuuta 2010. Kun hakijalle oli annettu mahdollisuus esittää huomautuksia ja sen 31 päivänä toukokuuta 2010 antamat huomautukset oli otettu huomioon, luonnos uudelleenarvointikertomukseksi ja elintarviketurvallisuusviranomaisen päätelmät toimitettiin jäsenvaltioille ja komissiolle elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevässä pysyvässä komiteassa, ja ne annettiin lopullisesti 23 päivänä marraskuuta 2010 karbendatsiimia koskevana komission tarkastelukertomuksena.

- (7) Tehdyistä tutkimuksista on käynyt ilmi, että karbendatsiimia sisältävien kasvinsuojeluaineiden voidaan olettaa täyttävän edelleen direktiivin 91/414/ETY 5 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetyt edellytykset tutkittujen ja komission tarkastelukertomuksessa luetteltujen käyttötarkoitusten osalta. Näin ollen on aiheellista uusia karbendatsiimin sisällyttäminen direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I sen varmistamiseksi, että kyseistä tehoainetta sisältäville kasvinsuojeluaineille voidaan edelleen myöntää lupa, jos ne vastaavat mainitun direktiivin vaatimuksia. Ensimmäisellä liitteeseen sisällyttämiskerralla hyväksyttyjen käyttötarkoitusten lisäksi hakija esittää uusimisasiakirjoissaan näyttöä, joka tukee käyttöä rehujuurikkaaseen. Kun otetaan huomioon hakijan toimittamat lisätiedot, käyttö rehujuurikkaaseen olisi lisättävä luetteloon sallituista käyttötarkoituksista.

- (8) Direktiivin 91/414/ETY 5 artiklan 4 kohdassa säädetään, että tehoaineen sisällyttämiselle liitteeseen I voidaan asettaa rajoituksia. Jotta otettaisiin asianmukaisella tavalla huomioon unionin pyrkimyksenä oleva ihmisten ja eläinten terveyden sekä ympäristön suojelun korkea taso, on tarpeen rajoittaa karbendatsiimin käyttötarkoituksia ainoastaan niihin, joille on tosiasiallisesti tehty arviointi ja joiden katsottiin vastaavan direktiivin 91/414/ETY 5 artiklan 1 kohdan vaatimuksia. Tämä merkitsee sitä, että käyttötarkoituksille, jotka eivät ole mainitun direktiivin liitteessä I annetussa luettelossa, ei voida myöntää lupaa, ellei niitä ensin lisätä kyseiseen luetteloon. On aiheellista asettaa enimmäisrajat kahdelle kaupallisesti valmistetussa karbendatsiimissa esiintyvälle merkittävälle epäpuhtaudelle; nämä ovat 2-amino-3-hydroksifenatsiini (AHP) ja 2,3-diaminofenatsiini (DAP).

⁽¹⁾ EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ European Food Safety Authority; Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance carbendazim, EFSA Journal 2010; 8(5):1598.

- (9) Rajoittamatta johdanto-osan 8 kappaleessa esitetyn päätelmän soveltamista on asianmukaista hankkia lisätietoja tietyistä seikoista. Direktiivin 91/414/ETY 6 artiklan 1 kohdassa säädetään, että tehoaineen sisällyttämiselle liitteeseen I voidaan asettaa ehtoja. Tämän vuoksi on aiheellista edellyttää, että hakija toimittaa lisätietoja, jotka koskevat aerobista hajoamista maaperässä, pitkän aikavälin riskejä linnuille ja kolmannen epäpuhtauden, johon luotamuksellisuuteen liittyvistä syistä viitataan nimityksellä AEF037197, merkitystä. Lisäksi olisi vaadittava, että hakija tarkastelee 16 päivänä heinäkuuta 2009 annetun uudelleenarviointikertomuksen luonnokseen sisältyvässä luettelossa olevia tutkimuksia (Volume 1, Level 4 "Further information", s. 155–157).
- (10) Useat jäsenvaltiot ovat tuoneet ilmi huolensa tämän aineen vaaraprofiilista. Vastaavia huolia ilmaistiin ensimmäisen luettelon sisällyttämisen yhteydessä. Uusimisasiakirjat perustuvat osittain myrkyllisyystietoihin, joita käytettiin arvioitaessa asiakirja-aineistoa, joka tästä aineesta toimitettiin ensimmäistä luetteloon sisällyttämistä varten. Alkuperäinen luettelo sisällyttäminen oli rajattu kolmeen vuoteen. ⁽¹⁾ Olisi myös otettava huomioon kasvava yhteisymmärrys siitä, että on tarpeen varmistaa ihmisten ja eläinten terveyden suojelun korkea taso ja kestävä ympäristökehitys. Tämän vuoksi on aiheellista rajoittaa liitteeseen sisällyttämisen uusimiskausi kolmeen ja puoleen vuoteen.
- (11) Kaikkien muidenkin direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I sisällytettyjen aineiden tavoin myös karbendatsiimin asemaa voitaisiin tarkastella uudelleen kyseisen direktiivin 5 artiklan 5 kohdan mukaisesti uusien esille tulevien tietojen valossa; näitä voidaan saada parhaillaan käynnissä olevasta arvioinnista, joka tehdään biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY ⁽²⁾ puitteissa, sekä aihetta koskevan tieteellisen kirjallisuuden tarkastelusta.
- (12) Kohtuullinen määräaika on tarpeen, ennen kuin tehoaineen sisällyttäminen direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I uusitaan, jotta jäsenvaltiot ja asianomaiset osapuolet voivat valmistautua uusimisesta johtuvien uusien vaatimusten noudattamiseen.
- (13) Rajoittamatta direktiivin 91/414/ETY mukaisten velvoitteiden soveltamista sen jälkeen, kun tehoaineen sisällyttäminen direktiivin liitteeseen I uusitaan, jäsenvaltioilla olisi uusimisen jälkeen oltava kuusi kuukautta aikaa tarkistaa karbendatsiimia sisältävien kasvinsuojeluaineiden luvat sen varmistamiseksi, että direktiivissä 91/414/ETY ja erityisesti sen 13 artiklassa säädetyt vaatimukset sekä

sen liitteessä I vahvistetut ehdot täyttyvät edelleen. Jäsenvaltioiden olisi tapauksen mukaan uusittava ja tarvittaessa muutettava luvat tai jätettävä ne uusimatta. Mainitusta määräajasta poiketen olisi säädettävä pidemmästä määräajasta kutakin kasvinsuojeluainetta ja kutakin aiottua käyttötarkoitusta koskevan täydellisen, liitteessä III tarkoitettun asiakirja-aineiston päivityksen jättämistä ja arviointia varten direktiivissä 91/414/ETY säädettyjen yhtenäisten periaatteiden mukaisesti.

- (14) Sen vuoksi direktiiviä 91/414/ETY olisi muutettava.
- (15) Elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea ei antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa, ja sen vuoksi komissio toimitti neuvostolle toimenpiteitä koskevan ehdotuksen. Koska neuvosto ei ole hyväksynyt kyseisiä toimenpiteitä direktiivin 91/414/ETY 19 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa vahvistetussa määräajassa eikä ole myöskään ilmaissut vastustavansa niitä, komissio tekee päätöksen toimenpiteistä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivin 91/414/ETY liite I tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 30 päivänä marraskuuta 2011. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä joulukuuta 2011.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on direktiivin 91/414/ETY mukaisesti tarvittaessa muutettava tai peruutettava viimeistään 1 päivänä joulukuuta 2011 sellaisia kasvinsuojeluaineita koskevat voimassa olevat luvat, jotka sisältävät karbendatsiimia tehoaineena.

⁽¹⁾ Komission direktiivi 2006/135/EY, annettu 11 päivänä joulukuuta 2006, neuvoston direktiivin 91/414/ETY muuttamisesta karbendatsiimin sisällyttämiseksi siihen tehoaineena (EUVL L 349, 12.12.2006, s. 37).

⁽²⁾ EYVL L 123, 24.4.1998, s. 1.

Jäsenvaltioiden on kyseiseen päivämäärään mennessä erityisesti tarkistettava, että karbendatsiimia koskevat mainitun direktiivin liitteen I edellytykset täyttyvät, kyseistä tehoainetta koskevan tekstin B osassa mainittuja edellytyksiä lukuun ottamatta, ja että luvanhaltijalla tai luvanhaltijan saatavilla on mainitun direktiivin liitteen II vaatimukset täyttävä asiakirja-aineisto mainitun direktiivin 13 artiklan edellytysten mukaisesti.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on tarvittaessa arvioitava uudelleen kaikki sallitut kasvinsuojeluaineet, jotka sisältävät karbendatsiimia joko ainoana tehoaineena tai yhtenä monista tehoaineista, jotka kaikki on sisällytetty direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I viimeistään 1 päivänä kesäkuuta 2011; arviointi on suoritettava tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehityksen huomioon ottamiseksi ja direktiivin 91/414/ETY liitteessä VI säädettyjen yhtenäisten periaatteiden mukaisesti, mainitun direktiivin liitteessä III vahvistetut vaatimukset täyttävän asiakirja-aineiston perusteella ja ottaen huomioon mainitun direktiivin liitteessä I olevan karbendatsiimia koskevan tekstin B osa. Jäsenvaltioiden on kyseisen arvioinnin

perusteella määritettävä, täyttääkö tuote yhä direktiivin 91/414/ETY 4 artiklan 1 kohdan b, c, d ja e alakohdassa vahvistetut edellytykset. Tämän määritettyään jäsenvaltioiden on tarvittaessa muutettava tai peruutettava lupa viimeistään 1 päivänä joulukuuta 2013.

4 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2011.

5 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 10 päivänä toukokuuta 2011.

Komission puolesta
José Manuel BARROSO
Puheenjohtaja

Korvataan direktiivin 91/414/ETY liitteessä I oleva rivi 149 seuraavasti:

Nro	Nimi, tunnistenumero	IUPAC-nimi	Puhtaus ⁽¹⁾	Voimaantulo	Sisällyttä-misen päättymis-päivä	Erityissäännökset
149	Karbendatsiimi CAS-nro 10605-21-7 CIPAC-nro: 263	Metyylibentsimidatsol- 2-yylikarbamaatti	≥ 980 g/kg Merkitykselliset epäpuhtaudet 2-amino-3-hydroksifenatsiini (AHP): enintään 0,0005 g/kg 2,3-diaminofenatsiini (DAP): enin- tään 0,003 g/kg	1. kesäkuuta 2011	30. marraskuuta 2014.	A OSA Lupa voidaan myöntää ainoastaan sienitautien torjunta-aineena käyttöön seuraavien viljelykasvien osalta: — viljat — rapsinsiemenet — sokeri- ja rehujuurikas — maissi enintään seuraavansuuruisina määrinä: — 0,25 kg tehoainetta hehtaaria kohti käyttökerralla viljojen ja rapsinsiementen osalta; — 0,075 kg tehoainetta hehtaaria kohti käyttökerralla sokeri- ja rehujuurikkaan osalta; — 0,1 kg tehoainetta hehtaaria kohti käyttökerralla maissin osalta. Käyttö seuraaviin tarkoituksiin on kiellettävä: — ilmaruiskutus — selässä tai käsin kannettavissa laitteissa sekä maallikko- että ammattikäyttäjiltä; — kotipuutarhanhoito. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikkia aiheellisia riskinhal- lintatoimenpiteitä sovelletaan. Erityistä huomiota on kiinnitettävä seuraavien suojeluun: — vesieliöt. Soveltuvia kulkeuman lievittämistoimenpiteitä on so- vellettava, jotta minimoidaan pintavesien altistuminen. Tähän pitäisi sisällyttää määrätäisyyden pitäminen käsiteltyjen aluei- den ja pintavesistöjen välillä joko pelkästään tai yhdistettynä kulkeumaa rajoittaviin tekniikoihin tai välineisiin;

Nro	Nimi, tunnistenumero	IUPAC-nimi	Puhtaus ⁽¹⁾	Voimaantulo	Sisällyttämisen päättymispäivä	Erityissäännökset
						— lierot ja muut maaperän makro-organismit. Lupaedellytyksiin kuuluu riskinhallintatoimenpiteitä – valitaan esim. asianmukaisin käyttökertojen lukumäärän ja käyttökertojen ajoituksen sekä tarvittaessa tehoaineen pitoisuusasteen yhdistelmä; — linnut (pitkän aikavälin riski). Erityisiä käyttötarkoituksia koskevan riskinarvioinnin tulosten mukaisesti kohdennetut altistumista lievittävät toimenpiteet voivat tulla tarpeellisiksi; — käyttäjät, joiden on käytettävä soveltuvia suojavarusteita, eritoten käsineitä, haalareita, kumisaappaita ja kasvonsuojusta tai turvalaseja sekoittamisen ja laitteen täyttämisen, käyttämisen ja puhdistamisen aikana, jolleivät itse laitteen muotoilu ja rakenne tai laitteeseen asennettavat erityiset suojakomponentit riittävästi ehkäise aineelle altistumista. B OSA Liitteessä VI vahvistettujen yhtenäisten periaatteiden täytäntöönpanemiseksi on otettava huomioon karbendatsiimia koskevan tarkastelukertomuksen päätelmät ja erityisesti sen lisäykset I ja II. Kyseisten jäsenvaltioiden on edellytettävä, että hakija toimittaa komissiolle seuraavat: — viimeistään 1. joulukuuta 2011 tiedot epäpuhtauden AEF037197 myrkyllisyyden ja ekotoksisuuden merkityksestä; — viimeistään 1. kesäkuuta 2012 tarkastelu, joka koskee 16. heinäkuuta 2009 annetun uudelleenarviointikertomuksen luonnokseen sisältyvässä luettelossa olevia tutkimuksia (Volume 1, Level 4 "Further information", s. 155–157).; — viimeistään 1. heinäkuuta 2013 tiedot päätymisestä ja käyttäytymisestä (aerobisen hajoamisen reitti maaperässä) sekä pitkän aikavälin riskeistä linnuille."

⁽¹⁾ Lisätietoja tehoaineen tunnistuksesta ja määritelmästä annetaan sitä koskevassa tarkastelukertomuksessa.

PÄÄTÖKSET

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 26 päivänä toukokuuta 2010,

tehty valtiontuesta, jonka Belgia on toteuttanut verosopimuksen muodossa yhtiön Umicore SA (entinen Union Minière SA) hyväksi (Valtiontuki C 76/03 (ex NN 69/03))

(tiedoksiannettu numerolla K(2010) 2538)

(Ainoastaan ranskan- ja hollanninkieliset tekstit ovat todistusvoimaiset)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2011/276/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 108 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon sopimuksen Euroopan talousalueesta ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on mainittujen artiklojen mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa ⁽¹⁾ ja ottaa huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

oinnin päätökseen. Belgian hallitus toimitti lisätiedot 18 päivänä syyskuuta 2002 päivätyllä kirjeellä.

(4) Komissio pyysi 21 päivänä lokakuuta 2003 päivätyllä kirjeellä Belgian viranomaisia toimittamaan lisäasiakirjoja, joissa selvennetään Belgian veroviranomaisten kantaa Umicoren kanssa tehtyyn sopimukseen.

(5) Belgian viranomaiset ilmoittivat komissiolle 31 päivänä lokakuuta 2003 päivätyllä kirjeellä, että Brysselissä toimiva tutkintatuomari Lugentz, joka oli suorittamassa rikostutkimusta X:ää vastaan olosuhteista, joissa ISI:n ja Umicoren välinen sopimus oli tehty, oli takavarikoinut Umicoren verotiedot ja kaikki kyseistä sopimusta koskevat asiakirjat.

(6) Komissio ilmoitti Belgialle 10 päivänä joulukuuta 2003 päivätyllä kirjeellä päätöksestään aloittaa SEUT-sopimuksen 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely, joka koskee kyseistä tukea.

(7) Menettelyn aloittamisesta tehty komission päätös julkaistiin 7 päivänä syyskuuta 2004 *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ⁽²⁾. Komissio on kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa tuesta.

(8) Päätös julkaistiin uudelleen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 17 päivänä marraskuuta 2004 ⁽³⁾, koska 7 päivänä syyskuuta 2004 julkaistussa tekstissä oli virhe.

(9) Komissio sai huomautuksia Umicorelta 7 päivänä lokakuuta ja 13 päivänä joulukuuta 2004 päivätyillä kirjeillä ja anonyymilta kolmannelta 4 päivänä lokakuuta 2004 päivätyllä kirjeellä.

(10) Sen jälkeen kun päätös oli julkaistu uudelleen, Belgia lähetti huomautuksia 15 päivänä joulukuuta 2004 päivätyllä kirjeellä.

I MENETTELY

(1) Komissio ilmoitti 11 päivänä helmikuuta 2002 päivätyllä kirjeellä Belgian viranomaisille tiedossaan olevat seikat, jotka koskivat Belgian veroviranomaisten erityisen verotarkastusviraston Inspection Spéciale des Impôts, jäljempänä 'ISI', ja Umicore SA -yhtiön, jäljempänä 'Umicore', välistä sopimusta arvonlisäverovelan alentamiseksi. Komissio pyysi kirjeessään Belgian viranomaisia toimittamaan kaikki mahdolliset tiedot, joiden perusteella komissio voi arvioida sopimusta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan ^(*) mukaisesti.

(2) Belgian hallitus vastasi komissiolle kirjeitse 7 päivänä toukokuuta 2002.

(3) Komissio pyysi 9 päivänä elokuuta 2002 päivätyllä kirjeellä lisätietoja, jotta se voisi saattaa toimenpiteen arvi-

⁽¹⁾ EUVL C 280, 17.11.2004, s. 10.

^(*) Joulukuun 1 päivänä 2009 EY:n perustamissopimuksen 87 artiklasta tuli Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen eli SEUT-sopimuksen 107 artikla ja perustamissopimuksen 88 artiklasta SEUT-sopimuksen 108 artikla. Asiasisällöltään kyseiset kaksi määräyskokonaisuutta pysyivät samanlaisina. Tässä päätöksessä SEUT-sopimuksen 107 ja 108 artiklaan tehtyjä viittauksia on tarvittaessa pidettävä viittauksina EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklaan. SEUT-sopimuksella muutettiin myös tiettyjä käsitteitä. Yhteisö korvattiin unionilla ja yhteismarkkinat korvattiin sisämarkkinoilla. Tässä asetuksessa käytetään SEUT-sopimuksen terminologiaa.

⁽²⁾ EUVL C 223, 7.9.2004, s. 2.

⁽³⁾ Ks. alaviite 1.

- (11) Komissio toimitti kolmansien huomautukset Belgialle 13 päivänä toukokuuta 2005. Belgia esitti huomautuksensa 13 päivänä kesäkuuta 2005.
- (12) Komissio ilmoitti 12 päivänä joulukuuta 2005 päivätyllä kirjeellä Belgialle päätöksestään lykätä toimenpiteen arviointia siihen asti, kunnes Belgian oikeusviranomaiset ovat tehneet päätöksen asiassa.
- (13) Belgia ilmoitti 19 päivänä tammikuuta 2006 lähettämässään vastauksessa, että veroviranomaisten tiloissa oli suoritettu tarkastuksia ja kaikki verotiedot oli takavarikoitu; Belgia lupasi ilmoittaa komissiolle päätöksistä, jotka oikeusviranomaiset antavat tiedoksi asianomaisille viranomaisille.
- (14) Komissio pyysi 31 päivänä maaliskuuta 2008 päivätyllä kirjeellä tietoja oikeudellisen menettelyn etenemisestä ja takavarikoitujen asiakirjojen mahdollisesta takaisinsaannista.
- (15) Belgia ilmoitti komissiolle 16 päivänä kesäkuuta 2008 päivätyssä vastauksessaan, että oikeudellinen menettely oli lopetettu 13 päivänä marraskuuta 2007.
- (16) ISI:n ja komission edustajat tapasivat kokouksessa 28 päivänä heinäkuuta 2008. Kokouksen jälkeen luettelo komission edustajien kokouksessa esille ottamista kysymyksistä toimitettiin sähköpostitse Belgian viranomaisille. Belgian viranomaiset vastasivat 9 päivänä syyskuuta 2008 päivätyllä kirjeellä.
- (17) Komissio muistutti Belgiaa 17 päivänä lokakuuta 2008 päivätyllä kirjeellä siitä, että sen velvollisuutena oli toteuttaa kaikki komission esittämiin kysymyksiin vastaamiseksi tarvittavat toimenpiteet, joihin sisältyy myös takavarikoitujen asiakirjojen takaisin hankkiminen. Komissio totesi kirjeessään myös, että se voisi muodollisesti määrätä Belgian toimittamaan pyydetyt tiedot, koska tiedot olisi pitänyt toimittaa komissiolle jo aikaisempien pyyntöjen jälkeen.
- (18) Komissio pyysi 21 päivänä tammikuuta 2009 lähetetyllä sähköpostiviestillä Belgian viranomaisia ilmoittamaan komissiolle toimenpiteistä, joita on toteutettu komission 17 päivänä lokakuuta 2008 lähettämän kirjeen jälkeen. Belgian viranomaiset vastasivat 29 päivänä tammikuuta 2009 päivätyllä kirjeellä, että ISI oli ryhtynyt toimiin komission kysymyksiin vastaamiseksi.
- (19) Belgia ilmoitti 7 päivänä toukokuuta 2009 päivätyllä kirjeellä komissiolle, että takavarikoidut asiakirjat oli vihdoin palautettu ISI:lle ja että niitä tarkasteltiin parhaillaan komission kysymyksiin vastaamiseksi.
- (20) Belgia toimitti 6 päivänä elokuuta 2009 päivätyllä kirjeellä komissiolle vastauksensa kysymyksiin, jotka komissio esitti 17 päivänä lokakuuta 2008 päivätyssä kirjeessään.
- (21) Komission pyynnöstä Belgia toimitti 22 päivänä syyskuuta 2009 sähköpostitse lisätietoja tietyistä sovellettavista hallinnollisista määräyksistä.

II TUEN YKSITYISKOHTAINEN KUVAAUS

II.1 ISI:n ja Umicoren 21 päivänä joulukuuta 2000 tekemän sopimuksen yleinen tausta

- (22) Osana useiden jäsenvaltioiden veroviranomaisten suorittamia jalometalleihin liittyviä liiketoimia koskevia tutkimuksia ISI:n Brysselin aluetoimisto teki Umicore SA:n toimintaa vuosina 1995–1999 koskevia tarkastuksia. Näiden tarkastusten jälkeen ISI lähetti Umicorelle 30 päivänä marraskuuta 1998 ja 30 päivänä huhtikuuta 1999 kaksi jälkiverotuspäätöstä, joissa todettiin arvonlisäverovapautusten soveltamisessa sääntöjenvastaisuuksia, jotka liittyivät hopearakeiden myyntiin italialaisille, sveitsiläisille ja espanjalaisille yhtiöille.
- (23) Erityisesti näissä kahdessa jälkiverotuspäätöksessä määritettiin alustavasti, kuinka paljon arvonlisäveroa Umicoren oli maksettava seurauksena sääntöjenvastaisesta arvonlisäverovapautusten soveltamisesta, maksettavan verosakon suuruus sekä korot, jotka olisi maksettava siitä päivästä alkaen, jolloin alv-velka syntyi. Niissä kehoitettiin verovelvollista ilmoittamaan ISI:lle 20 päivän kuluessa kirjallisesti, että se hyväksyy määritetyt summat, tai esittämään asianmukaisesti perustellut vastalauseensa.
- (24) Umicore valitsi jälkimmäisen vaihtoehdon ja toimitti ISI:lle kesäkuussa 1999 kahdella kirjeellä vastalauseensa ISI:n esittämiin toteamuksiin. Se väitti, että sovelletut arvonlisäverovapautukset olivat sääntöjenmukaisia. ISI vastasi 23 päivänä joulukuuta 1999 Umicoren kahteen kirjeeseen ja vahvisti kahdessa jälkiverotuspäätöksessä esittämänsä toteamusten olevan päteviä. ISI kehotti Umicorea hyväksymään määritetyt verot tai toimittamaan uusia tietoja, joiden perusteella veroa voitaisiin pienentää tai se voitaisiin peruuttaa, ja tarvittaessa ilmoittamaan, että se luopuu jo kuluneesta vanhentumisajasta, jotta veron, korkojen ja verosakon perintää koskeva vanhentumisaika voidaan keskeyttää. Umicore esitti 30 päivänä maaliskuuta 2000 lisäväitteitä, joissa se hylkäsi uudelleen ISI:n päätelmät.
- (25) ISI hyväksyi 21 päivänä joulukuuta 2000 Umicoren kahden jälkiverotuspäätöksen osalta ehdottaman sopimuksen ("sovintosopimus"), joka kattaa arvonlisäveron soveltamisen ISI:n tarkastusten kohteena olleen koko ajanjakson aikana. Kyseisen sopimuksen mukaan Umicore maksaa paljon pienemmän summan kuin mitä edellä mainituissa jälkiverotuspäätöksissä vahvistettiin.

II.2 Yhteisön sisäisiin luovutuksiin ja tavaroiden vientiin sovellettava verotusjärjestelmä

- (26) Arvonlisäverosäännöt, joita sovellettiin sovintosopimuksen kattamien tavaroiden yhteisön sisäisiin luovutuksiin ja vientiin vuosina 1995–1998, perustuvat neuvoston

direktiivin 91/680/ETY⁽⁴⁾ saattamiseen osaksi Belgian arvonlisäverolakia. Tässä direktiivissä säädetään siirtymäkauden arvonlisäverojärjestelmästä verotuksellisten rajojen poistamiseksi Euroopan unionissa ja muutetaan kuudetta arvonlisäverodirektiiviä⁽⁵⁾.

1. Tavaroiden luovutuksen verotus

- (27) Arvonlisäverolain 2 §:n ensimmäisessä alamomentissa säädetään, että "verovelvollisen tässä ominaisuudessa Belgian alueella harjoittamasta vastikkeellisesta tavaroiden luovutuksesta ja palvelujen suorittamisesta on kannettava vero".

- (28) Arvonlisäverolain 10 §:ssä säädetään lisäksi seuraavaa:

"Tavaroiden luovutuksella tarkoitetaan tavarantoimittajan omistajalle kuuluvan määräämisvallan siirtoa. Tällä tarkoitetaan erityisesti tavarantoimittajan asettamisesta hankkijan tai luovutussaaajan hallintaan omaisuuden siirtoa koskevan sopimuksen (contrat translatif) tai yhteisömuutosten vaihtoa tai myyntiä merkitsevän sopimuksen (contrat déclaratif) seurauksena."

- (29) Arvonlisäverolain 15 §:ssä säädetään seuraavaa:

"1 § Tavaroiden luovutus tapahtuu Belgiassa, kun paikka, jossa luovutuksen katsotaan 2–6 §:n mukaisesti tapahtuvan, sijaitsee Belgiassa.

2 § Tavaroiden luovutuspaikkana on pidettävä paikkaa, jossa tavara asetetaan hankkijan tai luovutussaaajan hallintaan.

Luovutuspaikkana on kuitenkin pidettävä:

1. paikkaa, jossa tavara on hankkijalle lähettämisen tai kuljetuksen alkaessa, kun tavarantoimittajan lähettää tai kuljettaa luovuttaja, hankkija tai kolmas osapuoli;

(...)

⁽⁴⁾ EYV L 376, 31.12.1991, s. 1.

⁽⁵⁾ Neuvoston direktiivi 77/388/ETY ("kuudes arvonlisäverodirektiivi"), annettu 17 päivänä toukokuuta 1977, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste (EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1).

7 § Jollei toisin todisteta, irtaimen omaisuuden luovutuspaikkana on pidettävä Belgiassa, jos luovutushetkellä liiketoimen osapuolista yhdellä on liiketoimintansa kotipaikka tai kiinteä toimipaikka Belgiassa, tai jos tällaista liiketoiminnan kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa ei ole, kotipaikka tai pysyvä asuinpaikka."

- (30) Tavaroiden luovutuksesta (kuljetuksen alkaessa Belgiassa) on näin ollen pääsääntöisesti kannettava vero Belgiassa. Laissa säädetään oikeudellisesta olettamasta, jonka mukaan luovutuspaikkana on pidettävä Belgiassa, kun liiketoimen osapuolista yhden kotipaikka on Belgiassa.

2. Arvonlisäverovelvollisuus

- (31) Arvonlisäverolain 51 §:n 1 momentin mukaan verovelvollisen, joka luovuttaa veronalaisen tavarantoimittajan tai suorittaa veronalaisen palvelun Belgiassa, on maksettava siitä vero.

3. Vienti

- (32) Arvonlisäverolain 39 §:n 1 momentissa säädetään järjestelmästä, jonka mukaan tavaroiden vienti voidaan vapauttaa arvonlisäverosta. Sen mukaan "verosta vapautettuja ovat: 1. sellaisten tavaroiden luovutukset, jotka myyjän toimesta tai tämän lukuun lähetetään tai kuljetetaan yhteisön ulkopuolelle; 2. sellaisten tavaroiden luovutukset, jotka Belgian alueelle sijoittumattoman ostajan toimesta tai tämän lukuun lähetetään tai kuljetetaan yhteisön ulkopuolelle (...)."

- (33) Arvonlisäverolain 39 §:n 3 momentin mukaisesti 29 päivänä joulukuuta 1992 annetussa Belgian asetuksessa (arrêté royal) nro 18 vahvistetaan edellytykset, joita sovelletaan Belgiasta yhteisön ulkopuolelle vietyjä tavaroita koskeviin verovapautuksiin⁽⁶⁾.

⁽⁶⁾ Asetuksen nro 18 5 §: 2 momentissa säädetään, että "Belgian alueelle sijoittautumattoman ostajan, joka ottaa hallintaansa tavaroita Belgiassa, on toimitettava hallintamääräyksen yhteydessä vastaanottotodistus Belgian sijoittautuneelle myyjälle. Myyjälle toimitettavassa vastaanottotodistuksessa on mainittava tavaroiden luovutuspäivä, tavaroiden kuvaus ja kohdema. Sama asiakirja on toimitettava myyjälle myös silloin, kun kolmas henkilö, joka toimii Belgian alueelle sijoittautumattoman ostajan puolesta, ottaa tavarat hallintaan Belgiassa. Tässä tapauksessa asiakirjan toimittamisesta vastaa kyseinen kolmas henkilö, jonka on ilmoitettava asiakirjassa toimivansa päämiehensä puolesta." Asetuksen nro 18 6 §:ssä täsmennetään, että "myyjän on toimitettava todistus viennistä riippumatta 5 §:n 2 momentissa vaaditusta asiakirjasta". Asetuksen nro 18 3 §:ssä säädetään, että "myyjällä on kaikkina hetkinä oltava hallussaan kaikki asiakirjat, jotka todistavat, että tavarat on viety maasta, ja myyjän on esitettävä nämä asiakirjat tarkastuksia tekevien virkamiesten pyytäessä. Tällaisia asiakirjoja ovat esimerkiksi tilauslomakkeet, kuljetusasiakirjat, maksuasiakirjat ja 2 §:ssä tarkoitettu vienti-ilmoitus." Kyseisen 2 §:n mukaan "jäljennös kauppalakusta tai sen puuttuessa lähetysohjeesta, joka sisältää kaikki kauppalakussa tarvittavat tiedot, on esitettävä tullitoimipaikalle, jolle vientiä koskevien tullisääntöjen mukaisesti on tehtävä vienti-ilmoitus".

4. Yhteisön sisäiset luovutukset

- (34) Arvonlisäverolain 39 a §:ssä säädetään 1 päivästä tammi-kuuta 1993 alkaen seuraavaa: "Verosta vapautettuja ovat: 1. sellaisten tavaroiden luovutukset, jotka myyjän (...) tai hankkijan toimesta tai niiden lukuun lähetetään tai kuljetetaan Belgian ulkopuolella sijaitseviin kohteisiin yhteisön sisällä ja jotka suoritetaan toisen verovelvollisen tai verovelvollisuudesta vapautetun oikeushenkilön puolesta, joka toimii sellaisena toisessa jäsenvaltiossa ja jonka on maksettava kyseisessä jäsenvaltiossa veroa yhteisön sisäisistä tavarahankinnoistaan (...)."

- (35) Belgian verolainsäädännössä vahvistetaan useita ehtoja, jotka koskevat arvonlisäverolain 39 §:n asianmukaisen soveltamisen edellyttämiä todisteita. Joulukuun 29 päivänä 1992 annetun asetuksen nro 52 1 §:ssä säädetään, että "lain 39 a §:ssä säädettyjen verovapautusten edellytyksenä on sen todistaminen, että tavarat on lähetetty tai kuljetettu Belgian ulkopuolella sijaitsevaan kohteeseen yhteisön sisällä". Asetuksen nro 52 2 §:ssä täsmennetään, että tämän vapautuksen "edellytyksenä on muun muassa sen todistaminen, että luovutus on suoritettu sellaisen verovelvollisen puolesta ... joka on rekisteröity arvonlisäverovelvolliseksi toisessa jäsenvaltiossa". Asetuksen nro 52 3 §:n ensimmäisessä almomentissa säädetään lisäksi, että "myyjän hallussa on kaikkina hetkinä oltava kaikki asiakirjat, jotka todistavat, että tavaroiden lähetys tai kuljetus on todella tapahtunut...". Belgian virallisessa lehdessä (*Moniteur belge*) nro 36, joka on julkaistu 20 päivänä helmikuuta 1993, tiedotetaan veronmaksajille, että "kuljetus on suoritettava myyjän tai hankkijan toimesta tai niiden lukuun. Tämä merkitsee sitä, että kun kuljetus suoritetaan myöhemmän vaiheen asiakkaan (esimerkiksi ketjuliiketoimessa, jossa kuljetuksen suorittaa loppuasiakas) toimesta tai lukuun, niitä luovutuksia, jotka edeltävät luovutusta viimeiselle asiakkaalle, ei voida vapauttaa verosta."

- (36) Voidakseen hyötyä verovapautuksesta yhteisön sisäisen luovutuksen tapauksessa verovelvollisen on näin ollen osoitettava muun muassa, että kuljetus on suoritettu myyjän tai hankkijan toimesta tai niiden lukuun (7).

(7) Belgian valtiovarainministerin vastauksessa 23 päivänä tammikuuta 1996 esitettyyn parlamentin kysymykseen nro 248 (Bull. Q.R., Ch. Repr. S.O. 1995–1996, nro 26, 18.3.1996) täsmennetään, että "yhteisön sisäinen luovutus Belgiasta on liiketoimi, josta on pääsääntöisesti maksettava arvonlisävero Belgiassa, kun luovutuksen suorittaja on verovelvollinen, joka toimii sellaisena. Verovapautusta hakevan tavarantoimittajan on luonnollisesti todistettava oikeus vapautukseen. Näin ollen tavarantoimittajan vastuulla on todistaa, että verovapautuksen soveltamiselle edellytykset täyttyvät."

- (37) Jos edellytykset arvonlisäverolain 39 ja 39 a §:ssä säädettyjen verovapautusten soveltamiselle eivät täyty, tavaroiden luovutuksesta on kannettava vero Belgiassa ja velka syntyy jo pelkästä liiketoimen olemassaolosta (8). Jotta verovelvollisiin voitaisiin soveltaa oikeudenmukaisen kohtelun periaatetta, Belgian veroviranomaiset suostuvat kuitenkin myöntämään verovapautuksen näiden pykälien nojalla verovelvolliselle, joka ei pysty toimittamaan kaikkia todisteita vapautuksen edellytysten täyttymisestä, jos veroviranomaisilla on itsellään tällaiset todisteet, jotka ne ovat saaneet esimerkiksi muiden jäsenvaltioiden tai kolmansien maiden kanssa harjoitettavan keskinäisen avunannon kautta.

5. Tosiseikkoihin perustuva verotus

- (38) Belgian kassaatioistuomioistuimen (Cour de Cassation) vaikiintuneen oikeuskäytännön mukaan vero (arvonlisävero mukaan luettuna) on määritettävä tosiseikkojen perusteella (9). Tämän periaatteen mukaan viranomaisten on määrättävä vero todellisen tapahtuman (joka on seurausta osapuolten todellisesta aikomuksesta) perusteella eikä veronmaksajan esittämän näennäisen tapahtuman perusteella.

6. Menettely

- (39) Kun viranomaiset eivät hyväksy kyseisten tavaroiden luovutukseen sovellettuja arvonlisäverovapautuksia, ne osoittavat verovelvolliselle jälkiverotuspäätöksen (10), johon yleensä sisältyy sakkoa.

7. Sovinto verovelvollisen kanssa

- (40) Arvonlisäverolain 84 §:n 2 almomentissa säädetään, että valtiovarainministeri voi tehdä verovelvollisten kanssa sovintosopimuksia, jollei niissä vapauteta verosta tai pienennetä sitä. Tällaiset sovintosopimukset voivat koskea

(8) Lain 16 §:n mukaan luovutus tapahtuu hetkellä, jolloin tavarat asetetaan hankkijan hallintaan, ja 17 §:n mukaan verotettava tapahtuma toteutuu ja verosaatava syntyy silloin kun tavara luovutetaan.

(9) Ks. kassaatioistuomioistuimen tuomio 21.5.1982, Pas. I, 1982, s. 1106.

(10) Vaikka tästä menettelystä ei säädetä nimenomaisesti arvonlisäverolaissa, se on viranomaisten tavanomainen käytäntö, joka varmistaa useiden perusperiaatteiden noudattamisen, joita ovat esimerkiksi puolustautumis-oikeus ja hyvän hallinnon periaate.

ainoastaan tosiseikkoja eivätkä oikeudellisia seikkoja. Ne ovat yleensä mahdollisia ainoastaan molempien osapuolten tehdessä myönnytyksiä (myönnytykset eivät voi koskea toteennäytettyihin tosiseikkoihin perustuvan veron määrää vaan tosiseikkoja, sakkojen määräämistä jne.)⁽¹¹⁾.

- (41) Valtiovarainministeri delegoi tämän alan toimivaltansa alueellisille arvonlisäveroviranomaisille ja ISI:lle.

8. Hallinnollisten sakkojen määrääminen

- (42) Sakkojen määräämisestä silloin, kun oikeutta verovapautukseen ei ole todistettu, säädetään arvonlisäverolain 70 §:n 1 momentissa, että arvonlisäveron maksamatta jättämisestä määrätään suhteellinen sakko, joka on suuruudeltaan kaksi kertaa maksamatta jätetty vero. Tammikuun 30 päivänä 1987 annetussa asetuksessa nro 41 säädetään kuitenkin asteikosta, jonka mukaan suhteellista verosakkoa voidaan pienentää. Asetuksen nro 41 1 §:n 1 momentissa säädetään, että sakko pienennetään 10 prosenttiin maksettavan veron määrästä (liitteen taulukko G), kun on kyse arvonlisäverolain 39 a §:n rikkomisesta (verovapautuksen soveltaminen väärin tai todisteiden puuttuminen oikeudesta verovapautukseen). Sama suhteellinen sakko määrätään samankaltaisista arvonlisäverolain 39 §:n rikkomisista.
- (43) Arvonlisäverolain 70 §:n 2 momentissa säädetään sakosta, joka on kaksi kertaa liiketoimesta maksettavan veron suuruinen, jos laskua ei ole toimitettu tai siinä annetaan virheellisiä tietoja esimerkiksi liiketoimen osapuolista ja niiden nimistä tai osoitteista. Arvonlisäverolain 70 §:n 2 momentin 2 alamomentin mukaan tätä sakkoa ei kuitenkaan määrätä, jos sääntöjenvastaisuuksien voidaan katsoa olevan pelkästään vahinkoja⁽¹²⁾ tai jos tavaran toimittajalla ei ollut syytä epäillä sitä, että toinen osapuoli ei ole verovelvollinen⁽¹³⁾.
- (44) Asetuksessa nro 41⁽¹⁴⁾ korotetaan sakon määrä 100 prosenttiin liiketoimesta maksettavasta verosta, jos laskussa esitetään virheellisiä tietoja. Saman asetuksen 3 §:ssä säädetään, että sakko peruutetaan kokonaisuudessaan, jos veronmaksaja korjaa tilanteen oma-aloitteisesti ennen veroviranomaisten puuttumista asiaan.

⁽¹¹⁾ Arvonlisäverolakia koskeva hallinnollinen huomautus nro 84/91.

⁽¹²⁾ Ottaen erityisesti huomioon niiden liiketoimien lukumäärän ja koon, joista ei ole esitetty asianmukaisia asiakirjoja, suhteessa niiden liiketoimien lukumäärän ja kokoon, joista on esitetty asianmukaiset asiakirjat.

⁽¹³⁾ Hallinnollisessa huomautuksessa nro 70/67 määrätään, että tätä määräystä sovelletaan, kun verovelvollinen myy ilman laskua asiakkaalle, joka esittäytyy yksityishenkilönä, jos verovelvollisella ei ollut vakavaa syytä epäillä sitä, että toinen osapuoli ei ole verovelvollinen.

⁽¹⁴⁾ Ks. taulukko C.

9. Sakkojen oikeasuhteisuus

- (45) Helmikuun 24 päivänä 1999 antamassaan tuomiossa⁽¹⁵⁾ Belgian välimiesoikeus (Cour d'Arbitrage)⁽¹⁶⁾ päätti, että tuomarin on voitava pystyä tarkistamaan, "onko luonteeltaan rankaiseva päätös perusteltu tosiseikkojen ja lainsäädännön perusteella ja onko se kaikkien viranomaisista koskevien säästöjen ja yleisten periaatteiden mukainen, mukaan luettuna suhteellisuusperiaate". Välimiesoikeus totesi samassa tuomiossa, että arvonlisäveroihin liittyvät hallinnolliset sakot ovat luonteeltaan rankaisevia.

- (46) Belgian kassaatiotuomioistuimen viimeaikaisessa oikeuskäytännössä⁽¹⁷⁾ on lisäksi vahvistettu, että niin toimivaltaisten veroviranomaisten kuin tuomarin on sovellettava suhteellisuusperiaatetta hallinnollisten sakkojen laskennassa, vaikka se merkitsisi poikkeamista vahvistetusta asteikosta.

10. Viranomaisilla oleva mahdollisuus pienentää sakkoja tai peruuttaa ne

- (47) Verotusta koskevista riita-asioista 15 päivänä maaliskuuta 1999 annetulla lailla kumottiin arvonlisäverolain ne säännökset⁽¹⁸⁾, joilla valtiovarainministerille annettiin valtuudet peruuttaa sakot. Valtiovarainministerillä tai hänen valtuuttamallaan virkamiehellä säilyy kuitenkin 18 päivänä maaliskuuta 1831 annetun asetuksen 9 §:n⁽¹⁹⁾ nojalla valtuudet pienentää sakkoja tai peruuttaa sakot. Valtiovarainministeri on siirtänyt nämä valtuudet arvonlisäveroviraston pääjohtajalle ja alueellisille johtajille⁽²⁰⁾ ⁽²¹⁾.
- (48) Tämän säännöksen nojalla viranomaiset voivat arvonlisäverosakkoa määrätessään periaatteessa poiketa arvonlisäverolain 70 §:n 2 momentissa ja asetuksessa nro 41 säädetyistä asteikoista, erityisesti kun asteikkojen tiukka soveltaminen voisi olla suhteellisuusperiaatteen vastaista.
- (49) Kun sakon pienentäminen on mahdollista, on tavallista, että veroviranomaisten ja verovelvollisen välisen sovintoratkaisun tapauksessa sopimus koskee myös sakkoa ja siitä voidaan käydä neuvotteluja.

⁽¹⁵⁾ Välimiesoikeuden asiassa nro 22/99 24 päivänä helmikuuta 1999 antama tuomio.

⁽¹⁶⁾ Nykyisin perustuslakituomioistuin.

⁽¹⁷⁾ Kassaatiotuomioistuin, 12.2.2009, RG C.07.0507.N, ei julkaistu; kassaatiotuomioistuin, 13.2.2009, RG F.06.0107.N, ei julkaistu, ja kassaatiotuomioistuin, 12.2.2009, RG F.06.0108.N.

⁽¹⁸⁾ Ks. arvonlisäverolain entinen 84 §.

⁽¹⁹⁾ Asetuksen 9 §:ssä säädetään, että valtiovarainministeri tekee päätökset valituksista, jotka koskevat sakoista vapauttamista ja verojen korottamista sakkojen perusteella ja joista ei ole annettu päätöstä tuomioistuimissa.

⁽²⁰⁾ ISI:n alueellisilla johtajilla on samat valtuudet 15 päivänä maaliskuuta 1999 annetun lain 95 §:n nojalla, joka korvaa 8 päivänä elokuuta 1980 annetun lain 87 §:n.

⁽²¹⁾ Ks. alv-huomautus Com.I.R. nro 84/59.

11. Viivästyskorot

- (50) Viivästyskoroista arvonlisäverolain 91 §:n 1 momentissa säädetään, että ne ovat 0,8 prosenttia maksettavasta verosta kultakin viivästyskuukaudelta. Arvonlisäverolain 84 a §:ssä tarkennetaan, että erityistapauksissa toimivaltainen alueellinen johtaja voi myöntää vapautuksen kaikista arvonlisäverolain 91 §:n mukaisista koroista tai osasta niitä.
- (51) Arvonlisäveroa koskevista hallinnollisista huomautuksista ⁽²²⁾ ilmenee kuitenkin, että täydellinen tai osittainen vapautus viivästyskoroista voidaan myöntää ainoastaan, jos verovelvollinen on taloudellisissa vaikeuksissa, joihin hän ei voi vaikuttaa. Belgia on vahvistanut tämän 13 päivänä kesäkuuta 2005 päivätyssä vastauksessaan kolmansien esittämiin huomautuksiin, jossa se tarkensi, että "ISI:n alueelliset johtajat eivät ole koskaan myöntäneet täydellistä tai osittaista vapautusta viivästyskoroista yhdessäkään tapauksessa. Lisäksi tällaista vapautusta ei myönnetä kuin verovelvollisille, jotka ovat taloudellisissa vaikeuksissa (...)."

12. Veronpalautus

- (52) Arvonlisäverolain 77 §:n 1 momentin 7 alamomentissa säädetään, että verosta, joka on kannettu tavaroiden luovutuksesta (tai palvelujen suorittamisesta), palautetaan asianmukainen määrä, jos kauppahintaan liittyvä saatava menetetään kokonaan tai osittain.
- (53) Arvonlisäveron palautuksia koskevassa kiertokirjeessä nro 78 ⁽²³⁾ tarkennetaan, että palautus ei koske ainoastaan tilannetta, jossa kauppahinta menetetään konkurssin tai akordikäsittelyn seurauksena, vaan myös kaikkia tapauksia, joissa tavarantoimittaja näyttää toteen, että laskua ei joko ole maksettu ollenkaan tai se on maksettu vain osittain ja että tavarantoimittaja on käyttänyt kaikki muutoksenhakekeinot. Se, milloin menetys voidaan katsoa lopulliseksi, riippuu kuhunkin tapaukseen liittyvistä olosuhteista ⁽²⁴⁾.
- (54) Kun laskusta on maksettu vain osa, esimerkiksi kun hankkija on maksanut sen osuuden laskusta, johon ei sisälly arvonlisäveroa, mutta arvonlisäveroa vastaava

summa on jätetty maksamatta, ainoastaan se osa arvonlisäverosta, joka on suhteessa maksamattomaan summaan ⁽²⁵⁾, voidaan palauttaa ⁽²⁶⁾.

13. Mahdollisuus vähentää arvonlisäveroyhtiöverosta

- (55) Tuloverolain ("CIR92") 53 §:ssä säädetään, että tiettyjä veroja ei voida vähentää laskettaessa tuloveron (mukaan lukien yhtiöverot) alaista veron perustaa. Arvonlisävero ei kuitenkaan sisälly tällaisiin veroihin.

- (56) Tuloveroa koskeissa hallinnollisissa ohjeissa ⁽²⁷⁾ määrätään muun muassa, että arvonlisävero, jonka verovelvollinen on maksanut tai on velkaa veroviranomaisille ja jota asiakkaalta peritty arvonlisävero ei kata, kuuluu liiketoimintakuluihin.

14. Mahdollisuus vähentää arvonlisäverosakko yhtiöverosta

- (57) Kassaatiotuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti, sellaisena kuin se on vahvistettuna hallinnollisilla huomautuksilla ⁽²⁸⁾, suhteelliset arvonlisäverosakot voidaan vähentää yhtiöverosta.

15. ISI:n valtuudet

- (58) Elokuun 8 päivänä 1980 annetun lain 87 §:n mukaan ISI:llä ja sen alueellisilla johtajilla on samat valtuudet kuin arvonlisäveroviranomaisilla.

II.3 Tuensaaja

- (59) Umicore SA on Belgian lainsäädännön mukainen osakeyhtiö, joka valmistaa ja myy erityismateriaaleja ja jalometalleja unionin markkinoilla ja kansainvälisesti, mukaan lukien hopearakeiden tuotanto ja myynti. Umicore on yksi maailman suurimmista hopean jalostajista.
- (60) Umicoren valmistama hopea uutetaan muista materiaaleista, pääasiassa teollisuusjätteistä, jotka toimitetaan sille jalometallien tai muiden metallien (hopea, kulta, platina, palladium, rhodium, iridium, koboltti, kupari, lyijy jne.) talteenottoa koskevien sopimusten nojalla. Umicore tuottaa erityisesti hopearakeita, jotka myydään yleensä korujen tukkukauppiaille ja teollisuudelle.

⁽²²⁾ Ks. alv-huomautus nro 84 a/4 ja seuraavat.

⁽²³⁾ Alv-kiertokirje nro 78, 15.12.1970, 9 kohta.

⁽²⁴⁾ Ks. arvonlisäveroviranomaisten julkaisema arvonlisävero-opas, s. 1116, 530 kohta.

⁽²⁵⁾ Jos verovelvollinen laskuttaa alun perin 100 ja lisäksi arvonlisäveroa 21, eli yhteensä 121, ja hankkija maksaa ainoastaan 100, mahdollinen palautus ei ole 21 vaan $21 \times (21/121) = 3,64$.

⁽²⁶⁾ Ei ole tarkkoja ohjeita siitä, kuinka palautus lasketaan, kun on kyse kauppahinnan osittaisesta menettämisestä. Mikään ei kuitenkaan estä soveltamista palautusta tapauksessa, jossa verovelvollinen laskuttaa myöhemmin arvonlisäveron määrän (myös useita vuosia verotettavan tapahtuman jälkeen).

⁽²⁷⁾ Ks. Com.I.R. nro 53/88.

⁽²⁸⁾ Ks. Com.I.R. nro 53/97 ja nro 53/97.1.

- (61) Hopearakeiden kaupan alalla Umicoren toimitukset suuntautuvat pääasiassa toisiin jäsenvaltioihin. Umicoren Belgian veroviranomaisille toimittamista tiedoista ilmenee, että sopimuksen tekoajankohtana hopean maailmanlaajuinen kulutus oli noin 26 000 tonnia vuodessa ja että Italia oli Euroopan tärkein markkina-alue ja yksi tärkeimmistä maantieteellisistä markkinoista noin 2 000 tonnin vuotuisella kulutuksella.

II.4 ISI:n suorittamat tarkastukset ja lähettämät jälkiverotuspäätökset

- (62) ISI:n suorittamien, Umicoren vuosina 1995–1999 harjoittamaa jalometallikauppaa koskevien tarkastusten jälkeen ISI:n Brysselin aluetoimisto lähetti Umicorelle 30 päivänä marraskuuta 1998 ja 30 päivänä huhtikuuta 1999 jälkiverotuspäätökset, joissa todettiin sääntöjenvastaisuuksia arvonlisäverolain 39 a §:n mukaisten arvonlisäverovapautusten soveltamisessa (ja tietyissä tapauksissa 39 §:n, joka koskee verovapautusta tavaroiden viennille yhteisön ulkopuolelle) tapauksissa, joissa oli kyse hopearakeiden toimituksista Italiaan italialaisten, espanjalaisten ja sveitsiläisten asiakkaiden puolesta. Asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten suorittamien tutkimusten ansiosta oli mahdollista todeta, että jotkin Umicoren ulkomaisista asiakkaista olivat tekaistuja ja liittyivät karusellipetoksiin arvonlisäveron maksamisen kiertämiseksi.
- (63) ISI:n havaitsemissa sääntöjenvastaisuuksissa on ennen kaikkea kyse arvonlisäverolain 39 ja 39 a §:n sekä asetuksen nro 52 1–3 §:n rikkomisesta, joka liittyy Umicoren tiettyjen yhteisön sisäisten luovutusten ja vientitapahtumien yhteydessä soveltamiin verovapautuksiin. Viranomaiset katsoivat erityisesti, että verovelvollinen ei pystynyt todistamaan, että arvonlisäverolain 39 ja 39 a §:n mukaisen vapautuksen soveltamisedellytykset täyttyivät näiden luovutusten tapauksessa. ISI katsoi sen vuoksi alustavasti, että Umicore oli soveltanut väärin vapautusta arvonlisäverosta tiettyihin yhteisön sisäisiin luovutuksiin ja tiettyihin vientitapahtumiin.
- (64) Tietyistä myyntitapahtumista italialaisille ja espanjalaisille verovelvollisille (vuosina 1995–1996) ISI totesi (alus-
tavasti), että tavaroiden kuljetusta ei ollut suoritettu Umicoren tai hankkijan toimesta tai niiden lukuun, vaan kuljetuksesta vastasi jakeluketjun myöhemmän vaiheen asiakas Italiassa. ISI:n mukaan kyseiset luovutukset eivät näin ollen täyttäneet arvonlisäverolain 39 a §:ssä säädettyjä edellytyksiä, jotka koskevat vapautuksia tavaroiden yhteisön sisäiselle luovutukselle.
- (65) Tietyistä myyntitapahtumista sveitsiläisille yhtiöille ISI totesi samoin, että arvonlisäverolain 39 §:ssä säädettyä vapautusta, joka koskee vientiä unionin ulkopuolelle, ei myöskään voitu soveltaa, koska tavarat toimitettiin Italiaan eivätkä ne sen vuoksi poistuneet unionin alueelta.

- (66) Tämän vuoksi ISI päätteli alustavasti 30 päivänä marraskuuta 1998 tekemässään jälkiverotuspäätöksessä, että Umicore oli velkaa Belgian valtiolle vuosien 1995 ja 1996 osalta seuraavat summat:

— arvonlisäveroa 708 211 924 Belgian frangia (noin 17 556 115 euroa)

— alennettua verosakkoa (asetuksen nro 41 liitteessä oleva taulukko G) 70 820 000 Belgian frangia (noin 1 755 582 euroa)

— viivästyskorkoja 0,8 prosenttia viivästyskuukaudelta 21 päivästä tammikuuta 1997 alkaen, lasketaan maksettavan arvonlisäveron perusteella.

- (67) ISI päätteli lisäksi alustavasti 30 päivänä huhtikuuta 1999 tekemässään jälkiverotuspäätöksessä, että Umicore oli velkaa Belgian valtiolle vuosien 1997 ja 1998 osalta seuraavat summat:

— arvonlisäveroa 274 966 597 Belgian frangia (noin 6 816 243 euroa)

— alennettua verosakkoa (asetuksen nro 41 liitteessä oleva taulukko G) 27 496 000 Belgian frangia (noin 681 608 euroa)

— viivästyskorkoja 0,8 prosenttia viivästyskuukaudelta 21 päivästä tammikuuta 1999 alkaen, lasketaan maksettavan arvonlisäveron perusteella.

- (68) Kaiken kaikkiaan Umicorelta vaaditun arvonlisäveron määrä jälkiverotuspäätösten mukaan oli 24 372 358 euroa ja jälkiverotuspäätöksissä laskettu verosakko oli 2 437 235 euroa.

- (69) Umicore ilmoitti 11 ja 18 päivänä kesäkuuta 1999 ja 31 päivänä maaliskuuta 2000 päivätyissä kirjeissä olevansa eri mieltä näistä jälkiverotuspäätöksistä. Erityisesti Umicore väitti, ettei sillä ollut mitään tekemistä sen asiakkaita koskevien sääntöjenvastaisuuksien kanssa, ja puolusteli kantaansa toteamalla, että hopearakeiden markkinoilla toimivana tukkukauppiaana sen ei tarvinnut tietää, keitä sen ostajien asiakkaat olivat, sillä hopean myynti tapahtui ”ex works” -toimitusehdolla kuljetuksiin liittyvien riskitekijöiden välttämiseksi. Lisäksi Umicore väitti, että kaikilla sen asiakkailla oli arvonlisäverotunniste toisessa jäsenvaltiossa liiketoimien toteuttamisajankohtana, että kaikki kyseessä olevat luovutukset oli ilmoitettu Umicoren neljännesvuositaisissa luetteloissa yhteisön sisäisistä luovutuksista Belgian arvonlisäverolain mukaisesti, että Umicoren laskut oli kirjoitettu arvonlisäverotunnisteellisille vastaanottajille tilaussopimusten mukaisesti ja että tavarat olivat todella poistuneet Belgian alueelta ja saapuneet Italiaan. Umicore katsoi myös, että se oli soveltanut oikeutetusti arvonlisäverolain 39 a §:n mukaista vapautusta arvonlisäverosta kyseisiin liiketoimiin.

- (70) Umicore korosti myös, että jotkin valtiot vaativat todisteet ainoastaan siitä, että tavarat on kuljetettu toiseen jäsenvaltioon kuin se jäsenvaltio, josta kuljetus lähti, kun taas Belgia vaatii todisteet siitä, että kuljetus on suoritettu tavaroiden myyjän tai ostajan toimesta tai niiden lukuun. Tämä on ristiriidassa unionin lainsäädännön kanssa ja johtaa vakavaan kilpailun vääristymiseen, josta on haittaa Umicorelle ja muille belgialaisille yrityksille, jotka suorittavat tällaisia yhteisön sisäisiä luovutuksia. Umicore katsoi sen vuoksi, että se oli toiminut hyvässä uskossa, kun se ei kantanut arvonlisäveroa kyseisistä liiketoimista.

II.5 Joulukuun 21 päivänä 2000 tehdyn sopimuksen perusta

- (71) ISI hyväksyi 21 päivänä joulukuuta 2000 Umicoren ehdottaman sopimuksen, joka koski sen arvonlisäveromaksuja vuosilta 1995–1998. Ehdotetun sopimuksen mukaan Umicore kiistää ISI:n määräämien jälkiverojen aiheellisuuden, mutta se hyväksyy sovintoratkaisun mukaisen maksun.
- (72) Sopimuksen mukaan Umicore maksaisi 423 000 000 Belgian frangia eli noin 10 485 896 euroa ”loppumaksuna, jolla kuitattaisiin vuosilta 1995–1999 Umicorelta maksamatta jäänyt arvonlisävero maksetuksi”. Sopimuksessa tarkennetaan lisäksi, että tätä summaa ei ole mahdollista vähentää yhtiöverotuksessa.
- (73) Kuten Belgia jo totesi alustavassa tutkintavaiheessa ennen menettelyn aloittamista, veroviranomaisten mielestä sopimuksen mukainen maksu vastaa arvonlisäverolain 70 §:n 2 momentin nojalla vahvistettua sakkoa, jota on pienennetty arvonlisäverolain 84 §:n perusteella. Erityisesti 70 §:n 2 momentissa säädetään, että verovelvollisen ilmoittaessa laatimallaan laskulla väärin ”arvonlisäverotunnisteen, liiketoimen osapuolten nimet tai osoitteet, luovutettujen tavaroiden luonteen tai määrän, hinnan tai hintaan liittyvät tekijät”, määrätään sakko, joka on suuruudeltaan kaksi kertaa liiketoimesta maksettava vero. Sakko kuitenkin alennetaan 100 prosenttiin maksettavasta verosta asetuksen nro 41 1 §:n 3 momentin mukaisesti (asetuksen nro 41 liitteessä oleva taulukko C).
- (74) Belgia väittää myös, että Umicoren ja ISI:n sopima summäärä on täysin lainmukainen ja oikeutettu Belgian lain mukaan. Se perustuu seuraavaan laskelmaan:
- kyseisistä liiketoimista periaatteessa maksamatta oleva vero (teoreettinen laskelma): 708 miljoonaa Belgian frangia
 - lakisääteinen sakko: 708 miljoonaa Belgian frangia x 200 % = 1 416 miljoonaa Belgian frangia (arvonlisäverolain 70 §:n 2 momentin soveltaminen)
 - 100 prosentin alennus asetuksen nro 41 (taulukko C) mukaisesti, jossa vahvistetaan arvonlisäverosakkojen

määrä tapauksissa, kun tarkoituksena ei ollut kiertää veroa tai sallia veron kiertäminen: 708 miljoonaa Belgian frangia

- sen huomioiminen, että sakkoa ei ole mahdollista vähentää verotuksessa liiketoimintakuluna (708 – 40,17 % 708:sta): 423 miljoonaa Belgian frangia (noin 10 485 896 euroa).

- (75) Belgian viranomaisten mukaan sopimus oli oikeutettu, sillä jälkiverotuspäätökset olivat vasta ensimmäinen vaihe monimutkaisessa hallinnollisessa menettelyssä, jonka tarkoituksena on vahvistaa arvonlisäverovelvollisen yhtiön verovelka. Umicoren toimittamia tietoja ja sen esittämiä perusteluja lähemmin tarkasteltuaan ISI tuli lopulta siihen johtopäätökseen, ettei tässä tapauksessa olisi alun perin kuulunutkaan maksaa arvonlisäveroa. ISI katsoo, että kaikkien tosiseikkojen, erityisesti Umicoren ja Italian viranomaisten lähettämien asiakirjojen perusteella oli mahdollista päätellä, että edellytykset arvonlisäverosta vapauttamiselle täyttyivät huolimatta siitä, mitä jälkiverotuspäätöksissä oli esitetty. Koska maksamatta olevaa arvonlisäveroa ei ollut, arvonlisäverovelan alennusta ei myönnetty.

III SYYT MENETTELYN ALOITTAMISEEN

- (76) Päätöksessään menettelyn aloittamisesta komissio katsoi olevan kyseenalaista, voitiinko vapautusta arvonlisäverosta soveltaa niihin tavaroiden luovutuksiin, joita ISI:n tekemät jälkiverotuspäätökset koskivat. Se katsoi, että väärin sovellettu vapautus arvonlisäverosta voisi johtaa tavarantoimittajan voittomarginaalin suurenemiseen kyseisten myyntitapahtumien osalta.
- (77) Komissio totesi, että yhteisön sisäiselle tavaroiden luovutukselle, josta periaatteessa on kannettava vero Belgiassa, voidaan myöntää verovapautus seuraavien ehtojen täyttyessä:
- tavarat lähetetään tai kuljetetaan myyjän tai ostajan toimesta tai niiden lukuun lähtöjäsenvaltion alueen ulkopuolelle unionin sisällä ja
 - tavaroiden luovutuksen suorittaa toinen verovelvollinen, joka toimii verovelvollisena toisessa jäsenvaltiossa kuin lähetyksen tai kuljetuksen lähtöjäsenvaltio.
- (78) Komission käytettävissä olevien tietojen mukaan Umicore ei näyttänyt ISI:n suorittamien tarkastusten aikaan pystyvän todistamaan, että verovapautuksen edellytykset täyttyivät. Tämän seurauksena ja tavaroiden luovutuksesta Belgiassa kannettavaa arvonlisäveroa koskevien sääntöjen mukaisesti näiden veronalaisten liiketoimien toteuttamisesta syntyi verosaatava.
- (79) Komissio katsoi sen vuoksi, että kyseinen sopimus näytti antavan Umicorelle etua, koska se pienensi verotaakkaa, joka yhtiön tavallisesti olisi täytynyt kantaa.
- (80) Komissio totesi myös, että olisi ristiriitaista ja väärin määrätä sakko, joka on suhteessa kierrettyyn arvonlisäveroon, jos kyseistä arvonlisäveroa ei peritä.

- (81) Komission mukaan se, ettei Umicoren tarkoituksena ollut petos, ei riittänyt perusteeksi määrätä suhteellinen sakko veron maksamisen sijasta.
- (82) Komissio totesi lisäksi, että suhteellisen sakon laskennassa huomioon otettu arvonlisäveron määrä (708 miljoonaa Belgian frangia) oli vain osa velasta, joka alun perin vahvistettiin ISL:n jälkiverotuspäätöksissä (983 miljoonaa Belgian frangia). Belgian toimittamissa tiedoissa, jotka koskevat sopimuksessa olevaa laskelmaa, ei ole ilmeisesti otettu huomioon 30 päivänä huhtikuuta 1999 tehdyssä jälkiverotuspäätöksessä esitettyä Umicoren arvonlisäverovelkaa vuosilta 1997–1998.
- (83) Lisäksi komissio epäili sitä, oliko laillista pienentää kyseistä summaa sen perusteella, ettei sakkoa ollut mahdollista vähentää yhtiöverotuksessa liiketoimintakustannuksena.
- (84) Komissio esitti myös epäilyjä, jotka koskivat sopimuksen tekotapaa. Erityisesti se, että sopimuksessa ei ilmoitettu sen oikeusperustaa eikä muodollista oikeutusta sopimukselle oikeudelliselta kannalta katsottuna, poikkesi tavanomaisesta menettelystä, jota Belgiassa yleensä sovelletaan arvonlisäverovelan määrittämiseen ja perimiseen. Tavallisesti tapauksissa, joissa viranomaiset eivät hyväksy verovelvollisen oikeutta verovapautukseen, viranomaiset lähettävät verovelvolliselle jälkiverotuspäätöksen, johon yleensä sisältyy sakko. Kun verovelvollinen vastustaa viranomaisten verotuspäätöstä ja verovelvollisen esittämät väitteet eivät pysty vakuuttamaan kyseessä olevia viranomaisia, viranomaisten pitäisi periaatteessa lähettää ulosottomääräys, jossa sakkoa korotetaan 50 prosenttia.
- (85) Toimenpiteen valikoivasta luonteesta komissio totesi, että veroviranomaisten harkintavallassa olevat käytännöt voivat myös antaa etua, joka kuuluu SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan ⁽²⁹⁾.
- (86) Komissio katsoi sen vuoksi, että sellainen sovinto, josta Umicore hyötyi ja jossa pienennettiin arvonlisäverovelkaa, sakkoja ja korkoja, ei tavallisesti ollut kaikkien verovelvollisten saatavilla, vaikka ne kiistäisivät rikkomisen, joihin niiden on katsottu syylistyneen. Tämän vuoksi valikoivuuden arviointiperuste täyttyi.
- (87) Komissio katsoi, että kyseessä olevaan tukeen ei todennäköisesti voitaisi soveltaa SEUT-sopimuksen 107 artiklan mukaisia poikkeuksia.

⁽²⁹⁾ Ks. erityisesti asia C-241/94, Ranska v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 26.9.1996 (Kok. 1996, s. I-4551); yhdistetyt asiat T-127/99, Diputación Foral de Álava, T-129/99, Comunidad Autónoma del País Vasco ja Gasteizko Industria Lurra ja T-148/99, Daewoo Electronics Manufacturing España, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 6.3.2002 (Kok. 2002, s. II-1275, 151 ja 154 kohta).

IV BELGIAN HUOMAUTUKSET

Menettely

- (88) Belgia korostaa, että arvonlisäverolaissa ei säädetä tarkasta muodollisesta menettelystä, jota olisi sovellettava oikeaustaessa verovelvollisen verotusta. Käytännöksi on kuitenkin vakiintunut, että verovelvolliselle ensin ilmoitetaan veroviranomaisten suunnittelema jälkiverotuksesta ja häntä pyydetään esittämään tiedot, joiden perusteella verotus voitaisiin katsoa aiheettomaksi. Tämä käytäntö on sopusoinnussa hyvän hallinnon ja puolustautumisoikeuden periaatteiden kanssa. Tässä yhteydessä jälkiverotuspäätös olisi ainoastaan viranomaisten ehdotus, jonka tarkoituksena on käynnistää neuvottelut verovelvollisen kanssa, jolla ei ole oikeudellista vaikutusta verovelvolliseen ja jonka seurauksena viranomaisille ei synny saatavaa. Jälkiverotuspäätös antaa ennen kaikkea verovelvolliselle mahdollisuuden vastustaa viranomaisten alustavaa kantaa ja esittää omaa kantaansa tukevia tietoja.
- (89) Belgia mukaan on mahdollista, että verovelvollisen jälkiverotuspäätöksestä esittämien väitteiden tutkimisen jälkeen suunniteltua jälkiverotusta on muutettava tai siitä on luovuttava kokonaan.
- (90) Belgia toteaa myös, että jälkiverotuspäätös ei aiheuta verovelkaa. Ainoastaan täytäntöönpanokelpoinen ulosottomääräys muodostaa oikeusperustan, johon valtion arvonlisäverosaatava perustuu ⁽³⁰⁾. Koska Umicorelle ei koskaan lähetetty ulosottomääräystä tässä asiassa, Belgian mielestä on väärin puhua "arvonlisäverovelan alentamisesta".
- (91) Osoittaakseen, että Umicoren tapauksessa sovellettua menettelyä sovelletaan myös muiden verovelvollisten tapauksessa, Belgia toimitti jäljennöksen sopimuksesta, joka tehtiin verovelvollisen kanssa vuonna 2000 ja jossa oli kyse 6 miljoonan Belgian frangin maksusta, vaikka vuonna 1995 samasta liiketoimesta tehdyssä päätöksessä vahvistettiin samalle verovelvolliselle 14 miljoonan Belgian frangin suuruinen verovelka.
- (92) Sovelletun menettelyn osalta Belgia toteaa, että verosopimukset ovat tavanomaisia arvonlisäveroasioissa ja ne on tunnustettu yleisesti oikeuskirjallisuudessa ja oikeuskäytännössä ja niistä säädetään nimenomaisesti arvonlisäverolain 84 §:ssä. Näin ollen sovintosopimukset ovat olennainen osa itse menettelyä, ja niitä voidaan soveltaa kaikkiin verovelvollisiin ilman poikkeuksia.
- (93) Belgia toteaa, että sopimuksessa ei määritetty sen oikeusperustaa, koska arvonlisäverolain 84 §:ssä ei säädetä pakollista muotoa tai sisältöä arvonlisäverosopimuksille. Sen vuoksi sopimuksessa ei ollut pakko mainita oikeusperustaa tai muodollista oikeutusta.

⁽³⁰⁾ Arvonlisäverolain 85 §.

Todisteita koskevat säännöt

- (94) Belgia toteaa, että komissio puhutteli Belgian valtiota vuonna 1999 siitä, kuinka tiukasti Belgian viranomaiset arvioivat todisteita, jotka verovelvolliset toimittivat yhteisön sisäisistä luovutuksistaan. Tältä osin Belgia viittaa komission ja Belgian valtiovarainministerin väliseen kirjeenvaihtoon, joka koski vaadittujen todisteiden määrää verovapautuksen saamiseksi yhteisön sisäiselle luovutukselle ⁽³¹⁾.
- (95) Belgia toteaa myös, ettei ole olemassa Euroopan unionin tai Belgian lainsäädännössä muodollisesti vahvistettua tapaa, jolla verovelvolliset pystyisivät kaikissa tapauksissa todistamaan ja jolla niiden olisi todistettava oikeutensa verovapautukseen. Ensi kädessä on veroviranomaisten ja sen jälkeen tarvittaessa tuomarin tehtävä arvioida tapauskohtaisesti, ovatko tiedot, joilla on tarkoitus osoittaa verovapautuksen edellytysten täyttyminen, riittävän vakuuttavia. Belgia toimitti myös jäljennökset useista tuomioista, joissa tässä kysymyksessä on annettu päätös veroviranomaisten hyväksi.

Viranomaisten tekemän arvioinnin muuttuminen

- (96) Ensimmäisen vuosia 1995 ja 1996 koskevan jälkiverotuspäätöksen osalta Belgia toteaa, että seuraavat tekijät on otettu huomioon, kun päätettiin jättää alun perin suunniteltu vero kantamatta:
- Umicore ei ollut osallisena petosjärjestelyssä
 - tavarat oli maksettu, ennen kuin ostajien valtuuttamat ammattimaiset kuljetusyhtiöt kuljettivat ne pois
 - todistus tavaroiden kuljetuksesta Italiaan on esitetty, vaikka todistus ei tullutkaan Umicorelta vaan Italian viranomaisilta ⁽³²⁾.
- (97) Belgia toteaa kuitenkin, että havaittuaan Umicoren olevan kykenemätön nimeämään todellisia asiakkaita ISI katsoi, että yhtiölle olisi määrättävä tuntuva sakko. Näin ollen viranomaiset tekivät myönnytyksiä ainoastaan sakon määrän suhteen, mistä on osoituksena se, että verovelvollisen maksu on kirjattu valtion kirjanpitoon suhteellisenä sakkona.

⁽³¹⁾ Komissio tarkentaa 10 päivänä toukokuuta 1999 päivätyssä kirjeessä (SG(99) 3364), että huolimatta siitä, että Belgian säännökset näyttävät olevan kohtuullisia ja oikeasuhteisia, komissio on saanut useita kanteluita, joiden mukaan erityisesti ostajan kuljettaessa itse hankkimansa tavarat viranomaiset vaativat asiakirjoja, joita myyjä ei pysty esittämään, muun muassa kuljetusasiakirjoja.

⁽³²⁾ Tältä osin Belgia viittasi Belgian oikeuskäytäntöön, jonka mukaan veron on perustuttava tosiseikkoihin ja hyvän hallinnon periaatteeseen. Näiden periaatteiden mukaan viranomaiset katsovat, että niiden on otettava huomioon toisen maan viranomaisten toimittamat todisteet myöntäessään mahdollista vapautusta arvonlisäverosta yhteisön sisäisille luovutuksille.

- (98) Toisen vuosia 1997 ja 1998 koskevan jälkiverotuspäätöksen osalta Belgia toteaa, että suunniteltu veron kantamatta jättäminen oli perusteltua, koska verovapautuksen edellytysten osoitettiin täyttyneen. Tavarat oli todella lähetetty toiseen jäsenvaltioon (Italia), ja ne luovutettiin verovelvolliselle, jolla on arvonlisäverotunniste toisessa jäsenvaltiossa (Yhdistynyt kuningaskunta) ⁽³³⁾.

- (99) Belgia toteaa myös, että arvioinnin muuttuminen oli seurausta siitä, että kaikki asiaa koskevat asiakirjat eivät vielä olleet saatavilla vuosina 1998 ja 1999. Kun asiakirjat oli saatu, oli viranomaisten arvioitava kaikkien käytettävissä olevien tietojen perusteella, voisivatko ne evätä verovapautuksen ja olisiko niillä hyvät mahdollisuudet puolustaa tätä päätöstään tuomioistuimissa. Belgia lisää, että senkaltaisen riskianalyysin perusteella, jonka kaikki yksityisetkin velkojat suorittaisivat, ISI piti parempana tulosta, joka on välitön, todellinen ja jota ei voida kiistää, kuin pitkää ja kallista oikeuskäsittelyä, jonka tulos olisi erittäin epävarma.

Sakon määrääminen

- (100) Belgia toteaa, että laatiessaan jälkiverotuspäätöksiä virkamiehet sovelsivat automaattisesti verotusta koskevia oikeudellisia säännöksiä. Kun verovapautusta on haettu tai sovellettu virheellisesti ilman petostarkoitusta, arvonlisäverolain 70 §:n 1 momentissa ja asetuksen nro 41 taulukossa G (VII.2.A kohta) säädetään sakosta, joka on 10 prosenttia maksamatta olevan veron määrästä. Belgia korostaa tältä osin, että toimiessaan tällä tavoin virkamiesten oli täytynyt katsoa, että oli mahdotonta näyttää toteen, että Umicorella olisi ollut tarkoituksena suorittaa petos.
- (101) Belgian mukaan 21 päivänä joulukuuta 2000 tehdyssä sopimuksessa hyväksytty sakkoperuste oli täysin erilainen kuin se peruste, johon jälkiverotuspäätöksissä suunniteltu sakko perustui. Koska yhteisön sisäiset luovutukset oli näytetty toteen laissa vaaditulla tavalla, Belgia korostaa, että olisi ollut täysin ristiriitaista määrätä arvonlisäverolain 70 §:n 1 momentin mukainen sakko sillä perusteella, että arvonlisäverolain 39 a §:n verovapautusta oli haettu virheellisesti.
- (102) Belgia toteaa lisäksi, että vaikka yhteisön sisäiset luovutukset oli näytetty toteen, Umicoren esittämät laskut osoittivat kuitenkin Umicoren syyllistyneen vakaviin laiminlyönteihin toimitetun hopean todellisten italialaisten asiakkaiden nimeämisessä. Näiden laiminlyöntien vakavuutta arvioitaessa otettiin huomioon, että Umicore on taloudelliselta kooltaan merkittävä toimija, joka harjoittaa pääasiassa ja pysyvästi toimintaa kansainvälisillä ja siten myös eurooppalaisilla markkinoilla. Sen vuoksi pääteltiin,

⁽³³⁾ Tässä tapauksessa tavarat hankkinut sveitsiläinen yhtiö oli nimittänyt Yhdistyneessä kuningaskunnassa edustajan, jolla oli arvonlisäverotunniste ja joka täytti verovelvoitteensa kyseisessä maassa.

että yhtiön johtajien on pitänyt tietää, että laskutuksessa oli puutteita asiakkaiden nimeämisen suhteen, minkä vuoksi se ei noudattanut täysin Belgian säännöksiä. Koska muita tekijöitä ei ollut, tämä oletus ei kuitenkaan riittänyt näyttämään toteen, että Umicoren tarkoituksena oli petos.

- (103) Belgia viittaa tapaan, jolla sakon määrä sopimuksessa oli määritetty, ja tarkentaa, että suhteellisen sakon määrääminen silloin, kun arvonlisäveroa ei kanneta, ei ole ristiriidassa sovellettavan lainsäädännön kanssa. Kun liiketoimi on periaatteessa veronalainen ⁽³⁴⁾, laissa myönnetään jälkikäteen – ja ainoastaan jälkikäteen – vapautus Belgiassa kannettavasta verosta tietyille liiketoimille, kuten yhteisön sisäiset luovutukset. Näin ollen suhteellinen sakko voidaan määrätä sen veron perusteella, joka kyseisistä liiketoimista periaatteessa olisi kannettava, vaikka liiketoimet vapautettaisiin myöhemmin verosta ⁽³⁵⁾.
- (104) Belgian mukaan arvonlisäverolain 70 §:n 2 momentissa tarkoitettu sakko on rankaisu laskuissa ilmoitetuista virheellisistä tiedoista eikä se ole yhteydessä kyseisiin liiketoimiin sovellettavaan arvonlisäverojärjestelmään. Tämän vuoksi Belgian mielestä ei pidä paikkansa, että tällaista sakkoa ei voitaisi määrätä silloin, kun liiketoimi ei ole veronalainen arvonlisäverolain 2 §:n nojalla. Arvonlisäverolain 70 §:n 2 momentissa säädetty sakko ei myöskään ole rankaisu veron maksamatta jättämisestä, josta voidaan määrätä rankaisu lain 70 §:n 1 momentin nojalla, vaan veron kiertämisen mahdolliseksi tekemisestä tavarain myöhemmissä markkinointivaiheissa. Kun tavaroiden todellisen vastaanottajan henkilöllisyys peitetään, viranomaiset eivät pysyisi vastaanottajien jäljillä eivätkä voisi kantaa arvonlisäveroa tai edes välittömiä veroja, jotka syntyisivät luovutetuilla tavaroilla käydyistä myöhemmistä liiketoimista. Arvonlisäverolain hallinnollinen huomautus on yksiselitteinen tältä osin ⁽³⁶⁾.
- (105) Suhteellisen sakon määrittämisestä Belgia toteaa, että sakon alentaminen 200 prosentista (kuten arvonlisäverolain 70 §:n 2 momentissa säädetään) 100 prosenttiin on täysin laillista, koska alennus on niiden sakkojen mukainen, jotka vahvistetaan asetuksen nro 41 taulukossa C sellaisia tapauksia varten, joissa ei ole kyse petostarkoituksesta.
- (106) Lopuksi Belgia korostaa, että kassaatiotuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan suhteelliset arvonli-

säverosakot voidaan vähentää veron perustasta yhtiöverotuksessa ⁽³⁷⁾. Koska Umicore halusi tavallaan aikaistaa tämän vähennyksen tekemistä saattaakseen päätökseen riitansa ISI:n kanssa ennen varainhoitovuoden 2000 päättymistä, viranomaisten sanotaan hyväksyneen tämän aikaistamisen huomioon ottamisen 21 päivänä joulukuuta 2000 tehdyssä sopimuksessa. Belgia toteaa, että tämän pyynnön hyväksyminen ei ylittänyt valtuuksia, jotka ministeriöllä on sakkojen pienentämisen tai peruuttamisen osalta. Se korostaa myös, että Umicore oli todella maksanut 423 miljoonan Belgian frangin summan 31 päivään joulukuuta 2000 mennessä kuten se oli luvanut.

Valtiontuen olemassaolo

- (107) Belgia kiistää myöntäneensä koskaan tukea Umicorelle. Se korostaa myös, että tutkittavana oleva liiketoimi ei ole erityinen toimenpide Umicoren hyväksi eikä antanut sille etua eikä myöskään vahvistanut millään tavoin yrityksen asemaa suhteessa kilpailijoihin jäsenvaltioiden välisessä kaupassa. Sen mukaan Umicore ei ole saanut min-käänlaista erityistä kohtelua vaan sen tapauksessa sovellettiin yleisesti käytettyä perusvälinettä.
- (108) Belgian mukaan tällaiset sovintosopimukset eivät ole yleisiä pelkästään Belgiassa, vaan ilmeisistä syistä (pitkien, kalliiden ja tuloksiltaan epävarmojen oikeudenkäyntien välttämiseksi) myös useiden muiden jäsenvaltioiden hallinnossa. Tältä osin Belgia toteaa, että komissio käytti itsekin sovintoratkaisua Philip Morris Internationalin kanssa asiassa, jossa oli kyse sellaisten tullien ja arvonlisäveromaksujen menettämisestä, jotka laillisesta tuonnista olisi pitänyt maksaa ⁽³⁸⁾.
- (109) Belgia lisää, että jos kyseisistä liiketoimista olisi kannettu arvonlisävero, veroviranomaiset olisivat joutuneet maksamaan tämän arvonlisäveron takaisin Umicoren asiakkaille, koska asiakkaat voisivat arvonlisäverovelvollisina käyttää oikeuttaan arvonlisäveron vähennykseen. Sen vuoksi toimenpiteellä ei ole taloudellista vaikutusta Belgian valtioon eikä siinä siirretä valtion varoja.
- (110) Erityisyyttä koskevasta arviointiperusteesta Belgia toteaa, että toisin kuin komissio totesi menettelyn aloittamisesta tekemässään päätöksessä, pelkästään se seikka, että sopimus koskee ainoastaan Umicorea, ei riitä perusteeksi väittää, että erityisyyttä koskeva arviointiperuste täyttyy ⁽³⁹⁾. Jotta voitaisiin määrittää, onko kyseessä erityinen etu, olisi toimenpidettä arvioitava vertaamalla sitä tapaan, jolla muita väitetysti suosittu yrityksen kanssa samankaltaisessa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa tilanteessa olevia yrityksiä kohdellaan ⁽⁴⁰⁾.

⁽³⁴⁾ Arvonlisäverolain 2 §:n mukaan tavaroiden luovutus ja palvelujen suorittaminen Belgiassa kohtuullista vastiketta vastaan on veronalaista toimintaa. Lain 53 §:n 2 momentissa säädetään, että kaikista luovutuksista tai palvelujen suorituksista on esitettävä lasku riippumatta siitä, kannetaanko niistä vero Belgiassa.

⁽³⁵⁾ Näin ollen arvonlisäverolain 70 §:n 2 momenttia sovellettaisiin, kun laskut, jotka on esitettävä arvonlisäverolain 53, 53 g ja 54 §:n nojalla, on jätetty laatimatta tai laadittu virheellisesti.

⁽³⁶⁾ Ks. alv-huomautukset nro 70/60–70/62.

⁽³⁷⁾ Ks. Com.I.R. nro 53/97 ja nro 53/97.1.

⁽³⁸⁾ Ks. 9 päivänä heinäkuuta 2004 annettu lehdistötiedote IP/04/882.

⁽³⁹⁾ Ks. menettelyn aloittamisesta tehdyn päätöksen johdanto-osan 55 kappale.

⁽⁴⁰⁾ Ks. julkisasiamiehen ratkaisuehdotus asiassa C-353/95 P, Kok. 1997, s. I-7007, 30 kohta.

(111) Belgian mukaan silloin kun (kuten tässä tapauksessa) kaikilla verovelvollisilla on mahdollisuus riitauttaa jälkiverotuspäätös, esittää viranomaisille perustelunsa ja tehdä viranomaisten kanssa erityistapaustaan koskeva sopimus, joka ei muodosta poikkeusta lainsäädännöstä ja jossa ainoastaan esitettyjen todisteiden perusteella hyväksytään verovelvollisen esittämien tosiseikkojen paikkansapitävyys, toimenpide on yleinen eikä muodosta SEUT-sopimuksen 107 artiklassa tarkoitettua tukea. Belgian mukaan Umicoreen sovellettu menettely on avoin toisille yrityksille ja sitä sovelletaan samalla tavoin kaikkiin riita-asioihin.

(112) Tältä osin Belgia korostaa, että viranomaisilla ei ollut eivätkä ne käyttäneet minkäänlaista harkintavaltaa tai mielivaltaa soveltaessaan arvonlisäverolakia.

(113) Belgian mukaan tutkittavana oleva toimenpide on oikeutettu myös Belgian verojärjestelmän luonteen ja rakenteen perusteella. Kaikissa hallinnollisissa menettelyissä on loogista pyrkiä mahdollisimman nopeasti oikeaan ratkaisuun, joka vaalii oikeusvarmuutta, noudattaa tiukasti menettelyä ja samalla varmistaa tehokkaasti veron kantamisen. Umicoren kaltaisten verovelvollisten kanssa tehtyjen sopimusten tavoitteena on viime kädessä välttyä pitkittyneiltä ja tuloksiltaan epävarmoilta oikeudenkäynneiltä.

(114) Belgian viranomaiset toteavat, että niiden tietämyksen mukaan Umicoren eurooppalaiset kilpailijat ovat toimittaneet puhdasta hopeaa samoille asiakkaille kuin Umicore ja samoin ehdoin eivätkä kansalliset viranomaiset ole korjanneet näiden tuottajien arvonlisäverotilannetta, koska petos tapahtui Italiassa eikä tuottajien yrityksissä. Kun Umicore suostui tuntuvaan sakon maksamiseen tilanteessa, jossa sen kilpailijat eivät maksaneet arvonlisäveroa eivätkä hallinnollista sakkoa, Umicore ei todellakaan saanut tukea, vaan se oli sellaisen toimenpiteen kohteena, joka vaikutti sen kilpailuasemaan markkinoilla. Jos toimenpiteellä oli vaikutuksia kauppaan, ne olivat Umicorelle haitallisia.

(115) Belgia katsoo, että toimenpide ei täytä yhtäkään niistä edellytyksistä, joita valtiontuen olemassaolon toteaminen edellyttää. Siinä ei ole kyse varojen siirrosta, edusta, erityisyydestä eikä kilpailun tai jäsenvaltioiden välisen kaupan vääristämisestä.

SEUT-sopimuksen 107 artiklan soveltamista verosopimuksiin koskeva yleinen huomautus

(116) Belgia toteaa, että jos komissio aikoo hyökätä verosopimusjärjestelmää vastaan, vaikka sitä käytetään yleisesti ja se on tärkeä veroviranomaisten suorittaman veronkannon moitteettoman toiminnan varmistamiseksi, sen on lain aineellisen soveltamisen arvioimiseksi kussakin ta-

pauksessa otettava kansallisen tuomarin paikka ja toimitavana eräänlaisena kansallisten viranomaisten päätösten "ylituomarina".

V ASIANOMAISTEN HUOMAUTUKSET

V.1. Umicore

Yleinen tausta

(117) Umicore toteaa ensin, että jalometallien kansainvälisen kaupan alalla vakiintuneen käytännön mukaan luovutus tapahtuu tehtaalla (ex works), toisin sanoen ostaja huolehtii tavaran kuljetuksesta. Tämä kauppatapana näyttää olevan erittäin riskialtis yhteisön sisäisten luovutusten uudessa arvonlisäverojärjestelmässä. Myyjän on nimittäin todistettava, että kuljetus on tapahtunut, mutta kuljetusasiakirjat ovat ostajan hallussa (koska parasta todistusta kuljetuksesta – tullin leimaa vientiasiakirjassa – ei ole vuodesta 1993 enää käytetty yhteisön sisäisissä luovutuksissa).

(118) Tavaroiden kuljettamista koskevien todisteiden osalta Umicore toteaa toimittaneensa ISI:lle erittäin yksityiskohtaiset asiakirjat kuljetuksesta.

(119) Umicore mainitsee lisäksi, että se toimi riidanalaisissa liiketoimissa hyvässä uskossa, josta on osoituksena jälkiverotuspäätöksissä vahvistettu 10 prosentin sakko, joka määrätään silloin, kun verovelvollinen on toiminut hyvässä uskossa. Tässä yhteydessä Umicore toteaa myös, että se teki oma-aloitteisesti yhteistyötä italialaisten oikeusviranomaisten kanssa, jotka lopettivat menettelyn sitä vastaan vakuututtuaan siitä, että yritys oli toiminut hyvässä uskossa.

(120) Umicore toteaa myös, että sen mielestä Italian viranomaiset ovat vastuussa siltä osin kuin ne eivät peruuttaneet tekaistujen italialaisten yritysten arvonlisäverotunnisteita heti sen jälkeen, kun Italian veroviranomaiset havaitsivat vakavia sääntöjenvastaisuuksia.

(121) Se väittää myös, että muut kilpailevat hopean tuottajat muista jäsenvaltioista toimittivat samoille sveitsiläisille ja italialaisille välittäjille samoilla ehdoilla ja samoissa olosuhteissa kuin Umicore ilman että maiden veroviranomaiset puuttuivat toimituksiin. Sen vuoksi Umicore ei voi hyväksyä, että 423 miljoonan Belgian frangin (10 485 869 euron) maksamisen jälkeen sitä pidettäisiin valtiontuen saajana, kun kilpailevat yritykset eivät ole joutuneet minkäänlaisten tutkimusten kohteeksi.

(122) Lopuksi Umicore yhtyy Belgian viranomaisten esittämiin huomautuksiin, joiden mukaan jälkiverotuspäätös ei luo Belgian lainsäädännön mukaan arvonlisäverovelkaa toisin kuin ulosottomääräys.

ISI:n soveltama menettely

- (123) Umicoren perustelut ovat samankaltaisia ne perustelut, joita Belgia esitti viranomaisten ja verovelvollisten tekemien arvonlisäverosopimusten laillisuudesta ja pätevytydestä. Se toteaa, että tällaiset sopimukset voivat koskea ainoastaan tosiseikkoja kuten todisteita yhteisön sisäisten luovutusten kuljetuksista (ja siitä aiheutuvaa veron perustaa). Tässä yhteydessä Umicore toteaa, että tällaisten sopimusten tekeminen on erittäin yleistä, myös ISI:n tasolla ⁽⁴¹⁾.
- (124) Se mainitsee myös, että verovelvollisen kanssa sakon määrästä tehtyyn sopimukseen perustuvan hallinnollisten sakkojen alentamisen laillisuus ja pätevyys on vahvistettu oikeuskäytännössä ⁽⁴²⁾.
- (125) Maksettavan määrän verovähennyskelpoisuuden huomioon ottamisesta Umicore toteaa, että
- ISI:n toimivallan piiriin ei kuulu ainoastaan arvonlisävero vaan myös tuloverot
- sen sijaan että olisi vaatinut Umicorea maksamaan verovähennyskelpoisen bruttosumman ennen tuloveroja, ISI hyväksyi, että Umicore maksaa nettosumman verojen jälkeen, sillä edellytyksellä että tämä summa ei, kuten sopimuksessa todetaan, ole verovähennyskelpoinen. Umicore puolestaan suostui siihen, että se maksaa (netto)summan erittäin lyhyessä määräjässä (viikossa), mikä ei riko sovellettavia oikeussääntöjä.
- (126) Umicore katsoo, että 423 miljoonan Belgian frangin summassa on kyse vuosien 1995 ja 1996 arvonlisäveron määrästä ja että ISI vapautti Umicoren viivästyskoron maksusta arvonlisäverolain 84 a §:n nojalla ja suhteellisen 10 prosentin sakon maksusta kuninkaallisen asetuksen 9 §:n nojalla.
- (127) Arvonlisäveron määrän pienentämistä 708 miljoonasta Belgian frangista 423 miljoonaan Belgian frangiin Umicore pitää oikeutettuna sen vuoksi, että arvonlisäverovel-

kaa, joka syntyi Umicoren laskuttaessa arvonlisäveron italialaisilta ja sveitsiläisiltä ostajilta, ei ole maksettu ja se on sen vuoksi verovähennyskelpoinen.

- (128) Vuosien 1997 ja 1998 osalta Umicore toteaa, että 30 päivänä huhtikuuta 1999 tehtyä jälkiverotuspäätöstä ei ole pantu täytäntöön, koska verovelvollinen esitti asianmukaiset todisteet siitä, että kyseisille myyntitapahtumille voitiin myöntää vapautus arvonlisäverosta arvonlisäverolain 39 a §:n nojalla.

Edun olemassaolo

- (129) Umicore katsoo, että kyseessä olevan kaltainen verosopimus ei anna SEUT-sopimuksessa tarkoitettua etua eikä sen vuoksi ole valtiontukea. Erityisesti Umicore kiistää komission väitteen, jonka mukaan kyseinen verosopimus olisi asettanut sen muita verovelvollisia parempaan taloudelliseen asemaan.
- (130) Umicore toteaa ensinnäkin, että todellisuudessa ISI arvioi, että verosopimus on valtiolle edullisempi vaihtoehto kuin menettelyn aloittaminen, joka voisi johtaa epäedullisempaan tulokseen.
- (131) Toiseksi mahdollisuus tehdä verosopimus ja sovitella kiista ei sinällään anna Umicorelle erityistä etua, sillä tällaiset sopimukset ovat yleensä mahdollisia kaikille verovelvollisille ja kuuluvat vakiintuneeseen ja tavalliseen toimintatapaan arvonlisäveroalalla.
- (132) Kolmanneksi sovintosopimus ei luonteeltaan anna sel- laista etua, jonka voitaisiin katsoa kuuluvan valtiontukisääntöjen soveltamisalaan. Kun sovinnosta päätetään, kunkin osapuolen riskit arvioidaan vertaamalla varmaa ja välitöntä maksua oletettuun tai mahdolliseen oikeuden- käynnin tulokseen.
- (133) Umicoren mukaan olisi väärin luokitella sovinnon ehdot ”eduksi” muulloin kuin poikkeuksellisissa tilanteissa, joissa sovinnon tulos on toisen osapuolen kannalta selvästi parempi kuin mitä olisi odotettavissa oikeudenkäynnissä.
- (134) Umicoren mukaan komissio olettaa, että jos verotuskiista vietäisiin belgialaisen tuomioistuimen käsiteltäväksi teke- mällä valitus hallinnollista päätöstä vastaan, tuomioistuin olisi ehdottomasti määrännyt Umicoren maksamaan suu- remman summan kuin mistä sovittiin ISI:n ja Umicoren

⁽⁴¹⁾ Umicore viittaa ISI:n tilastoihin, joiden mukaan 22 prosenttia lii- kevaihdon kasvun johdosta vuosina 2000–2002 perityistä arvonli- säveroalan lisäveroista määritettiin verovelvollisen kanssa tehdyn sopimuksen perusteella.

⁽⁴²⁾ Namurin tuomioistuimen tuomio, 10.1.1991, FJ.F, 91/204: ”Vero- viranomaiset ja verovelvollinen voivat laillisesti tehdä arvonlisäveron perustaa koskevia myönnytyksiä. Sovellettavien oikeus- ja hallinto- määräysten mukaan hyväksymällä veron perustaa koskevan sopi- muksen verovelvollinen samalla pyytää sakkojen alentamista. Näin ollen toimenpide vastaa luonteeltaan sellaisen sopimuksen määritel- mää, jonka pääpiirteenä on osapuolten molemminpuolisten myön- nytysten olemassaolo. Verovelvollisen myönnytyksessä on kyse sen veron perustan hyväksymisestä, joka on seurausta jälkiverotuspää- töksestä tarkistamisen jälkeen. Veroviranomaisten myönnytyksessä on kyse lakisääteisten sakkojen alentamisesta, joka on yhteydessä sopimukseen veron perustan määrittämisestä.”

välisessä sopimuksessa. Tehdäkseen tällaisen päätelmän komission pitäisi korvata kansallisten viranomaisten tai mahdollisesti jopa kansallisten tuomioistuinten arviointi omalla arvioinnillaan.

- (135) Neljänneksi Umicore viittaa asiaan *Déménagements-Maintenance Transport SA (DMT)* (⁴³), jossa yhteisöjen tuomioistuin katsoi, että myöntäessään kyseessä olevat maksuhelpotukset ONSS (⁴⁴) toimi kuten julkisen sektorin velkoja, joka pyrkii samoin kuin yksityinen velkoja perimään takaisin saatavansa velalliselta, joka on taloudellisissa vaikeuksissa. Tuomioistuimen mukaan kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on ratkaista, ovatko nämä maksuhelpotukset ilmiselvästi suuremmat kuin mitä yksityinen velkoja olisi myöntänyt tälle yhtiölle.

- (136) Soveltaen samojen perusteluja kuin yhteisöjen tuomioistuin Umicore katsoo, että tutkittavana olevassa tapauksessa ISI toimi kuten julkisen sektorin velkoja, joka pyrkii samoin kuin yksityinen velkoja perimään takaisin saatavansa, ja se valitsi nettosumman välittömän maksamisen bruttosumman sijasta, mikä mahdollisti varman ja erittäin nopean perinnän. Tämä toiminta oli sen vuoksi taloudellisesti järkevää ja varovaista, ja se oli verrattavissa hypoteettisen yksityisen velkojan toimintaan samassa tilanteessa.

Valikoivuus

- (137) Umicore katsoo, että valikoivuuden arviointiperuste ei selvästikään täyty tässä tapauksessa, sillä kyseessä olevassa verosopimuksessa on kyse ainoastaan yleisen, kaikkiin samassa tilanteessa oleviin verovelvollisiin sovellettavan järjestelmän soveltamista tiettyyn verovelvolliseen, ja ISI:llä ei ole harkintavaltaa sovittelun yhteydessä.
- (138) Vaikka kyseessä olevan toimenpiteen katsottaisiinkin oleva valikoiva, se olisi kuitenkin oikeutettu järjestelmän luonteen ja rakenteen perusteella. Umicoren mukaan valikoivankaan verotuksellisen toimenpiteen ei pitäisi katsoa antavan etua, jos on osoitettu, että se parantaa veronkannon tehokkuutta (⁴⁵). Umicoren mielestä toimen-

pide oli oikeutettu järjestelmän luonteen ja rakenteen perusteella, koska tehty sopimus paransi veronkannon tehokkuutta (⁴⁶).

Toimivallan ylittäminen

- (139) Umicore toteaa, että valtiontuen käsitteen tulkinta siten, että siihen sisältyvät sellaiset verosopimukset kuin ISI:n kanssa tehty sopimus, johtaisi väistämättä siihen, että komissio ylittäisi toimivaltansa ottamalla itselleen toimivaltaa välittömien verojen kantamisen alalla, jolla sillä ei ole toimivaltaa, ja että se rikkoisi kansallisten tuomioistuinten oikeuksia, sillä ainoastaan kansallisilla tuomioistuimilla on toimivalta ratkaista verotuskiistoja.

Kilpailun tai kaupan vääristymisen puuttuminen

- (140) Umicore toteaa, että se on maksanut suuren summan ISI:lle, kun taas muut kilpailevat hopean tuottajat muista jäsenvaltioista eivät ole maksaneet arvonnalisäveroa, sakkoa tai korkoa samoissa olosuhteissa ja samoilla ehdoilla suoritetuista luovutuksista.
- (141) Umicore katsoo, että kyseessä oleva toimenpide ei selvästikään ole voinut vahvistaa sen kilpailuasemaa hopearekiden markkinoilla. Tämän vuoksi Umicore päätelee, että ISI:n kanssa tehty sopimus ei vaikuta kilpailuun eikä jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, minkä vuoksi SEUT-sopimuksen 197 artiklan 1 kohtaa ei voida soveltaa tässä tapauksessa.

V.2 Anonyymi kolmas osapuoli

- (142) Anonyymi kolmas osapuoli toimitti komissiolle jäljennöksen kirjeestä, joka oli lähetetty 15 päivänä helmikuuta 2002 Belgian valtiovarainministerille ja joka sisälsi oikeudellisen analyysin Umicoren kanssa tehdystä sopimuksesta.
- (143) Kirjeessään anonyymi kolmas osapuoli väittää, että a) ISI:n ja Umicoren välisellä sopimuksella arvonnalisävero muutettiin sakoksi, mikä rikkoii Belgian perustuslain 10 ja 172 §:ää sekä arvonnalisäverolain 84 §:ää; b) on lainvastainen ottaa huomioon yhtiöverotuksen vaikutus laskettaessa maksamatta olevan arvonnalisäveron tai sakon määrää; ja c) on epäoogista määrätä suhteellinen sakko (arvonnalisäveron perusteella) vaatimatta itse arvonnalisäveron maksamista.

(⁴³) Asia C-256/97, *DM Transport*, tuomio 29.6.1999, Kok. 1999, s. I-3913. *DM Transportin* palkka- ja sosiaalimaksuvelat Belgian sosiaaliturvavirastolle (*Office national de sécurité sociale eli ONSS*) olivat 18,1 miljoonaa Belgian frangia. Belgian lain mukaan työnantajaa, joka laiminlyö maksujen oikea-aikaisen suorittamisen, rangaistetaan lisämaksuilla ja rikosoikeudellisilla seuraamuksilla. ONSS voi kuitenkin antaa maksuaikaa. Koska maksukyvyttömän yrityksen toimintaa oli maksuhelpotusten ansiosta mahdollista jatkaa keinotekoisesti, *Tribunal de commerce de Bruxelles* esitti yhteisöjen tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymyksen, joka koski sitä, voisivatko tällaiset maksuhelpotukset olla valtiontukea.

(⁴⁴) Belgian kansallinen sosiaaliturvavirasto *Office national de sécurité sociale*.

(⁴⁵) Asia T-127/99, *Diputación Foral de Álava*, tuomio 6.3.2002, Kok. 2002, s. II-1275, 164–166 kohta.

(⁴⁶) Umicore viittaa komission tiedonantoon valtiontukisääntöjen soveltamisesta yritysten välittömään verotukseen (EYVL C 384, 10.12.1998, s. 3), jonka 26 kohdan mukaan ”verojärjestelmän olemassaoloa on perusteltu valtion menojen rahoittamiseen tarkoitettujen varojen keruulla”.

VI BELGIAN VASTAUS ASIANOMAISTEN HUOMAU- TUKSIIN

- (144) Belgia katsoo, että Umicoren kanta vahvistaa yleisesti ottaen Belgian kannan kyseessä olevaan menettelyyn. Erityisesti Belgia ja Umicore ovat samaa mieltä siitä, ettei arvonlisäveron muodollista oikaisumenettelyä ole olemassa, ettei sellaisella jälkiverotuspäätöksellä, jota verovelvollinen ei ole hyväksynyt allekirjoituksellaan, ole oikeudellista arvoa, että verosopimukset ovat lainmukaisia ja avoimia kaikille verovelvollisille ja ettei yleensääkään esiinny sellaisia tekijöitä, jotka muodostaisivat valtiontuen.
- (145) Belgia katsoo, että 1 päivänä lokakuuta 2004 nimettömänä lähetettyyn kirjeeseen ei sisälly erityisiä valtiontuki-menettelyä koskevia huomautuksia eikä sillä sen vuoksi ole merkitystä.

VII BELGIAN TOIMITTAMAT LISÄTIEDOT

- (146) Oikeusviranomaisten takavarikoimien asiakirjojen takaisinsaannin jälkeen Belgia toimitti komissiolle tietoja ja asiakirjoja menettelyn kohteena olevista alkuperäisistä liiketoimista.
- (147) Italialaisille asiakkaille myynnin osalta Belgia toimitti asiakirjoja, joiden perusteella oli tehty päätös arvonlisäverolain 39 a §:n mukaisen verovapautuksen myöntämisestä. Asiakirjoissa on kyse erityisesti Umicoren laatimista laskuista, kuljetuslaskuista ja muista kuljetusasiakirjoista.
- (148) Samoin luovutuksista sveitsiläisille asiakkaille Belgia toimitti asiakirjoja, joilla oli tarkoitus osoittaa, että tavarat oli kuljetettu suoraan Italiaan. Belgian mukaan sveitsiläisten yritysten rooli rajoittui kauppajen ja kuljetusten rahoittamiseen.
- (149) Vuosina 1997 ja 1998 suoritetuista luovutuksista Belgia toteaa, että vuosille 1995 ja 1996 suunniteltua jälkiverotusta sovellettiin aluksi myös seuraaviin vuosiin. Belgia lisää, että ISI:n tarkastajat luopuivat erittäin nopeasti näitä vuosia koskevasta veronoikaisusta. Belgia on toimittanut myös jäljennöksiä sisäisistä muistioista, joiden mukaan kyseiset tarkastajat todella luopuivat suunnitellusta verotuksesta.

VIII TUEN ARVIOINTI

- (150) SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan mukaan ”jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu sisämarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan”.
- (151) Jäsenvaltion toteuttaman toimenpiteen katsominen valtiontueksi edellyttää seuraavien edellytysten täyttymistä: 1)

kyseisestä toimenpiteestä saadaan valtion varoista myönnettyä etua, 2) etu on valikoiva ja 3) kyseinen toimenpide vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua ja on omiaan vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

- (152) On myös syytä muistuttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tuen käsitteellä ei tarkoiteta ainoastaan positiivisia suorituksia, kuten tukimaksuja, vaan myös toimenpiteitä, jotka eri tavoin alentavat yritysten vastattavaksi tavallisesti kuuluvia kustannuksia, kuten verovapautukset ja veronhuojennukset ⁽⁴⁷⁾.

VIII.1 Alustavat huomiot

- (153) Ensinnäkin on todettava, että verovelvollisten kanssa tehty sovintosopimukset ovat Belgian veroviranomaisten tavanomainen käytäntö, ja arvonlisäverotuksen alalla niistä säädetään arvonlisäverolain 84 §:ssä. Tässä päätöksessä ei kyseenalaisteta tällaisten sopimusten hyödyllisyyttä lukuisten oikeuskiistojen välttämiseksi.
- (154) On syytä muistuttaa, että sovellettavissa Belgian hallinnollisissa ohjeissa todetaan, että verovelvollisen kanssa tehtyyn sovintosopimukseen liittyy tavallisesti kummankin osapuolen tekemiä myönnytyksiä. Arvonlisäverolain 84 §:n mukaan tällaiset sopimukset ovat kuitenkin mahdollisia ainoastaan silloin, kun niillä ei vapauteta verosta tai pienennetä veroa. Tämän periaatteen mukaisesti sopimus ei voi koskea tosiseikkojen perusteella määrätyn veron määrää vaan tosiseikkoja.
- (155) Komissio katsoo tältä osin, että verovelvollisen ja Belgian veroviranomaisten välinen sovintosopimus voi antaa taloudellista etua ainoastaan seuraavien edellytysten täytyessä:
- kun viranomaisten tekemät myönnytykset ovat selvästi suhteettomia verrattuna verovelvollisen tekemiin myönnytyksiin olosuhteet huomioon ottaen ja on olemassa merkkejä siitä, etteivät viranomaiset selvästikään sovelta samaa edullista kohtelua muihin samassa tilanteessa oleviin verovelvollisiin;
 - kun sopimuksen lainmukaisuus on kyseenalainen, esimerkiksi kun maksettavan veron määrää alennetaan arvonlisäverolain 84 §:n vastaisesti (verosta vapauttamista tai sen pienentämistä koskeva oikeuskysymys).

- (156) Tämän vuoksi ensin on tarkasteltava sitä, täyttääkö ISI:n ja Umicoren välinen sopimus edellä mainitut edellytykset.

⁽⁴⁷⁾ Ks. erityisesti asia C-387/92, Banco Exterior de España, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 15.3.1994, Kok. 1994, s. I-877, 13 kohta; asia C-143/99, Adria Wien Pipeline GmbH, tuomio 8.11.2001, Kok. 2001, s. I-8365, 38 kohta; asia C-53/00, Ferring, tuomio 22.11.2001, Kok. 2001, s. I-9067, 15 kohta; asia C-172/03, Heiser, tuomio 3.3.2005, Kok. 2005, s. I-1627, 36 kohta; yhdistetyt asiat C-182/03 ja C-217/03, Forum 187 ASBL, tuomio 22.6.2006, Kok. 2006, s. I-6887, 86 kohta.

VIII.2 Edun olemassaolo

- (157) Ensin on tarkasteltava sitä, antaako toimenpide yritykselle etua, joka alentaa sen vastattavaksi tavallisesti kuuluvia kustannuksia⁽⁴⁸⁾. Tarkasteltavana olevassa tapauksessa on määritettävä, tehtiinkö riidanalainen sopimus lainvas-
taisesti tai veroviranomaisten tekemien suhteettomien myönnytysten perusteella.

VIII.2.1 Menettelyn lainmukaisuus

- (158) Menettelyn aloittamisesta tekemässään päätöksessä komissio katsoi, että veroviranomaisten noudattama menettely voisi poiketa arvonlisäverovelan tavanomaisesta määrittämis- ja maksumenettelystä, koska sopimuksessa ei mainita oikeusperustaa ja koska seurauksena verovelvollisen kieltäytymisestä hyväksyä ehdotettu vero viranomaisten olisi pitänyt antaa ulosottomääräys, jossa sakkoa korotetaan 50 prosenttia.
- (159) Kuten johdanto-osan 39 kappaleessa jo todettiin, jälkiverotuspäätöksen lähettäminen on Belgian arvonlisäveroviranomaisten tavanomainen käytäntö, jonka tavoitteena on varmistaa perusperiaatteiden kuten puolustautumis-oikeuksien kunnioittaminen. Tämän seurauksena ISI:n Umicorelle lähettämiä kahta jälkiverotuspäätöstä on pidettävä veroviranomaisten alustavina ilmoituksina eikä arvonlisäverosaatavan aiheuttajana.
- (160) Lisäksi mahdollisuudesta tehdä verovelvollisten kanssa sopimuksia säädetään nimenomaisesti Belgian arvonlisäverolaissa ja sitä on pidettävä Belgian veroviranomaisten tavanomaisena käytäntönä. Veroviranomaisten on kuitenkin noudatettava periaatetta, jonka mukaan sopimukset eivät voi sisältää maksettavasta verosta vapauttamista tai sen alentamista. Tällaiset sopimukset ovatkin periaatteessa mahdollisia ainoastaan tilanteissa, joissa veroviranomaiset haluavat välttyä verovelvollisen kanssa oikeusridoilta, jotka koskevat epäselvästi toteennäytettyjä tosiseikkoja.
- (161) Lisäksi on huomattava, että veroviranomaisilla ei ole velvollisuutta antaa ulosottomääräystä, kun viranomaiset eivät ole pystyneet pääsemään verovelvollisen kanssa sopimukseen jälkiverotuspäätöksessä ehdotetusta verotuk-

sesta. Päinvastoin, kun kyseessä olevista tosiseikoista on epäilyjä, toimivaltaiset viranomaiset voivat vielä yrittää sopimuksen tekemistä verovelvollisen kanssa.

- (162) Lopuksi lakitekstien analysoinnin perusteella ei ole olemassa määräystä, jonka mukaan Belgian veroviranomaisten olisi mainittava selvä oikeusperusta kyseisissä sopimuksissa.

- (163) Komissio päätelee tämän vuoksi tässä päätöksessä kuvailun oikeudellisen yhteyden perusteella, että veroviranomaisten Umicoreen soveltama menettely noudatti voimassa olevia sääntöjä ja käytäntöjä eikä poikennut tavanomaisesta menettelystä.

- (164) Seuraavaksi on analysoitava kyseessä olevia liiketoimia alustavat huomiot huomioon ottaen mahdollisen edun olemassaolon määrittämiseksi. Seuraavassa esitetty päätely perustuu kahteen erilliseen ajanjaksoon: vuosiin 1995 ja 1996, joita veroviranomaisten laatima jälkiverotus koskee, ja vuosiin 1997 ja 1998, joiden osalta verotuksesta luovuttiin kokonaan.

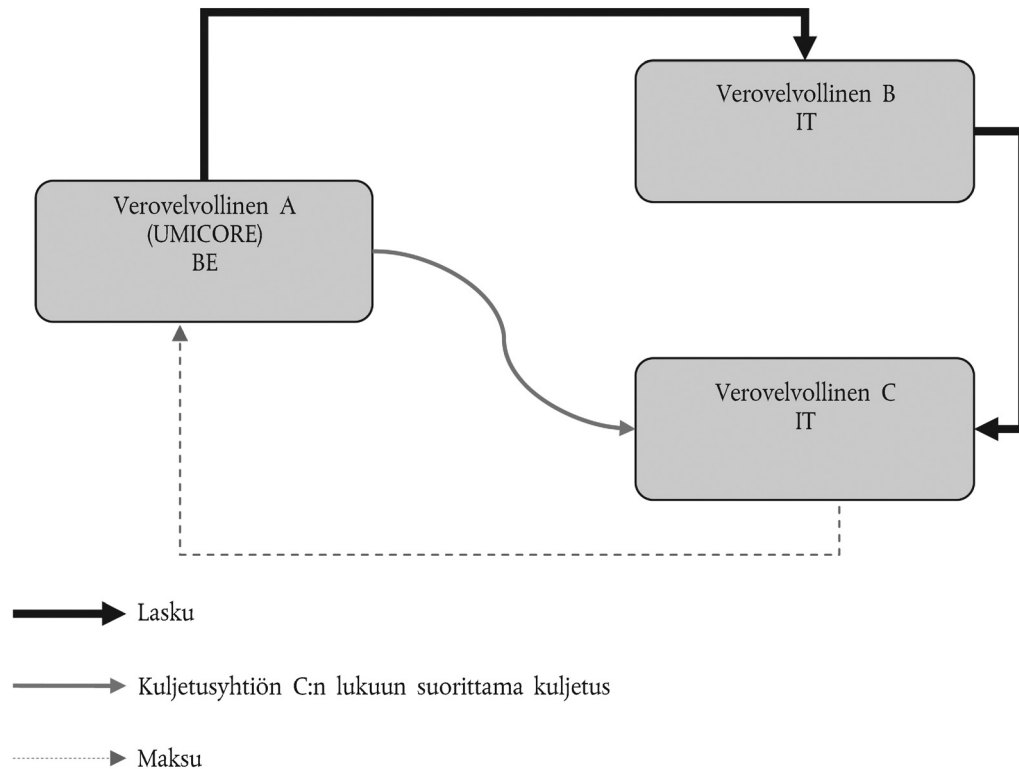
VIII.2.2 Vuodet 1995 ja 1996

- (165) Vuosien 1995 ja 1996 osalta on mahdollisen edun olemassaolon määrittämiseksi analysoitava kolmen tyyppisiä liiketoimia, joita Umicorelle 30 päivänä marraskuuta 1998 ilmoitettu jälkiverotusluonnos koski. Kunkin liiketoimityypin osalta pyritään seuraavassa analyysissä määrittämään arvonlisäveron, sakkojen ja viivästyskorkojen vähimmäismäärä, joka Belgian veroviranomaisten olisi pitänyt määrätä tosiseikkojen kohtuullisen tulkinnan perusteella ilman kohtuuttomia myönnytyksiä tai arvonlisäverosääntöjen sääntöjenvastaista soveltamista.

1. Tavaroiden luovutus italialaisille asiakkaille

- (166) Ensimmäisessä tapauksessa liiketoimissa oli kyse puhtaan hopean luovutuksesta ex works -ehdolla helmikuun 1995 ja helmikuun 1996 välisenä aikana seuraavan kaavion mukaisesti:

⁽⁴⁸⁾ Ks. edellä alaviitteessä 46 mainitun vuoden 1998 tiedonannon 9 kohta.

(167) Umicore laskutti tavarosta italialaista yhtiötä B ⁽⁴⁹⁾, jolla oli arvonlisäverotunniste kyseisessä jäsenvaltiossa. Yhtiö B laskutti tavarosta edelleen asiakasta C, joka myös on arvonlisäverovelvollinen Italiassa. Tavaroiden kuljetus tapahtui verovelvollisen C määräyksestä suoraan Belgiassa sijaitsevasta tuotantopaikasta Italiaan. Suurimman osan Umicoren asiakkaalleen B laatimista laskuista maksoi verovelvollinen C.

(168) Umicore sovelsi B:lle osoittamissaan laskuissa arvonlisäverolain 39 a §:ssä säädettyä verovapautusta. Arvioitaessa Italian veroviranomaisten kanssa tehdyn hallinnollisen yhteistyön kautta saatuja proformalaskuja ilmeni, että verovelvollinen C oli tavaroiden vastaanottaja.

(169) ISI katsoi 30 päivänä marraskuuta 1998 tekemässään jälkiverotuspäätöksessä alun perin, että yhteisön sisäisten luovutusten kuljetusta koskeva verovapautuksen ehto ei täyttnyt, koska kuljetus suoritettiin myöhemmän asiakkaan lukuun (eikä myyjän tai hankkijan toimesta tai lukuun kuten arvonlisäverolain 39 a §:ssä säädetään). Tämän perusteella viranomaiset päättelivät, että Umicoren ja asiakkaan B välisessä liiketoimessa oli kyse tavaroiden luovutuksesta ilman kuljetusta eikä sille sen vuoksi voitu myöntää arvonlisäverolain 39 a §:n mukaista verovapautusta.

(170) Belgian ja Umicoren komissiolle toimittamat tiedot näyttävät kuitenkin osoittavan, että Belgian veroviranomaisilla oli kohtuullinen syy asettaa kyseenalaiseksi Umicoren ja yhtiön B välisen liiketoimen olemassaolo. Esimerkiksi

— Italian veroviranomaisten toimittamat tiedot näyttivät osoittavan, että yhtiötä B voitaisiin pitää valeyrietyksenä (ns. "missing trader"), jonka tehtävänä oli ainoastaan laatia arvonlisäverollisia laskuja ja sen jälkeen kadota täyttämättä verotuksellisia velvoitteitaan, kuten arvonlisäveron maksaminen Italian veroviranomaisille;

— Italian veroviranomaisten toimittamat tiedot osoittivat myös, että yhtiön B ainoa johtaja ei ollut poliisin rekisterissä;

— Belgian veroviranomaisten 26 päivänä elokuuta 1998 ja 1 päivänä huhtikuuta 1999 Italian veroviranomaisille lähettämät tietopyynnöt osoittavat myös, että Belgian veroviranomaiset epäilivät vakavasti yhtiön B olemassaoloa ennen sopimuksen tekemistä;

— tavarat kuljetettiin Italiaan verovelvollisen C lukuun;

⁽⁴⁹⁾ B käsittää itse asiassa kaksi erillistä italialaista yhtiötä.

- tavarat kuljetettiin suoraan Belgiassa sijaitsevasta tuotantopaikasta Italiassa sijaitsevaan varastoon, jossa ne asetettiin C:n hallintaan;
 - suurimman osan Umicoren yhtiölle B osoittamista laskuista maksoi yhtiö C;
 - pöytäkirjaan, josta oli ote jälkiverotuspäätöksessä, kirjatuista Umicoren johtajien lausunnoista ilmenee lisäksi, että Umicoren ja yhtiön B välillä ei ollut puitesopimusta;
 - näyttää kuitenkin siltä, että Italian veroviranomaiset eivät koskaan asettaneet kyseenalaiseksi yhtiön C olemassaoloa, ja ne olivat saaneet rajoituksitta tutustua kyseisen yhtiön kirjanpitoon.
- (171) Erikseen tarkasteltuna yksikään näistä havainnoista ei luultavasti riittä osoittamaan, että Umicoren ja yhtiön B välisessä kaupassa olisi ollut kyse tekaistusta kaupasta. Yhdessä tarkasteltuina samat havainnot voivat kuitenkin johtaa epäilyyn siitä, tapahtuiko Umicoren ja yhtiön B välinen kauppa todella. Belgian veroviranomaisilla, jotka olivat ilmoittaneet epäilevänsä B:n toimintojen olemassaoloa ennen sopimuksen tekemistä Umicoren kanssa 21 päivänä joulukuuta 2000, oli näin ollen paljon harkintavaltaa niiden arvioidessa liiketoimien olemassaoloa ja mahdollista uudelleenluokittelua.
- (172) Tältä osin on syytä muistuttaa, että Belgian kassaatiotuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan veron on perustuttava tosiseikkoihin⁽⁵⁰⁾. Sen vuoksi Belgian veroviranomaisten on periaatteessa käytettävä verotuksen perusteena osapuolten todellisiin aikomuksiin perustuvia todellisia liiketoimia eikä verovelvollisen mahdollisen verovapautuksen perustelemiseksi esittämiä näennäisiä liiketoimia.
- (173) Jos Belgian veroviranomaisten käytettävissä olevien tietojen mukaan A:n ja B:n välinen kauppa on tekaistu ja todellinen kauppa (johon sisältyy tavaran hallintaoikeuden siirtyminen) on todellisuudessa tapahtunut A:n ja C:n välillä, viranomaiset voisivat luokitella A:n ja B:n välisen luovutuksen A:n ja C:n väliseksi luovutukseksi ja soveltaa arvonlisäverosääntöjä tähän uudelleenluokiteltuun liiketoimeen.
- (174) Se, että petos tapahtui Italiassa valeyriyksen toiminnan kautta, ei anna syytä kyseenalaistaa Umicoren oikeutta verovapautukseen, koska Belgian viranomaiset eivät ole kyseenalaistaneet sitä, että yritys toimi hyvässä uskossa.
- (175) Edellä esitetyn perusteella Belgian veroviranomaisilla oli oikeutus luokitella kyseiset liiketoimet uudelleen Umicoren ja yhtiön C väliseksi yhteisön sisäiseksi luovutukseksi ilman että siinä oli kyse viranomaisten suhteettomasta myönnytyksestä tai arvonlisäverosääntöjen sääntöjenvastaisesta soveltamisesta. Ne voivat myös myöntää tällä tavoin uudelleen luokitelluille liiketoimille vapautuksen arvonlisäverosta, koska kaikki vapautuksen edellytykset täyttyivät (mukaan luettuna kuljetus hankkijan toimesta tai lukuun).
- (176) Tämän vuoksi on tutkittava, i) olivatko Belgian viranomaiset oikeutettuja määräämään sakon arvonlisäverolain 70 §:n 2 momentin nojalla laskulla esitettyjen virheellisten tietojen vuoksi ja jos olivat, ii) kuinka suuri tämän sakon olisi pitänyt olla, ja iii) onko Umicore hyötynyt veroviranomaisten suhteettomista myönnytyksistä tai lain sääntöjenvastaisesta soveltamisesta.
- (177) Ensiksi on syytä muistuttaa, että yhteisön sisäistä luovutusta koskevalla laskulla ilmoitettujen virheellisten tietojen osalta Belgian asetuksessa nro 41 säädetään sakosta, joka on 100 prosenttia kyseessä olevista liiketoimista maksamatta olevasta verosta. Kuten edellä johdanto-osan 45 ja 46 kappaleessa todetaan, hallinnollisiin sakoihin sovelletaan suhteellisuusperiaatetta ja viranomaisilla on 18 päivänä maaliskuuta 1831 annetun Belgian asetuksen (Arrêté du Régent) 9 §:n nojalla valtuudet poiketa asetuksessa nro 41 säädettyistä sakkoasteikoista.
- (178) Tarkasteltavana olevassa tapauksessa ei ole mahdotonta, että 100-prosenttinen sakko olisi ollut suhteeton ottaen huomioon, että verovelvollinen toimi hyvässä uskossa, mitä viranomaiset eivät ole asettaneet kyseenalaiseksi. Ei myöskään ole mahdotonta, että Belgian veroviranomaiset pyrkivät kiistassaan Umicoren kanssa maksimoimaan saamansa tulot samalla tavoin kuin yksityinen velkoja yrittää parhaalla mahdollisella tavalla periä takaisin saatavansa. On syytä muistuttaa tältä osin, että tällainen käytäntö ei todennäköisesti kuulu SEUT-sopimuksen 107 artiklan soveltamisalaan, koska siihen ei sisälly viranomaisten suhteettomia tai lainvastaisia myönnytyksiä.
- (179) Kun otetaan huomioon viranomaisilla tässä yhteydessä oleva harkintavaltia, voidaan kohtuudella katsoa, että viranomaisten olisi pitänyt määrätä sovintosopimuksen yhteydessä 10–50 prosentin suuruinen sakko. Sakkoa, jonka suuruus on 10 prosenttia, voidaan pitää hyväksyttävänä, koska asetuksen nro 41 liitteessä olevassa taulukossa G määrätään 10 prosentin sakosta tapauksissa, joissa on kyse arvonlisäverolain 70 §:n 1 momentissa tarkoitettusta rikkomisesta, ja koska 30 päivänä marraskuuta 1998 tehdystä jälkiverotuspäätöksessä viitataan 10 prosentin sakkoon. Toisaalta 50 prosenttia voitaisiin pitää enimmäismääränä, jota voitaisiin soveltaa ottaen huomioon suhteellisuusperiaate ja sovintosopimuksen yhteys.

⁽⁵⁰⁾ Ks. II.2 luku.

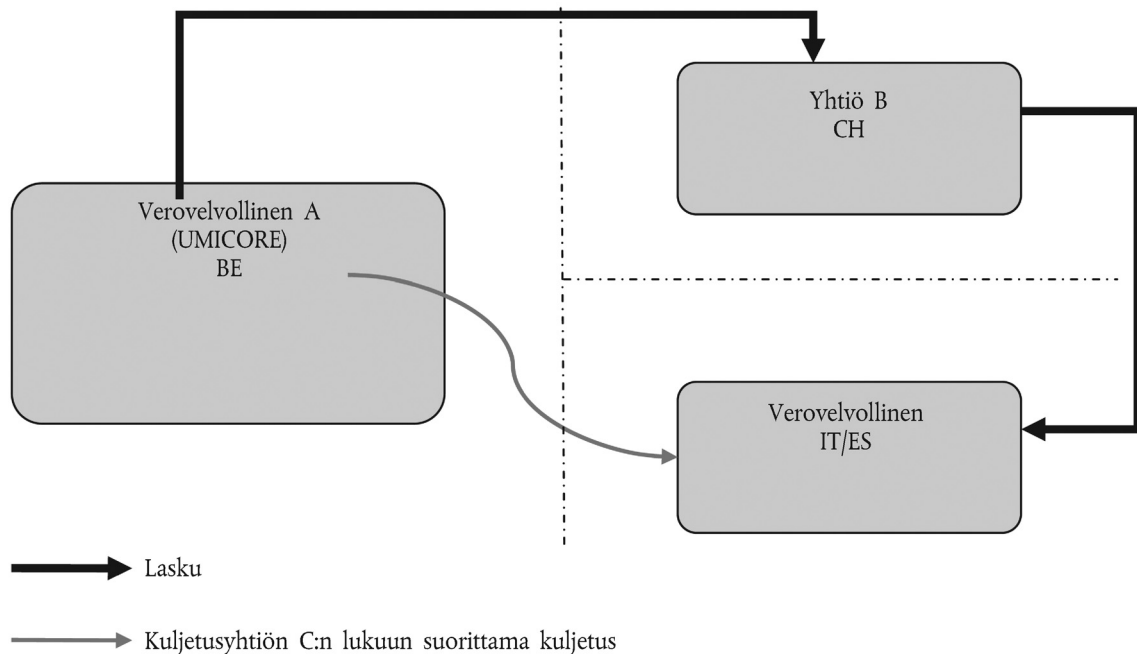
Lisäksi Belgian kassaatiotuomioistuimen viimeaikainen oikeuskäytäntö⁽⁵¹⁾ näyttää tukevan 50 prosentin soveltamista. Koska tässä tuomiossa oli kyse rikosasiasta, voidaan katsoa, että tarkasteltavana olevassa asiassa, jossa on näytetty toteen, ettei Umicoren tarkoituksena ollut petos, 50 prosenttia muodostaa enimmäismäärän.

- (180) Näin ollen voidaan päätellä, että ottaen huomioon tarkasteltavana olevan asian olosuhteet sakkojen määrä voisi kohtuudella olla 33 238 698 Belgian frangin (10 % x 332 386 976) ja 166 193 488 Belgian frangin (50 % x 332 386 976) välillä.

- (181) Koska valikoivaa etua olisi voinut syntyä ainoastaan veroviranomaisten suhteettomista myönnytyksistä, ainoastaan alhaisempi määrä (33 238 698 Belgian frangia) on otettava huomioon määritettäessä mahdollista etua. Tämä määrä voidaan periaatteessa vähentää yhtiöveron perustasta⁽⁵²⁾.

2. Tavaroiden luovutus sveitsiläisille asiakkaille

- (182) Kiistanalaiset liiketoimet sveitsiläisten asiakkaiden kanssa etenivät tavanomaisesti seuraavasti:

- (183) Helmikuun 1996 ja lokakuun 1996 välisenä aikana Umicore laskutti tavaroista sveitsiläistä yhtiötä B⁽⁵³⁾, jolla ei ollut arvonlisäverotunnistetta yhdessäkään jäsenvaltiossa. Sveitsiläinen yhtiö laskutti sen jälkeen tavaroista asiakasta C, joka on arvonlisäverovelvollinen ja jonka kotipaikka on Italiassa. Tavarat kuljetettiin suoraan Belgiassa sijaitsevasta tuotantopaikasta Italiaan. Belgian toimittamien asiakirjojen mukaan kuljetuksen tilasi yhtiö C. Lisäksi näyttää siltä, että tietyissä tapauksissa C maksoi suoraan kauppahinnan Umicorelle kun taas toisissa tapauksissa maksun suoritti yhtiö B. On myös huomattava, että C viittaa todellisuudessa yhtiöihin, joita Italian ja Espanjan veroviranomaiset pitävät tekaistuin⁽⁵⁴⁾.

- (184) Umicoren sveitsiläiselle yritykselle B helmikuun 1996 ja lokakuun 1996 välisenä aikana osoittamissa laskuissa on kyse puhtaasti hopean myynnistä toimitusehdolla "ex works Hoboken" ja niissä on seuraava maininta: "Vienti – vapautus arvonlisäverosta lain 39 §:n nojalla"

- (185) Umicore luovutti kyseessä olevat tavarat ilman arvonlisäveroa arvonlisäverolain 39 §:n nojalla, mutta ISI:n verovelvolliselta ja Belgian tulli- ja valmisteveroviranomaisilta saamat tiedot osoittivat kuitenkin, että tavarat oli kuljetettu määränpäähänsä Italiaan, mutta niitä ei ollut viety yhteisöstä.

⁽⁵¹⁾ Tuomioistuimen tuomiot 12.9.2009, joihin viitattu edellä. Tuomioistuin vahvisti, että 200 prosentin suuruinen sakko oli suhteeton asian olosuhteisiin nähden ja että muutoksenhakutuomioistuimella oli hyvä syy alentaa sakon määrä 50 prosenttiin.

⁽⁵³⁾ B käsittää itse asiassa kaksi sveitsiläistä yhtiötä.

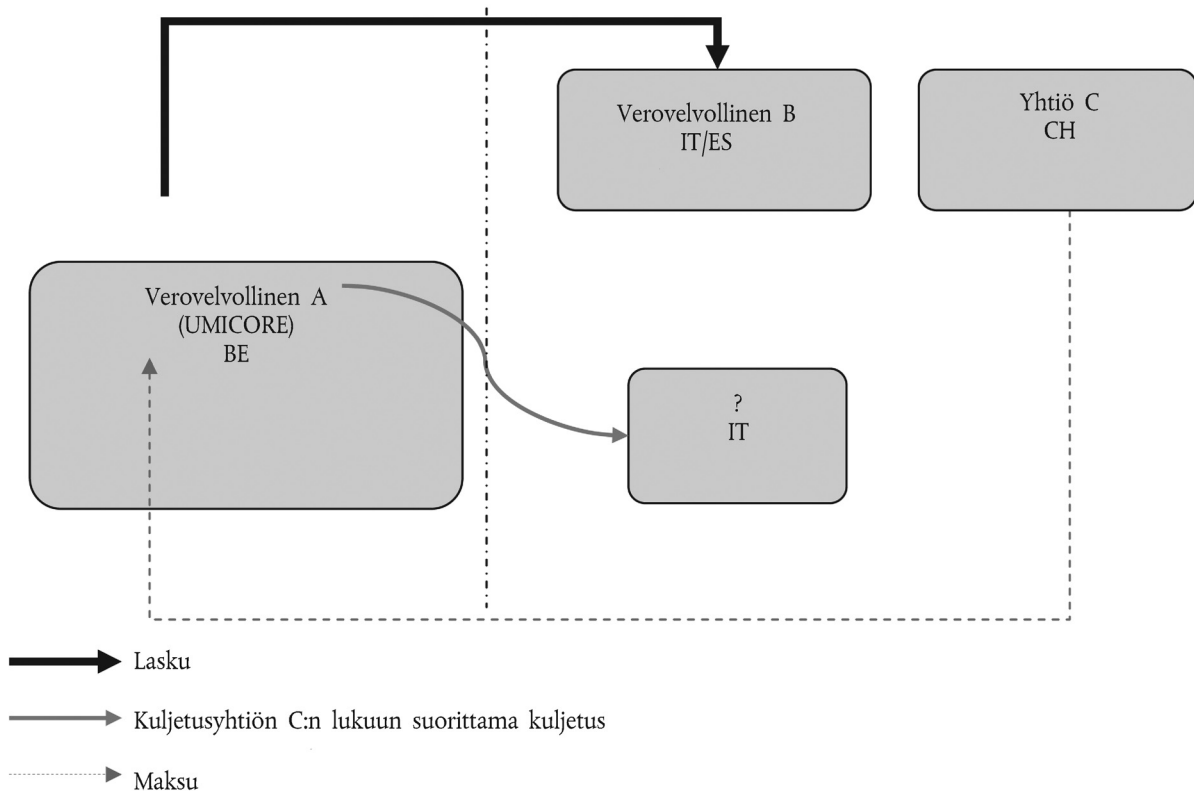
⁽⁵⁴⁾ C käsittää itse asiassa samat yhtiöt kuin B jäljempänä esitettyssä kolmannessa tapauksessa.

⁽⁵²⁾ Ks. II.2 luku.

- (186) Koska vientiä ei tapahtunut ja sen vuoksi ei ollut oikeutta verovapautukseen arvonlisäverolain 39 §:n nojalla, on jälleen kerran kysyttävä, olisivatko Belgian veroviranomaiset voineet päätellä, että Umicoren ja sveitsiläisen yhtiön väliset liiketoimet olivat luonteeltaan tekaistuja, että todelliset liiketoimet tapahtuivat Umicoren ja C:n välillä ja että niille voitiin myöntää arvonlisäverolain 39 a §:n mukainen verovapautus.
- (187) ISI katsoi 30 päivänä marraskuuta 1998 tekemässään jälkiverotuspäätöksessä, että arvonlisäverolain 39 §:ssä säädetty edellytykset verovapautukselle (vienti) eivät täyttyneet, koska vientiä ei todistettu asiakirjoilla eikä varsinaan esitetty vienti-ilmoitusta.
- (188) Tämän perusteella viranomaiset päättelivät, että Umicoren ja sveitsiläisten yhtiöiden välisille liiketoimille ei voitaisi myöntää verovapautusta arvonlisäverolain 39 §:n perusteella ja niiden olisi katsottava tapahtuneen Belgiassa arvonlisäverolain 15 §:n 7 momentin mukaisesti. Näin ollen niistä olisi kannettava arvonlisävero Belgiassa arvonlisäverolain 2 §:n mukaisesti. Viranomaiset päättelivät, että Umicoren oli maksettava arvonlisävero 312 608 393 ⁽⁵⁵⁾ Belgian frangia (7 749 359 euroa) ja sakko, jonka määrä oli 10 prosenttia tässä summasta.
- (189) Umicore totesi 30 päivänä maaliskuuta 2000 päivätyssä lisävastauksessa jälkiverotuspäätöksiin, että ”nyt on näytetty toteen, että käytetty mekanismi oli tekaistu, mitä Umicoren myyntiosasto ei voinut tietää. Vientiä Sveitsiin ei tapahtunut koskaan, ja on tärkeää korostaa, että toimitusta Italiaan ei ole asetettu kyseenalaiseksi, kuten ei muissakaan tapauksissa.”
- (190) Lisäksi tavaroiden vastaanottajana olevan italialaisen verovelvollisen nimi on ilmoitettu selvästi proformalaskuilla, jotka Umicore osoitti sveitsiläisille asiakkailleen, ja kuljetusyhtiön kuljetusasiakirjat vahvistavat vastaanottajan identiteetin.
- (191) Kyseessä olevia liiketoimia ei voida luokitella uudelleen yhteisön sisäisiksi luovutuksiksi Umicoren ja yhtiön C välillä seuraavista syistä:
- sopimuksen tehohetkellä Belgian viranomaiset olivat jo tietoisia siitä, että C tarkoitti itse asiassa yhtiötä, joita Italian ja Espanjan veroviranomaiset pitivät tekaistuin yhtiöinä,
 - Belgian ja Italian viranomaiset ja Umicore eivät ole koskaan kyseenalaistaneet sveitsiläisten yhtiöiden olemassaoloa,
 - Umicore ei voinut olla tietämätön siitä, ettei sillä ollut oikeutta soveltaa arvonlisäverolain 39 §:ssä säädettyä verovapautusta (vientiä koskeva arvonlisäverovapautus), koska tavaroiden vientiä ei tapahtunut.
- (192) Tämän seurauksena kyseiset liiketoimet eivät olleet oikeutettuja arvonlisäverolain 39 §:n mukaiseen arvonlisäverovapautukseen (koska vientiä ei tapahtunut) eivätkä arvonlisäverovapautukseen lain 39 a §:n nojalla. Kyseisiä liiketoimia on tässä tapauksessa arvioitava tavaroiden luovutuksena ilman kuljetusta, jolle ei voida myöntää vapautusta arvonlisäverosta. Näin ollen arvonlisäverolain 15 §:n 2 ja 7 momentin sekä 2 §:n nojalla Umicoren oli maksettava arvonlisävero 312 608 393 Belgian frangia (7 749 359 euroa). Lisäksi oli määrättävä 10 prosentin sakko eli 31 260 839 Belgian frangia arvonlisäverolain 70 §:n 1 momentin ja asetuksen nro 41 1 §:n 1 momentin mukaisesti. Komissiolla ei ole syytä katsoa, että tämä 10 prosentin määrä muodostaisi ongelman suhteellisuusperiaatteen kannalta ⁽⁵⁶⁾.
- (193) Sovellettavien verosääntöjen mukaisesti verovelvollisen maksettavaksi tuleva arvonlisävero, jota ei ole laskutettu asiakkaalta, on katsottava kuluksi, joka voidaan vähentää yhtiöverotuksessa veron perustasta. Myös hallinnollisten sakkojen määrä voidaan vähentää yhtiöverotuksessa.
- 3. Tavaroiden luovutus italialaisille ja espanjalaisille asiakkaille**
- (194) Kiistanalaiset liiketoimet kyseisten asiakkaiden kanssa kulivat lokakuun ja joulukuun 1996 välisenä aikana seuraavasti:

⁽⁵⁵⁾ 1 488 611 396 BEF x 21 % = 312 608 393 BEF.

⁽⁵⁶⁾ Sovellettaessa 70 §:n 1 momenttia veroviranomaisten soveltama vähimmäismäärä on 10 prosenttia.

(195) Umicore laskutti tavaroista yhtiöitä B, joiden kotipaikat sijaitsevat Italiassa ja Espanjassa ja joilla on kyseisissä maissa arvonlisäverotunniste. Kyseisissä laskuissa oli kyse puhtaasta hopean mynnistä toimitusehdolla "ex works", ja niissä sovellettiin arvonlisäverolain 39 §:n mukaista verovapautusta (vientä) tai 39 a §:n mukaista verovapautusta (yhteisön sisäiset luovutukset). Tavarat kuljetettiin suoraan Belgiassa sijaitsevasta tuotantopaikasta Italiaan. Useimmissa tapauksissa laskut maksoi sveitsiläinen yhtiö C ⁽⁵⁷⁾, joka näytti olevan myös kuljetuksen todellinen tilaaja ⁽⁵⁸⁾.

(196) Italian ja Espanjan veroviranomaisten Belgian viranomaisille ennen sopimuksen tekemistä lähettämät tiedot näyttivät osoittavan, että yhtiöt B olivat tekaistuja.

(197) Belgian veroviranomaiset katsoivat 30 päivänä marraskuuta 1998 tekemässään jälkiverotuspäätöksessä, että tavaroiden hankkijat oli ilmoitettu väärin kauppalaskuilla ja että todellisuudessa tavaroiden hankkijat olivat sveitsiläiset yhtiöt C. Koska tavaroita ei viety unionin alueen ul-

kopuolelle, Belgian viranomaiset totesivat jälkiverotuspäätöksessään, että arvonlisäverolain 39 §:n mukaista verovapautusta ei voitu soveltaa ja että kyseiset myynnit oli luokiteltava uudelleen sellaisiksi tavaroiden luovutuksiksi, joista on kannettava arvonlisävero Belgiassa arvonlisäverolain 15 §:n 2 ja 7 momentin ja 2 §:n nojalla. Viranomaiset päättelivät, että Umicoren oli maksettava arvonlisäveroa 63 216 555 ⁽⁵⁹⁾ Belgian frangia (1 567 097,46 euroa) ja sakko, jonka määrä oli 10 prosenttia tässä summasta.

(198) ISI:n kanssa käymässään kirjeenvaihdossa Umicore ilmoitti, että yhtiöt B olivat antaneet tavaroiden kuljetuksen järjestämisen tehtäväksi sveitsiläisille yhtiöille, jotka toimivat lisäksi niiden rahoitusvälittäjänä.

(199) Tältä osin on huomattava, että asiakirja-aineistossa ei ole seikkoja, jotka osoittaisivat, että sveitsiläiset yhtiöt toimivat kuljetusagentteina italialaisten ja espanjalaisten yhtiöiden lukuun. Päinvastoin komissiolle toimitetut asiakirjat näyttävät osoittavan, että tavarat kuljetettiin sveitsiläisten yhtiöiden lukuun ja että sveitsiläiset yhtiöt olivat kyseisten tavaroiden vastaanottajat ja todelliset omistajat.

⁽⁵⁷⁾ C käsittää itse asiassa samat sveitsiläiset yhtiöt kuin toisessa esimerkissä.

⁽⁵⁸⁾ Umicoren laatimissa proformalaskuissa mainitaan tavarakuvaus C:n nimi "omistajana". Kuljetusasiakirjat on alun perin osoitettu sveitsiläiselle yhtiölle C, ja niissä mainitaan yleensä, että tavarat kuljetetaan Italiaan sveitsiläisen yhtiön C puolesta.

⁽⁵⁹⁾ 21 prosenttia laskutetuista määristä: $(29\,595\,944 + 34\,744\,972 + 32\,355\,113 + 73\,803\,950 + 130\,531\,237) \times 21\% = 63\,216\,555$ Belgian frangia.

(200) Näin ollen komissio katsoo, että Belgian viranomaisilla oli oikeus luokitella kiistanalaiset luovutukset jälkiverotuspäätöksissä uudelleen tavaroiden luovutukseksi sveitsiläisille yhtiöille. Tällaisista luovutuksista on kannettava arvonlisävero Belgiassa arvonlisäverolain 15 §:n 2 ja 7 momentin sekä 2 §:n mukaisesti ilman mahdollisuutta verovapautukseen arvonlisäverolain 39 tai 39 a §:n perusteella.

(201) Vaikka veroviranomaiset olisivat pystyneet laillisesti tunnustamaan liiketoimet italialaisten ja espanjalaisten yhtiöiden kanssa, verovapautus arvonlisäverolain 39 a §:n perusteella olisi pitänyt evätä, koska kuljetusta ei suoritettu myyjän (Umicore) tai hankkijan (B) toimesta tai lukuun.

(202) Tämän vuoksi on pääteltävä, että Umicore oli velvollinen maksamaan arvonlisäveroa 63 216 555 Belgian frangia (1 567 097,46 euroa) ja hallinnollista sakkoa 6 321 655 Belgian frangia (10 prosenttia maksettavasta arvonlisäverosta) arvonlisäverolain 70 §:n 1 momentin ja asetuksen nro 41 1 §:n 1 momentin nojalla.

(203) Tämä 63 216 555 Belgian frangia samoin kuin hallinnollisen sakon määrä voidaan periaatteessa vähentää yhtiöverotuksessa.

4. Vähennyskelvottomuuden huomioon ottaminen

(204) Yhtiöverotuksessa periaatteessa (veron perustasta) vähennyskelpoisen hallinnollisen sakon katsominen vähennyskelvottomaksi ja kyseisen sakon määrän pienentäminen vähennyskelvottomuuden huomioon ottamiseksi (korvaus tai "nettoutus") ei ole alalla sovellettavien sääntöjen eikä hallintokäytännön mukaista⁽⁶⁰⁾. Tämän vuoksi on otettava huomioon etu tai haitta, joka on seurausta tästä käytännöstä verrattuna tilanteeseen, jossa viranomaiset eivät ole soveltaneet tällaista korvausta.

(205) Sama perustelu koskee arvonlisäveroa, joka on periaatteessa vähennyskelpoinen yhtiöverotuksessa ja johon olisi sovellettu samaa korvausta.

(206) Edellä määritetyistä summista seuraavat on katsottava vähennyskelpoisiksi:

33 238 698 + 312 608 393 + 31 260 839 + 63 216 555 + 6 321 655 = 446 646 140 Belgian frangia.

(207) Näiden määrien vähennyskelvottomuudesta aiheutui Umicorelle kielteistä vaikutusta arviolta seuraavasti:

$446\,646\,140 \times 40,17\%^{(61)} = 179\,417\,754 \text{ BEF}$

(208) Ottaen kuitenkin huomioon, että Umicoren veronalaiset tulot vuonna 2000 jäivät negatiivisiksi, kyseisten määrien vähennyskelvottomuudella oli todellisuudessa kielteinen vaikutus vasta seuraavalla verokaudella (vuoden 2001 tulot), jonka aikana Umicore oli kirjannut kokonaan sen verotuksellinen tappion, joka oli mahdollista siirtää. Tämän vuoksi Belgian viranomaisten soveltama korvausjärjestelmä johti siihen, että veron tai sakon maksaminen siirtyi seuraavalle verokaudelle.

(209) Koska Belgian yhtiöverot kannetaan pääsääntöisesti verovelvollisen verovuoden aikana veronkorotusten⁽⁶²⁾ välttämiseksi suorittamalla ennakkomaksuilla, on kohtuullista katsoa, että ilman korvausta Umicore olisi joutunut suorittamaan kyseiset maksut vuoden 2001 puolivälissä, mikä käytännössä tarkoittaa sitä, että Umicore hyötyi 179 417 754 Belgian frangin maksamisen lykkäytymisestä kuudella kuukaudella.

(210) Vähennyskelvottomuuden positiivinen vaikutus Umicoren kannalta voidaan arvioida seuraavasti:

$179\,417\,754 \text{ BEF} \times 0,8\%^{(63)} \times 6 \text{ kuukautta} = 8\,612\,052 \text{ BEF}$

5. Viivästyskorot

(211) Edellä lasketuista arvonlisäveroista periaatteessa maksettavat viivästyskorot on laskettava 0,8 prosentin kuukausiprosentin perusteella 21 päivästä tammikuuta 1997⁽⁶⁴⁾ alkaen todelliseen maksuajankohtaan asti, joka oli joulukuun 2000 lopussa.

$37,6\%^{(65)} \times (312\,608\,393 + 63\,216\,555) = 141\,310\,180 \text{ BEF}$

6. Luettelo velkasummista vuosilta 1995 ja 1996

(212) Seuraavassa taulukossa esitetään ne vähimmäismäärät, jotka Umicore on velkaa vuosilta 1995 ja 1996:

(Belgian frangia)

KUVAUS	VELKASUMMA
1) Ensimmäinen liiketoimityyppi	
Hallinnollinen sakko	33 238 698
2) Toinen liiketoimityyppi	

⁽⁶⁰⁾ Ks. II.2 jakso.

⁽⁶¹⁾ Sopimuksen tekohetkellä sovellettu yhtiöveroaaste.

⁽⁶²⁾ Ks. tuloverolain (CIR92) 218 § yhdessä 157–168 §:n kanssa.

⁽⁶³⁾ Belgian veroviranomaisten viivästyskorkojen laskennassa soveltama aste.

⁽⁶⁴⁾ Jälkiverotuspäätöksessä veroviranomaisten tavanomaisen käytännön perusteella määritetty päivämäärä.

⁽⁶⁵⁾ $(3 \times 12 \text{ kuukautta}) + 11 \text{ kuukautta} = 47 \text{ kuukautta} \times 0,8\% = 37,6\%$

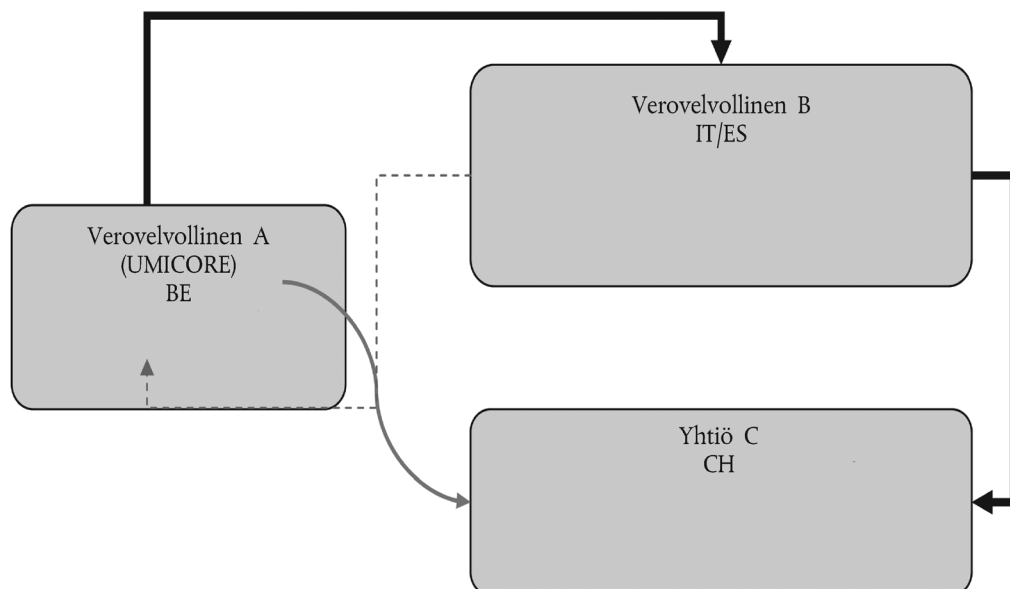
(Belgian frangia)

KUVAUS	VELKASUMMA
Maksettava arvonlisävero	312 608 393
Hallinnollinen sakko (10 %)	31 260 839
3) Kolmas liiketoimityyppi	
Maksettava arvonlisävero	63 216 555
Hallinnollinen sakko (10 %)	6 321 655
Välisumma	446 646 140
4) Viivästyskorot	141 310 180
Periaatteessa maksettava kokonaissumma (alv + korot)	587 956 320
5) Vähennyskeltvottomuuden vaikutus:	
– vähennyskeltvottomuuden negatiivinen vaikutus	– 179 417 754
+ lykätyn maksun positiivinen vaikutus	8 612 052
YHTEENSÄ	417 150 618

(213) Edellä esitetyn laskelman perusteella on katsottava, että vähimmäismäärä, jonka Umicore oli velvolinen maksamaan vuosilta 1995 ja 1996 veroviranomaisten kanssa tehdyn sovintosopimuksen puitteissa, on 587 956 320 Belgian frangia (14 575 056,46 euroa). Ennen kuin tätä määrää verrataan sopimuksen mukaiseen määrään on otettava huomioon vähennyskeltvottomuuden vaikutus, joka laskee määrän 417 150 618 Belgian frangiin (10 340 893,71 euroon).

VIII.2.3 Vuodet 1997 ja 1998

(214) Vuosien 1997 ja 1998 osalta 30 päivänä huhtikuuta 1999 tehdyssä jälkiverotuspäätöksessä kyseenalaistetut liiketoimet olivat seuraavat:

→ Lasku

→ Kuljetusyhtiön C:n lukuun suorittama kuljetus

→ Maksu

- (215) Tässä viimeisessä tapauksessa Umicoren asiakas on sveitsiläisen yhtiön sivukonttori B, jonka kotipaikka on Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja jolla on arvonlisäverotunniste Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Myöhempi asiakas on italialainen verovelvollinen C. Tavarat kuljetettiin suoraan Belgiassa sijaitsevasta tuotantopaikasta Italiaan. Umicoren laatimat kauppalaskut maksoi verovelvollinen B.
- (216) Veroviranomaiset katsoivat 30 päivänä huhtikuuta 1999 tekemässään jälkiverotuspäätöksessä, että verovelvollinen B ei ollut oikeutettu vaatimaan arvonlisäverolain 39 a §:ssä säädettyä vapautusta arvonlisäverosta, koska sillä ei ollut arvonlisäverotunnistetta Italiassa. Toissijaisesti viranomaiset katsoivat, että vaikka verovelvollisen B myönnettäisiin harjoittavan todellista taloudellista toimintaa, minkä perusteella se oli arvonlisäverovelvollinen, kyseisiä myyntejä olisi arvioitava yhteisön sisäisinä kolmikantaisina liiketoimina. Tässä tapauksessa ensimmäistä myyntitapahtumaa Umicoren ja verovelvollisen B välillä olisi arvioitava kansallisenä myyntinä ilman kuljetusta, josta on kannettava arvonlisävero Belgiassa ilman mahdollisuutta verovapautukseen, koska kuljetus olisi suoritettu italialaisten asiakkaiden lukuun.
- (217) Aluksi on syytä panna merkille, että toisin kuin vuosien 1995 ja 1996 tapauksessa ISI:n tarkastajat katsoivat itsekin myöhemmin, ettei ollut riittävästi todisteita verovapautuksen epäämiselle. Tämä käy selvästi ilmi tarkastajien ennen sopimuksen tekemistä ja sen jälkeen johtajalleen lähettämissä sisäisissä muistioissa.
- (218) Toiseksi Belgian 6 päivänä elokuuta 2009 päivätyllä kirjeellä komissiolle lähettämistä asiakirjoista ilmenee, että kuljetus suoritettiin verovelvollisen B lukuun (eikä mahdollisen myöhemmän asiakkaan lukuun). Tämä näyttää olevan mahdollista vahvistaa myös niiden asiakirjojen jäljennösten perusteella, jotka Umicore lähetti ISI:lle 11 päivänä kesäkuuta 1999 päivätyssä kirjeessä ja jotka osoittavat, että jokaisen myynnin tapauksessa verovelvollinen B lähetti Umicorelle faksin, jossa ilmoitettiin kuljetusyhtiö, kuljettajan nimi ja kuorma-auton rekisterinumero.
- (219) Lisäksi sillä seikalla, että verovelvollisella B ei ollut Italiassa voimassa olevaa arvonlisäverotunnistetta, kuten Belgian viranomaiset totesivat 30 päivänä huhtikuuta 1999 tekemässään jälkiverotuspäätöksessä, ei näytä olevan merkitystä, sillä verovelvollisilla ei tarvitse olla arvonlisäverotunnistetta siinä jäsenvaltiossa, johon tavarat lähetetään. On myös huomattava, että Yhdistyneen kuningaskunnan veroviranomaiset, jotka toimittivat pyynnöstä Belgian viranomaisille tietoja, eivät missään vaiheessa asettaneet kyseenalaiseksi verovelvollisen B toimintoja Yhdistyneessä kuningaskunnassa.
- (220) Lopuksi on todettava, että Belgian veroviranomaiset eivät ole asettaneet kyseenalaiseksi sitä, että tavarat todella poistuivat Belgian alueelta ja ne kuljetettiin toiseen jäsenvaltioon.

- (221) Nämä seikat näyttävät osoittavan selvästi, että ISI:llä ei ollut tietoja, joiden perusteella se olisi voinut evätä Umicoren soveltaman arvonlisäverovapautuksen. Näin ollen on pääteltävä, että Umicore ei ollut velvollinen maksamaan lisää arvonlisäveroa, sakkoa tai korkoja vuosilta 1997 ja 1998.

VIII.2.4 Taloudellisen edun olemassaoloa koskevat päätelmät

- (222) Edellä esitetyn arvioinnin perusteella on katsottava, että vähimmäismäärä, jonka Umicore oli velvollinen maksamaan vuosilta 1995–1998 veroviranomaisten kanssa tehdyn sovintosopimuksen puitteissa, oli 417 150 618 Belgian frangia (10 340 893,71 euroa).
- (223) Koska tämä summa on pienempi kuin Umicoren 21 päivänä joulukuuta 2000 tehdyn sopimuksen perusteella maksama summa, ei voida päätellä, että Belgian viranomaiset olisivat tehneet suhteettomia myönnytyksiä. Sopimus poikkesi säännöistä ja hallintokäytännöstä ainoastaan korvausmenetelmän osalta, jonka mukaan maksettavaa summaa pienennettiin sen huomioon ottamiseksi, ettei sitä ollut mahdollista vähentää yhtiöverotuksessa. Tästä käytännöstä seurauksena oleva taloudellinen vaikutus on kuitenkin otettu asianmukaisesti huomioon arvioinnissa.
- (224) Tämän vuoksi komissio katsoo, että Belgian veroviranomaiset eivät ole myöntäneet Umicorelle taloudellista tai verotuksellista etua 21 päivänä joulukuuta 2000 tehdyn sopimuksen puitteissa.

IX PÄÄTELMÄ

- (225) Komissio toteaa, että Belgian veroviranomaisten ja Umicoren 21 päivänä joulukuuta 2000 tekemä sopimus ei antanut Umicorelle etua eikä sen vuoksi muodosta SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Belgian valtion ja Umicore SA:n (entinen Union Minière SA) 21 päivänä joulukuuta 2000 tekemä sopimus, joka koskee 423 miljoonan Belgian frangin suuruista summaa, ei muodosta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Belgian kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 26 päivänä toukokuuta 2010.

Komission puolesta
Joaquín ALMUNIA
Varapuheenjohtaja

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS,

annettu 10 päivänä toukokuuta 2011,

päätöksen 93/52/ETY liitteen II muuttamisesta siltä osin kuin kyse on tiettyjen Italian alueiden tunnustamisesta virallisesti vapaiksi luomistaudista (*B. melitensis*) sekä päätöksen 2003/467/EY liitteiden muuttamisesta siltä osin kuin kyse on tiettyjen Italian, Puolan ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallintoalueiden julistamisesta virallisesti vapaiksi nautojen tuberkuloosista, nautojen luomistaudista ja naudan tarttuvasta leukoosista

(tiedoksiannettu numerolla K(2011) 3066)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2011/277/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1964 annetun neuvoston direktiivin 64/432/ETY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen liitteessä A olevan I luvun 4 kohdan, liitteessä A olevan II luvun 7 kohdan ja liitteessä D olevan I luvun E kohdan,

ottaa huomioon eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä lampaiden ja vuohien kaupassa 28 päivänä tammikuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/68/ETY ⁽²⁾ ja erityisesti sen liitteessä A olevan 1 luvun II jakson,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivissä 91/68/ETY määritellään eläinten terveyttä koskevat vaatimukset unionin sisäisessä lampaiden ja vuohien kaupassa. Siinä vahvistetaan edellytykset, joiden täyttyessä jäsenvaltiot tai niiden alueet voidaan tunnustaa virallisesti vapaiksi luomistaudista.
- (2) Luomistautia (*B. melitensis*) koskevien edellytysten täyttämisen toteamisesta tietyissä jäsenvaltioissa ja tietyillä alueilla ja näille jäsenvaltioille ja alueille tästä taudista virallisesti vapaan jäsenvaltion tai alueen aseman vahvistamisesta 21 päivänä joulukuuta 1992 tehdyn komission päätöksen 93/52/ETY ⁽³⁾ liitteessä II luetellaan jäsenvaltioiden alueet, jotka tunnustetaan virallisesti luomistaudista (*B. melitensis*) vapaiksi direktiivin 91/68/ETY mukaisesti.
- (3) Italia on toimittanut komissiolle todisteet siitä, että Emilia-Romagnan ja Aostanlaakson alueet täyttävät direktiivissä 91/68/ETY vahvistetut edellytykset kyseisten Italian alueiden tunnustamiselle virallisesti vapaaksi luomistaudista (*Br. melitensis*).
- (4) Italian toimittaman asiakirja-aineiston arvioinnin perusteella Emilia-Romagnan ja Aostanlaakson alueet olisi julistettava virallisesti vapaaksi kyseisestä taudista. Päätöksen 93/52/ETY liitteessä II olevaa Italiaa koskevaa kohtaa olisi tämän vuoksi muutettava.

- (5) Direktiiviä 64/432/ETY sovelletaan unionin sisäiseen nautojen ja sikojen kauppaan. Siinä vahvistetaan edellytykset sille, että jäsenvaltio tai sen alue voidaan julistaa virallisesti vapaaksi tuberkuloosista, luomistaudista ja naudan tarttuvasta leukoosista nautakarjojen osalta.

- (6) Vaikka Mansaari, joka on Englannin kruunun alainen itsehallintoalue, ei kuulu unioniin, sillä ja unionilla on erityinen, rajoitettu suhde. Kanaalisaariin ja Mansaareen sovellettavista maataloustuotteiden kauppaa koskevista yhteisön säännöksistä 12 päivänä maaliskuuta 1973 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 706/73 ⁽⁴⁾ säädetään sen vuoksi, että muiden muassa eläinten terveyttä koskevan lainsäädännön soveltamiseksi Yhdistynyttä kuningaskuntaa ja Mansaarta pidetään yhtenä jäsenvaltiona.

- (7) Nautakarjojen tuberkuloosista, luomistaudista ja naudan tarttuvasta leukoosista virallisesti vapaan aseman vahvistamisesta tiettyjen jäsenvaltioiden ja jäsenvaltioiden alueiden osalta 23 päivänä kesäkuuta 2003 tehdyn komission päätöksen 2003/467/EY ⁽⁵⁾ liitteissä luetellaan näistä taudista virallisesti vapaat jäsenvaltiot ja niiden alueet.

- (8) Italia on toimittanut komissiolle todisteet siitä, että Lazio alueella sijaitsevat Rietin ja Viterbon maakunnat täyttävät direktiivissä 64/432/ETY vahvistetut tuberkuloosista virallisesti vapaan aseman edellytykset.

- (9) Italian toimittaman asiakirja-aineiston arvioinnin perusteella Lazio alueella sijaitsevat Rietin ja Viterbon maakunnat olisi julistettava tuberkuloosista virallisesti vapaiksi alueiksi.

- (10) Italia ja Yhdistynyt kuningaskunta ovat toimittaneet komissiolle todisteet siitä, että Italiassa Lazio alueella sijaitsevat Frosinonen, Latinan ja Viterbon maakunnat sekä Yhdistyneessä kuningaskunnassa sijaitseva Mansaari täyttävät direktiivissä 64/432/ETY vahvistetut luomistaudista virallisesti vapaan aseman edellytykset.

⁽¹⁾ EYVL 121, 29.7.1964, s. 1977/64.

⁽²⁾ EYVL L 46, 19.2.1991, s. 19.

⁽³⁾ EYVL L 13, 21.1.1993, s. 14.

⁽⁴⁾ EYVL L 68, 15.3.1973, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 156, 25.6.2003, s. 74.

- (11) Italian ja Yhdistyneen kuningaskunnan toimittaman asiakirja-aineiston arvioinnin perusteella Italiassa Lazion alueella sijaitsevat Frosinonen, Latinan ja Viterbon maakunnat sekä Yhdistyneessä kuningaskunnassa sijaitseva Mansaari olisi julistettava luomistaudista virallisesti vapaiksi alueiksi.
- (12) Italia, Puola ja Yhdistynyt kuningaskunta ovat toimittaneet komissiolle todisteet, joilla osoitetaan direktiivissä 64/432/ETY säädettyjen asianmukaisten edellytysten täyttyminen siten, että Italiassa Lazion alueella sijaitseva Viterbon maakunta, Puolassa neljäkymmentäneljä hallintopiiriä (powiat), jotka kuuluvat Lubuskien, Kujawsko-Pomorskien, Mazowieckien, Podlaskien, Warmińsko-Mazurskien ja Wielkopolskien voivodikuntiin eli ylemmän tason hallinnollisiin yksiköihin, sekä Mansaari Yhdistyneessä kuningaskunnassa voidaan katsoa naudan tarttuvasta leukoosista virallisesti vapaiksi alueiksi.
- (13) Italian, Puolan ja Yhdistyneen kuningaskunnan toimittamien asiakirjojen arvioinnin perusteella kyseiset alueet olisi julistettava naudan tarttuvasta leukoosista virallisesti vapaiksi alueiksi.
- (14) Päätöksen 2003/467/EY liitteitä olisi sen vuoksi muutettava.

- (15) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätöksen 93/52/ETY liite II tämän päätöksen liitteen I mukaisesti.

2 artikla

Muutetaan päätöksen 2003/467/EY liitteet tämän päätöksen liitteen II mukaisesti.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 10 päivänä toukokuuta 2011.

Komission puolesta

John DALLI

Komission jäsen

LIITE I

Korvataan päätöksen 93/52/ETY liitteessä II oleva Italiaa koskeva kohta seuraavasti:

”Italiassa:

- Abruzzon alue: Pescaran maakunta,
 - Bolzanon maakunta,
 - Emilia-Romagnan alue,
 - Friuli-Venezia Giulian alue,
 - Lazion alue: Latinan, Rietin, Rooman ja Viterbon maakunnat,
 - Ligurian alue: Savonan maakunta,
 - Lombardian alue,
 - Marchen alue,
 - Molisen alue,
 - Piemonten alue,
 - Sardinian alue,
 - Toscanan alue,
 - Trenton maakunta,
 - Umbrian alue,
 - Aostanlaakson alue,
 - Veneton alue.”
-

LIITE II

Muutetaan päätöksen 2003/467/EY liitteet I, II ja III seuraavasti:

1) Korvataan liitteessä I olevassa 2 luvussa Italiaa koskeva kohta seuraavasti:

”Italiassa:

- Abruzzon alue: Pescaran maakunta,
- Bolzanon maakunta,
- Emilia-Romagnan alue,
- Friuli-Venezia Giulian alue,
- Lazion alue: Rietin ja Viterbon maakunnat,
- Lombardian alue,
- Marchen alue: Ascoli Picenon maakunta,
- Piemonten alue: Novaran, Verbanian ja Vercellin maakunnat,
- Sardinian alue: Cagliariin, Medio-Campidanon, Ogliastran, Olbia-Tempion ja Oristanon maakunnat,
- Toscanan alue,
- Trenton maakunta,
- Veneton alue.”

2) Liitteessä II olevassa 2 luvussa:

a) korvataan Italiaa koskeva kohta seuraavasti:

”Italiassa:

- Abruzzon alue: Pescaran maakunta,
- Bolzanon maakunta,
- Emilia-Romagnan alue,
- Friuli-Venezia Giulian alue,
- Lazion alue: Frosinonen, Latinan, Rietin ja Viterbon maakunnat,
- Ligurian alue: Imperian ja Savonan maakunnat,
- Lombardian alue,
- Marchen alue,
- Molisen alue: Campobasson maakunta,
- Piemonten alue,
- Apulian alue: Brindisin maakunta,
- Sardinian alue,
- Toscanan alue,
- Trenton maakunta,
- Umbrian alue,
- Veneton alue.”

b) korvataan Yhdistynyttä kuningaskuntaa koskeva kohta seuraavasti:

”Yhdistyneessä kuningaskunnassa:

- Iso-Britannia: Englanti, Skotlanti, Wales,
- Mansaari.”

3) Muutetaan liitteessä III oleva 2 luku seuraavasti:

a) korvataan Italiaa koskeva kohta seuraavasti:

”Italiassa:

- Abruzzon alue: Pescaran maakunta,
- Bolzanon maakunta,
- Campanian alue: Napolin maakunta,
- Emilia-Romagnan alue,
- Friuli-Venezia Giulia alue,
- Lazion alue: Frosinonen, Rietin ja Viterbon maakunnat,
- Ligurian alue: Imperian ja Savonan maakunnat,
- Lombardian alue,
- Marchen alue,
- Molisen alue,
- Piemonten alue,
- Apulian alue: Brindisin maakunta,
- Sardinian alue,
- Sisilian alue: Agrigenton, Caltanissettan, Siracusan ja Trapanin maakunnat,
- Toscanan alue,
- Trenton maakunta,
- Umbrian alue,
- Aostanlaakson alue,
- Veneton alue.”

b) korvataan Puolaa koskeva kohta seuraavasti:

”Puolassa:

- Dolnośląskien voivodikunta,

Powiat-alueet:	bolesławiecki, dzierzoniowski, głogowski, górowski, jaworski, jeleniogórski, Jelenia Góra, kamiennogórski, kłodzki, legnicki, Legnica, lubański, lubiński, lwówecki, milicki, oleśnicki, oławski, polkowicki, strzeliński, średzki, świdnicki, trzebnicki, wałbrzyski, Wałbrzych, wołowski, wrocławski, Wrocław, ząbkowicki, zgorzelecki, złotoryjski.
----------------	--

- Lubelskien voivodikunta,

Powiat-alueet:	bialski, Biała Podlaska, biłgorajski, chełmski, Chełm, hrubieszowski, janowski, krasnostawski, kraśnicki, lubartowski, lubelski, Lublin, łęczyński, łukowski, opolski, parczewski, puławski, radzyński, rycki, świdnicki, tomaszowski, włodawski, zamojski, Zamość.
----------------	---

- Lubuskien voivodikunta,

Powiat-alueet:	gorzowski, Gorzów Wielkopolski, krośnieński-odrzański, międzyszycki, nowosolski, ślubicki, strzelecko-drezdenecki, sulęciński, świebodziński, Zielona Góra, zielonogórski, żagański, żarski, wschowski.
----------------	---

— Kujawsko-pomorskien voivodikunta,

Powiat-alueet:	aleksandrowski, brodnicki, bydgoski, Bydgoszcz, chełmiński, golubsko-dobrzyński, grudziądzki, inowrocławski, lipnowski, Grudziądz, radziejowski, rypiński, sępoleński, świecki, toruński, Toruń, tucholski, wąbrzeski, Włocławek, włocławski.
----------------	---

— Łódzkien voivodikunta,

Powiat-alueet:	bełchatowski, brzeziński, kutnowski, łaski, łączycki, łowicki, łódzki, Łódź, opoczyński, pabianicki, pajęczanski, piotrkowski, Piotrków Trybunalski, poddębicki, radomszczański, rawski, sieradzki, skierniewicki, Skierniewice, tomaszowski, wieluński, wieruszowski, zduńskowolski, zgierski.
----------------	---

— Małopolskien voivodikunta,

Powiat-alueet:	brzeski, bocheński, chrzanowski, dąbrowski, gorlicki, krakowski, Kraków, limanowski, miechowski, myślenicki, nowosądecki, nowotarski, Nowy Sącz, oświęcimski, olkusi, proszowicki, suski, tarnowski, Tarnów, tatrzański, wadowicki, wielicki.
----------------	---

— Mazowieckien voivodikunta,

Powiat-alueet:	białobrzeski, ciechanowski, garwoliński, grójecki, gostyniński, grodziski, kozienicki, legionowski, lipski, łosicki, makowski, miński, mławski, nowodworski, ostrołęcki, Ostrołęka, ostrowski, otwocki, piaseczyński, Płock, płocki, płoński, pruszkowski, przasnyski, przysuski, pułtusi, Radom, radomski, Siedlce, siedlecki, sierpecki, sochaczewski, sokołowski, szydłowiecki, Warszawa, warszawski zachodni, węgrowski, wołomiński, wyszkowski, zwoleniński, żuromiński, żyrardowski.
----------------	--

— Opolskien voivodikunta,

Powiat-alueet:	brzeski, głubczycki, kędzierzyńsko-kozielski, kluczborski, krapkowicki, namysłowski, nyski, oleski, opolski, Opole, prudnicki, strzelecki.
----------------	--

— Podkarpackien voivodikunta,

Powiat-alueet:	bieszczadzki, brzozowski, dębicki, jarosławski, jasielski, kolbuszowski, krośnieński, Krosno, leski, leżajski, lubaczowski, łańcucki, mielecki, niżański, przemyski, Przemyśl, przeworski, ropczycko-sędziszowski, rzeszowski, Rzeszów, sanocki, stalowowolski, strzyżowski, Tarnobrzeg, tarnobzeski.
----------------	---

— Podlaskien voivodikunta,

Powiat-alueet:	augustowski, białostocki, Białystok, bielski, grajewski, hajnowski, kolneński, łomżyński, Łomża, moniecki, sejneński, siemiatycki, sokółski, suwalski, Suwałki, wysokomazowiecki, zambrowski.
----------------	---

— Pomorskien voivodikunta,

Powiat-alueet:	Gdańsk, gdański, Gdynia, lęborski, Sopot, wejherowski.
----------------	--

— Śląskien voivodikunta,

Powiat-alueet:	będziński, bielski, Bielsko-Biała, bieruńsko-lędziński, Bytom, Chorzów, cieszyński, częstochowski, Częstochowa, Dąbrowa Górnicza, gliwicki, Gliwice, Jastrzębie Zdrój, Jaworzno, Katowice, kłobucki, lubliniecki, mikołowski, Mysłowice, myszkowski, Piekary Śląskie, pszczyński, raciborski, Ruda Śląska, rybnicki, Rybnik, Siemianowice Śląskie, Sosnowiec, Świętochłowice, tarnogórski, Tychy, wodzisławski, Zabrze, zawierciański, Żory, żywiecki.
----------------	--

— Świętokrzyskien voivodikunta,

Powiat-alueet:	buski, jędrzejowski, kazimierski, kielecki, Kielce, konecki, opatowski, ostrowiecki, pińczowski, sandomierski, skarżyski, starachowicki, staszowski, włoszczowski.
----------------	--

— Warmińsko-mazurskien voivodikunta,

Powiat-alueet:	Elbląg, elbląski, ełcki, giżycki, gołdapski, kętrzyński, lidzbarski, olecki, piski, szczycieński, węgorzewski.
----------------	--

— Wielkopolskien voivodikunta,

Powiat-alueet:	jarociński, kaliski, Kalisz, kępinski, kolski, koniński, Konin, krotoszyński, międzychodzki, nowotomyski, ostrowski, ostrzeszowski, pleszewski, śłupecki, średzki, śremski, turecki, wolsztyński, wrzesiński.”
----------------	--

c) lisätään Yhdistynyttä kuningaskuntaa koskeva kohta seuraavasti:

”Yhdistyneessä kuningaskunnassa:

— Mansaari.”

TILAUSHINNAT 2011 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI